

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/407 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego 1
- Umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/408 z dnia 14 marca 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/409 z dnia 14 marca 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/410 z dnia 29 listopada 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do szczegółów i struktury informacji przekazywanych w dziedzinie usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 ⁽¹⁾ 20
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/411 z dnia 29 listopada 2018 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru w dziedzinie usług płatniczych i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/412 z dnia 14 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 i 23 oraz Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 3 i 11 ⁽¹⁾ 93
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/413 z dnia 14 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1998 odnośnie do państw trzecich, w których stosowane normy ochrony uznaje się za równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾ 98
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/414 z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu docelowych zmiennych wtórnych za 2020 r. dotyczących nadmiernego zadłużenia, spożycia, zasobności oraz pracy ⁽¹⁾ 105

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/415 z dnia 14 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi 110
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/416 z dnia 14 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi 117
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiająca wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7334) 121
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2019/418 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniająca decyzje (UE) 2017/1214, (UE) 2017/1215, (UE) 2017/1216, (UE) 2017/1217, (UE) 2017/1218 i (UE) 2017/1219 (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 1851) ⁽¹⁾ 188

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/401 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 ustanawiające rejestr Unii (Dz.U. L 72 z 14.3.2019) 193

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/407

z dnia 4 marca 2019 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach wspólnej polityki rybołówstwa Unia posiada wyłączne kompetencje do przyjmowania środków ochrony żywych zasobów morza oraz zawierania w tym zakresie umów z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi.
- (2) Na podstawie decyzji Rady 98/392/WE ⁽²⁾ i 98/414/WE ⁽³⁾ Unia jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (zwanej dalej „konwencją”) oraz porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (zwanego dalej „porozumieniem w sprawie zasobów rybnych”). Zarówno konwencja, jak i porozumienie w sprawie zasobów rybnych wymagają, aby wszystkie państwa współpracowały ze sobą w zakresie ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. Zawarcie umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (zwanej dalej „umową”) jest spełnieniem tego obowiązku.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾ stanowi, że Unia utrzymuje zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami i celami politycznymi oraz celami i zasadami określonymi w art. 2 i 3 tego rozporządzenia, aby zapewnić zrównoważoną eksploatację i ochronę żywych zasobów morza i środowiska morskiego oraz zarządzanie nimi. Umowa jest zgodna z tymi celami.
- (4) W dniu 31 marca 2016 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia w imieniu Unii negocjacji dotyczących umowy międzynarodowej w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 12 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

części Oceanu Arktycznego. Negocjacje w tej sprawie zakończono pomyślnie w dniu 30 listopada 2017 r. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2018/1257 ⁽⁵⁾ umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego została podpisana w dniu 3 października 2018 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

- (5) Przystąpienie do umowy będzie sprzyjać uspoźnieniu unijnego podejścia do ochrony oceanów i wzmocni zaangażowanie Unii w długoterminową ochronę i zrównoważone wykorzystanie żywych zasobów morza na całym świecie, a zatem leży w interesie Unii.
- (6) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (zwana dalej „umową”) zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do złożenia, w imieniu Unii, dokumentów zatwierdzenia przewidzianych w art. 15 umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2019 r.

W imieniu Rady

A. ANTON

Przewodniczący

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/1257 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, umowy w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego (Dz.U. L 238 z 21.9.2018, s. 1).

TŁUMACZENIE

UMOWA

w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

Strony niniejszej umowy,

UZNAJĄC, że do niedawna lód zasadniczo pokrywał stanowiącą morze pełne część środkowej części Oceanu Arktycznego przez cały rok, przez co połowy w tych wodach były niemożliwe, ale zasięg pokrywy lodowej w tym rejonie w ostatnich latach uległ zmniejszeniu;

PRZYNAJĄC, że wprowadzie ekosystemy środkowej części Oceanu Arktycznego były w stosunkowo niewielkim stopniu wystawione na działalność człowieka, to ulegają one zmianom w wyniku zmiany klimatu i innych zjawisk, skutki tych zmian nie są zaś dobrze rozpoznane;

UZNAJĄC, że zdrowe i zrównoważone ekosystemy morskie oraz rybołówstwo mają zasadnicze znaczenie dla produkcji żywności oraz żywienia;

UZNAJĄC szczególną odpowiedzialność i szczególne zainteresowanie państw nadbrzeżnych środkowej części Oceanu Arktycznego w kwestii ochrony zasobów rybnych w środkowej części tego oceanu oraz zarządzania tymi zasobami;

ODNOTOWUJĄC w tym zakresie inicjatywę państw nadbrzeżnych środkowej części Oceanu Arktycznego odzwierciedloną w deklaracji dotyczącej zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego, podpisanej w dniu 16 lipca 2015 r.;

PRZYWOŁUJĄC zasady i przepisy traktatów i innych międzynarodowych instrumentów, odnoszące się do połowów morskich, które mają już zastosowanie do stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego; w tym zawarte w:

Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (zwanej dalej „konwencją”);

Porozumieniu w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. (zwanym dalej „porozumieniem z 1995 r.”); oraz

Kodeksie odpowiedzialnego rybołówstwa z 1995 r. i innych odpowiednich instrumentach przyjętych przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa;

PODKREŚLAJĄC wagę zagwarantowania współpracy i koordynacji między Stronami i Komisją ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, która posiada kompetencje do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego, oraz innych mechanizmów istotnych dla zarządzania rybołówstwem, które zostały ustanowione i funkcjonują zgodnie z prawem międzynarodowym, a także z innymi odpowiednimi międzynarodowymi organami i programami;

WIERZĄC, że połowy przemysłowe w stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego prawdopodobnie w najbliższej przyszłości nie staną się rentowne i w związku z tym w obecnych okolicznościach przedwczesne jest ustanawianie dla tego akwenu jakichkolwiek dodatkowych regionalnych bądź subregionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem czy też rozwiązań;

PRAGNĄC, zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami, zapobiec pojawieniu się nieuregulowanych połowów w stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego, przy jednoczesnym regularnym przeglądzie potrzeb w zakresie dodatkowych środków ochrony i zarządzania;

PRZYWOŁUJĄC Deklarację praw ludów tubylczych Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2007 r.;

UZNAJĄC interesy mieszkańców Arktyki, w tym rdzennych ludów Arktyki, w zakresie długofalowej ochrony i zrównoważonego użytkowania żywych zasobów morza oraz zdrowych ekosystemów morskich w Oceanie Arktycznym i podkreślając znaczenie zaangażowania tych mieszkańców i ich wspólnot; oraz

PRAGNĄC promować wykorzystywanie zarówno wiedzy naukowej, jak i tradycyjnej oraz lokalnej znajomości żywych zasobów morskich Oceanu Arktycznego oraz ekosystemów, w których one występują, jako podstawy ochrony rybołówstwa i zarządzania nim w stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego,

UZGADNIAJĄ, co następuje:

Artykuł 1

Stosowanie terminów

Do celów niniejszej umowy:

- a) „obszar objęty umową” oznacza pojedynczą część morza pełnego w obrębie środkowej części Oceanu Arktycznego, otoczoną wodami, nad którymi jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują: Kanada, Królestwo Danii w odniesieniu do Grenlandii, Królestwo Norwegii, Federacja Rosyjska i Stany Zjednoczone Ameryki;
- b) „ryby” oznaczają gatunki ryb, mięczaków i skorupiaków z wyjątkiem gatunków należących do osiadłych, jak określono w art. 77 konwencji;
- c) „połowy” oznaczają poszukiwanie ryb, ich przywabianie, lokalizowanie, łowienie, zbieranie lub odławianie lub wszelką działalność, co do której można rozsądnie oczekiwać, że jej wynikiem jest przywabianie, lokalizowanie, łowienie, zbieranie lub odławianie ryb;
- d) „połowy przemysłowe” oznaczają połowy do celów handlowych;
- e) „zwiad rybacki” oznacza połów na potrzeby oceny zrównoważonego charakteru i wykonalności przyszłych połowów przemysłowych dzięki wniesieniu wkładu w dane naukowe dotyczące takich połowów;
- f) „statek” oznacza każdy statek wykorzystywany do połowów, wyposażony do celów takiego wykorzystywania lub w zamierzeniu przeznaczony do połowów.

Artykuł 2

Cele umowy

Celem niniejszej umowy jest zapobieganie nieuregulowanym połowom w stanowiącej morze pełne części środkowej części Oceanu Arktycznego przez zastosowanie zapobiegawczych środków ochrony i zarządzania jako element długofalowej strategii, mającej na celu zachowanie zdrowych ekosystemów morskich i zapewnienie ochrony oraz zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych.

Artykuł 3

Tymczasowe środki ochrony i zarządzania odnoszące się do połowów

1. Każda ze Stron udziela statkom uprawnionym do pływania pod jej banderą upoważnienia do prowadzenia połowów przemysłowych w obszarze objętym umową wyłącznie w zgodzie z:
 - a) środkami ochrony i zarządzania do celów zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi, przyjętymi przez co najmniej jedną regionalną lub subregionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem lub w ramach rozwiązań, które zostały lub mogą zostać ustanowione i funkcjonują zgodnie z prawem międzynarodowym, w celu zarządzania takimi połowami zgodnie z uznanymi normami międzynarodowymi; lub
 - b) tymczasowymi środkami ochrony i zarządzania, które mogą zostać ustanowione przez Strony zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt (ii).
2. Zachęca się Strony do prowadzenia badań naukowych w ramach wspólnego programu badań naukowych i monitorowania, powołanego zgodnie z art. 4, oraz w ramach ich odpowiednich krajowych programów naukowych.
3. Strony mogą udzielić upoważnienia statkom pływającym pod ich banderą do prowadzenia zwiadów rybackich w obszarze objętym umową jedynie zgodnie ze środkami ochrony i zarządzania ustanowionymi przez Strony na podstawie art. 5 ust. 1 lit. d).
4. Strony zapewniają, aby ich naukowa działalność badawcza obejmująca połowy ryb w obszarze objętym umową nie powodowała zagrożenia dla zapobiegania nieuregulowanym połowom przemysłowym i zwiadom rybackim oraz ochrony zdrowych ekosystemów morskich. Zachęca się Strony do wzajemnego informowania się o planach udzielenia upoważnień do takiej naukowej działalności badawczej.
5. Strony zapewniają zgodność z tymczasowymi środkami ustanowionymi niniejszym artykułem oraz wszelkimi dodatkowymi bądź innymi środkami tymczasowymi, które mogą ustanowić zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c).
6. Zgodnie z art. 7 porozumienia z 1995 r. Strony będące państwami nadbrzeżnymi oraz inne strony współpracują, aby zapewnić spójność środków ochrony i zarządzania, odnoszących się do stad ryb występujących w środkowej części Oceanu Arktycznego w obszarach zarówno objętych krajową jurysdykcją, jak i poza tymi obszarami, w celu zagwarantowania ochrony tych stad i zarządzania nimi w całości.

7. We wszystkich przypadkach innych niż wskazane w ust. 4 żadne sformułowanie w niniejszej umowie nie może być interpretowane w sposób ograniczający uprawnienia Stron w odniesieniu do morskich badań naukowych określonych w konwencji.

Artykuł 4

Wspólny program badań naukowych i monitorowania

1. Strony ułatwiają współpracę w ramach działalności naukowej, mającej na celu poszerzenie wiedzy na temat żywych zasobów morskich w środkowej części Oceanu Arktycznego oraz ekosystemów, w których one występują.
2. Strony zgadzają się ustanowić w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej umowy wspólny program badań naukowych i monitorowania, którego celem jest poprawa znajomości ekosystemów obszaru objętego umową, a w szczególności stwierdzenie, czy w obszarze objętym umową obecnie występują lub w przyszłości mogą występować stada ryb, które mogłyby być przedmiotem połowów opartych na zasadzie zrównoważenia, a także określenie ewentualnych skutków takich połowów dla ekosystemów obszaru objętego umową.
3. Strony kierują opracowaniem, koordynacją i wykonywaniem wspólnego programu badań naukowych i monitorowania.
4. Strony zapewniają, aby we wspólnym programie badań naukowych i monitorowania uwzględniany był dorobek właściwych organizacji naukowych i technicznych, organów i programów, a także wiedza tradycyjna i lokalna.
5. W ramach wspólnego programu badań naukowych i monitorowania Strony przyjmują w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej umowy protokół wymiany danych i dzielą się danymi bezpośrednio bądź za pośrednictwem właściwych organizacji naukowych i technicznych, organów i programów, zgodnie z przedmiotowym protokołem.
6. Przynajmniej co dwa lata i co najmniej dwa miesiące przed posiedzeniami Stron, które odbywają się zgodnie z art. 5, Strony odbywają wspólne posiedzenia naukowe, z osobistym udziałem lub w inny sposób, aby przedstawić wyniki swoich badań, dokonać przeglądu najlepszych dostępnych informacji naukowych i zapewnić terminowo doradztwo naukowe na potrzeby posiedzeń Stron. Strony przyjmują w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej umowy zakresy działania i inne procedury dotyczące wspólnych posiedzeń naukowych.

Artykuł 5

Przegląd i dalsza realizacja

1. Strony spotykają się co dwa lata lub częściej, jeżeli tak postanowią. Podczas posiedzeń Strony między innymi:
 - a) dokonują przeglądu wykonania niniejszej umowy i w stosownych przypadkach rozważają wszelkie kwestie odnoszące się do okresu jej obowiązywania zgodnie z art. 13 ust. 2;
 - b) dokonują przeglądu wszelkich dostępnych informacji naukowych opracowanych za pośrednictwem wspólnego programu badań naukowych i monitorowania, uzyskanych z krajowych programów naukowych oraz z innych właściwych źródeł, włącznie z wiedzą tradycyjną i lokalną;
 - c) na podstawie informacji naukowych pochodzących ze wspólnego programu badań naukowych i monitorowania, krajowych programów naukowych oraz innych właściwych źródeł oraz biorąc pod uwagę istotne względy dotyczące zarządzania rybołówstwem oraz względy ekosystemowe, w tym zasadę ostrożnego zarządzania zasobami i potencjalne negatywne skutki rybołówstwa dla ekosystemów, rozważają między innymi, czy rozmieszczenie, migracja i obfitość ryb w obszarze objętym umową sprzyjałyby zrównoważonemu połowom przemysłowym, i na tej podstawie decydują:
 - (i) czy należy rozpocząć negocjacje w celu ustanowienia jednej regionalnej bądź subregionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub większej ich liczby bądź rozwiązań dotyczących zarządzania połowami w obszarze objętym umową; oraz
 - (ii) czy po rozpoczęciu negocjacji zgodnie z ppkt (i) i po osiągnięciu przez Strony zgody co do mechanizmów służących zrównoważeniu stad ryb należy ustanowić dodatkowe lub inne tymczasowe środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do tych stad w obszarze objętym umową;

- d) ustanawiają w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej umowy środki ochrony i zarządzania dotyczące zwiadów rybackich w obszarze objętym umową. Strony mogą od czasu do czasu zmieniać te środki. Środki te służą między innymi zapewnieniu, aby:
- (i) zwiady rybackie nie zagrażały celom niniejszej umowy;
 - (ii) czas, zakres i skala zwiadów rybackich były ograniczone, aby zminimalizować wpływ na stada ryb i ekosystemy, i aby zwiady rybackie podlegały standardowym wymogom ustanowionym w protokole wymiany danych przyjętym zgodnie z art. 4 ust. 5;
 - (iii) Strona mogła udzielić upoważnienia do prowadzenia zwiadu rybackiego jedynie na podstawie solidnych badań naukowych i w przypadku gdy jest to spójne ze wspólnym programem badań naukowych i monitorowania oraz z jej własnym krajowym programem naukowym lub programami;
 - (iv) Strona mogła udzielić upoważnienia do prowadzenia zwiadu rybackiego jedynie po powiadomieniu innych Stron o swoich planach w tym zakresie i pod warunkiem, że zapewni innym Stronom możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii; oraz
 - (v) Strona wywiązała się z obowiązku odpowiedniego monitorowania wszelkich zwiadów rybackich, na których przeprowadzenie udzieliła upoważnienia, i przedstawienia wyników takiego zwiadu innym Stronom.
2. Aby promować wykonanie niniejszej umowy, w tym w odniesieniu do wspólnego programu badań naukowych i monitorowania oraz innych działań podejmowanych zgodnie z art. 4, Strony mogą powoływać komisje lub podobne organy, w których mogą uczestniczyć przedstawiciele społeczności Arktyki, w tym rdzenne ludy tego regionu.

Artykuł 6

Podjęmowanie decyzji

1. Decyzje w kwestiach proceduralnych zapadają większością głosów Stron opowiadających się za lub przeciw.
2. Decyzje w kwestiach merytorycznych podejmowane są przez Strony w drodze konsensusu. Do celów niniejszej umowy „konsensus” oznacza brak jakiegokolwiek formalnego sprzeciwu zgłoszonego w momencie podjęcia decyzji.
3. Kwestia uznawana jest za merytoryczną, jeżeli którakolwiek ze Stron uzna ją za merytoryczną.

Artykuł 7

Rozstrzyganie sporów

Postanowienia dotyczące rozstrzygania sporów ustanowione w części VIII porozumienia z 1995 r. mają odpowiednio zastosowanie do wszelkich sporów między Stronami, odnoszących się do interpretacji bądź stosowania niniejszej umowy, niezależnie od tego, czy dane Strony są również Stronami wspomnianego porozumienia.

Artykuł 8

Podmioty niebędące Stronami

1. Strony zachęcają podmioty niebędące Stronami niniejszej umowy do stosowania środków spójnych z postanowieniami niniejszej umowy.
2. Strony stosują środki spójne z prawem międzynarodowym, aby powstrzymywać działania statków upoważnionych do pływania pod banderą podmiotów niebędących Stronami, które to działania zagrażają skutecznemu wykonywaniu niniejszej umowy.

Artykuł 9

Podpisanie umowy

1. Umowa będzie otwarta do podpisu przez Kanadę, Chińską Republikę Ludową, Królestwo Danii w odniesieniu do Wysp Owczych i Grenlandii, Islandię, Japonię, Republikę Korei, Królestwo Norwegii, Federację Rosyjską, Stany Zjednoczone Ameryki i Unię Europejską w Ilulissat dnia 3 października 2018 r. i pozostanie otwarta do podpisu przez 12 miesięcy od tej daty.
2. Niniejsza umowa pozostanie otwarta do ratyfikacji, przyjęcia bądź zatwierdzenia przez sygnatariuszy w dowolnym momencie.

Artykuł 10

Przystąpienie

1. Państwa wymienione w art. 9 ust. 1, które nie podpisały niniejszej umowy, oraz Unia Europejska, jeżeli nie podpisała niniejszej umowy, mogą przystąpić do niej w dowolnym momencie.
2. Po wejściu w życie niniejszej umowy Strony mogą zaprosić do przystąpienia do niej inne państwa mające w tym rzeczywisty interes.

Artykuł 11

Wejście w życie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie 30 dni po przyjęciu przez depozytariusza wszystkich dokumentów jej ratyfikacji, przyjęcia bądź zatwierdzenia lub przystąpienia do umowy złożonych przez państwa wymienione w art. 9 ust. 1 oraz Unię Europejską.
2. Po wejściu niniejszej umowy w życie wchodzi ona w życie w każdym państwie zaproszonym do przystąpienia zgodnie z art. 10 ust. 2, które złożyło dokument przystąpienia, w terminie 30 dni po dacie złożenia tego dokumentu.

Artykuł 12

Odstąpienie od umowy

Strona może odstąpić od niniejszej umowy w dowolnym momencie, przysyłając depozytariuszowi kanałami dyplomatycznymi pisemne powiadomienie o odstąpieniu, wskazując datę, z którą odstąpienie staje się skuteczne, przy czym data ta musi przypadać co najmniej sześć miesięcy po dacie powiadomienia. Odstąpienie od niniejszej umowy nie wpływa na jej stosowanie przez pozostałe Strony ani na spoczywający na Stronie odstępującej obowiązek wypełnienia wszelkich zobowiązań na podstawie niniejszej umowy, któremu Strona ta podlegałaby na podstawie prawa międzynarodowego niezależnie od niniejszej umowy.

Artykuł 13

Okres obowiązywania umowy

1. Niniejsza umowa pozostaje w mocy przez początkowy okres 16 lat od jej wejścia w życie.
2. Po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, niniejsza umowa pozostaje w mocy przez kolejny(-e) pięcioletni(e) okres(y) przedłużenia, o ile którakolwiek ze Stron:
 - a) nie zgłosi formalnego sprzeciwu wobec przedłużenia umowy podczas ostatniego posiedzenia stron odbywającego się przed upływem okresu początkowego lub któregośkolwiek kolejnego okresu przedłużenia; lub
 - b) nie prześle depozytariuszowi formalnego pisemnego sprzeciwu wobec przedłużenia nie później niż na sześć miesięcy przed upływem odpowiedniego okresu.
3. Strony zapewniają spójność między niniejszą umową a każdą potencjalną nową umową ustanawiającą dodatkową regionalną lub subregionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem lub rozwiązanie dotyczące zarządzania połowami w obszarze objętym umową w celu zachowania zdrowych ekosystemów morskich i zapewnienia ochrony oraz zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych.

Artykuł 14

Powiązania z innymi umowami

1. Strony uznają, że są i będą nadal związane obowiązkami na podstawie stosownych postanowień prawa międzynarodowego, w tym obowiązkami określonymi w konwencji i w porozumieniu z 1995 r., oraz uznają znaczenie dalszej współpracy w celu realizacji tych obowiązków nawet w przypadku, gdy niniejsza umowa wygaśnie lub zostanie rozwiązana przy braku innych umów ustanawiających dodatkowe regionalne lub subregionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem lub rozwiązań dotyczących zarządzania połowami w obszarze objętym umową.
2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie wpływa na sytuację którejkolwiek Strony pod względem jej praw i obowiązków na podstawie umów międzynarodowych ani na jej sytuację dotyczącą jakiegokolwiek kwestii związanej z prawem morza, w tym sytuację pod względem wykonania praw i jurysdykcji na obszarze Oceanu Arktycznego.

3. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie wpływa na prawa, jurysdykcję ani obowiązki którejkolwiek Strony na podstawie stosownych postanowień prawa międzynarodowego odzwierciedlonych w konwencji lub porozumieniu z 1995 r., w tym na prawo do zaproponowania rozpoczęcia negocjacji w sprawie ustanowienia regionalnych bądź subregionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem bądź rozwiązań dotyczących obszaru objętego umową.

4. Niniejsza umowa nie zmienia praw i obowiązków żadnej ze Stron, wynikających z innych porozumień zgodnych z niniejszą umową i niewpływających na korzystanie przez Strony z ich praw lub na wykonywanie ich obowiązków na podstawie niniejszej umowy. Niniejsza umowa nie narusza roli i uprawnień żadnych dotychczasowych mechanizmów międzynarodowych związanych z zarządzaniem rybołówstwem, ani nie stoi z nimi w sprzeczności.

Artykuł 15

Depozytariusz

1. Depozytariuszem umowy jest rząd Kanady.
2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do umowy składane są u depozytariusza.
3. Depozytariusz informuje wszystkich sygnatariuszy i wszystkie Strony o złożeniu wszystkich dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia i wykonuje inne funkcje przewidziane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r.

Sporządzono w Ilulissat dnia trzeciego października dwa tysiące osiemnastego roku, w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, chińskim, francuskim i rosyjskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/408

z dnia 14 marca 2019 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1, 3 i 4,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 269/2014.
- (2) Na podstawie przeprowadzonego przez Radę przeglądu informacje dotyczące niektórych osób i podmiotów, zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014, powinny zostać zmienione, a wpis dotyczący jednej osoby zmarłej powinien zostać usunięty.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) wpis dotyczący poniższej osoby zostaje usunięty:

96. Alexander Vladimirovich ZAKHARCHENKO;

2) wpisy dotyczące osób i podmiotów wymienionych poniżej otrzymują następujące brzmienie:

Osoby

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„19.	Aleksandr Viktorovich VITKO (Александр Викторович ВИТКО)	Data urodzenia: 13.9.1961 Miejsce urodzenia: Witebsk (Białoruska SRR)	Były dowódca Floty Czarnomorskiej, admirał. Zastępca głównodowodzącego rosyjskiej marynarki wojennej. Odpowiedzialny za dowództwo nad siłami rosyjskimi, które zajmują suwerenne terytorium Ukrainy.	17.3.2014
22.	Dmitry Olegovich ROGOZIN (Дмитрий Олегович РОГОЗИН)	Data urodzenia: 21.12.1963 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były wicepremier Federacji Rosyjskiej. Publicznie wzywał do aneksji Krymu. Od 2018 r. pełni stanowisko dyrektora generalnego w korporacji państwowej.	21.3.2014
31.	Valery Kirillovich MEDVEDEV (Валерий Кириллович МЕДВЕДЕВ) Valeriy Kyrylovych MEDVEDIEV (Валерій Кирилович МЕДВЕДІЄВ)	Data urodzenia: 21.8.1946 Miejsce urodzenia: Szmakowka, obwód nadmorski	Były szef komisji wyborczej w Sewastopolu (do dnia 26 maja 2017 r.). Odpowiedzialny za administrowanie referendum krymskim. Odpowiedzialny w ramach systemu rosyjskiego za podpisanie wyników referendum. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	21.3.2014
35.	Oleg Yevgenyivich BELAVENTSEV (Олег Евгеньевич БЕЛАВЕНЦЕВ)	Data urodzenia: 15.9.1949 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były pełnomocny przedstawiciel prezydenta Federacji Rosyjskiej w tzw. „Okręgu Federalnym Krymu”. Odpowiedzialny za wdrożenie uprawnień konstytucyjnych rosyjskiego szefa państwa na terytorium anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu. Były tymczasowy członek Rady Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Były pełnomocny przedstawiciel prezydenta Federacji Rosyjskiej w Okręgu Federalnym Kaukazu Północnego (do czerwca 2018 r.). Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.4.2014
36.	Oleg Genrikhovich SAVELYEV (Олег Генрихович САВЕЛЬЕВ)	Data urodzenia: 27.10.1965 Miejsce urodzenia: Leningrad	Były minister ds. Krymu. Odpowiedzialny za integrację anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu z Federacją Rosyjską. Były zastępca szefa kancelarii rządu rosyjskiego, odpowiedzialny za organizację prac rządowej komisji ds. rozwoju społeczno-gospodarczego tzw. „Republiki Krymu”. Szef biura Izby Obrachunkowej Federacji Rosyjskiej.	29.4.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
46.	Denys Volodymyrovych PUSHYLIN (Денис Володимирович ПУШИЛІН), Denis Vladimirovich PUSHILIN (Денис Владимирович ПУШИЛИН)	Data urodzenia: 9.5.1981 lub 9.5.1982 Miejsce urodzenia: Makiejewka (obwód doniecki)	Jeden z przywódców „Donieckiej Republiki Ludowej”. Uczestniczył w zajęciu i okupacji administracji regionalnej w Doniecku w 2014 r. Do 4 września 2015 r. tzw. wiceprzewodniczący „Rady Ludowej” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Od 4 września 2015 r. „przewodniczący” „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej”. Tzw. „pełniący obowiązki przywódcy Donieckiej Republiki Ludowej” po 7 września 2018 r. Tzw. „przywódca Donieckiej Republiki Ludowej” w następstwie „wyborów” z 11 listopada 2018 r.	29.4.2014
55.	Igor Nikolaevich BEZLER (alias Bes (Diabeł)) (Игорь Николаевич БЕЗЛЕР) Ihor Mykolayovych BEZLER (Ігор Миколайович БЕЗЛЕР)	Data urodzenia: 30.12.1965 Miejsce urodzenia: Symferopol, Krym	Jeden z byłych przywódców samowwężej milicji w Gorłówce (Horlivka). Przejął kontrolę nad Biurem Służb Bezpieczeństwa Ukrainy w budynku regionu Donieck, a następnie zajął okręgową siedzibę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w mieście Gorłówka. Ma powiązania z Ihorem Strielkowem/Girkinem, pod dowództwem którego brał udział w zamordowaniu Wołodymyry Rybaka, deputowanego Rady Miasta Gorłówka. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.5.2014
83.	Ekaterina Yurievna GUBAREVA (Екатерина Юрьевна ГУБАРЕВА), Kateryna Yuriyivna GUBARIEVA (HUBARIEVA) (Катерина Юріївна ГУБАРЄВА)	Data urodzenia: 5.7.1983 lub 10.3.1983 Miejsce urodzenia: Kachowka (obwód chersoński)	Jako była tzw. „minister spraw zagranicznych” odpowiadała za obronę tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”, podważając tym samym integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, wspierała działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. Była członkiem tzw. „Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej” (do listopada 2018 r.)	25.7.2014
89.	Oksana TCHIGRINA, Oksana Aleksandrovna CHIGRINA (CHYHRYNA) (Оксана Александровна ЧИГРИНА)	Data urodzenia: prawdopodobnie 23.7.1981	Była rzeczniczka tzw. „rządu” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”; wygłaszała oświadczenia usprawiedliwiające między innymi zestrzelenie ukraińskiego samolotu wojskowego, branie zakładników, działania bojowe nielegalnych ugrupowań zbrojnych, co podważało w rezultacie integralność terytorialną, suwerenność i jedność Ukrainy. Była rzeczniczka służby prasowej ŁRL. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	30.7.2014
91.	Sergey Vadimovich ABISOV (Сергей Вадимович АБИСОВ) Sergiy (Serhiy) Vadymovych ABISOV (Сергій Вадимович АБІСОВ)	Data urodzenia: 27.11.1967 Miejsce urodzenia: Symferopol, Krym	W dniu 5 maja 2014 r. przyjął z rąk prezydenta Rosji mianowanie na tzw. „ministra spraw wewnętrznych Republiki Krymu” (dekret nr 301); swoimi działaniami w charakterze tzw. „ministra spraw wewnętrznych” podważa integralność terytorialną, suwerenność i jedność Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. „ministra spraw wewnętrznych Republiki Krymu” w czerwcu 2018 r.	30.7.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
97.	Vladimir Petrovich KONONOV (alias „Car”) (Владимир Петровнч КОНОНОВ) Volodymyr Petrovych KONONOV (Володимир Петрович КОНОНОВ)	Data urodzenia: 14.10.1974 Miejsce urodzenia: Gorski (obwód ługański)	Od dnia 14 sierpnia 2014 r. zastąpił Igora Strielkova/Girkina jako tzw. „minister obrony” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. Według doniesień od kwietnia 2014 r. dowodził oddziałem separatystycznych bojowników w Doniecku i obiecał „wypełnić strategiczne zadanie odparcia ukraińskiej agresji wojskowej”. Kononow wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. „ministra obrony” we wrześniu 2018 r.	12.9.2014
102.	Andrei Nikolaevich RODKIN (Андрей Николаевич РОДКИН)	Data urodzenia: 23.9.1976 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były moskiewski przedstawiciel tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”. W swoich oświadczeniach mówił m.in. o gotowości sił samoobrony do prowadzenia wojny partyzanckiej oraz o przejściu przez nie systemów uzbrojenia od ukraińskich sił zbrojnych. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jeden z byłych przywódców „unii donbaskich ochotników”. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.9.2014
103.	Aleksandr Akimovich KARAMAN (Александр Акимович КАРАМАН) Alexandru CARAMAN	Data urodzenia: 26.7.1956 Miejsce urodzenia: Cioburciu, okręg Słobozia, obecnie Republika Mołdawii	Były tzw. „wicepremier do spraw społecznych Donieckiej Republiki Ludowej”. Powiązany z Władimirem Antiufiejewem, który ponosił odpowiedzialność za separatystyczne działania „rządowe” tzw. „rządu Donieckiej Republiki Ludowej”. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Protegowany byłego wicepremiera Rosji Dmitrija Rogozina. Były szef „administracji Rady Ministrów” „Donieckiej Republiki Ludowej”. Do marca 2017 roku tzw. „pełnomocny przedstawiciel prezydenta” tzw. „Mołdawskiej Republiki Nadniestrzańskiej” w Federacji Rosyjskiej. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.9.2014
120.	Sergey Yurievich KOZYAKOV (Сергей Юрьевич КОЗЬЯКОВ) Serhiy Yuriyovych KOZYAKOV (Сергій Юрійович КОЗЬЯКОВ)	Data urodzenia: 29.9.1982 lub 23.9.1982	Jako były tzw. „przewodniczący Centralnej Komisji Wyborczej w Ługańsku” był odpowiedzialny za zorganizowanie tzw. „wyborów” w dniu 2 listopada 2014 r. w „Ługańskiej Republice Ludowej”. Te „wybory” stanowiły naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem były nielegalne. Od października 2015 r. do grudnia 2017 r. tzw. „minister sprawiedliwości” „Ługańskiej Republiki Ludowej”. W związku z tym że przyjął i pełnił te funkcje oraz zorganizował nielegalne „wybory”, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Nadal wspiera i legitymizuje polityki separatystyczne we współpracy z władzami separatystycznymi.	29.11.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
122.	Larisa Leonidovna AIRAPETYAN (alias Larysa AYRAPETYAN, Larisa AIRAPETYAN lub Larysa AIRAPETYAN) (Лариса Леонидовна АЙРАПЕТЯН) (Лариса Леонідівна АЙРАПЕТЯН)	Data urodzenia: 21.2.1970	Była tak zwana „minister zdrowia” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Kandydowała w tak zwanych „wyborach” w dniu 2 listopada 2014 r. na stanowisko „przywódcy” tak zwanej „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym, że przyjęła i pełniła to stanowisko oraz formalnie kandydowała w nielegalnych „wyborach”, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, aby jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.11.2014
129.	Yevgeniy Eduardovich MIKHAYLOV (alias Yevhen Eduardovych MYCHAYLOV) (Евгеній Едуардович МИХАЙЛОВ) (Євген Едуардович МИХАЙЛОВ)	Data urodzenia: 17.3.1963 Miejsce urodzenia: Archangielsk	Były tzw. „minister w Radzie Ministrów” (szef administracji ds. rządowych) „Donieckiej Republiki Ludowej”. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.11.2014
132.	Vladyslav Mykolayovych DEYNEGO (alias Vladislav Nikolayevich DEYNEGO) (Владислав Миколайович ДЕЙНЕГО) (Владислав Николаевич ДЕЙНЕГО)	Data urodzenia: 12.3.1964 Miejsce urodzenia: Romny, obwód sumski Ромны, Сумська область	Były „wiceprzewodniczący” „Rady Ludowej” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Obecnie tzw. „pełniący obowiązki ministra spraw zagranicznych” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”.	29.11.2014
138.	Alexandr Vasilievich SHUBIN (Александр Васильевич ШУБИН)	Data urodzenia: 20.5.1972 lub 30.5.1972 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Były tzw. „minister sprawiedliwości” nielegalnej tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Były przewodniczący „Centralnej Komisji Wyborczej” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Odwołany ze stanowiska przewodniczącego „Centralnej Komisji Wyborczej” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej” w czerwcu 2018 r.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
142.	Aleksandr Yurievich TIMOFEEV (Александр Юрьевич ТИМОФЕЕВ) Oleksandr Yuriyovych TYMOFEYEV (Олександр Юрійович ТИМОФЕЄВ)	Data urodzenia: 15.5.1971 Miejsce urodzenia: Niewinnomysk, Kraj Stawropolski Невинномысск, Ставропольский край	Były tzw. „minister ds. finansów i podatków” „Donieckiej Republiki Ludowej”. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. „ministra ds. finansów i podatków” we wrześniu 2018 r.	16.2.2015
149.	Andrei Valeryevich KARTAPOLOV (Андрей Валерьевич КАРТАПОЛОВ)	Data urodzenia: 9.11.1963 Miejsce urodzenia: NRD	Były dowódca Zachodniego Okręgu Wojskowego. Były dyrektor Departamentu Operacji Głównych i zastępca szefa sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i prowadzeniu kampanii wojskowej sił rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z wyznaczonymi działaniami sztabu generalnego, sprawując kontrolę operacyjną nad siłami zbrojnymi, aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu zagrażającej integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy. Wiceminister obrony od lipca 2018 r.	16.2.2015”

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„4.	Tzw. „Doniecka Republika Ludowa” „Донецкая народная республика” „Donétskaya naródnaya respúblika”	Oficjalne informacje: https://dnr-online.ru/ http://smdnr.ru/ https://dnrsovet.su/ https://denis-pushilin.ru/	Tzw. „Doniecka Republika Ludowa” została proklamowana w dniu 7 kwietnia 2014 r. Odpowiedzialna za zorganizowanie nielegalnego referendum w dniu 11 maja 2014 r. Ogłoszenie niepodległości w dniu 12 maja 2014 r. W dniu 24 maja 2014 r. tzw. „Doniecka Republika Ludowa” i tzw. „Ługańska Republika Ludowa” podpisały umowę w sprawie utworzenia tzw. „Federalnego Państwa Noworosji”. Stanowi to naruszenie ukraińskiego prawa konstytucyjnego, i, w związku z tym, prawa międzynarodowego, a zatem podważa integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Bierze też udział w werbowaniu do nielegalnych separatystycznych ugrupowań zbrojnych, zagrażając tym samym stabilności lub bezpieczeństwu Ukrainy.	25.7.2014
5.	Tzw. „Federalne Państwo Noworosji” „Федеративное государство Новороссия” „Federativnoye Gosudarstvo Novorossiya”	Oficjalne komunikaty prasowe: http://novopressa.ru/ http://novorossia-tv.ru/ http://novorossia.today/ http://novorossia.ru/ https://www.novorossinform.org/	W dniu 24 maja 2014 r. tzw. „Doniecka Republika Ludowa” i tzw. „Ługańska Republika Ludowa” podpisały umowę w sprawie utworzenia nieuznanego tzw. „Federalnego Państwa Noworosji”. Stanowi to naruszenie ukraińskiego prawa konstytucyjnego, a co za tym idzie, prawa międzynarodowego, a zatem zagraża integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	25.7.2014

	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
24.	Republika Doniecka (organizacja publiczna) Донецкая республика	Oficjalne informacje: http://oddr.info/	„Organizacja” publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. „wyborów” w tzw. „Donieckiej Republice Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych „wyborach”, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie. Została założona przez Andrija PURGINA, a jej przywódcą był Aleksandr ZACHARCZENKO. W 2018 r. organizacja ta nominowała Denisa PUSZYLINA jako „przywódcę” tzw. „Donieckiej Republiki Ludowej”.	29.11.2014
25.	Pokój Ługańszczyźnie (Mir Ługanszczinie) Мир Луганщине	https://mir-lug.info/	„Organizacja” publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. „wyborów” w tzw. „Ługańskiej Republice Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych „wyborach”, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014
26.	Wolny Donbass (alias „Wolny Donbas”, „Svobodny Donbass” (Svobodny Donbass)), Свободный Донбасс	http://www.odsd.ru/	„Organizacja” publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. „wyborów” w tzw. „Donieckiej Republice Ludowej”. Te wybory stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych „wyborach”, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014
28.	Ługańska Unia Gospodarcza Луганский экономический союз	Oficjalne informacje: https://nslr-su/about/obshchestvennye-organizatsii/337/ https://vk.com/public97306393	„Organizacja społeczna”, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. „wyborów” w tzw. „Ługańskiej Republice Ludowej”. W 2014 r. organizacja ta nominowała kandydata – Olega AKIMOWA – jako „przywódcę” tzw. „Ługańskiej Republiki Ludowej”, a w 2018 r. jako członka tzw. „Rady Ludowej Ługańskiej Republiki Ludowej”. Te „wybory” stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych „wyborach”, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/409**z dnia 14 marca 2019 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 269/2014.
- (2) Z uwagi na użycie siły przez Federację Rosyjską, które doprowadziło do zatrzymania ukraińskich wojskowych i zajęcia statków w dniu 25 listopada 2018 r. w Cieśninie Kerczeńskiej, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego, a także suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy, Rada uważa, że do wykazu osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 należy dodać osiem osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do wykazu zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 dodaje się osoby wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

Do wykazu osób zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 269/2014 dodaje się wymienione poniżej osoby:

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„176.	Sergey Nikolayevich STANKEVICH (Сергей Николаевич СТАНКЕВИЧ)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 27.1.1963	Szef Dyrekcji ds. Granic w Federalnej Służbie Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, odpowiedzialnej za »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«, wiceadmiral. Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za działania floty straży przybrzeżnej Federacji Rosyjskiej przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
177.	Andrey Borisovich SHEIN (Андрей Борисович ШЕИН)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 10.6.1971	Zastępca szefa Dyrekcji ds. Granic – szef Wydziału Straży Granicznej w Federalnej Służbie Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, odpowiedzialnego za »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«. Pełniąc tę funkcję, brał udział w działaniach przeciw ukraińskim statkom i ich załogom w czasie działań Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
178.	Aleksey Mikhailovich SALYAEV Aleksey Mikhailovich SALYAYEV Oleksii Mykhailovych SALLAIEV (Алексей Михайлович САЛЯЕВ, Олексій Михайлович САЛЯЄВ)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 22.8.1978	Oficer dowodzący łodzią patrolującą granicę »Don« (numer na burcie 353) Straży Granicznej Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Dowodził statkiem, który brał aktywny udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r., i przeprowadził staranowanie holownika »Yany Kapu« marynarki ukraińskiej. Działania te uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
179.	Andrei SHIPITSIN / SHYPITSIN (Андрей ШИПИЦИН / ШИПЦИН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 25.12.1969	Oficer dowodzący łodzią patrolującą granice »Izumrud« Straży Granicznej Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Dowodził statkiem, który brał aktywny udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
180.	Aleksey Vladimirovich SHATOKHIN / Oleksii Volodymyrovich SHATOKHIN (Алексей Владимирович ШАТОХИН / Олексій Володимирович ШАТОХІН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 26.1.1971	Szef kerczeńskiego posterunku kontrolnego Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej na »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«. Brał udział w działaniach przeciw ukraińskim statkom i ich załogom w czasie działań Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciwko statkom ukraińskim i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
181.	Ruslan Alexandrovich ROMASHKIN (Руслан Александрович РОМАШКИН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 15.6.1976	Szef posterunku kontrolnego Federalnej Służby Bezpieczeństwa (FSB) Federacji Rosyjskiej w »Republice Krymu i mieście Sewastopol«. W tym charakterze był odpowiedzialny za koordynowanie działań sił Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciwko statkom ukraińskim i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
182.	Sergey Alekseevich SHCHERBAKOV (Сергей Алексеевич ЩЕРБАКОВ; Сергій Олексійович ЩЕРБАКОВ)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 2.11.1986	Oficer dowodzący okrętem »Suzdalets« zwalczającym łodzie podwodne, należącym do Floty Czarnomorskiej Federacji Rosyjskiej. Dowodził okrętem, który brał udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r. i brał aktywny udział w blokadzie holownika »Yany Kapu« oraz zajęciu uzbrojonej kanonierki »Nikopol«. Działania te uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
183.	Aleksandr Vladimirovich DVORNIKOV (Александр Владимирович ДВОРНИКОВ)	Płeć: męczyzna Data urodzenia: 22.8.1961 Miejsce urodzenia: Ussuriysk, Primorskiy Krai, Federacja Rosyjska	Dowódca Południowego Okręgu Wojskowego Sił Zbrojnych Federacji Rosyjskiej, generał pułkownik, odpowiedzialny za siły wojskowe w regionie, w tym na nielegalnie przyłączonym Krymie i w Sewastopolu. W tym charakterze był odpowiedzialny za działania Floty Czarnomorskiej i innych sił wojskowych Federacji Rosyjskiej przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/410**z dnia 29 listopada 2018 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do szczegółów i struktury informacji przekazywanych w dziedzinie usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366 Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) tworzy i prowadzi elektroniczny centralny rejestr zawierający wykaz wszystkich instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego oraz ich odpowiednich agentów i oddziałów. W tym celu konieczne jest, aby właściwe organy przekazywały EUNB szczegółowe informacje umożliwiające użytkownikom usług płatniczych oraz innym zainteresowanym stronom łatwe i jednoznaczne zidentyfikowanie każdego podmiotu wpisanego do rejestru oraz terytorium, na którym podmiot ten prowadzi lub zamierza prowadzić działalność. Użytkownicy usług płatniczych powinni mieć również możliwość identyfikacji usług płatniczych i usług pieniądza elektronicznego świadczonych przez te podmioty.
- (2) Elektroniczny centralny rejestr powinien również obejmować usługodawców wyłączonych z zakresu dyrektywy (UE) 2015/2366, prowadzących działalność określoną w art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz lit. l) tej dyrektywy, którzy powiadomili swoje odpowiednie właściwe organy zgodnie z art. 37 ust. 2 lub 3 tej dyrektywy. W celu zapewnienia spójnej interpretacji i spójnego stosowania tych przepisów w całej Unii informacje zawarte w rejestrze na temat tych dostawców usług powinny obejmować krótki opis ich działalności przedstawiony przez właściwe organy, w tym informacje na temat wykorzystywanego bazowego instrumentu płatniczego oraz ogólny opis świadczonej usługi.
- (3) Aby umożliwić konsumentom łatwe zrozumienie informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze, informacje te należy przedstawić w jasny i jednoznaczny sposób. Prezentacja informacji zawartych w rejestrze powinna uwzględniać specyfikę poszczególnych języków krajowych.
- (4) Aby zapewnić jednolite przekazywanie informacji, na potrzeby przekazywania informacji EUNB właściwe organy powinny korzystać ze standardowego formatu.
- (5) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (6) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegóły i format informacji przekazywanych zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366

1. Do celów art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366 właściwe organy przekazują EUNB informacje zgodnie z ust. 2–9.
2. W odniesieniu do instytucji płatniczych i ich oddziałów świadczących usługi w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 1 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.
3. W odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia zgodnie z art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366 właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 2 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.
4. W odniesieniu do dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku oraz ich oddziałów świadczących usługi w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia właściwe organy przekazują szczegółowe informacje w tabeli 3 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.
5. W odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego oraz ich oddziałów świadczących usługi w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 4 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.
6. W odniesieniu do osób prawnych korzystających ze zwolnienia zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE ⁽³⁾ właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 5 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.
7. W odniesieniu do agentów instytucji płatniczych, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku i instytucji pieniądza elektronicznego świadczących usługi płatnicze w dowolnym państwie członkowskim, agentów osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia zgodnie z art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz agentów osób prawnych korzystających ze zwolnienia na podstawie art. 9 dyrektywy 2009/110/WE właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 6 w załączniku, wykorzystując format określony w tej tabeli.
8. W odniesieniu do instytucji, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁴⁾ i które są uprawnione zgodnie z prawem krajowym do świadczenia usług płatniczych, właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 7 w załączniku, wykorzystując format określony w tej tabeli.
9. W odniesieniu do usługodawców świadczących usługi określone w art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz lit. l) dyrektywy (UE) 2015/2366 właściwe organy przekazują szczegółowe informacje określone w tabeli 8 załącznika, wykorzystując format określony w tej tabeli.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela 1 – Informacje na temat instytucji płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Instytucja płatnicza”
2	Nazwa instytucji płatniczej	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę instytucji podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy instytucji. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
3	Nazwa handlowa instytucji płatniczej	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli instytucja płatnicza stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.
4	Adres głównej siedziby instytucji płatniczej		Adres głównej siedziby instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
5	Krajowy numer identyfikacyjny instytucji płatniczej	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer zezwolenia – numer lub kod przypisany posiadającej zezwolenie instytucji płatniczej przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium podmiot ten został utworzony; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat instytucji płatniczej i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
7	Usługi płatnicze, w odniesieniu do których instytucja płatnicza uzyskała zezwolenie	Szereg z góry określonych wariantów (od 1 do 13 wariantów)	Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
8	Aktualny status instytucji płatniczej w zakresie zezwolenia	Tekst (10 znaków)	Aktualny status instytucji płatniczej w zakresie zezwolenia wybrany z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Posiadająca zezwolenie 2. ☐ Zezwolenie cofnięto
9	Data udzielenia zezwolenia	Kod liczbowy (8 znaków)	Data udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji płatniczej. W zależności od praktyki stosowanej przez dany właściwy organ datą tą może być dzień, w którym instytucja płatnicza uzyskała zezwolenie właściwego organu, lub dzień, w którym została ona wpisana do krajowego rejestru publicznego.
10	Data cofnięcia zezwolenia (w stosownych przypadkach)	Kod liczbowy (8 znaków)	Data cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji płatniczej. Jest to dzień, w którym cofnięto zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze instytucji płatniczej.
11	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja płatnicza świadczy lub zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach swobody świadczenia usług, oraz dane usługi płatnicze, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów, którym towarzyszy do 13 z góry określonych podwariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja płatnicza świadczy lub zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach swobody świadczenia usług, oraz dane usługi płatnicze, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ☐ Austria: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Belgia: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Bułgaria: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Chorwacja: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Cypr: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Republika Czeska: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Dania: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Estonia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Finlandia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Francja: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Niemcy: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Grecja: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Węgry: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Islandia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Irlandia: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Włochy: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Łotwa: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Liechtenstein: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Litwa 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Luksemburg: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Malta: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Niderlandy: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Norwegia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Polska: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Portugalia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Rumunia: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Słowacja: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Słowenia: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Hiszpania: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Szwecja: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Zjednoczone Królestwo: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku
12	Nazwa oddziału instytucji płatniczej mającego siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia instytucji płatniczej	Tekst (do 200 znaków)	Oficjalna nazwa oddziału użyta w rejestrze to nazwa instytucji płatniczej albo wyznaczona nazwa danego oddziału. Nazwę tę podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę oddziału podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy lub nazwy handlowej oddziału na alfabet łaciński albo jej tłumaczenie albo alternatywną nazwę oddziału w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy oddziału. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
13	Adres głównego oddziału instytucji płatniczej w przyjmującym państwie członkowskim		Adres głównego oddziału instytucji płatniczej w przyjmującym państwie członkowskim podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
13.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
13.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
13.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
13.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
14	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja płatnicza świadczy lub zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału, oraz dane usługi płatnicze, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów, którym towarzyszy do 13 z góry określonych podwariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja płatnicza świadczy lub zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału, oraz dane usługi płatnicze, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego: Takie same warianty jak w wierszu 11 niniejszej tabeli.

Tabela 2 – Informacje na temat osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia na podstawie art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Zwolniona instytucja płatnicza”
2	Nazwa zwolnionej instytucji płatniczej	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę zwolnionej instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę instytucji podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy instytucji. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
3	Nazwa handlowa zwolnionej instytucji płatniczej	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową zwolnionej instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli zwolniona instytucja płatnicza stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
4	Adres głównej siedziby zwolnionej instytucji płatniczej		Adres głównej siedziby zwolnionej instytucji płatniczej podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
5	Krajowy numer identyfikacyjny zwolnionej instytucji płatniczej	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat zwolnionej instytucji płatniczej i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
7	Usługi płatnicze, w odniesieniu do których zwolniona instytucja płatnicza została zarejestrowana	Szereg z góry określonych wariantów (od 1 do 13 wariantów)	Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego
8	Aktualny status zwolnionej instytucji płatniczej w zakresie rejestracji	Tekst (10 znaków)	Aktualny status zwolnionej instytucji płatniczej w zakresie rejestracji wybrany z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Zarejestrowana 2. ☐ Rejestrację cofnięto
9	Data rejestracji	Kod liczbowy (8 znaków)	Data rejestracji zwolnionej instytucji płatniczej. W zależności od praktyki stosowanej przez właściwy organ datą tą może być dzień, w którym zwolniona instytucja płatnicza została zarejestrowana we właściwym organie, lub dzień, w którym została ona wpisana do krajowego rejestru publicznego.
10	Data cofnięcia zezwolenia (w stosownych przypadkach)	Kod liczbowy (8 znaków)	Data cofnięcia rejestracji zwolnionej instytucji płatniczej. Jest to dzień, w którym cofnięto rejestrację zwolnionej instytucji płatniczej.

Tabela 3 – Informacje o dostawcach świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku”.
2	Nazwa dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę dostawcy podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy dostawcy na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę dostawcy w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy dostawcy. Nazwy oddziela się znakiem „/”.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
3	Nazwa handlowa dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.
4	Adres głównej siedziby dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku		Adres głównej siedziby dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
5	Krajowy numer identyfikacyjny dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
7	Usługi płatnicze, w odniesieniu do których dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku został zarejestrowany	Tekst (26 znaków)	Z góry określony wariant – „Usługi dostępu do informacji o rachunku”
8	Aktualny status dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w zakresie rejestracji	Tekst (10 znaków)	Aktualny status dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w zakresie rejestracji, wybrany z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Zarejestrowana 2. ☐ Rejestrację cofnięto
9	Data rejestracji	Kod liczbowy (8 znaków)	Data rejestracji dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku. W zależności od praktyki stosowanej przez właściwy organ datą tą może być dzień, w którym dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku został zarejestrowany we właściwym organie, lub dzień, w którym został on wpisany do krajowego rejestru publicznego.
10	Data cofnięcia zezwolenia (w stosownych przypadkach)	Kod liczbowy (8 znaków)	Data cofnięcia rejestracji dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku. Jest to dzień, w którym cofnięto rejestrację dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku.
11	Przyjmujące państwa członkowskie, w których dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy lub zamierza świadczyć usługi dostępu do informacji o rachunku w ramach swobody świadczenia usług	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy lub zamierza świadczyć usługi dostępu do informacji o rachunku w ramach swobody świadczenia usług: ☐ Austria ☐ Belgia ☐ Bułgaria ☐ Chorwacja ☐ Cypr ☐ Republika Czeska ☐ Dania ☐ Estonia ☐ Finlandia ☐ Francja ☐ Niemcy ☐ Grecja ☐ Węgry ☐ Islandia ☐ Irlandia ☐ Włochy ☐ Łotwa ☐ Liechtenstein ☐ Litwa ☐ Luksemburg ☐ Malta ☐ Niderlandy ☐ Norwegia ☐ Polska ☐ Portugalia ☐ Rumunia

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Słowacja ☐ Słowenia ☐ Hiszpania ☐ Szwecja ☐ Zjednoczone Królestwo
12	Nazwa oddziału dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku mającego siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku	Tekst (do 200 znaków)	Oficjalna nazwa oddziału użyta w rejestrze to nazwa dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku albo wyznaczona nazwa danego oddziału. Nazwę tę podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę oddziału podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy lub nazwy handlowej oddziału na alfabet łaciński albo jej tłumaczenie albo alternatywną nazwę oddziału w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy oddziału. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
13	Adres głównego oddziału dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w przyjmującym państwie członkowskim		Adres głównego oddziału dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w przyjmującym państwie członkowskim podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
13.1	Państwo	Tekst (2 znaków)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
13.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
13.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
13.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
14	Przyjmujące państwa członkowskie, w których dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy lub zamierza świadczyć usługi dostępu do informacji o rachunku w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy lub zamierza świadczyć usługi płatnicze w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału: ☐ Austria ☐ Belgia ☐ Bułgaria

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Chorwacja ☐ Cypr ☐ Republika Czeska ☐ Dania ☐ Estonia ☐ Finlandia ☐ Francja ☐ Niemcy ☐ Grecja ☐ Węgry ☐ Islandia ☐ Irlandia ☐ Włochy ☐ Łotwa ☐ Liechtenstein ☐ Litwa ☐ Luksemburg ☐ Malta ☐ Niderlandy ☐ Norwegia ☐ Polska ☐ Portugalia ☐ Rumunia ☐ Słowacja ☐ Słowenia ☐ Hiszpania ☐ Szwecja ☐ Zjednoczone Królestwo

Tabela 4 – Informacje na temat instytucji pieniądza elektronicznego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Instytucja pieniądza elektronicznego”.
2	Nazwa instytucji pieniądza elektronicznego	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę instytucji podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy instytucji. Nazwy oddziela się znakiem „/”.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
3	Nazwa handlowa instytucji pieniądza elektronicznego	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę handlową instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli instytucja pieniądza elektronicznego stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.
4	Adres głównej siedziby instytucji pieniądza elektronicznego		Adres głównej siedziby instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
5	Krajowy numer identyfikacyjny instytucji pieniądza elektronicznego	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer zezwolenia – numer lub kod przypisany posiadającej zezwolenie instytucji pieniądza elektronicznego przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium podmioty te zostały utworzone; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat instytucji pieniądza elektronicznego i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
7	Usługi związane z pieniądzem elektronicznym i usługi płatnicze, w odniesieniu do których instytucja pieniądza elektronicznego uzyskała zezwolenie	Szereg z góry określonych wariantów (od 1 do 15 wariantów)	Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku
8	Aktualny status instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie zezwolenia	Tekst (10 znaków)	Aktualny status instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie zezwolenia wybrany z określonego wcześniej wykazu: ☐ Posiadająca zezwolenie ☐ Zezwolenie cofnięto
9	Data udzielenia zezwolenia	Kod liczbowy (8 znaków)	Data udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego. W zależności od praktyki stosowanej przez właściwy organ datą tą może być dzień, w którym instytucja pieniądza elektronicznego uzyskała zezwolenie właściwego organu, lub dzień, w którym została ona wpisana do krajowego rejestru publicznego.
10	Data cofnięcia zezwolenia (w stosownych przypadkach)	Kod liczbowy (8 znaków)	Data cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego. Jest to dzień, w którym cofnięto zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
11	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja pieniądza elektronicznego świadczy lub zamierza świadczyć usługi w ramach swobody świadczenia usług, oraz dane usługi, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów, którym towarzyszy do 14 z góry określonych podwariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja pieniądza elektronicznego świadczy lub zamierza świadczyć usługi w ramach swobody świadczenia usług, oraz dane usługi, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego: ☐ Austria: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Belgia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Bułgaria: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Chorwacja: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Cypr: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Republika Czeska: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Dania: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Estonia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Finlandia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Francja: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Niemcy: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Grecja: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Węgry: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Islandia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Irlandia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych - Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych ☐ Usługi przekazu pieniężnego ☐ Usługi inicjowania płatności ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Włochy: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego - Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Łotwa: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			☐ Liechtenstein: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Litwa Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Luksemburg: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Malta: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Niderlandy: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Norwegia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Polska: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Portugalia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Rumunia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Słowacja: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Słowenia: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Hiszpania: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Szwecja: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku ☐ Zjednoczone Królestwo: Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			2. ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego 3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego 7. ☐ Usługi inicjowania płatności 8. ☐ Usługi dostępu do informacji o rachunku
12	Nazwa oddziału instytucji pieniądza elektronicznego mającego siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia instytucji pieniądza elektronicznego	Tekst (do 200 znaków)	Oficjalna nazwa oddziału podana w rejestrze to nazwa instytucji pieniądza elektronicznego albo wyznaczona nazwa danego oddziału. Nazwę tę podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę oddziału podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy lub nazwy handlowej oddziału na alfabet łaciński albo jej tłumaczenie albo alternatywną nazwę oddziału w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy oddziału. Nazwy oddziału się znakami „/”.
13	Adres głównego oddziału instytucji pieniądza elektronicznego w przyjmującym państwie członkowskim		Adres głównego oddziału instytucji pieniądza elektronicznego w przyjmującym państwie członkowskim podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakami „/”.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
13.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
13.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
13.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
13.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
14	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja pieniądza elektronicznego świadczy lub zamierza świadczyć usługi w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału, oraz dane usługi, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego	Szereg z góry określonych wariantów (do 31 wariantów, którym towarzyszy do 14 z góry określonych podwariantów)	Przyjmujące państwa członkowskie, w których instytucja pieniądza elektronicznego świadczy lub zamierza świadczyć usługi w ramach swobody przedsiębiorczości za pośrednictwem oddziału, oraz dane usługi, o których powiadomiono właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego: Takie same warianty jak w wierszu 11 niniejszej tabeli.

Tabela 5 – Informacje na temat osób prawnych korzystających ze zwolnienia na podstawie art. 9 dyrektywy 2009/110/WE

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Zwolniona instytucja pieniądza elektronicznego”.
2	Nazwa zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę instytucji podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy instytucji. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
3	Nazwa handlowa zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli zwolniona instytucja pieniądza elektronicznego stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
4	Adres głównej siedziby zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego		Adres głównej siedziby zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
5	Krajowy numer identyfikacyjny zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
7	Usługi związane z pieniądzem elektronicznym i usługi płatnicze, w odniesieniu do których zwolniona instytucja pieniądza elektronicznego została zarejestrowana	Szereg z góry określonych wariantów (od 1 do 15 wariantów)	Usługi związane z pieniądzem elektronicznym z określonego z góry wykazu: ☐ Emisja, dystrybucja i wykup pieniądza elektronicznego Usługi płatnicze z określonego z góry wykazu: ☐ Usługi umożliwiające złożenie gotówki na rachunku płatniczym oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego ☐ Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego oraz wszelkie działania niezbędne do prowadzenia rachunku płatniczego

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			3. Realizacja transakcji płatniczych, w tym transfery środków pieniężnych na rachunek płatniczy u dostawcy usług płatniczych użytkownika lub u innego dostawcy usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 4. Realizacja transakcji płatniczych, w przypadku gdy środki pieniężne mają pokrycie w linii kredytowej przyznanej użytkownikowi usług płatniczych: a) ☐ realizacja poleceń zapłaty, w tym jednorazowych poleceń zapłaty b) ☐ realizacja transakcji płatniczych przy użyciu karty płatniczej lub podobnego urządzenia c) ☐ realizacja poleceń przelewu, w tym zleceń stałych 5. ☐ Wydawanie instrumentów płatniczych ☐ usługi acquiringu transakcji płatniczych 6. ☐ Usługi przekazu pieniężnego
8	Aktualny status zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie rejestracji	Tekst (10 znaków)	Aktualny status zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie rejestracji wybrany z określonego z góry wykazu: 1. ☐ Zarejestrowana 2. ☐ Rejestrację cofnięto
9	Data rejestracji	Kod liczbowy (8 znaków)	Data rejestracji zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego. W zależności od praktyki stosowanej przez właściwy organ datą tą może być dzień, w którym zwolniona instytucja pieniądza elektronicznego została zarejestrowana we właściwym organie, lub dzień, w którym została ona wpisana do krajowego rejestru publicznego.
10	Data cofnięcia zezwolenia (w stosownych przypadkach)	Kod liczbowy (8 znaków)	Data cofnięcia rejestracji zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego. Jest to dzień, w którym cofnięto rejestrację zwolnionej instytucji pieniądza elektronicznego.

Tabela 6 – Informacje na temat agentów

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Agent”.
2	Nazwa agenta	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę agenta podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę agenta podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy agenta na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę agenta w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy agenta. Nazwy oddziela się znakiem „/”.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
3	Adres agenta		Adres głównej siedziby agenta podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
3.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
3.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
3.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
3.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
4	Krajowy numer identyfikacyjny agenta	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
5	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat agenta i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
6	Nazwa osoby fizycznej lub prawnej, w imieniu której agent świadczy usługi płatnicze	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę osoby fizycznej lub prawnej, w imieniu której agent świadczy usługi płatnicze, podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę osoby fizycznej lub prawnej podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy osoby fizycznej lub prawnej na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę osoby fizycznej lub prawnej w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy osoby fizycznej lub prawnej.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
7	Krajowy numer identyfikacyjny osoby fizycznej lub prawnej, w imieniu której agent świadczy usługi płatnicze	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów wykorzystywanych przez właściwy organ w państwie pochodzenia, który przekazuje informacje EUNB: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer zezwolenia – numer lub kod przypisany posiadającej zezwolenie instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium podmioty te zostały utworzone; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
8	Aktualny status agenta w zakresie rejestracji	Tekst (10 znaków)	Aktualny status agenta w zakresie rejestracji wybrany z określonego z góry wykazu: ☐ Aktywny ☐ Nieaktywny

Tabela 7 – Informacje na temat instytucji, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, które zgodnie z prawem krajowym są uprawnione do świadczenia usług płatniczych

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant – „Instytucja, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych”
2	Nazwa instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych, podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę instytucji podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy instytucji. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
3	Nazwa handlowa instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych, podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej instytucji na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową instytucji w języku opartym na alfabecie łacińskim.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
			Jeżeli instytucja stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.
4	Adres głównej siedziby instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych		Adres głównej siedziby instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych, podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	
5	Krajowy numer identyfikacyjny instytucji, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE i która zgodnie z prawem krajowym jest uprawniona do świadczenia usług płatniczych	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat instytucji płatniczej i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.

Tabela 8 – Format informacji na temat usługodawców świadczących usługi określone w art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz lit. l) dyrektywy (UE) 2015/2366

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
1	Rodzaj osoby fizycznej lub prawnej	Z góry określony tekst	Z góry określony wariant — „Usługodawca wyłączony z zakresu PSD2”.

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
2	Nazwa usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2	Tekst (250 znaków)	Oficjalną nazwę usługodawcy wyłączonego z zakresu drugiej dyrektywy w sprawie usług płatniczych („PSD2”) podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Nazwę usługodawcy podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy usługodawcy na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę usługodawcy w języku opartym na alfabecie łacińskim. W przypadku państw członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język urzędowy, podaje się wszystkie oficjalne nazwy usługodawcy. Nazwy oddziela się znakiem „/”.
3	Nazwa handlowa usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2	Tekst (250 znaków)	Nazwę handlową usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2 podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję nazwy handlowej usługodawcy na alfabet łaciński lub jej tłumaczenie bądź alternatywną nazwę handlową usługodawcy w języku opartym na alfabecie łacińskim. Jeżeli usługodawca wyłączony z zakresu PSD2 stosuje więcej niż jedną nazwę handlową, można podać wszystkie nazwy handlowe tej instytucji. Nazwy te oddziela się znakiem „/”. Pole to właściwe organy wypełniają opcjonalnie.
4	Adres usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2		Adres głównej siedziby usługodawcy podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Adres podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie używające alfabetu greckiego lub cyrylicy podają również transkrypcję na alfabet łaciński lub zwyczajową nazwę angielską. W państwach członkowskich, w których istnieje więcej niż jeden język narodowy, adres podaje się w co najmniej jednym języku urzędowym jurysdykcji. Jeżeli adres podano w więcej niż jednym narodowym języku urzędowym, adresy te należy oddzielić znakiem „/”.
4.1.	Państwo	Z góry określony tekst (warianty)	Państwa członkowskie UE i pozostałe państwa członkowskie EOG: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Islandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo.
4.2.	Miejscowość	Tekst (100 znaków)	
4.3.	Ulica, numer	Tekst (50 znaków dla każdej linii adresu)	
4.4.	Kod pocztowy	Tekst (35 znaków)	

Wiersz	Pole	Maksymalna długość pola	Format
5	Krajowy numer identyfikacyjny usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2	Kod alfanumeryczny (50 znaków)	Krajowy numer identyfikacyjny może być jednym z następujących kodów: Krajowy numer identyfikacyjny dla osób fizycznych i prawnych stosowany w danym państwie członkowskim; Identyfikator podmiotu prawnego – kod umożliwiający jednoznaczną identyfikację prawnie odrębnych podmiotów, które zawierają transakcje finansowe; Numer rejestracyjny – numer lub kod stosowany przez właściwy organ państwa członkowskiego w swoim krajowym rejestrze publicznym; Inne równoważne sposoby identyfikacji – wszelkie sposoby identyfikacji osób fizycznych i prawnych wykorzystywane przez właściwy organ w swoim krajowym rejestrze publicznym.
6	Nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego	Tekst (100 znaków)	Nazwa właściwego organu, który dostarczył EUNB informacje na temat usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2 i odpowiada za te informacje. Nazwę właściwego organu wybiera się z określonego z góry wykazu.
7	Opis działalności usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2	Tekst (do 500 znaków)	Opis działalności usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2 podaje się w polu na tekst dowolny, z użyciem zestawu znaków jednego z następujących alfabetów: greckiego, cyrylicy lub łacińskiego. Opis działalności usługodawcy podaje się w języku narodowym danego państwa członkowskiego.
8	Wyłączenie, na podstawie którego usługodawca prowadzi działalność	Szereg z góry określonych wariantów	Wyłączenie, na podstawie którego usługodawca prowadzi działalność, wybrane z określonego z góry wykazu: - Usługi oparte na określonych instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają jeden z następujących warunków: ☐ instrumenty pozwalające posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w pomieszczeniach wydawcy lub w ramach ograniczonej sieci dostawców usług na podstawie umowy handlowej zawartej bezpośrednio z profesjonalnym wydawcą; ☐ instrumenty, których można używać wyłącznie w celu nabycia bardzo ograniczonego asortymentu towarów lub usług; - albo - Transakcje płatnicze przeprowadzane przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej świadczone – obok usług łączności elektronicznej – na rzecz abonenta sieci lub usługi: ☐ w celu zakupu treści cyfrowych i usług głosowych, niezależnie od urządzenia wykorzystywanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych, które obciążają stosowny rachunek ☐ dokonywane z urządzenia elektronicznego lub za jego pośrednictwem, które obciążają stosowny rachunek prowadzony w ramach działalności charytatywnej lub w celu zakupu biletów
9	Aktualny status usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2 w zakresie rejestracji	Tekst (do 10 znaków)	Aktualny status usługodawcy wyłączonego z zakresu PSD2 w zakresie rejestracji, wybrany z określonego z góry wykazu: ☐ Aktywny ☐ Nieaktywny

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/411**z dnia 29 listopada 2018 r.****uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru w dziedzinie usług płatniczych i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366 Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) jest zobowiązany do opracowania, obsługi i prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru, który zawiera informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 2 tego artykułu.
- (2) Aby zagwarantować prawidłowe przedstawianie informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze, EUNB powinien zapewnić bezpieczne wprowadzanie lub bezpieczną zmianę informacji. W tym celu EUNB powinien przyznać osobisty dostęp do aplikacji rejestru członkom personelu właściwych organów. EUNB i właściwe organy, które podjęły decyzję o automatycznym przekazywaniu informacji EUNB, powinny zapewnić stosowanie bezpiecznych i proporcjonalnych technik szyfrowania w punktach końcowych i podczas całego procesu przekazywania informacji.
- (3) Biorąc pod uwagę, że konieczne jest, aby elektroniczny centralny rejestr zawierał znormalizowane i spójne informacje dotyczące wszystkich instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego z siedzibą w Unii, przedstawione w tym samym formacie, aplikacja rejestru powinna sprawdzić poprawność danych, zanim jakiegokolwiek informacje wprowadzone lub zmienione przez właściwe organy zostaną podane do wiadomości publicznej.
- (4) Konieczne jest zapewnienie autentyczności, spójności i niezaprzeczalności informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze. EUNB powinien zatem zapewniać bezpieczne przechowywanie informacji oraz prawidłowe rejestrowanie wszelkich wprowadzonych lub zmienionych informacji.
- (5) Aby umożliwić użytkownikom usług płatniczych i innym zainteresowanym stronom skuteczne korzystanie z elektronicznego centralnego rejestru, konieczne jest, aby aplikacja rejestru została opracowana w sposób gwarantujący niezawodne działanie rejestru i nieprzerwany dostęp do niego.
- (6) Pożądane jest, aby użytkownicy elektronicznego centralnego rejestru mogli skutecznie wyszukiwać zawarte w nim informacje. W związku z tym należy umożliwić wyszukiwanie informacji na podstawie szeregu różnych kryteriów wyszukiwania.
- (7) Aby zaspokoić potrzeby sektora usług płatniczych, EUNB powinien udostępnić zawartość rejestru do pobrania w postaci standardowego pliku. Umożliwiłoby to wszystkim zainteresowanym stronom automatyczne wyszukiwanie informacji zawartych w takim pliku.
- (8) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35.

- (9) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Wewnętrzni użytkownicy rejestru

1. Do celów niniejszego rozporządzenia użytkownikiem wewnętrznym jest członek personelu właściwego organu odpowiedzialny za ręczne wprowadzanie informacji do elektronicznego centralnego rejestru Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) („elektroniczny centralny rejestr”) i ich zmianę.
2. Każdy właściwy organ wyznacza co najmniej dwóch członków swojego personelu jako użytkowników wewnętrznych.
3. Właściwe organy powiadamiają EUNB o tożsamości osób, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 2

Zarządzanie rejestrem

EUNB zarządza wykazem użytkowników wewnętrznych, dostarcza użytkownikom wewnętrznym szczegółowe informacje na temat uwierzytelniania oraz udziela wsparcia technicznego właściwym organom.

Artykuł 3

Dostęp użytkowników wewnętrznych

1. Użytkownicy wewnętrzni mają dostęp do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru wyłącznie przy użyciu uwierzytelnienia dwuskładnikowego.
2. EUNB udostępnia użytkownikom wewnętrznym domyślną nazwę użytkownika i domyślne hasło oraz pozostałe dane uwierzytelniające w celu uzyskania dostępu do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru.
3. Od użytkowników wewnętrznych wymaga się zmiany domyślnej nazwy użytkownika i domyślnego hasła przy pierwszym zalogowaniu się do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru.
4. EUNB zapewnia, aby stosowana metoda uwierzytelniania umożliwiała identyfikację każdego użytkownika wewnętrznego.
5. EUNB zapewnia, aby aplikacja elektronicznego centralnego rejestru uniemożliwiała wprowadzanie informacji do elektronicznego centralnego rejestru lub ich zmianę przez osoby, które nie mają dostępu do aplikacji rejestru lub które nie posiadają odpowiednich zezwoleń na wykonywanie takich czynności.

Artykuł 4

Użytkownicy publiczni

1. Do celów niniejszego rozporządzenia użytkownikami publicznymi elektronicznego centralnego rejestru są użytkownicy usług płatniczych i inne zainteresowane strony, którzy uzyskują dostęp do elektronicznego centralnego rejestru za pośrednictwem strony internetowej EUNB.
2. Użytkownicy publiczni mają dostęp do elektronicznego centralnego rejestru bez konieczności korzystania z danych uwierzytelniających.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

3. Dostęp użytkowników publicznych do elektronicznego centralnego rejestru umożliwia im jedynie czytanie, przeszukiwanie i pobieranie informacji zawartych w rejestrze. Użytkownicy publiczni nie posiadają uprawnień do zmiany zawartości rejestru.

4. W przypadku dostępu użytkowników publicznych do elektronicznego centralnego rejestru strona internetowa EUNB wyświetla kryteria wyszukiwania określone w art. 15 ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

PRZEKAZYWANIE EUNB INFORMACJI PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 5

Przekazywanie EUNB informacji przez właściwe organy

1. Właściwe organy przekazują EUNB informacje, które mają zostać zawarte w elektronicznym centralnym rejestrze, ręcznie za pośrednictwem internetowego interfejsu użytkownika lub automatycznie za pośrednictwem interfejsu aplikacja-aplikacja.
2. Właściwe organy powiadamiają EUNB o preferowanym przez nie podejściu do przekazywania informacji na podstawie ust. 1.
3. Właściwe organy, które powiadomiły EUNB o tym, że preferowanym przez nie podejściem jest automatyczne przekazywanie informacji, mają prawo do ręcznego przekazywania informacji po uprzednim powiadomieniu EUNB.
4. Właściwe organy udostępniają EUNB hiperłącze do krajowego rejestru publicznego. EUNB podaje te hiperłącza do wiadomości publicznej w elektronicznym centralnym rejestrze.

Artykuł 6

Ręczne wprowadzanie i ręczna zmiana informacji

1. Właściwe organy, które podjęły decyzję o ręcznym przekazywaniu informacji EUNB, ręcznie wprowadzają lub zmieniają informacje dotyczące swoich państw członkowskich w aplikacji internetowej elektronicznego centralnego rejestru. Informacje te wprowadza się w formacie określonym w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/410 ⁽³⁾.
2. Informacje wprowadzone lub zmienione ręcznie są udostępniane publicznie w elektronicznym centralnym rejestrze po sprawdzeniu ich poprawności przez aplikację tego rejestru zgodnie z art. 8.
3. Jeżeli informacje wprowadzone lub zmienione ręcznie nie zostaną uznane za poprawne po sprawdzeniu przez aplikację elektronicznego centralnego rejestru, informacje te zostają odrzucone i nie udostępnia się ich publicznie. Użytkownik wewnętrzny ponownie wprowadza lub zmienia dane, wykorzystując poprawione informacje.
4. EUNB umieszcza znacznik daty i godziny w ręcznie wprowadzanych lub zmienianych informacjach w elektronicznym centralnym rejestrze. Ten znacznik daty i godziny wskazuje moment ostatniej zmiany w rejestrze.
5. Właściwe organy zapewniają wprowadzenie do elektronicznego centralnego rejestru EUNB tego samego dnia wszystkich zmian w treści krajowych rejestrów publicznych dotyczących każdego udzielenia lub cofnięcia zezwolenia lub rejestracji.

Artykuł 7

Automatyczne przekazywanie informacji

1. Właściwe organy, które podjęły decyzję o automatycznym przekazywaniu informacji EUNB, przekazują informacje bezpośrednio z aplikacji krajowych rejestrów publicznych do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru.
2. EUNB i właściwe organy zapewniają bezpieczne przekazywanie informacji między aplikacjami swoich odpowiednich rejestrów w celu zagwarantowania autentyczności, spójności i niezaprzeczalności przekazywanych informacji, wykorzystując do tego silne i powszechnie uznawane techniki szyfrowania.
3. Właściwe organy przekazują EUNB w ramach jednego pliku zbiorczego o wspólnym standardowym i ustrukturyzowanym formacie („plik zbiorczy”) cały zestaw informacji, określony w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/410, zawartych w krajowych rejestrach publicznych.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/410 z dnia 29 listopada 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do szczegółów i struktury informacji przekazywanych w dziedzinie usług płatniczych przez właściwe organy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (zob. s. 20 niniejszego Dziennika Urzędowego)

4. Przekazanie pliku zbiorczego odbywa się co najmniej raz dziennie każdego dnia, w którym treść krajowego rejestru publicznego została zmieniona.
5. W przypadku gdy właściwe organy zmieniają treść krajowych rejestrów publicznych w związku z udzieleniem lub cofnięciem zezwolenia lub rejestracji i nie są w stanie przekazać tych zmian w sposób automatyczny, wprowadzają je ręcznie tego samego dnia.
6. EUNB zezwala właściwym organom na przekazanie pliku zbiorczego raz dziennie, niezależnie od tego, czy treść ich krajowych rejestrów publicznych została zmieniona.
7. Informacje automatycznie przekazywane do elektronicznego centralnego rejestru udostępnia się publicznie w rejestrze jak najszybciej po przetworzeniu i sprawdzeniu poprawności pliku zbiorczego przez aplikację elektronicznego centralnego rejestru zgodnie z art. 8, a najpóźniej do końca dnia, w którym plik zbiorczy został przetworzony, a jego poprawność sprawdzona. Wszystkie informacje uprzednio przekazane lub ręcznie wprowadzone przez właściwy organ, które są publicznie dostępne w elektronicznym centralnym rejestrze, zastępuje się informacjami przekazanymi następnie przez ten właściwy organ.
8. EUNB nie zezwala właściwym organom na przekazanie nowego pliku zbiorczego, dopóki nie otrzymają wyniku sprawdzenia poprawności uprzednio przekazanego pliku zbiorczego.
9. Jeżeli informacje przekazane automatycznie nie zostaną uznane za poprawne po sprawdzeniu przez aplikację elektronicznego centralnego rejestru, cały zbiór informacji zawartych w pliku zbiorczym zostaje odrzucony i nie jest udostępniany publicznie w tym rejestrze.
10. EUNB umieszcza znacznik daty i godziny w informacjach automatycznie przekazywanych do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru. Ten znacznik daty i godziny wskazuje moment ostatniej synchronizacji między elektronicznym centralnym rejestrem a krajowymi rejestrami publicznymi.

Artykuł 8

Sprawdzenie poprawności informacji

1. Aplikacja elektronicznego centralnego rejestru sprawdza poprawność informacji przekazanych EUNB przez właściwe organy w celu uniknięcia braków w informacjach lub ich powielania.
2. Aby uniknąć braków w informacjach, aplikacja elektronicznego centralnego rejestru sprawdza poprawność danych w polach wypełnionych przez właściwe organy lub w polach zawierających informacje przekazane EUNB przez właściwe organy, z wyjątkiem pola zawierającego nazwę handlową osoby fizycznej lub prawnej.
3. Aby uniknąć powielania informacji, aplikacja rejestru sprawdza poprawność danych w każdym z poniższych pól:
 - a) w przypadku instytucji płatniczych, osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia na mocy art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366, dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku, instytucji pieniądza elektronicznego, osób prawnych korzystających z wyłączenia na mocy art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽⁴⁾, instytucji, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽⁵⁾, oraz osób, których zezwolenie lub rejestracja zostały cofnięte:
 - (i) krajowy numer identyfikacyjny;
 - (ii) odpowiedni rodzaj osoby fizycznej lub prawnej, o której mowa w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/410;
 - (iii) data udzielenia zezwolenia lub rejestracji;
 - b) w przypadku agentów instytucji płatniczych, osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia na mocy art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366, dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku, instytucji pieniądza elektronicznego oraz osób prawnych korzystających z wyłączenia na mocy art. 9 dyrektywy 2009/110/WE:
 - (i) krajowy numer identyfikacyjny agenta;
 - (ii) krajowy numer identyfikacyjny osoby fizycznej lub prawnej, w imieniu której agent świadczy usługi płatnicze;
 - (iii) data rejestracji;

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- c) w przypadku dostawców usług świadczących usługi na mocy art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz art. 3 lit. l) dyrektywy (UE) 2015/2366:
- (i) krajowy numer identyfikacyjny dostawcy usług;
 - (ii) wyłączenie, na mocy którego dostawca usług prowadzi działalność;
 - (iii) data rejestracji.
4. W przypadku gdy status dotyczący zezwolenia lub rejestracji osoby fizycznej lub prawnej, która ma agentów świadczących usługi płatnicze w jej imieniu, zmienił się z „posiadająca zezwolenie” lub „zarejestrowana” na „cofnięto zezwolenie/rejestrację”, aplikacja elektronicznego centralnego rejestru nie sprawdza poprawności danych dotyczących agentów powiązanych z tą osobą.
5. Właściwe organy otrzymują odpowiedź z aplikacji elektronicznego centralnego rejestru na temat wyniku procesu sprawdzenia poprawności danych w jak najkrótszym terminie, przedstawioną w sposób jasny i jednoznaczny. Wynik sprawdzenia poprawności danych obejmuje również procentową zmianę zawartości uprzednio przekazanych informacji.
6. W przypadku gdy przekazane informacje nie przejdą procesu sprawdzenia poprawności, EUNB zamieszcza w swojej odpowiedzi skierowanej do właściwych organów pełne uzasadnienie odrzucenia.
7. Jeżeli sprawdzenie poprawności nie powiodło się, a zmiany w zawartości krajowego rejestru publicznego dotyczą udzielenia lub cofnięcia zezwolenia lub rejestracji, właściwe organy, które automatycznie przekazują informacje, do końca dnia, w którym sprawdzenie poprawności nie powiodło się, przekazują poprawiony lub zaktualizowany plik zbiorczy wraz z całym zestawem informacji lub ręcznie wprowadzają nowe zmiany w zawartości krajowych rejestrów publicznych związane z udzieleniem lub cofnięciem zezwolenia lub rejestracji.
8. Do celów sprawdzenia poprawności krajowych numerów identyfikacyjnych właściwe organy powiadamiają EUNB o rodzajach i formatach krajowych numerów identyfikacyjnych, których używają w rejestrach krajowych.
9. Zastosowanie elektronicznego centralnego rejestru umożliwia właściwym organom wielokrotne wpisanie agenta do rejestru, w przypadku gdy świadczy on usługi płatnicze w imieniu więcej niż jednej osoby fizycznej lub prawnej. Każde wprowadzenie traktuje się jako osobny wpis.

Artykuł 9

Informacje dotyczące agentów

1. EUNB i właściwe organy zapewniają powiązanie agentów wprowadzonych do elektronicznego centralnego rejestru z osobą fizyczną lub prawną, w imieniu której świadczą usługi płatnicze.
2. W przypadku gdy status dotyczący zezwolenia lub rejestracji osoby fizycznej lub prawnej, która ma agentów świadczących usługi płatnicze w jej imieniu, zmienił się z „posiadająca zezwolenie” lub „zarejestrowana” na „cofnięto zezwolenie/rejestrację”, status agentów powiązanych z taką osobą fizyczną lub prawną zmienia się z „aktywny” na „nieaktywny”.

Artykuł 10

Odpowiedzialność właściwych organów

1. Właściwe organy odpowiadają za prawidłowość informacji wprowadzonych ręcznie lub automatycznie przekazywanych do aplikacji elektronicznego centralnego rejestru dotyczących osób fizycznych lub prawnych posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych przez nie, a także agentów i dostawców usług świadczących usługi na mocy art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz art. 3 lit. l) dyrektywy (UE) 2015/2366, wymienionych w krajowych rejestrach publicznych.
2. Aplikacja elektronicznego centralnego rejestru umożliwia użytkownikom wewnętrznym i aplikacjom krajowych rejestrów publicznych wprowadzanie lub zmianę informacji, za które odpowiedzialny jest ich odpowiedni właściwy organ.
3. Właściwe organy nie mogą zmieniać informacji, za które odpowiedzialne są inne właściwe organy.
4. Właściwe organy nie mają możliwości wprowadzania informacji dotyczących instytucji płatniczych, osób fizycznych lub prawnych korzystających ze zwolnienia na mocy art. 32 dyrektywy (UE) 2015/2366 oraz ich agentów, dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku, instytucji, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, instytucji pieniądza elektronicznego, osób prawnych korzystających z wyłączenia na mocy art. 9 dyrektywy 2009/110/WE i ich agentów oraz dostawców usług świadczących usługi na mocy art. 3 lit. k) ppkt (i) i (ii) oraz art. 3 lit. l) dyrektywy (UE) 2015/2366, mających siedzibę w innym przyjmującym państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ 3

WYMOGI NIEFUNKCJONALNE*Artykuł 11***Wymogi bezpieczeństwa**

1. Dane zawarte w aplikacji elektronicznego centralnego rejestru zapisuje się na kopiach zapasowych, które są przechowywane w celu odzyskania na wypadek awarii.
2. W przypadku wykrycia jakichkolwiek problemów związanych z bezpieczeństwem EUNB musi mieć możliwość natychmiastowego zamknięcia aplikacji elektronicznego centralnego rejestru i uniemożliwienia dostępu do serwera.
3. Aplikacja elektronicznego centralnego rejestru musi mieć możliwość odzyskania sprawności po awarii bez zbędnej zwłoki oraz kontynuowania normalnego funkcjonowania.
4. W przypadku gdy aplikacja elektronicznego centralnego rejestru ulegnie awarii i nie może przetwarzać plików zbiorczych przekazanych przez właściwe organy, aplikacja przetwarza najnowsze pliki przekazane przez każdy właściwy organ po przywróceniu jej normalnego funkcjonowania.
5. EUNB powiadamia właściwe organy o wszelkich awariach lub przestojach w aplikacji elektronicznego centralnego rejestru.
6. Jeżeli awaria aplikacji elektronicznego centralnego rejestru wpłynęła na przetwarzanie pliku zbiorczego przekazanego przez właściwy organ, EUNB zwraca się do tego organu o przekazanie nowego pliku zbiorczego. W przypadku gdy właściwy organ nie jest w stanie tego zrobić, zwraca się do EUNB o przywrócenie danych do wersji, która została przedłożona w ostatnim pliku zbiorczym, który przeszedł sprawdzenie poprawności przed wystąpieniem awarii.
7. EUNB opracowuje swój rejestr zgodnie z międzynarodowymi standardami cyberbezpieczeństwa.

*Artykuł 12***Wymogi w zakresie dostępności i wydajności**

1. Elektroniczny centralny rejestr musi być w stanie pomieścić początkowy zestaw danych obecnie istniejących w rejestrach publicznych prowadzonych przez właściwe organy.
2. Aplikacja elektronicznego centralnego rejestru musi być w stanie pomieścić zwiększony wolumen informacji otrzymywanych od właściwych organów. Takie zwiększenie nie może mieć wpływu na dostępność rejestru.
3. EUNB zapewnia natychmiastowy dostęp do elektronicznego centralnego rejestru po przywróceniu normalnego funkcjonowania po awarii aplikacji tego rejestru.
4. Automatyczne przekazywanie informacji, o którym mowa w art. 7, nie może wpływać na dostępność elektronicznego centralnego rejestru.
5. EUNB informuje użytkowników publicznych o niedostępności elektronicznego centralnego rejestru, a także o przyczynach takiej niedostępności oraz o przywróceniu dostępności rejestru, umieszczając te informacje na swojej stronie internetowej.

*Artykuł 13***Wymogi w zakresie obsługi i wsparcia**

1. EUNB monitoruje działanie aplikacji rejestru, analizuje jej wydajność i, w razie potrzeby, wprowadza zmiany w celu zapewnienia zgodności aplikacji z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. EUNB monitoruje regularne przekazywanie i aktualizowanie informacji zawartych w elektronicznym centralnym rejestrze przez właściwe organy.
3. EUNB regularnie kontroluje, czy wymogi niefunkcjonalne określone w niniejszym rozdziale są odpowiednie.

4. EUNB udziela właściwym organom wsparcia w zakresie prowadzenia elektronicznego centralnego rejestru. W tym celu EUNB wprowadza do aplikacji rejestru funkcję umożliwiającą właściwym organom składanie zapytań. EUNB umieszcza wszystkie takie zapytania w kolejce.
5. EUNB odpowiada na zapytania, o których mowa w ust. 4, bez zbędnej zwłoki do końca dnia, w którym zapytanie zostało złożone. EUNB odpowiada na zapytania w kolejności ich otrzymania.
6. EUNB zapewnia właściwym organom środowisko testowe i wsparcie dla takiego środowiska technicznego.
7. EUNB ustanawia specjalny kanał do powiadamiania o zdarzeniach związanych z prowadzeniem elektronicznego rejestru centralnego.

Artykuł 14

Ścieżka audytu

1. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia rejestrowanie wszystkich informacji przekazywanych EUNB przez właściwe organy.
2. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia rejestrację wszystkich zautomatyzowanych lub ręcznych czynności wykonywanych odpowiednio przez aplikacje krajowych rejestrów publicznych lub przez użytkowników wewnętrznych, jak również czasu, w którym czynności te zostały wykonane.
3. EUNB ma dostęp do danych zarejestrowanych zgodnie z ust. 1 i 2.
4. EUNB jest w stanie sporządzić sprawozdania z danych zarejestrowanych na podstawie ust. 1 i 2, które umożliwiają mu monitorowanie i interpretowanie informacji przekazywanych przez właściwe organy.

ROZDZIAŁ 4

DOSTĘP DO INFORMACJI

Artykuł 15

Wyszukiwanie informacji

1. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia użytkownikom rejestru wyszukiwanie informacji w rejestrze na podstawie różnych kryteriów wyszukiwania, w tym według każdego z poniższych kryteriów:
 - a) odpowiedni rodzaj osoby fizycznej lub prawnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/410;
 - b) imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwa osoby prawnej;
 - c) krajowy numer identyfikacyjny osoby fizycznej lub prawnej;
 - d) nazwa właściwego organu odpowiedzialnego za prowadzenie krajowego rejestru publicznego;
 - e) państwo zamieszkania osoby fizycznej lub siedziby osoby prawnej;
 - f) miasto zamieszkania osoby fizycznej lub siedziby osoby prawnej;
 - g) świadczone usługi płatnicze i usługi w zakresie pieniądza elektronicznego;
 - h) przyjmujące państwo członkowskie, w którym posiadające zezwolenie lub zarejestrowane instytucja płatnicza, instytucja pieniądza elektronicznego lub dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku świadczą usługi lub zgłosiły zamiar świadczenia usług;
 - i) usługi płatnicze i usługi w zakresie pieniądza elektronicznego świadczone w przyjmującym państwie członkowskim;
 - j) status dotyczący zezwolenia lub rejestracji;
 - k) data udzielenia zezwolenia lub rejestracji;
 - l) data cofnięcia zezwolenia lub rejestracji.

2. Elektroniczny centralny rejestr wyszukuje informacje po wypełnieniu co najmniej jednego z kryteriów wyszukiwania.
3. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia użytkownikom rejestru korzystanie z kombinacji kryteriów określonych w ust. 1.
4. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia użytkownikom rejestru wybór informacji określonych w ust. 1 lit. a), d), e) i j) z rozwijanego menu.
5. Elektroniczny centralny rejestr umożliwia użytkownikom rejestru wybór kryteriów wyszukiwania, o których mowa w ust. 1 lit. g), h) oraz i), z menu wielokrotnego wyboru.
6. EUNB zapewnia użytkownikom rejestru możliwość wyszukiwania przez zastąpienie pojedynczych znaków lub słów symbolami lub innymi znakami (wyszukiwanie z użyciem znaków wieloznacznych), aby zwiększyć zakres wyszukiwania.
7. EUNB informuje użytkowników rejestru o sposobie korzystania z symboli, o których mowa w ust. 6, zamieszczając te informacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 16

Wyświetlanie wyników wyszukiwania

1. Elektroniczny centralny rejestr wyświetla jako wyniki wyszukiwania wszystkie osoby fizyczne i prawne spełniające kryteria wyszukiwania określone przez użytkownika rejestru.
2. Wyświetlane informacje dotyczące osób fizycznych i prawnych obejmują następujące dane:
 - a) imię i nazwisko/nazwę osoby;
 - b) krajowy numer identyfikacyjny osoby;
 - c) państwo zamieszkania lub siedziby osoby;
 - d) miasto zamieszkania lub siedziby osoby;
 - e) odpowiedni rodzaj osoby fizycznej lub prawnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/410;
 - f) świadczone usługi płatnicze i usługi w zakresie pieniądza elektronicznego.
3. Przy wyborze imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy osoby prawnej z wyświetlanych wyników wyszukiwania informacje określone w art. 1 ust. 2–9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/410 są wyświetlane w odniesieniu do danej osoby, w tym najnowszy znacznik daty i godziny wprowadzony przez EUNB.
4. Agenci są wyświetlani zarówno jako odrębny wpis, jak i jako część wpisu dotyczącego osoby fizycznej lub prawnej, w imieniu której świadczą usługi płatnicze.
5. EUNB wyświetla w elektronicznym centralnym rejestrze informacje przekazane przez właściwe organy dokładnie i zapewnia ich kompletność.

Artykuł 17

Pobieranie informacji

1. EUNB udostępnia zawartość elektronicznego centralnego rejestru do celów ręcznego i automatycznego pobierania przez użytkowników publicznych rejestru przez skopiowanie tej zawartości do standardowego pliku.
2. EUNB aktualizuje standardowy plik, o którym mowa w ust. 1, co najmniej dwa razy dziennie we wcześniej ustalonych odstępach czasu. EUNB ujawnia wcześniej ustalone odstępy czasu, w których będą dokonywane takie aktualizacje.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/412**z dnia 14 marca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 i 23 oraz Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 3 i 11****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 12 grudnia 2017 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała dokument *Annual Improvements to International Financial Reporting Standards 2015-2017 Cycle* (coroczne zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej w latach 2015–2017) w ramach regularnej procedury wprowadzania zmian, która ma na celu udoskonalenie i doprecyzowanie tych standardów. Zmiany te mają na celu rozwiązanie niemających pilnego charakteru, ale koniecznych kwestii omawianych przez RMSR w ramach cyklu prac w odniesieniu do niespójności w Międzynarodowych Standardach Sprawozdawczości Finansowej lub konieczności wyjaśnienia brzmienia tych standardów.
- (3) Po przeprowadzeniu konsultacji z Europejską Grupą Doradcą ds. Sprawozdawczości Finansowej Komisja stwierdziła, że zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 12 *Podatek dochodowy* i MSR 23 *Koszty finansowania zewnętrznego* oraz Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 3 *Połączenia jednostek* i MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne* spełniają kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- a) W Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości (MSR) 12 *Podatek dochodowy* wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- b) w MSR 23 *Koszty finansowania zewnętrznego* wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- c) w Międzynarodowym Standardzie Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 3 *Połączenia jednostek* wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- d) w MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne* wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany, o których mowa w art. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2019 r. lub później.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Roczne zmiany MSSF® Okres 2015–2017**Zmiany****MSSF 3 Połączenia jednostek**

Dodano paragrafy 42 A i 64O.

Dodatkowe wytyczne do stosowania metody przejęcia w szczególnych rodzajach połączeń jednostek**Połączenie jednostek realizowane etapami**

...

- 42 A Jeżeli strona wspólnego ustalenia umownego (zgodnie z definicją w MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne*) uzyskuje kontrolę nad jednostką, która jest wspólnym działaniem (zgodnie z definicją w MSSF 11), a tuż przed dniem przejęcia posiadała prawa do aktywów i obowiązki z tytułu zobowiązań powiązane z tym wspólnym działaniem, transakcja jest połączeniem jednostek realizowanym etapami. Jednostka przejmująca stosuje zatem wymogi dotyczące połączenia jednostek realizowanego etapami, w tym dokonując ponownej wyceny uprzednio należących do niej udziałów we wspólnym działaniu w sposób opisany w paragrafie 42. W ten sposób jednostka przejmująca dokonuje ponownej wyceny wszystkich uprzednio należących do niej udziałów we wspólnym działaniu.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE**Data wejścia w życie**

...

- 64O Na podstawie dokumentu *Roczne zmiany MSSF – okres 2015–2017*, opublikowanego w grudniu 2017 r., dodano paragraf 42 A. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do połączeń jednostek, w przypadku których dzień przejęcia przypada w dniu lub po dniu rozpoczęcia pierwszego rocznego okresu sprawozdawczego rozpoczynającego się 1 stycznia 2019 r. lub później. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, ujawnia ten fakt.

Zmiany**MSSF 11 Wspólne ustalenia umowne**

Dodano paragraf B33CA i paragraf C1AB.

Rozliczanie nabycia udziałów we wspólnych działaniach

...

- B33CA Strona, która uczestniczy we wspólnym działaniu, lecz nie sprawuje nad nim współkontroli, może uzyskać wspólną kontrolę nad wspólnym działaniem, w którym działalność wspólnego działania stanowi przedsięwzięcie zgodnie z definicją w MSSF 3. W takich przypadkach uprzednio posiadane udziały we wspólnym działaniu nie podlegają ponownej wycenie.

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

...

- C1AB Na podstawie dokumentu *Roczne zmiany MSSF – Okres 2015–2017*, opublikowanego w grudniu 2017 r., dodano paragraf B33CA. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do transakcji, w których uzyskuje współkontrolę w dniu lub po dniu rozpoczęcia pierwszego rocznego okresu sprawozdawczego rozpoczynającego się 1 stycznia 2019 r. lub później. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, ujawnia ten fakt.

Zmiany**MSR 12 Podatek dochodowy**

Dodano paragrafy 57 A i 98I, zmieniono tytuł przykładu pod paragrafem 52B i skreślono paragraf 52B.

Wycena

...

52B [skreślony]

Przykład ilustrujący zastosowanie paragrafów 52 A i 57 A

...

...

UJMOWANIE PODATKU BIEŻĄCEGO I PODATKU ODROZONEGO

...

- 57 A Jednostka ujmuje skutki podatkowe wynikające z wypłaty dywidend zgodnie z definicją w MSSF 9 w momencie ujęcia zobowiązania z tytułu dywidendy. Skutki podatkowe wynikające z wypłaty dywidend są bardziej bezpośrednio związane z przeszłymi transakcjami lub zdarzeniami, które doprowadziły do uzyskania zysków podlegających podziałowi, niż z wypłatami na rzecz właścicieli. W związku z tym jednostka ujmuje skutki podatkowe wypłaty dywidend w wyniku finansowym, innych całkowitych dochodach lub kapitale własnym w zależności od tego, gdzie jednostka ujęła te przeszłe transakcje lub zdarzenia.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

...

- 98I Na podstawie dokumentu *Roczne zmiany MSSF – Okres 2015-2017*, opublikowanego w grudniu 2017 r., dodano paragraf 57 A oraz skreślono paragraf 52B. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tej dacie. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, ujawnia ten fakt. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany po raz pierwszy, stosuje je do skutków podatkowych wynikających z wypłaty dywidend ujętych w dniu lub po dniu rozpoczęcia najwcześniejszego okresu porównawczego.

Zmiany**MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego**

Zmieniono paragraf 14 oraz dodano paragrafy 28 A i 29D.

UZNAWANIE

...

Koszty finansowania zewnętrznego, które mogą być aktywowane

...

14. W stopniu, w jakim jednostka pożycza środki bez ściśle określonego celu, a następnie przeznacza je na sfinansowanie pozyskania dostosowywanego składnika aktywów, jednostka określa kwotę kosztów finansowania zewnętrznego, które mogą być aktywowane poprzez zastosowanie stopy kapitalizacji do nakładów poniesionych na ten składnik aktywów. Stopa kapitalizacji stanowi średnią ważoną kosztów finansowania zewnętrznego dotyczących wszystkich pożyczek i kredytów jednostki zaciągniętych w danym okresie. Jednostka wyłącza jednak z tego obliczenia koszty finansowania zewnętrznego dotyczące pożyczek i kredytów zaciągniętych specjalnie w celu pozyskania określonego dostosowywanego składnika aktywów do momentu zakończenia zasadniczo wszystkich działań niezbędnych do przygotowania tego składnika aktywów do jego zamierzonego użytkowania lub sprzedaży. Kwota kosztów finansowania zewnętrznego aktywowanych przez jednostkę w danym okresie nie może przekraczać kwoty kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych w tym okresie.

...

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

...

- 28 A Na podstawie dokumentu *Roczne zmiany MSSF – Okres 2015-2017*, opublikowanego w grudniu 2017 r., zmieniono paragraf 14. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do kosztów finansowania zewnętrznego poniesionych w dniu lub po dniu rozpoczęcia rocznego okresu sprawozdawczego, w którym jednostka po raz pierwszy stosuje te zmiany.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

...

- 29D Na podstawie dokumentu *Roczne zmiany MSSF – Okres 2015-2017*, opublikowanego w grudniu 2017 r., zmieniono paragraf 14 oraz dodano paragraf 28 A. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2019 r. lub po tej dacie. Dopuszcza się wcześniejsze stosowanie. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, ujawnia ten fakt.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/413**z dnia 14 marca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1998 odnośnie do państw trzecich, w których stosowane normy ochrony uznaje się za równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa cywilnego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 ⁽²⁾ uzupełnia wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 300/2008.
- (2) W tym samym rozporządzeniu (WE) nr 272/2009 powierza się Komisji zadanie uznawania równoważności norm ochrony stosowanych przez państwa trzecie, zgodnie z kryteriami określonymi w części E załącznika do tego rozporządzenia.
- (3) W załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 ⁽³⁾ wymieniono państwa trzecie, w których stosowane normy ochrony uznaje się za równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa cywilnego.
- (4) Komisja otrzymała potwierdzenie od Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, że zachowa ono zgodność swoich przepisów i norm dotyczących ochrony lotnictwa z przepisami Unii po dniu jego wystąpienia z Unii Europejskiej w dniu 30 marca 2019 r.
- (5) Komisja sprawdziła, że Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej spełnia kryteria określone w części E załącznika do rozporządzenia (WE) nr 272/2009.
- (6) Komisja ustanowiła odpowiednią procedurę mającą na celu przeniesienie na pozostałe państwa członkowskie obowiązku, wykonywanego obecnie przez Zjednoczone Królestwo, polegającego na wyznaczaniu przewoźników lotniczych, zarejestrowanych agentów z państw trzecich i znanych nadawców z państw trzecich jako, odpowiednio, ACC3, RA3 i KC3, a procedura ta powinna podlegać przejściowym przepisom wykonawczym.
- (7) Komisja i państwa członkowskie uznają cenny wkład w funkcjonowanie unijnego bezpiecznego łańcucha dostaw podmiotów ACC3, RA3 i KC3 wyznaczonych przez podmioty zatwierdzające ds. ochrony lotnictwa UE zatwierdzonych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, oraz odnotowują możliwość przeniesienia na państwa członkowskie obowiązku ich zatwierdzania, począwszy od dnia 30 marca 2019 r.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1998.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 19 rozporządzenia (WE) nr 300/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1998 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 299 z 14.11.2015, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym Traktaty przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ewentualnej możliwej umowy o wystąpieniu zawartej zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1998 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 3 dodatek 3-B otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 3-B**OCHRONA STATKU POWIETRZNEGO**

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI DOTYCZĄCYMI OCHRONY LOTNICTWA CYWILNEGO

Jeśli chodzi o ochronę statków powietrznych, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne państwa i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI w części trzeciej tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami dotyczącymi ochrony lotnictwa cywilnego:

Kanada

Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar

Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq

Guernsey

Wyspa Man

Jersey

Czarnogóra

Republika Singapuru w odniesieniu do portu lotniczego Singapur-Changi

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Stany Zjednoczone Ameryki

Komisja powiadamia niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inne państwo bądź terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Jeśli Komisja wejdzie w posiadanie informacji dotyczących działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich.”;

2) w rozdziale 4 dodatek 4-B otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 4-B**PASAŻEROWIE I BAGAŻ KABINOWY**

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI DOTYCZĄCYMI OCHRONY LOTNICTWA CYWILNEGO

Jeśli chodzi o pasażerów i bagaż kabinowy, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne państwa i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI w części trzeciej tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami dotyczącymi ochrony lotnictwa cywilnego:

Kanada

Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar

Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq

Guernsey

Wyspa Man

Jersey

Czarnogóra

Republika Singapuru w odniesieniu do portu lotniczego Singapur-Changi

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Stany Zjednoczone Ameryki

Komisja powiadamia niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inne państwo bądź terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Jeśli Komisja wejdzie w posiadanie informacji dotyczących działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich.”;

3) w rozdziale 5 dodatek 5-A otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 5-A

BAGAŻ REJESTROWANY

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, UZNANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI DOTYCZĄCYMI OCHRONY LOTNICTWA CYWILNEGO

Jeśli chodzi o bagaż rejestrowany, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne państwa i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI w części trzeciej tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami dotyczącymi ochrony lotnictwa cywilnego:

Kanada

Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar

Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq

Guernsey

Wyspa Man

Jersey

Czarnogóra

Republika Singapuru w odniesieniu do portu lotniczego Singapur-Changi

Państwo Izrael w odniesieniu do międzynarodowego portu lotniczego Ben Guriona

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Stany Zjednoczone Ameryki

Komisja powiadamia niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Jeśli Komisja wejdzie w posiadanie informacji dotyczących działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich.”;

4) w rozdziale 6 dodaje się punkt 6.8.1.6 w brzmieniu:

„6.8.1.6. W następstwie notyfikacji dokonanej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczącej jego zamiaru wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 TUE wyznaczenia podmiotów jako ACC3, dokonane przez to państwo członkowskie, podlegają następującym przepisom:

- a) Obowiązek bieżącego wyznaczania przenosi się na właściwy organ państwa członkowskiego wymienionego w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 748/2009 zmienionego na potrzeby wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.
- b) Obowiązek wyznaczania jako ACC3 przewoźników lotniczych niewymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 748/2009 ze zmianami przenosi się na właściwy organ określony w pkt 6.8.1.1 lit. c).
- c) Właściwy organ państwa członkowskiego opisany w lit. a) i b) może uzgodnić ze swoim odpowiednikiem w innym państwie członkowskim, że ten inny organ przejmie obowiązek wyznaczenia jako ACC3 danego przewoźnika lotniczego. W takim przypadku przedmiotowe państwa członkowskie niezwłocznie informują o tym Komisję.
- d) Komisja poinformuje właściwy organ Zjednoczonego Królestwa, które państwa członkowskie przejmują jego obowiązek wyznaczania ACC3.
- e) Właściwy organ Zjednoczonego Królestwa udostępnia właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego kopię niezbędnej dokumentacji, na podstawie której wyznaczył przewoźników lotniczych wymienionych w lit. a) jako ACC3. Dokumentacja ta zawiera co najmniej kompletne sprawozdanie zatwierdzające, program ochrony oraz, w stosownych przypadkach, harmonogram uzgodniony z danym przewoźnikiem lotniczym.
- f) Pod warunkiem spełnienia warunków zawartych w lit. e) przeniesienie obowiązku wyznaczania podmiotów jako ACC3 następuje w dniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.
- g) Zaprzestaje się wyznaczania jako ACC3 przewoźników lotniczych działających wyłącznie na terytorium Zjednoczonego Królestwa.
- h) Przeniesione wyznaczenia podmiotów jako ACC3 zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia, a państwo członkowskie, na które przeniesiono wyznaczanie, przejmuje obowiązki opisane w niniejszym rozporządzeniu.
- i) Komisja ułatwi przejście na poziomie administracyjnym, w tym poprzez umieszczenie zestawienia informacji o podmiotach ACC3 w unijnej bazie danych dotyczących ochrony łańcucha dostaw.”;

5) w rozdziale 6 dodaje się punkt 6.8.4.10 w brzmieniu:

„6.8.4.10. W następstwie notyfikacji dokonanej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczącej jego zamiaru wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 TUE wyznaczenia podmiotów jako RA3 i KC3, dokonane przez to państwo członkowskie, podlegają następującym przepisom:

- a) Obowiązek wyznaczenia jako RA3 lub KC3 podmiotu będącego oddziałem lub spółką zależną danego przewoźnika lotniczego lub wyznaczenia samego przewoźnika lotniczego zostaje przeniesiony na właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 6.8.1.1 niniejszego rozporządzenia.
- b) Obowiązek wyznaczenia jako RA3 lub KC3 podmiotu niepowiązanego bezpośrednio z danym przewoźnikiem lotniczym zostaje przeniesiony na właściwy organ państwa członkowskiego określonego w pkt 6.8.1.1, na którym spoczywa odpowiedzialność w odniesieniu do krajowego bądź głównego przewoźnika lotniczego państwa trzeciego, w którym działa RA3 lub KC3.
- c) Obowiązek wyznaczenia jako RA3 lub KC3 podmiotu nieobjętego zakresem lit. a) lub b) zostaje przeniesiony na właściwy organ państwa członkowskiego określonego w pkt 6.8.1.1, na którym spoczywa odpowiedzialność w odniesieniu do jednego z przewoźników lotniczych Unii obsługujących loty z portu lotniczego, w którym działa RA3 lub KC3, lub z portu lotniczego, który znajduje się najbliżej siedziby tego podmiotu.
- d) Właściwy organ państwa członkowskiego opisany w lit. a)–c) może uzgodnić ze swoim odpowiednikiem w innym państwie członkowskim, że ten inny organ przejmie na siebie obowiązek wyznaczenia jako RA3 lub KC3 danego podmiotu lub przewoźnika lotniczego. W takim przypadku przedmiotowe państwa członkowskie niezwłocznie informują o tym Komisję.
- e) Komisja poinformuje właściwy organ Zjednoczonego Królestwa, które państwa członkowskie przejmują jego obowiązek wyznaczania RA3 i KC3.
- f) Właściwy organ Zjednoczonego Królestwa udostępnia właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego kopię niezbędnej dokumentacji, na podstawie której wyznaczył dany podmiot lub danego przewoźnika lotniczego jako RA3 lub KC3. Dokumentacja ta zawiera co najmniej kompletne sprawozdanie zatwierdzające oraz program ochrony danego podmiotu lub danego przewoźnika lotniczego.

- g) Pod warunkiem spełnienia obowiązków zawartych w lit. f) przeniesienie obowiązku wyznaczania RA3 i KC3 następuje w dniu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.
 - h) Przeniesione wyznaczenia podmiotów jako RA3 i KC3 zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia, a państwo członkowskie, na które przeniesiono wyznaczanie, przejmuje obowiązki opisane w niniejszym rozporządzeniu.
 - i) Komisja ułatwi przejście na poziomie administracyjnym, w tym poprzez umieszczenie zestawienia informacji o podmiotach RA3 i KC3 w unijnej bazie danych dotyczących ochrony łańcucha dostaw.”;
- 6) w rozdziale 6 dodatek 6-F otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 6-F

ŁADUNEK I POCZTA

6-Fi

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI DOTYCZĄCYMI OCHRONY LOTNICTWA CYWILNEGO

W odniesieniu do ładunku i poczty następujące państwa trzecie uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami dotyczącymi ochrony lotnictwa cywilnego:

Czarnogóra

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Komisja powiadamia niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Jeśli Komisja wejdzie w posiadanie informacji dotyczących działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inne państwo lub terytorium, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich.

6-Fii

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, W PRZYPADKU KTÓRYCH NIE JEST WYMAGANE OZNACZENIE ACC3, SĄ WYMNIENIONE W DECYZJI WYKONAWCZEJ KOMISJI C(2015) 8005

6-Fiii

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZATWIERDZANIA PROWADZONE PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE PAŃSTWA I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI W CZĘŚCI TRZECIEJ TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA RÓWNOWAŻNE Z UNIJNYMI ŚRODKAMI OCHRONY LOTNICTWA

Przepisy nie zostały jeszcze przyjęte.”;

- 7) w rozdziale 11 dodaje się punkty 11.6.3.9 i 11.6.3.10 w brzmieniu:

„11.6.3.9. Począwszy od dnia wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 TUE, następujące przepisy mają zastosowanie do podmiotów zatwierdzających ds. ochrony lotnictwa UE zatwierdzonych przez państwa członkowskie do dokonywania zatwierdzeń w odniesieniu do przewoźników lotniczych, operatorów i podmiotów ubiegających się o oznaczenie odpowiednio ACC3, RA3 i KC3:

- a) przestają one być uznawane w Unii;
- b) zatwierdzenia w zakresie ochrony lotnictwa UE dokonane przed dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, w tym sprawozdania zatwierdzające sporządzone przed tą datą, zachowują ważność, do celów wyznaczania przewoźników lotniczych, operatorów i podmiotów, których te wspomniane podmioty zatwierdzające zatwierdziły.

- 11.6.3.10. Osoby fizyczne i prawne, o których mowa w poprzednim punkcie, mogą ubiegać się o zatwierdzenie jako podmioty zatwierdzające ds. ochrony lotnictwa UE przez właściwy organ danego państwa członkowskiego. Zatwierdzające państwo członkowskie:
- a) otrzymuje od właściwego organu Zjednoczonego Królestwa niezbędną dokumentację, na podstawie której osoba fizyczna lub prawna zostały zatwierdzone jako podmioty zatwierdzające ds. ochrony lotnictwa UE;
 - b) sprawdza, czy wnioskujący spełnia wymogi Unii zawarte w niniejszym rozdziale. Jeżeli właściwy organ jest usatysfakcjonowany, może zatwierdzić osobę fizyczną lub prawną jako podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa UE na okres nieprzekraczający okresu ważności zatwierdzenia, jakiego udzielił właściwy organ Zjednoczonego Królestwa;
 - c) niezwłocznie zawiadamia Komisję, która dopilnowuje, by podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa UE został umieszczony w bazie danych dotyczących ochrony łańcucha dostaw.”.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/414**z dnia 14 marca 2019 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu docelowych zmiennych wtórnych za 2020 r. dotyczących nadmiernego zadłużenia, spożycia, zasobności oraz pracy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2 lit. f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1177/2003 ustanowiono wspólne ramy dla systematycznego tworzenia europejskich statystyk dotyczących dochodów i warunków życia w celu zapewnienia, aby porównywalne i aktualne dane przekrojowe i dane dotyczące zmian w czasie, odnoszące się do dochodów oraz poziomu i rozmieszczenia ubóstwa oraz wykluczenia społecznego, były dostępne na poziomach krajowym i unijnym.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 co roku należy przyjmować środki wykonawcze w celu określenia docelowych wtórnych obszarów i zmiennych, które mają być w danym roku uwzględnione w składniku przekrojowym EU-SILC. Należy zatem przyjąć środki wykonawcze określające docelowe zmienne wtórne i ich numery identyfikacyjne dla modułu za 2020 r., dotyczące nadmiernego zadłużenia, spożycia, zasobności oraz pracy.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz docelowych zmiennych wtórnych i ich numerów identyfikacyjnych dla modułu za 2020 r. dotyczącego nadmiernego zadłużenia, spożycia, zasobności oraz pracy, będącego częścią przekrojowego składnika EU-SILC, określono w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Docelowe zmienne wtórne i ich numery identyfikacyjne dla modułu za 2020 r. dotyczącego nadmiernego zadłużenia, spożycia, zasobności oraz pracy, będącego częścią przekrojowego składnika europejskiego badania dochodów i warunków życia (EU-SILC) są następujące:

1. Jednostki

Wybrane informacje dotyczące pracy należy dostarczyć w odniesieniu do wszystkich aktualnych członków gospodarstwa domowego lub, w stosownych przypadkach, wszystkich wybranych respondentów w wieku 16 lat i więcej.

Informacje na temat nadmiernego zadłużenia, spożycia i zasobności mają zastosowanie na poziomie gospodarstwa domowego i odnoszą się do gospodarstwa domowego jako całości.

2. Sposób zbierania danych

W przypadku zmiennych na poziomie osób indywidualnych sposobem zbierania danych jest wywiad bezpośredni przeprowadzany ze wszystkimi aktualnymi członkami gospodarstwa domowego lub, w stosownych przypadkach, wszystkimi wybranymi respondentami w wieku 16 i więcej.

W przypadku zmiennych na poziomie gospodarstwa domowego sposobem zbierania danych jest wywiad bezpośredni z respondentem danego gospodarstwa domowego.

Wyjątkowo zezwala się na udzielanie wywiadów zastępczych w przypadku czasowej nieobecności lub niemożności udzielenia wywiadu.

Możliwe jest pozyskanie danych z rejestrów.

3. Okres odniesienia

Zmienne docelowe odnoszą się do różnych rodzajów okresów odniesienia:

- Bieżący okres odniesienia w przypadku zmiennych dotyczących nadmiernego zadłużenia, z wyjątkiem dwóch zmiennych, dotyczących: „zaległości w płatnościach niezwiązanych z mieszkaniem” oraz „kwoty należnej w ostatnim miesiącu z tytułu pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej)”.
- Ostatnie 12 miesięcy w przypadku zmiennej „zaległości w płatnościach niezwiązanych z mieszkaniem”.
- Ostatni miesiąc w przypadku zmiennej „kwota należna w ostatnim miesiącu z tytułu pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej)”.
- Ostatni miesiąc w przypadku zmiennych dotyczących spożycia.
- Bieżący okres odniesienia w przypadku zmiennych dotyczących zasobności.
- Bieżący okres odniesienia w przypadku zmiennej dotyczącej pracy: „publiczny/prywatny sektor zatrudnienia”.
- Okres odniesienia dochodu w przypadku zmiennej dotyczącej pracy: „miesiące, w których respondent pracował”.
- Okres bezrobocia podczas okresu odniesienia dochodu w przypadku zmiennej dotyczącej pracy: „rejestracja bezrobocia”.

4. Przekazywanie danych

Docelowe zmienne wtórne są przesyłane do Komisji (Eurostatu) w pliku „Dane dotyczące gospodarstw domowych” (plik H) oraz pliku „Dane osobowe” (plik P) po przekazaniu docelowych zmiennych pierwotnych.

	Moduł badań na 2020 r.	Nadmierne zadłużenie, spożycie i zasobność oraz praca
Nazwa zmiennej	Kod	Zmienna docelowa
Nadmierne zadłużenie		
HI020		<i>Zaległości w płatnościach niezwiązanych z mieszkaniem</i>
	1	Tak, raz
	2	Tak, co najmniej dwa razy
	3	Nie

	Moduł badań na 2020 r.	Nadmierne zadłużenie, spożycie i zasobność oraz praca
Nazwa zmiennej	Kod	Zmienna docelowa
HI020_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nie ma płatności niezwiązanych z mieszkaniem) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HI090		Liczba pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej) Liczba (dwucyfrowa) od 00 do 99
HI090_F	1 -1 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (HB010≠2020)
HI100	1-wybrano, 2-nie wybrano	Cel pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej)
HI100_01	1, 2	Majątek (w tym meble, artykuły gospodarstwa domowego i elementy wystroju wnętrza)
HI100_02	1, 2	Samochód osobowy, motocykl, przyczepa kempingowa, ciężarówka, rower lub inny środek transportu
HI100_03	1, 2	Wakacje
HI100_04	1, 2	Opieka zdrowotna
HI100_05	1, 2	Edukacja
HI100_06	1, 2	Pokrycie bieżących wydatków na życie
HI100_07	1, 2	Kredyt na sfinansowanie własnej działalności gospodarczej
HI100_08	1, 2	Refinansowanie kredytów
HI100_09	1, 2	Inny (niewymieniony powyżej)
HI100_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (liczba pożyczek = 0) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HI110	1-wybrano, 2-nie wybrano	Źródło pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej)
HI110_01	1, 2	Bank lub inna instytucja finansowa (np. spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, podmiot udzielający mikrokredytów)
HI110_02	1, 2	Firma udzielająca chwilówek lub lombard
HI110_03	1, 2	Źródło prywatne (np. rodzina, znajomi)
HI110_04	1, 2	Inne
HI110_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (liczba pożyczek = 0) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HI120		Kwota należna w ostatnim miesiącu z tytułu pożyczek (z wyjątkiem kredytów hipotecznych na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej) 0-99999999 (kwota)
HI120_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (liczba pożyczek = 0) Nie dotyczy (HB010≠2020)
Spożycie		
HC010		Jedzenie w domu 0-999999 (kwota)

	Moduł badań na 2020 r.	Nadmierne zadłużenie, spożycie i zasobność oraz praca
Nazwa zmiennej	Kod	Zmienna docelowa
HC010_F	1 -1 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (HB010≠2020)
HC020		Jedzenie lub picie poza domem 0-999999 (kwota)
HC020_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (jedzenie tylko w domu) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HC030		Transport publiczny 0-999999 (kwota)
HC030_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nie korzysta się z transportu publicznego) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HC040		Transport prywatny 1-999999 (kwota)
HC040_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nie korzysta się z transportu prywatnego) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HC050	1 2 3 4	Oszczędności (w typowym miesiącu) Gospodarstwo domowe odkłada pieniądze Gospodarstwo domowe musi korzystać z oszczędności Gospodarstwo domowe musi pożyczać pieniądze Gospodarstwo domowe nie odkłada pieniędzy, ale nie potrzebuje korzystać z oszczędności ani pożyczać pieniędzy
HC050_F	1 -1 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (HB010≠2020)
Zasobność		
HV010		Wartość głównej nieruchomości mieszkalnej 1-999999999999 (kwota)
HV010_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nie jest właścicielem) Nie dotyczy (HB010≠2020)
HV070		Łączna kwota pozostająca do spłacenia kredytu hipotecznego na zakup głównej nieruchomości mieszkalnej (NIEOBOWIĄZKOWO) 1-999999999999 (kwota)
HV070_F	1 -1 -2 -7	Podano dane Brak danych Nie dotyczy (nie ma kredytu hipotecznego) Nie dotyczy (HB010≠2020)

	Moduł badań na 2020 r.	Nadmierne zadłużenie, spożycie i zasobność oraz praca
Nazwa zmiennej	Kod	Zmienna docelowa
HV020		<i>Posiada nieruchomość inną niż główna nieruchomość mieszkalna</i>
	1	Tak
	2	Nie
HV020_F	1	Podano dane
	-1	Brak danych
	-7	Nie dotyczy (HB010#2020)
HV080		<i>Jak długo respondent może utrzymać ten sam poziom życia, żyjąc z oszczędności</i>
	1	< 3 miesiące
	2	3-6 miesięcy
	3	6-12 miesięcy
	4	> 12 miesięcy
HV080_F	1	Podano dane
	-1	Brak danych
	-7	Nie dotyczy (HB010#2020)
Praca		
PL230		<i>Publiczny/prywatny sektor zatrudnienia</i>
	1	Publiczny
	2	Prywatny
	3	Mieszany
PL230_F	1	Podano dane
	-1	Brak danych
	-2	Nie dotyczy (PL031#1,2)
	-3	Respondent niewybrany
	-7	Nie dotyczy (PB010#2020)
PL250		<i>Miesiące, w których respondent pracował</i> 0-12 Liczba miesięcy
PL250_F	1	Podano dane
	-1	Brak danych
	-3	Respondent niewybrany
	-7	Nie dotyczy (PB010#2020)
PL280		<i>Rejestracja bezrobocia</i>
	1	Bezrobocie zarejestrowane przez cały okres
	2	Bezrobocie zarejestrowane przez część okresu
	3	Bezrobocie nierejestrowane
PL280_F	1	Podano dane
	-1	Brak danych
	-2	Nie dotyczy (PL211#5)
	-3	Respondent niewybrany
	-7	Nie dotyczy (PB010#2020)

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/415

z dnia 14 marca 2019 r.

zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 12 września 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1237 ⁽²⁾, przedłużając tym samym obowiązywanie środków przewidzianych w decyzji 2014/145/WPZiB na kolejne sześć miesięcy.
- (3) W kontekście utrzymujących się działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających obowiązywanie decyzji 2014/145/WPZiB powinno zostać przedłużone na kolejne sześć miesięcy.
- (4) Rada dokonała przeglądu poszczególnych wpisów zamieszczonych w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB i podjęła decyzję o zmianie informacji dotyczących niektórych osób i podmiotów.
- (5) Wpis dotyczący jednej zmarłej osoby należy usunąć z wykazu wskazanych osób i podmiotów.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/145/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 akapit drugi decyzji 2014/145/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 15 września 2019 r.”.

Artykuł 2

Załącznik do decyzji 2014/145/WPZiB zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1237 z dnia 12 września 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 231 z 14.9.2018, s. 27).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) wpis dotyczący poniższej osoby zostaje usunięty:

96. Alexander Vladimirovich ZAKHARCHENKO;

2) wpisy dotyczące osób i podmiotów wymienionych poniżej otrzymują następujące brzmienie:

Osoby

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„19.	Aleksandr Viktorovich VITKO (Александр Викторович ВИТКО)	Data urodzenia: 13.9.1961 Miejsce urodzenia: Witebsk (Białoruska SRR)	Były dowódca Floty Czarnomorskiej, admirał. Zastępca głównodowodzącego rosyjskiej marynarki wojennej. Odpowiedzialny za dowództwo nad siłami rosyjskimi, które zajmują suwerenne terytorium Ukrainy.	17.3.2014
22.	Dmitry Olegovich ROGOZIN (Дмитрий Олегович РОГОЗИН)	Data urodzenia: 21.12.1963 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były wicepremier Federacji Rosyjskiej. Publicznie wzywał do aneksji Krymu. Od 2018 r. pełni stanowisko dyrektora generalnego w korporacji państwowej.	21.3.2014
31.	Valery Kirillovich MEDVEDEV (Валерий Кириллович МЕДВЕДЕВ) Valeriy Kyrylovych MEDVEDIEV (Валерій Кирилович МЕДВЕДЕВ)	Data urodzenia: 21.8.1946 Miejsce urodzenia: Szmakowka, obwód nadmorski	Były szef komisji wyborczej w Sewastopolu (do dnia 26 maja 2017 r.). Odpowiedzialny za administrowanie referendum krymskim. Odpowiedzialny w ramach systemu rosyjskiego za podpisanie wyników referendum. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	21.3.2014
35.	Oleg Yevgenyivich BELAVENTSEV (Олег Евгеньевич БЕЛАВЕНЦЕВ)	Data urodzenia: 15.9.1949 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były pełnomocny przedstawiciel prezydenta Federacji Rosyjskiej w tzw. »Okregu Federalnym Krymu«. Odpowiedzialny za wdrożenie uprawnień konstytucyjnych rosyjskiego szefa państwa na terytorium anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu. Były tymczasowy członek Rady Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Były pełnomocny przedstawiciel prezydenta Federacji Rosyjskiej w Okregu Federalnym Kaukazu Północnego (do czerwca 2018 r.). Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.4.2014
36.	Oleg Genrikhovich SAVELYEV (Олег Генрихович САВЕЛЬЕВ)	Data urodzenia: 27.10.1965 Miejsce urodzenia: Leningrad	Były minister ds. Krymu. Odpowiedzialny za integrację anektowanej Republiki Autonomicznej Krymu z Federacją Rosyjską. Były zastępca szefa kancelarii rządu rosyjskiego, odpowiedzialny za organizację prac rządowej komisji ds. rozwoju społeczno-gospodarczego tzw. »Republiki Krymu«. Szef biura Izby Obrachunkowej Federacji Rosyjskiej.	29.4.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
46.	Denys Volodymyrovych PUSHYLIN (Денис Володимирович ПУШИЛІН), Denis Vladimirovich PUSHILIN (Денис Владимирович ПУШИЛИН)	Data urodzenia: 9.5.1981 lub 9.5.1982 Miejsce urodzenia: Makiejewka (obwód doniecki)	Jeden z przywódców »Donieckiej Republiki Ludowej«. Uczestniczył w zajęciu i okupacji administracji regionalnej w Doniecku w 2014 r. Do 4 września 2015 r. tzw. wiceprzewodniczący »Rady Ludowej« tzw. »Donieckiej Republiki Ludowej«. Od 4 września 2015 r. »przewodniczący« »Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej«. Tzw. »pełniący obowiązki przywódcy Donieckiej Republiki Ludowej« po 7 września 2018 r. Tzw. »przywódca Donieckiej Republiki Ludowej« w następstwie »wyborów« z 11 listopada 2018 r.	29.4.2014
55.	Igor Nikolaevich BEZLER (alias Bes (Diabeł)) (Игорь Николаевич БЕЗЛЕР) Ihor Mykolayovych BEZLER (Ігор Миколайович БЕЗЛЕР)	Data urodzenia: 30.12.1965 Miejsce urodzenia: Symferopol, Krym	Jeden z byłych przywódców samowwężej milicji w Gorłówce (Horlivka). Przejął kontrolę nad Biurem Służb Bezpieczeństwa Ukrainy w budynku regionu Donieck, a następnie zajął okręgową siedzibę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w mieście Gorłówka. Ma powiązania z Ihorem Strielkowem/Girkinem, pod dowództwem którego brał udział w zamordowaniu Wołodymyry Rybaka, deputowanego Rady Miasta Gorłówka. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.5.2014
83.	Ekaterina Yurievna GUBAREVA (Екатерина Юрьевна ГУБАРЕВА), Kateryna Yuriyivna GUBARIEVA (HUBARIEVA) (Катерина Юріївна ГУБАРЄВА)	Data urodzenia: 5.7.1983 lub 10.3.1983 Miejsce urodzenia: Kachowka (obwód chersoński)	Jako była tzw. »minister spraw zagranicznych« odpowiadała za obronę tzw. »Donieckiej Republiki Ludowej«, podważając tym samym integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. W związku z tym, że przyjęła i pełniła tę funkcję, wspierała działania i politykę podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania i polityki separatystyczne. Była członkiem tzw. »Rady Ludowej Donieckiej Republiki Ludowej« (do listopada 2018 r.)	25.7.2014
89.	Oksana TCHIGRINA, Oksana Aleksandrovna CHIGRINA (CHYHRYNA) (Оксана Александровна ЧИГРИНА)	Data urodzenia: prawdopodobnie 23.7.1981	Była rzeczniczka tzw. »rządu« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«, wygłaszała oświadczenia usprawiedliwiające między innymi zestrzelenie ukraińskiego samolotu wojskowego, branie zakładników, działania bojowe nielegalnych ugrupowań zbrojnych, co podważało w rezultacie integralność terytorialną, suwerenność i jedność Ukrainy. Była rzeczniczka służby prasowej ŁRL. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	30.7.2014
91.	Sergey Vadimovich ABISOV (Сергей Вадимович АБИСОВ) Sergiy (Serhiy) Vadymovych ABISOV (Сергій Вадимович АБІСОВ)	Data urodzenia: 27.11.1967 Miejsce urodzenia: Symferopol, Krym	W dniu 5 maja 2014 r. przyjął z rąk prezydenta Rosji mianowanie na tzw. »ministra spraw wewnętrznych Republiki Krymu« (dekret nr 301); swoimi działaniami w charakterze tzw. »ministra spraw wewnętrznych« podważa integralność terytorialną, suwerenność i jedność Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. »ministra spraw wewnętrznych Republiki Krymu« w czerwcu 2018 r.	30.7.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
97.	Vladimir Petrovich KONONOV (alias »Car«) (Владимир Петрович КОНОНОВ) Volodymyr Petrovych KONONOV (Володимир Петрович КОНОНОВ)	Data urodzenia: 14.10.1974 Miejsce urodzenia: Gorski (obwód ługański)	Od dnia 14 sierpnia 2014 r. zastąpił Igora Strielkova/Girkina jako tzw. »minister obrony« tzw. »Donieckiej Republiki Ludowej«. Według doniesień od kwietnia 2014 r. dowodził oddziałem separatystycznych bojowników w Doniecku i obiecał »wypełnić strategiczne zadanie odparcia ukraińskiej agresji wojskowej«. Kononow wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. »ministra obrony« we wrześniu 2018 r.	12.9.2014
102.	Andrei Nikolaevich RODKIN (Андрей Николаевич РОДКИН)	Data urodzenia: 23.9.1976 Miejsce urodzenia: Moskwa	Były moskiewski przedstawiciel tzw. »Donieckiej Republiki Ludowej«. W swoich oświadczeniach mówił m.in. o gotowości sił samoobrony do prowadzenia wojny partyzanckiej oraz o przejściu przez nie systemów uzbrojenia od ukraińskich sił zbrojnych. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Jeden z byłych przywódców »unii donbaskich ochotników«. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.9.2014
103.	Aleksandr Akimovich KARAMAN (Александр Акимович КАРАМАН) Alexandru CARAMAN	Data urodzenia: 26.7.1956 Miejsce urodzenia: Cioburciu, okręg Slobozia, obecnie Republika Mołdawii	Były tzw. »wicepremier do spraw społecznych Donieckiej Republiki Ludowej«. Powiązany z Władimirem Antiufiejewem, który ponosił odpowiedzialność za separatystyczne działania »rządowe« tzw. »władzy Donieckiej Republiki Ludowej«. Wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Protegowany byłego wicepremiera Rosji Dmitrija Rogozina. Były szef »administracji Rady Ministrów« »Donieckiej Republiki Ludowej«. Do marca 2017 roku tzw. »pełnomocny przedstawiciel prezydenta« tzw. »Mołdawskiej Republiki Nadniestrzańskiej« w Federacji Rosyjskiej. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	12.9.2014
120.	Sergey Yurievich KOZYAKOV (Сергей Юрьевич КОЗЬЯКОВ) Serhiy Yuriyovych KOZYAKOV (Сергій Юрійович КОЗЬЯКОВ)	Data urodzenia: 29.9.1982 lub 23.9.1982	Jako były tzw. »przewodniczący Centralnej Komisji Wyborczej w Ługańsku« był odpowiedzialny za zorganizowanie tzw. »wyborów« w dniu 2 listopada 2014 r. w »Ługańskiej Republice Ludowej«. Te »wybory« stanowiły naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem były nielegalne. Od października 2015 r. do grudnia 2017 r. tzw. »minister sprawiedliwości« »Ługańskiej Republiki Ludowej«. W związku z tym że przyjął i pełnił te funkcje oraz zorganizował nielegalne »wybory«, aktywnie wspierał działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Nadal wspiera i legitymizuje polityki separatystyczne we współpracy z władzami separatystycznymi.	29.11.2014

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
122.	Larisa Leonidovna AIRAPETYAN (alias Larysa AYRAPETYAN, Larisa AIRAPETYAN lub Larysa AIRAPETYAN) (Лариса Леонидовна АЙРАПЕТЯН) (Лариса Леонідівна АЙРАПЕТЯН)	Data urodzenia: 21.2.1970	Była tak zwana »minister zdrowia« tak zwanej »Ługańskiej Republiki Ludowej«. Kandydowała w tak zwanych »wyborach« w dniu 2 listopada 2014 r. na stanowisko »przywódcy« tak zwanej »Ługańskiej Republiki Ludowej«. Te »wybory« stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym, że przyjęła i pełniła to stanowisko oraz formalnie kandydowała w nielegalnych »wyborach«, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, aby jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.11.2014
129.	Yevgeniy Eduardovich MIKHAYLOV (alias Yevhen Eduardovych MYCHAYLOV) (Евгеній Едуардович МИХАЙЛОВ) (Євген Едуардович МИХАЙЛОВ)	Data urodzenia: 17.3.1963 Miejsce urodzenia: Archangielsk	Były tzw. »minister w Radzie Ministrów« (szef administracji ds. rządowych) »Donieckiej Republiki Ludowej«. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Nadal aktywnie wspiera działania lub polityki separatystyczne.	29.11.2014
132.	Vladyslav Mykolayovych DEYNEGO (alias Vladislav Nikolayevich DEYNEGO) (Владислав Миколайович ДЕЙНЕГО) (Владислав Николаевич ДЕЙНЕГО)	Data urodzenia: 12.3.1964 Miejsce urodzenia: Romny, obwód sumski Ромны, Сумська область	Były »wiceprzewodniczący« »Rady Ludowej« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Obecnie tzw. »pełniący obowiązki ministra spraw zagranicznych« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«.	29.11.2014
138.	Alexandr Vasilievich SHUBIN (Александр Васильевич ШУБИН)	Data urodzenia: 20.5.1972 lub 30.5.1972 Miejsce urodzenia: Ługańsk	Były tzw. »minister sprawiedliwości« nielegalnej tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«. Były przewodniczący »Centralnej Komisji Wyborczej« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Odwołany ze stanowiska przewodniczącego »Centralnej Komisji Wyborczej« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej« w czerwcu 2018 r.	16.2.2015

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
142.	Aleksandr Yurievich TIMOFEEV (Александр Юрьевич ТИМОФЕЕВ) Oleksandr Yuriyovych TYMOFEYEV (Олександр Юрійович ТИМОФЕЄВ)	Data urodzenia: 15.5.1971 Miejsce urodzenia: Niewinnomysk, Kraj Stawropolski Невинномысск, Ставропольский край	Były tzw. »minister ds. finansów i podatków« »Donieckiej Republiki Ludowej«. Przyjmując i pełniąc tę funkcję, aktywnie wspierał zatem działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy oraz doprowadził do jeszcze większej destabilizacji Ukrainy. Odwołany ze stanowiska tzw. »ministra ds. finansów i podatków« we wrześniu 2018 r.	16.2.2015
149.	Andrei Valeryevich KARTAPOLOV (Андрей Валерьевич КАРТАПОЛОВ)	Data urodzenia: 9.11.1963 Miejsce urodzenia: NRD	Były dowódca Zachodniego Okręgu Wojskowego. Były dyrektor Departamentu Operacji Głównych i zastępca szefa sztabu generalnego sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i prowadzeniu kampanii wojskowej sił rosyjskich na Ukrainie. Zgodnie z wyznaczonymi działaniami sztabu generalnego, sprawując kontrolę operacyjną nad siłami zbrojnymi, aktywnie uczestniczył w kształtowaniu i realizacji polityki rosyjskiego rządu zagrażającej integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy. Wiceminister obrony od lipca 2018 r.	16.2.2015"

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„4.	Tzw. »Doniecka Republika Ludowa« »Донецкая народная республика« »Donétskaya národnáya respúblika«	Oficjalne informacje: https://dnr-online.ru/ http://smdnr.ru/ https://dnrsovet.su/ https://denis-pushilin.ru/	Tzw. »Doniecka Republika Ludowa« została proklamowana w dniu 7 kwietnia 2014 r. Odpowiedzialna za zorganizowanie nielegalnego referendum w dniu 11 maja 2014 r. Ogłoszenie niepodległości w dniu 12 maja 2014 r. W dniu 24 maja 2014 r. tzw. »Doniecka Republika Ludowa« i tzw. »Ługańska Republika Ludowa« podpisały umowę w sprawie utworzenia tzw. »Federalnego Państwa Noworosji«. Stanowi to naruszenie ukraińskiego prawa konstytucyjnego, i, w związku z tym, prawa międzynarodowego, a zatem podważa integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy. Bierze też udział w werbowaniu do nielegalnych separatystycznych ugrupowań zbrojnych, zagrażając tym samym stabilności lub bezpieczeństwu Ukrainy.	25.7.2014
5.	Tzw. »Federalne Państwo Noworosji« »Федеративное государство Новороссия« »Federativnoye Gosudarstvo Novorossiya«	Oficjalne komunikaty prasowe: http://novopressa.ru/ http://novorossia-tv.ru/ http://novorossia.today/ http://novorossia.ru/ https://www.novorossinform.org/	W dniu 24 maja 2014 r. tzw. »Doniecka Republika Ludowa« i tzw. »Ługańska Republika Ludowa« podpisały umowę w sprawie utworzenia nieuznanego tzw. »Federalnego Państwa Noworosji«. Stanowi to naruszenie ukraińskiego prawa konstytucyjnego, a co za tym idzie, prawa międzynarodowego, a zatem zagraża integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.	25.7.2014

	Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
24.	Republika Doniecka (organizacja publiczna) Донецкая республика	Oficjalne informacje: http://oddr.info/	»Organizacja« publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. »wyborów« w tzw. »Donieckiej Republice Ludowej«. Te »wybory« stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych »wyborach«, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie. Została założona przez Andrija PURGINA, a jej przywódcą był Aleksandr ZACHARCZENKO. W 2018 r. organizacja ta nominowała Denisa PUSZYLINA jako »przywódcę« tzw. »Donieckiej Republiki Ludowej«.	29.11.2014
25.	Pokój Ługańszczyźnie (Mir Ługanszczinie) Мир Луганщине	https://mir-lug.info/	»Organizacja« publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. »wyborów« w tzw. »Ługańskiej Republice Ludowej«. Te »wybory« stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych »wyborach«, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014
26.	Wolny Donbass (alias »Wolny Donbas«, »Svobodny Donbass« (Svobodny Donbass)), Свободный Донбасс	http://www.odsd.ru/	»Organizacja« publiczna, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. »wyborów« w tzw. »Donieckiej Republice Ludowej«. Te wybory stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych »wyborach«, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014
28.	Ługańska Unia Gospodarcza Луганский экономический союз	Oficjalne informacje: https://nslr-su/about/obshchestvennye-organizatsii/337/ https://vk.com/public97306393	»Organizacja społeczna«, która w dniu 2 listopada 2014 r. i w dniu 11 listopada 2018 r. zgłosiła kandydatów do tzw. »wyborów« w tzw. »Ługańskiej Republice Ludowej«. W 2014 r. organizacja ta nominowała kandydata – Olega AKIMOWA – jako »przywódcę« tzw. »Ługańskiej Republiki Ludowej«, a w 2018 r. jako członka tzw. »Rady Ludowej Ługańskiej Republiki Ludowej«. Te »wybory« stanowią naruszenie prawa ukraińskiego, a zatem są nielegalne. W związku z tym że formalnie uczestniczyła w nielegalnych »wyborach«, aktywnie popierała działania i polityki podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy, by jeszcze bardziej zdestabilizować sytuację na Ukrainie.	29.11.2014”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/416**z dnia 14 marca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Z uwagi na użycie siły przez Federację Rosyjską, które doprowadziło do zatrzymania ukraińskich wojskowych i zajęcia statków w dniu 25 listopada 2018 r. w Cieśninie Kerczeńskiej, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego, a także suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy, Rada uważa, że do wykazu osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB należy dodać osiem osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2014/145/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do wykazu zamieszczonego w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB dodaje się osoby wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16).

ZAŁĄCZNIK

Do wykazu osób zamieszczonego w załączniku do decyzji 2014/145/WPZiB dodaje się wymienione poniżej osoby:

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
„176.	Sergey Nikolayevich STANKEVICH (Сергей Николаевич СТАНКЕВИЧ)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 27.1.1963	Szef Dyrekcji ds. Granic w Federalnej Służbie Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, odpowiedzialnej za »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«, wiceadmirał. Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za działania floty straży przybrzeżnej Federacji Rosyjskiej przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
177.	Andrey Borisovich SHEIN (Андрей Борисович ШЕИН)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 10.6.1971	Zastępca szefa Dyrekcji ds. Granic – szef Wydziału Straży Granicznej w Federalnej Służbie Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, odpowiedzialnego za »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«. Pełniąc tę funkcję, brał udział w działaniach przeciw ukraińskim statkom i ich załogom w czasie działań Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
178.	Aleksey Mikhailovich SALYAEV Aleksey Mikhailovich SALYAYEV Oleksii Mykhailovych SALIAIEV (Алексей Михайлович САЛЯЕВ, Олексій Михайлович САЛЯЄВ)	Płeć: męczyzna; Data urodzenia: 22.8.1978	Oficer dowodzący łodzią patrolującą granicę »Don« (numer na burcie 353) Straży Granicznej Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Dowodził statkiem, który brał aktywny udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r., i przeprowadził staranowanie holownika »Yany Kapu« marynarki ukraińskiej. Działania te uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
179.	Andrei SHIPITSIN / SHYPITSIN (Андрей ШИПИЦИН / ШИПЦИН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 25.12.1969	Oficer dowodzący łodzią patrolującą granice »Izumrud« Straży Granicznej Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej. Dowodził statkiem, który brał aktywny udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
180.	Aleksey Vladimirovich SHATOKHIN / Oleksii Volodymyrovich SHATOKHIN (Алексей Владимирович ШАТОХИН / Олексій Володимирович ШАТОХІН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 26.1.1971	Szef kerczeńskiego posterunku kontrolnego Federalnej Służby Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej na »Republikę Krymu i miasto Sewastopol«. Brał udział w działaniach przeciw ukraińskim statkom i ich załogom w czasie działań Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciwko statkom ukraińskim i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
181.	Ruslan Alexandrovich ROMASHKIN (Руслан Александрович РОМАШКИН)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 15.6.1976	Szef posterunku kontrolnego Federalnej Służby Bezpieczeństwa (FSB) Federacji Rosyjskiej w »Republice Krymu i mieście Sewastopol«. W tym charakterze był odpowiedzialny za koordynowanie działań sił Federacji Rosyjskiej skierowanych przeciwko statkom ukraińskim i ich załogom 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019
182.	Sergey Alekseevich SHCHERBAKOV (Сергей Алексеевич ЩЕРБАКОВ; Сергій Олексійович ЩЕРБАКОВ)	Płeć: mężczyzna; Data urodzenia: 2.11.1986	Oficer dowodzący okrętem »Suzdalets« zwalczającym łodzie podwodne, należącym do Floty Czarnomorskiej Federacji Rosyjskiej. Dowodził okrętem, który brał udział w działaniach Federacji Rosyjskiej przeciw ukraińskim statkom i ich załogom 25 listopada 2018 r. i brał aktywny udział w blokadzie holownika »Yany Kapu« oraz zajęciu uzbrojonej kanonierki »Nikopol«. Działania te uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019

	Imię i nazwisko (transkrypcja angielska)	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia w wykazie
183.	Aleksandr Vladimirovich DVORNIKOV (Александр Владимирович ДВОРНИКОВ)	Płeć: męczyzna Data urodzenia: 22.8.1961 Miejsce urodzenia: Ussuriysk, Primorskiy Krai, Federacja Rosyjska	Dowódca Południowego Okręgu Wojskowego Sił Zbrojnych Federacji Rosyjskiej, generał pułkownik, odpowiedzialny za siły wojskowe w regionie, w tym na nielegalnie przyłączonym Krymie i w Sewastopolu. W tym charakterze był odpowiedzialny za działania Floty Czarnomorskiej i innych sił wojskowych Federacji Rosyjskiej przeciw Ukrainie 25 listopada 2018 r., które uniemożliwiły statkom ukraińskim dostęp do ukraińskiego wybrzeża Morza Azowskiego, zakłócając w ten sposób terytorialną integralność i suwerenność Ukrainy oraz zakłócając bezpieczeństwo Ukrainy poprzez utrudnianie przemieszczania się i operacyjności statków marynarki ukraińskiej. Działania te były również wsparciem dla ugruntowania nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską.	15.3.2019”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/417**z dnia 8 listopada 2018 r.****ustanawiająca wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7334)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 1 akapit trzeci i pkt 8 załącznika II do tej dyrektywy,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 ⁽²⁾,

po konsultacji z komitetem doradczym powołanym na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE ustanowiono unijny system szybkiej informacji („RAPEX”) służący szybkiej wymianie między państwami członkowskimi i Komisją informacji dotyczących środków i działań podjętych w stosunku do produktów stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.
- (2) Zgodnie z pkt 8 załącznika II do dyrektywy 2001/95/WE wymagane jest regularne aktualizowanie przedmiotowych wytycznych w świetle nowych osiągnięć i doświadczeń. Pierwsza i jedyna aktualizacja wytycznych miała miejsce na mocy decyzji Komisji 2010/15/UE ⁽³⁾.
- (3) W związku ze zmianami, jakie zaszły, i w celu zapewnienia efektywniejszych i skuteczniejszych procedur zgłoszeniowych zgodnych z najlepszą praktyką, konieczna jest dalsza aktualizacja wytycznych.
- (4) Terminologia i odesłania straciły na aktualności, podobnie jak środki komunikacji między Komisją a organami państw członkowskich oraz między samymi organami.
- (5) Na przestrzeni ostatnich lat opracowano nowe narzędzia służące poprawnemu funkcjonowaniu systemu RAPEX (wiki, interfejs między systemem RAPEX a innymi systemami nadzoru rynku), które należy uwzględnić w wytycznych.
- (6) W związku ze zmianami, jakie zaszły, kryteria zgłoszeń w systemie RAPEX stały się niejasne i wymagają wyjaśnienia.
- (7) Wzrosła transgraniczna sprzedaż towarów w internecie. Ta zmiana musi znaleźć odzwierciedlenie w sposobie zgłaszania oraz instrumentach wykorzystywanych na etapie działań następczych.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 rozszerza zakres stosowania systemu RAPEX, ustanowiony w art. 12 dyrektywy 2001/95/WE, również na produkty objęte tym prawodawstwem. Rozszerzenie zakresu stosowania systemu RAPEX wiąże się z pewnymi kwestiami, które wymagają wyjaśnienia w wytycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/15/UE z dnia 16 grudnia 2009 r. ustanawiająca wytyczne dotyczące zarządzania wspólnym systemem szybkiej informacji RAPEX utworzonym na mocy art. 12 oraz procedurą zgłoszeniową ustanowioną na mocy art. 11 dyrektywy 2001/95/WE (dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów) (Dz.U. L 22 z 26.1.2010, s. 1).

- (9) Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 stosuje się do produktów konsumenckich oraz do produktów dla profesjonalistów, takich jak niektóre urządzenia medyczne. Obejmuje ono również szerszy zakres ryzyka, odmiennego od ryzyka związanego ze zdrowiem i bezpieczeństwem konsumentów, takiego jak ryzyko dotyczące bezpieczeństwa i ryzyko środowiskowe. Ryzyko może zatem dotyczyć nie tylko konsumentów, ale również nieokreślonej grupy osób, którą nazywa się „użytkownikami końcowymi”.
- (10) W związku z tym w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 zapisano, że środki podejmowane przeciwko produktom stanowiącym poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów publicznych należy zgłaszać za pośrednictwem systemu RAPEX.
- (11) Dyrektywa 2001/95/WE i rozporządzenie (WE) nr 765/2008 wzajemnie się uzupełniają i stanowią system mający poprawić bezpieczeństwo produktów niezwywnościowych.
- (12) System RAPEX pomaga w zapobieganiu i ograniczaniu dostępności produktów stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa lub, w przypadku produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, również dla innych istotnych interesów publicznych. Umożliwia on Komisji monitorowanie skuteczności i spójności nadzoru rynku oraz egzekwowania prawa w państwach członkowskich.
- (13) System RAPEX stanowi podstawę do identyfikowania potrzeby podjęcia działań na szczeblu UE i służy spójnemu egzekwowaniu wymogów UE w zakresie bezpieczeństwa produktów, a dzięki temu przyczynia się do sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku.
- (14) Procedura zgłoszeniowa określona w art. 11 dyrektywy 2001/95/WE przewiduje wymianę informacji między państwami członkowskimi i Komisją w sprawie środków przyjętych w odniesieniu do produktów stwarzających mniejsze niż poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Pomaga ona zapewnić stabilny, wysoki poziom zdrowia konsumentów oraz zachować jednolity rynek.
- (15) W art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 przewidziano system wspierający wymianę informacji, w ramach którego państwa członkowskie udostępniają Komisji wymagane na podstawie tego samego artykułu informacje o produktach stwarzających mniej niż poważne ryzyko.
- (16) Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem państwa członkowskie nie są zobowiązane do przekazywania takich informacji do systemu RAPEX.
- (17) W art. 16 dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (GPSD) nałożono na państwa członkowskie i Komisję obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących zagrożeń stwarzanych przez produkty dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.
- (18) Dla zagwarantowania spójnego systemu informacji o produktach stwarzających zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub, w przypadku produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, również dla innych istotnych interesów publicznych, pożądane byłoby udostępnianie także w systemie RAPEX tych dostępnych informacji o produktach stwarzających zagrożenie objętych art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
- (19) Aby umożliwić funkcjonowanie systemu RAPEX, należy zredagować wytyczne dotyczące różnych aspektów tych procedur zgłaszania oraz, przede wszystkim, określić treść zgłoszeń. W wytycznych należy określić informacje, które powinny znaleźć się w zgłoszeniach, kryteria zgłoszeń dotyczących zagrożeń, które nie wykraczają lub nie mogą wykraczać poza terytorium państwa członkowskiego, oraz kryteria klasyfikacji zgłoszeń według stopnia pilności. W wytycznych należy określić także zasady funkcjonowania, w tym terminy dotyczące poszczególnych etapów procedury przesyłania zgłoszeń i zgłoszeń uzupełniających, a także zasady poufności.
- (20) Mając na uwadze zapewnienie właściwego stosowania procedury przesyłania zgłoszeń, w wytycznych należy również określić metody oceny ryzyka oraz kryteria identyfikowania ryzyka z uwzględnieniem zarządzania ryzykiem.
- (21) W świetle pkt 2 załącznika II do dyrektywy 2001/95/WE nowe wytyczne zawierają zbiór wskazówek dotyczących oceny ryzyka w odniesieniu do produktów konsumenckich i odnoszą się również do produktów dla profesjonalistów, określając kryteria identyfikacji poważnych ryzyk.
- (22) Na podstawie dyrektywy 2001/95/WE i rozporządzenia WE nr 765/2008 wytyczne należy kierować do wszystkich organów państw członkowskich uczestniczących w sieci RAPEX, w tym organów nadzoru rynku odpowiedzialnych za monitorowanie zgodności produktów z wymogami w zakresie bezpieczeństwa oraz organów odpowiedzialnych za kontrole na granicach zewnętrznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji zawarto wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń.

Artykuł 2

Decyzja 2010/15/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Věra JOUROVÁ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**WYTYCZNE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA UNIJNYM SYSTEMEM SZYBKIEJ INFORMACJI „RAPEX”
UTWORZONYM NA MOCY ART. 12 DYREKTYWY 2001/95/WE (DYREKTYWA W SPRAWIE OGÓLNEGO
BEZPIECZEŃSTWA PRODUKTÓW) ORAZ FUNKCJONUJĄCYM W JEGO RAMACH SYSTEMEM ZGŁOSZEŃ****CZĘŚĆ I****ZAKRES I ADRESACI WYTYCZNYCH****1. Zakres stosowania, cele i aktualizacja****1.1. Zakres stosowania**

Komisja ⁽¹⁾ przyjęła „Wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji »RAPEX« utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE (dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów)” („wytyczne”) na podstawie art. 11 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE („GPSD”) oraz pkt 8 załącznika II do tej dyrektywy. Komisję wspiera komitet doradczy składający się z przedstawicieli państw członkowskich UE, ustanowiony na mocy art. 15 ust. 3 GPSD.

W punkcie 8 załącznika II do GPSD stwierdzono: Komisja opracowuje i regularnie aktualizuje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 3, wytyczne dotyczące zarządzania przez Komisję i państwa członkowskie systemem RAPEX.”.

Art. 11 GPSD stanowi, że w przypadku, gdy państwo członkowskie podejmuje środki ograniczające wprowadzenie produktów na rynek – lub nakazuje ich wycofanie czy działanie w celu odzyskania produktów – zobowiązane jest ono poinformować Komisję o podjętych środkach w zakresie, w jakim takie informacje nie kwalifikują się do rodzaju zgłoszenia przewidzianego w art. 12 GPSD ani do jakiegokolwiek innego zgłoszenia zgodnie z jakimkolwiek konkretnymi przepisami Wspólnoty.

Art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stanowi, że w przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje lub zamierza podjąć środek, który ma na celu zapobieganie wprowadzeniu do obrotu i korzystaniu z produktów stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych, ograniczenie takiego wprowadzania do obrotu i korzystania lub nałożenie określonych warunków na takie wprowadzenie do obrotu i korzystanie, niezwłocznie notyfikuje Komisji taki środek, korzystając z systemu RAPEX.

Art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stanowi, że państwa członkowskie muszą udostępnić Komisji informacje, będące w ich posiadaniu i które nie zostały przekazane na podstawie art. 22, dotyczące produktów stanowiących (mniejsze niż poważne) zagrożenie.

W art. 16 GPSD nałożono na państwa członkowskie i Komisję obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących zagrożeń stwarzanych przez produkty dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Wskazane byłoby zatem zawarcie wszystkich informacji o środkach zastosowanych wobec produktów stwarzających zagrożenie – o ile stawką jest bezpieczeństwo produktów – w systemie przeznaczonym do tego celu. Zachęca się państwa członkowskie do wprowadzania do systemu RAPEX informacji dotyczących środków zastosowanych wobec produktów stwarzających zagrożenie i objętych zakresem stosowania GPSD lub rozporządzenia (WE) nr 765/2008. Informacje te można wprowadzić bezpośrednio do systemu RAPEX. Jeżeli informacje należy zgłosić w innym systemie informacyjnym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 ⁽²⁾, państwo członkowskie może wygenerować zgłoszenie w systemie RAPEX z systemu informacyjnego (zob. część II rozdział 1.2 lit. h) i rozdział 2.2 niniejszych wytycznych).

Podczas gdy GPSD ma zastosowanie wyłącznie do produktów konsumenckich stwarzających zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, rozporządzenie (WE) nr 765/2008 ma zastosowanie nie tylko do produktów konsumenckich, ale również do produktów dla profesjonalistów objętych zakresem unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego (takich jak określone wyroby medyczne i wyposażenie morskie). Obejmuje ono również szerszy zakres ryzyka, w uzupełnieniu ryzyka związanego ze zdrowiem i bezpieczeństwem konsumentów, takiego jak ryzyko związane z bezpieczeństwem i ryzyko środowiskowe. Ryzyko może zatem dotyczyć nie tylko konsumentów, ale również – jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 765/2008 – innych „użytkowników końcowych”.

Wytyczne dotyczące oceny ryzyka zawarte w dodatku 6 zamieszczonym w części III stanowią integralną część wytycznych dotyczących systemu RAPEX. Stanowią one instrument, który umożliwia określenie poziomu ryzyka związanego z produktem, a zatem pomaga w ustaleniu środków, które należy przyjąć.

⁽¹⁾ W pozostałych miejscach tych wytycznych termin „Komisja” odnosi się ogólnie do zespołu ds. systemu RAPEX powołanego w departamencie Komisji odpowiedzialnym za dyrektywę 2001/95/WE oraz, w stosownych przypadkach, do odpowiednich służb Komisji.

⁽²⁾ System informacyjny i komunikacyjny do celów nadzoru rynku („ICSMS”). Celem tej platformy jest ułatwianie komunikacji między organami nadzoru rynku w UE a organami nadzoru rynku w państwach EFTA w zakresie produktów niezgodnych z normami.

Wytyczne dotyczące oceny ryzyka odnoszą się do poziomu ryzyka, jak również możliwych urazów spowodowanych przez pojedynczy produkt. Ocenie ryzyka pojedynczego produktu musi towarzyszyć właściwe zarządzanie ryzykiem. Przykładowo poziom ryzyka związanego z wadliwym elektrycznym sprzętem gospodarstwa domowego stwarzającym ryzyko pożaru może być tylko „niski”, co oznacza, że prawdopodobieństwo spowodowania pożaru ze skutkiem śmiertelnym w okresie życia sprzętu wynosi mniej niż jeden na milion. Jeżeli jednak do obrotu wprowadzono miliony wadliwych sprzętów, niemal nieuniknione jest, że – o ile nie zostaną zastosowane odpowiednie środki – dojdzie do pożarów ze skutkiem śmiertelnym.

Państwa członkowskie ⁽³⁾, państwa ubiegające się o członkostwo, państwa będące stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), jak również inne państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mające dostęp do systemu RAPEX (zgodnie z warunkami określonymi w art. 12 ust. 4 GPSD) uczestniczą w systemie zgodnie z zasadami określonymi w GPSD i w niniejszych wytycznych ⁽⁴⁾.

1.2. Cele

Niniejsze wytyczne mają na celu:

- a) usprawnienie procesów związanych z mechanizmami zgłoszeniowymi;
- b) określenie kryteriów zgłoszeniowych dla mechanizmów zgłoszeniowych;
- c) określenie treści zgłoszeń i zgłoszeń uzupełniających przesyłanych w ramach mechanizmu zgłoszeniowego, w szczególności określenie wymaganych danych i stosowanych formularzy;
- d) ustalenie działań następczych, które mają być podjęte przez państwo członkowskie po otrzymaniu zgłoszenia oraz rodzaju informacji, których należy udzielić;
- e) opisanie sposobu, w jaki Komisja rozpatruje zgłoszenia i zgłoszenia uzupełniające;
- f) wyznaczenie terminów dla różnego rodzaju działań podjętych w ramach mechanizmów zgłoszeniowych;
- g) poczynienie praktycznych i technicznych ustaleń wymaganych na szczeblu Komisji i państwa członkowskiego mających na celu skuteczne i efektywne wdrożenie mechanizmów zgłoszeniowych; oraz
- h) ustalenie metod oceny ryzyka, w szczególności kryteriów identyfikacji przypadków poważnego ryzyka.

1.3. Aktualizacja

Komisja będzie regularnie aktualizowała wytyczne zgodnie z procedurą doradczą na podstawie doświadczeń i nowych osiągnięć w dziedzinie bezpieczeństwa produktów.

2. Adresaci wytycznych

Wytyczne skierowane są do wszystkich organów państw członkowskich działających w obszarze bezpieczeństwa produktów konsumenckich i należących do sieci systemu RAPEX, w tym do organów nadzoru rynku odpowiedzialnych za monitorowanie zgodności produktów z wymogami bezpieczeństwa i do organów odpowiedzialnych za kontrole granic zewnętrznych.

3. Produkty

3.1. Produkty objęte zakresem stosowania niniejszych wytycznych

Zakres niniejszych wytycznych obejmuje dwa zestawy produktów: produkty objęte zakresem stosowania GPSD i produkty objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

3.1.1. Produkty objęte zakresem stosowania GPSD

Zgodnie z art. 2 lit. a) GPSD do celów niniejszych wytycznych produkty konsumenckie oznaczają:

- a) „produkty przeznaczone dla konsumentów” – produkty zaprojektowane, wyprodukowane i dostępne dla konsumentów;

⁽³⁾ W kontekście niniejszego dokumentu należy stosować wykładnię rozszerzającą terminu „państwo członkowskie”, tak by nie wykluczać możliwości objęcia zakresem stosowania przepisów niniejszych wszelkich innych podmiotów.

⁽⁴⁾ Zob. ostatnia decyzja wykonawcza KE opublikowana pod adresem https://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/alerts/repository/content/pages/rapex/index_en.htm.

- b) „produkty migrujące” ⁽⁵⁾ – produkty zaprojektowane i wyprodukowane dla profesjonalistów, które jednak w możliwych do przewidzenia warunkach będą używane przez konsumentów. Są to produkty wytworzone dla profesjonalistów i udostępnione konsumentom, którzy mogą je nabyć i użytkować bez posiadania szczególnej wiedzy lub przeszkolenia, np. wiertarka elektryczna, szlifierka kątowna i piła tarczowa są zaprojektowane i wyprodukowane dla profesjonalistów, ale są także dostarczane na rynek konsumencki (tzn. konsumenci mogą je z łatwością nabyć w sklepach i obsługiwać samodzielnie bez żadnego specjalnego przeszkolenia).

Zarówno produkty przeznaczone dla konsumentów, jak i produkty o zmiennym przeznaczeniu mogą być udostępniane konsumentom nieodpłatnie, mogą być przez konsumentów kupowane i mogą być konsumentom dostarczane w ramach usługi. System RAPEX ma zastosowanie do wszystkich trzech sytuacji.

Zgodnie z art. 2 lit. a) GPSD należy uznać, że produkty dostarczane konsumentom w kontekście świadczenia usługi obejmują:

- a) produkty dostarczane konsumentom, wykorzystywane poza pomieszczeniami usługodawcy, takie jak samochody i kosiarki do trawników wypożyczone lub wzięte w leasing w wypożyczalniach komercyjnych oraz tusz do tatuażu i implanty (niesklasyfikowane jako wyroby medyczne) wszczepione pod skórę konsumenta przez usługodawcę;
- b) produkty wykorzystywane w pomieszczeniach usługodawcy, pod warunkiem że konsumenci sami aktywnie korzystają z tych produktów (np. uruchamiają maszynę, mają możliwość jej wyłączenia, oraz wpływają na jej pracę przez zmianę jej położenia lub intensywności eksploatacji). Przykładem takich produktów są łóżka do opalania w solariach i centrach sportowych. Konsumenci muszą aktywnie korzystać z produktu i w znacznym stopniu kontrolować jego działanie. Wyłącznie bierne korzystanie, takie jak w przypadku korzystania z szamponu przez osobę, której włosy myje fryzjer, lub korzystanie z autobusu przez pasażerów nie jest określane jako korzystanie przez konsumentów.

3.1.2. Produkty objęte zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 za produkty do celów systemu RAPEX uznaje się produkty zgodnie z zakresem i definicjami zawartymi w art. 15 tego rozporządzenia – zarówno przeznaczone dla konsumentów, jak i dla użytkowników profesjonalnych.

3.2. Produkty nieobjęte zakresem stosowania niniejszych wytycznych

Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do:

- a) produktów objętych określonymi i równoważnymi mechanizmami zgłoszeniowymi ustanowionymi w innych przepisach UE, a przede wszystkim:
- (i) żywności i pasz oraz innych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾;
- (ii) produktów leczniczych objętych dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ i dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾;
- (iii) wyrobów medycznych objętych zakresem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ⁽⁹⁾;
- (iv) aktywnych wyrobów medycznych do implantacji objętych dyrektywą Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. ⁽¹⁰⁾.

⁽⁵⁾ Zob. motyw 10 dyrektywy 2001/95/WE.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17).

- b) Produkty, które nie są objęte definicją „produktu” określoną w art. 2 lit. a) GPSD, a zwłaszcza:
 - (i) produkty używane lub produkty dostarczane jako antyki lub produkty wymagające naprawy lub odnowienia przed ich użytkowaniem, pod warunkiem że dostawca wyraźnie informuje odbiorcę o stanie produktu (art. 2 lit. a) GPSD);
 - (ii) urządzenia wykorzystywane lub obsługiwane przez profesjonalnego usługodawcę w celu świadczenia usługi, np. urządzenia służące konsumentom do jazdy lub podróżowania, a także urządzenia, które obsługuje usługodawca, a nie konsument (motyw 9 GPSD);
- c) Produkty nieobjęte definicją produktu zawartą w art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

4. Środki

4.1. Rodzaje środków

Środki zapobiegawcze i ograniczające mogą być podjęte w stosunku do produktów stwarzających zagrożenie z inicjatywy podmiotu gospodarczego, który wprowadził dany produkt do obrotu lub zajmował się jego dystrybucją na rynku („środki dobrowolne”), albo na polecenie organu państwa członkowskiego uprawnionego do monitorowania zgodności produktów z wymogami bezpieczeństwa („środki przymusowe”).

Do celów niniejszych wytycznych środki przymusowe i dobrowolne są definiowane w następujący sposób:

- a) Środki przymusowe: środki przyjęte przez organy państwa członkowskiego lub środki, które te organy zdecydowały się przyjąć, często w formie decyzji administracyjnej nakazujące podmiotowi gospodarczemu podjęcie działań zapobiegawczych, naprawczych lub ograniczających w stosunku do konkretnego produktu, który podmiot ten udostępnił na rynku.
- b) Środki dobrowolne:
 - (i) środki zapobiegawcze i ograniczające przyjęte dobrowolnie przez podmiot gospodarczy, tzn. bez żadnej interwencji ze strony organu państwa członkowskiego;
 - (ii) zalecenia i porozumienia zawarte przez organy państwa członkowskiego z podmiotami gospodarczymi w ramach ich odpowiedniej działalności; obejmują one także porozumienia, które nie zostały zawarte w formie pisemnej, a które prowadzą do podjęcia przez podmioty gospodarcze – w swojej odpowiedniej działalności związanej z produktami stwarzającymi poważne zagrożenie, udostępnionymi przez nich na rynku – działań zapobiegawczych lub ograniczających.

4.2. Kategorie środków

Art. 8 ust. 1 lit. b)–f) GPSD zawiera wykaz poszczególnych kategorii środków podlegających zgłoszeniu w ramach systemu RAPEX w przypadku spełnienia przesłanek zgłoszenia, w tym środków obejmujących:

- a) oznaczenie produktu odpowiednimi ostrzeżeniami dotyczącymi zagrożeń, które może stwarzać;
- b) uzależnienie wprowadzenia produktu do obrotu od spełnienia wcześniej określonych warunków;
- c) ostrzeżenie konsumentów i użytkowników końcowych o ryzyku, które produkt może stwarzać;
- d) tymczasowy zakaz dostaw, oferowania dostaw i prezentacji produktu;
- e) zakaz wprowadzenia produktu do obrotu i wszelkie środki towarzyszące temu zakazowi, tj. środki wymagane w celu zapewnienia przestrzegania zakazu;
- f) wycofanie produktu z rynku;
- g) odzyskanie produktu od konsumentów;
- h) zniszczenie wycofanego lub odzyskanego produktu.

Do celów systemu RAPEX termin „wycofanie” stosuje się wyłącznie w odniesieniu do środków mających na celu zapobieganie dystrybucji, prezentacji i oferowaniu konsumentom lub innym użytkownikom końcowym produktu, który stwarza ryzyko, natomiast termin „odzyskanie” stosuje się tylko w odniesieniu do środków mających na celu doprowadzenie do zwrotu takiego produktu, który został już udostępniony konsumentom lub innym użytkownikom końcowym przez producenta lub dystrybutora.

4.3. Wymogi dotyczące środków

Zgodnie z art. 12 ust. 1 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, które dotyczą poważnych zagrożeń, zarówno środki przymusowe, jak i dobrowolne należy zgłaszać w systemie RAPEX.

Środki zapobiegawcze i ograniczające przyjęte dobrowolnie przez podmiot gospodarczy, tzn. bez żadnej interwencji ze strony organu państwa członkowskiego w odniesieniu do produktu stwarzającego poważne zagrożenie i związane z nimi środki zapobiegawcze lub ograniczające wprowadzone przez podmiot gospodarczy powinny być niezwłocznie zgłoszone właściwym organom państw członkowskich zgodnie z art. 5 ust. 3 GPSD i art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Wszystkie kategorie środków zapobiegawczych i ograniczających zastosowanych w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu i korzystania z produktów konsumenckich stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub – w przypadku produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych – podlegają obowiązkowi zgłoszenia za pośrednictwem systemu RAPEX.

4.4. Wyłączenie ogólnie stosowanych środków przymusowych

Powszechnie obowiązujące ustawy przyjęte na szczeblu krajowym i mające na celu zapobieganie lub ograniczanie wprowadzenia do obrotu i korzystania z ogólnie opisanej (opisanych) kategorii produktów konsumenckich ze względu na stwarzane przez nie poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów nie powinny być zgłaszane Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX. Wszystkie środki krajowe tego typu mające zastosowanie tylko do ogólnie określonych kategorii produktów, takich jak wszystkie produkty lub wszystkie produkty o tym samym przeznaczeniu, a nie do (kategorii) produktów konkretnie identyfikowanych na podstawie marki, szczególnego wyglądu, producenta, sprzedawcy, nazwy lub numeru modelu itd. zgłasza się Komisji zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

5. Poziomy ryzyka

5.1. Poważne ryzyko

Przed podjęciem decyzji o dokonaniu zgłoszenia w systemie RAPEX organ państwa członkowskiego zawsze dokonuje właściwej oceny ryzyka (zob. dodatek 6 do niniejszych wytycznych zamieszczony w części III lub uzupełniająca metodyka ogólnej unijnej oceny ryzyka w odniesieniu do produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ⁽¹²⁾), aby stwierdzić, czy produkt podlegający zgłoszeniu stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub – w przypadku produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów publicznych (na przykład bezpieczeństwa lub środowiska) użytkowników końcowych oraz czy w związku z tym spełnione jest jedno z kryteriów zgłoszenia w systemie RAPEX.

5.2. Zagrożenie mniejsze niż poważne

Zgłoszenia wysyłane zgodnie z art. 11 GPSD lub art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są co do zasady uznawane za zgłoszenia dotyczące produktów stwarzających zagrożenie mniejsze niż poważne. Zgłoszenia dotyczące takich produktów – w przeciwieństwie do zgłoszeń dotyczących produktów stwarzających poważne zagrożenie – niekoniecznie wiążą się z obowiązkiem podjęcia działań następczych przez inne państwa członkowskie, chyba że wymaga tego charakter produktu lub zagrożenia (zob. część II rozdział 3.4.6.1).

5.3. Metody oceny ryzyka

W dodatku 6 do niniejszych wytycznych zamieszczonym w części III określono metodę oceny ryzyka, która może posłużyć organom państwa członkowskiego do oceny stopnia zagrożenia stwarzanego przez produkty konsumenckie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz do podjęcia decyzji, czy konieczne jest dokonanie zgłoszenia w systemie RAPEX. Podobnie można się zapoznać z uzupełniającą metodyką ogólnej unijnej oceny ryzyka w odniesieniu do produktów, o której mowa w rozdziale 5.1, w przypadku gdy dany produkt jest objęty zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Na stronie internetowej systemu RAPEX oraz w aplikacji RAPEX dostępne jest szczególne narzędzie („RAG” lub wytyczne dotyczące oceny ryzyka ⁽¹³⁾) umożliwiające przeprowadzanie ocen ryzyka i uwzględniające zasady przewidziane w dodatku 6.

⁽¹⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Zob. metodyka ogólnej unijnej oceny ryzyka w odniesieniu do produktów (działanie 5 wieloletniego planu działania w zakresie nadzoru w odniesieniu do produktów w UE (COM(2013) 76) zawierająca wytyczne dla organów w odniesieniu do art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 765/2008: <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/17107/attachments/1/translations>.

⁽³⁾ Zob. <https://ec.europa.eu/consumers/consumer-safety/rag/#/screen/home>

5.4. Organ dokonujący oceny

Oceny ryzyka zawsze dokonuje organ państwa członkowskiego, który przeprowadził dochodzenie i zastosował odpowiednie środki, albo który monitorował dobrowolne działania podjęte przez podmiot gospodarczy w odniesieniu do produktu stwarzającego zagrożenie.

Wszelkie wątpliwości, przed przekazaniem zgłoszenia za pośrednictwem aplikacji RAPEX, rozstrzyga punkt kontaktowy RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) i odpowiedzialny organ.

6. Skutki transgraniczne

6.1. Zasięg międzynarodowy

Zgodnie z art. 12 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 państwo członkowskie przesyła zgłoszenie w systemie RAPEX tylko wówczas, jeżeli uważa, że skutki zagrożenia stwarzanego przez produkt wykraczają lub mogą wykroczyć poza jego terytorium („skutki transgraniczne” lub „zasięg międzynarodowy”).

Mając na względzie swobodny przepływ produktów na rynku wewnętrznym oraz to, że produkty są przywożone do UE różnymi kanałami dystrybucji, a konsumenci kupują produkty podczas pobytu za granicą i przez internet, zachęca się organy krajowe do szerokiego interpretowania kryterium skutków transgranicznych. Zgłoszenia na podstawie art. 12 GPSD lub art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są zatem wysyłane wówczas, gdy:

- a) nie można wykluczyć, że produkt stwarzający zagrożenie sprzedano w więcej niż jednym państwie członkowskim UE; lub
- b) nie można wykluczyć, że produkt stwarzający zagrożenie sprzedano za pośrednictwem internetu; lub
- c) produkt pochodzi z kraju trzeciego i prawdopodobnie był przywożony do UE różnymi kanałami dystrybucji.

6.2. Zasięg lokalny

Środki przyjęte w odniesieniu do produktu stwarzającego poważne zagrożenie, które może wywoływać tylko skutki lokalne („zasięg lokalny”), nie są zgłaszane zgodnie z art. 12 GPSD. Dotyczy to sytuacji, w których organ państwa członkowskiego ma konkretne i uzasadnione powody, by wykluczyć możliwość, że produkt udostępniono lub że zostanie on udostępniony (w dowolny sposób) w innych państwach członkowskich, np. środki zastosowane w odniesieniu do produktu lokalnego wyprodukowanego i dystrybuowanego tylko w jednym państwie członkowskim. W swojej ocenie organy państwa członkowskiego muszą należycie uwzględnić możliwość, że produkt mógł zostać sprzedany przez internet lub za pośrednictwem nowych pojawiających się kanałów dystrybucji.

Zgłoszenie dotyczące produktu stwarzającego poważne zagrożenie o zasięgu lokalnym należy przesłać Komisji wyłącznie wówczas, gdy dotyczy ono informacji, które mogą się z dużym prawdopodobieństwem okazać interesujące dla państw członkowskich z punktu widzenia bezpieczeństwa produktów, a w szczególności jeżeli stanowią one odpowiedź na nowy typ ryzyka, które nie zostało jeszcze zgłoszone, nowy typ ryzyka wynikającego z połączenia produktów bądź nowy typ lub kategorię produktów.

Tego rodzaju zgłoszenia należy przysyłać na podstawie art. 11 wraz z odniesieniem do art. 11 ust. 1 akapit drugi GPSD.

CZĘŚĆ II

UNIJNY SYSTEM SZYBKIEJ INFORMACJI „RAPEX” USTANOWIONY NA MOCY ART. 12 DYREKTYWY W SPRAWIE OGÓLNEGO BEZPIECZEŃSTWA PRODUKTÓW

1. Wstęp

1.1. Cele systemu RAPEX

Podstawą dla ustanowienia unijnego systemu szybkiej informacji („RAPEX”) jest art. 12 GPSD.

System RAPEX odgrywa istotną rolę w obszarze bezpieczeństwa produktów. Uzupełnia on inne działania podjęte zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu unijnym w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa produktów w UE.

Dane systemu RAPEX pomagają:

- a) zapobiegać dostarczaniu niebezpiecznych produktów oraz ograniczać takie dostarczanie;
- b) monitorować skuteczność i spójność nadzoru rynku oraz działań w zakresie egzekwowania prawa prowadzonych przez organy państwa członkowskiego;
- c) identyfikować potrzeby i zapewniać podstawy dla działania podejmowanego na szczeblu UE; oraz
- d) zapewniać konsekwentne egzekwowanie wymogów UE w zakresie bezpieczeństwa produktów, a tym samym wniesienie wkładu w sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

1.2. Elementy systemu RAPEX

System RAPEX składa się z kilku uzupełniających się nawzajem elementów, które mają istotne znaczenie dla jego skutecznego i efektywnego funkcjonowania. Do najważniejszych należą:

- a) ramy prawne regulujące funkcjonowanie systemu (tj. GPSD i wytyczne);
- b) aplikacja online („aplikacja RAPEX”) pozwalająca państwom członkowskim i Komisji na szybką wymianę informacji za pośrednictwem platformy internetowej;
- c) sieć punktów kontaktowych RAPEX składająca się z pojedynczych punktów kontaktowych RAPEX odpowiedzialnych za funkcjonowanie systemu RAPEX we wszystkich państwach członkowskich (zob. część II, rozdział 5.1);
- d) krajowe sieci systemu RAPEX utworzone we wszystkich państwach członkowskich, które obejmują punkt kontaktowy RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) i wszystkie organy zaangażowane w zapewnianie bezpieczeństwa produktów konsumenckich;
- e) zespół Komisji ds. systemu RAPEX w departamencie odpowiedzialnym za GPSD zajmujący się rozpatrywaniem i zatwierdzaniem dokumentów przedłożonych za pośrednictwem aplikacji RAPEX oraz utrzymaniem i zapewnieniem właściwego funkcjonowania aplikacji RAPEX;
- f) strona internetowa systemu RAPEX ⁽¹⁴⁾, na której znajdują się streszczenia zgłoszeń w systemie RAPEX oraz cotygodniowe aktualizacje;
- g) publikacje systemu RAPEX, takie jak statystyki systemu RAPEX, sprawozdania roczne RAPEX i inne materiały promocyjne; oraz
- h) platforma współpracy między systemem RAPEX a systemem ICSMS, która opiera się na powiązaniu między obydwoma systemami ułatwiającemu kodowanie zgłoszeń w systemie RAPEX na podstawie danych dochodzeniowych dostępnych już w systemie ICSMS. Poprzez wypełnienie odpowiednich pól w systemie ICSMS automatycznie złożone może zostać zgłoszenie w systemie RAPEX.

2. Kryteria zgłoszeń

System RAPEX ma zastosowanie do środków, które zapobiegają wprowadzeniu do obrotu i wykorzystywaniu produktów stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, ograniczają takie wprowadzenie i wykorzystywanie lub nakładają określone warunki na takie wprowadzenie i wykorzystywanie, bądź – w przypadku produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – do środków, które zapobiegają wprowadzeniu do obrotu i wykorzystywaniu produktów stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych (na przykład bezpieczeństwa lub środowiska), ograniczają takie wprowadzenie i wykorzystywanie lub nakładają określone warunki na takie wprowadzenie i wykorzystywanie.

2.1. Obowiązkowa przynależność do systemu RAPEX: art. 12 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

Zgodnie z GPSD i rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 przynależność państw członkowskich do systemu RAPEX jest obowiązkowa. Zgodnie z art. 12 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 na państwach członkowskich spoczywa prawny obowiązek zgłoszenia Komisji zarówno przymusowych, jak i dobrowolnych środków w przypadku spełnienia następujących czterech kryteriów zgłoszenia:

- a) produkt jest objęty zakresem stosowania GPSD lub zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- b) do produktu mają zastosowanie środki, które zapobiegają ewentualnemu wprowadzeniu do obrotu i wykorzystywaniu produktu, ograniczają takie wprowadzenie i wykorzystywanie lub nakładają określone warunki na takie wprowadzenie i wykorzystywanie („środki zapobiegawcze i ograniczające”);

⁽¹⁴⁾ www.ec.europa.eu/rapex

- c) produkt stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub – w przypadku produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – również innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych;
- d) nie można wykluczyć, że skutek w postaci poważnego zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub – w przypadku produktów objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – również innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych wykracza poza terytorium zgłaszającego państwa członkowskiego.

2.2. Nieobowiązkowa przynależność do systemu RAPEX: art. 11 GPSD i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

Zgodnie z art. 11 GPSD w przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje środki ograniczające wprowadzenie produktów na rynek – lub nakazuje ich wycofanie czy działanie w celu odzyskania produktów – zobowiązane jest ono powiadomić Komisję o podjętych środkach w zakresie, w jakim takie informacje nie kwalifikują się do zgłoszenia przewidzianego w art. 12 GPSD ani do jakiegokolwiek innego zgłoszenia przewidzianego w konkretnych przepisach Wspólnoty.

W celu uproszczenia i zwiększenia wydajności państwa członkowskie mogą również korzystać z aplikacji RAPEX, aby zgłaszać środki zastosowane wobec produktów, które nie kwalifikowałyby się do zgłoszenia na podstawie art. 12 na warunkach określonych w tym artykule.

Na państwach członkowskich spoczywa prawny obowiązek informowania Komisji na podstawie art. 11 GPSD w przypadku, gdy spełnione zostały cztery następujące kryteria zgłoszenia:

- a) dany produkt jest produktem konsumenckim,
- b) produkt jest objęty środkami ograniczającymi przyjętymi przez organy krajowe (środki przymusowe),
- c) stwarza mniejsze niż poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, którego skutki mogą wykraczać lub wykraczają poza terytorium jednego państwa członkowskiego, bądź stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, którego skutki nie wykraczają lub nie mogą wykraczać poza terytorium tego państwa, ale przyjęte środki są powiązane z informacjami, które z punktu widzenia bezpieczeństwa produktów mogą być interesujące dla innych państw członkowskich ⁽¹³⁾;
- d) Nie ma potrzeby zgłaszania przyjętych środków w ramach żadnej innej procedury zgłoszeniowej ustanowionej w przepisach UE.

Niezależnie od tego, że w art. 11 GPSD nie nałożono wyraźnego obowiązku zgłaszania dobrowolnych środków przyjętych wobec produktów stwarzających zagrożenie mniejsze niż poważne, w art. 16 GPSD zobowiązano państwa członkowskie i Komisję do podawania do wiadomości publicznej informacji dotyczących zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. W związku z tym w celu zapewnienia spójności systemu zgłoszeń oraz skutecznego wykonania zobowiązań spoczywających zarówno na państwach członkowskich, jak i na Komisji na mocy art. 16 GPSD państwom członkowskim zaleca się zgłaszanie w systemie RAPEX również dobrowolnych środków przyjętych przez producentów i dystrybutorów wobec produktów stwarzających mniejsze niż poważne zagrożenie.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 państwa członkowskie przekazują Komisji informacje będące w ich posiadaniu, nieprzekazane jeszcze na podstawie art. 22, a dotyczące produktów stanowiących (mniejsze niż poważne) zagrożenie. W przeciwieństwie do art. 22 tego rozporządzenia art. 23 nie zobowiązuje państw członkowskich do złożenia w RAPEX zgłoszenia zawierającego te informacje. W art. 16 GPSD nałożono na państwa członkowskie i Komisję obowiązek podawania do wiadomości publicznej informacji, którymi mogą dysponować w odniesieniu do zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. W celu zapewnienia spójności i skutecznego wykonania zobowiązań nałożonych na mocy art. 16 GPSD najpraktyczniejszym rozwiązaniem mogłoby być uwzględnienie w systemie RAPEX wszystkich środków przyjętych wobec produktów, które stwarzają poważne oraz mniejsze niż poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów – zarówno wobec produktów objętych zakresem stosowania GPSD, jak i tych objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 – przy czym w przypadku tych ostatnich produktów również dla innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych. W związku z tym w przypadku przyjęcia i udostępnienia środków za pośrednictwem ICSMS, zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, zachęca się państwa członkowskie do zgłaszania takich informacji w systemie RAPEX. Operację tę można przeprowadzić albo poprzez przesłanie odrębnego zgłoszenia w systemie RAPEX, albo za pośrednictwem systemu ICSMS.

Powiązanie między obydwooma systemami ułatwia kodowanie zgłoszeń na podstawie danych dochodzeniowych dostępnych już w ICSMS. (Zob. część II, rozdział 1.2 lit. h)).

⁽¹³⁾ Zob. część I rozdział 6.2 niniejszych wytycznych.

Rodzaj ryzyka	Produkt objęty GPSD	Produkt objęty rozporządzeniem (WE) 765/2008	Przyjęte środki	Sktuek transgraniczny	Niedostateczna identyfikacja informacja	Informacja wymagająca nowego zagrożenia	RODZAJ ZGŁOSZENIA
Poważne	✓		✓	✓			Art. 12 GPSD
	✓		✓			✓	Art. 11 GPSD
		✓	✓	✓			Art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008
	Niejasne		✓	✓	✓		O charakterze informacyjnym
	Niejasne		✓				Informacja do ICSMS zalecane zgłoszenie RAPEX
Mniej niż poważne	✓		Środki obowiązkowe	✓			Art. 11 GPSD
	✓		Środki dobrowolne	✓			O charakterze informacyjnym
		✓	✓				Art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 zalecane zgłoszenie RAPEX
Ewentualne							O charakterze informacyjnym (o ile ma znaczenie)

System zgłaszania znajduje się w części III, w dodatku 3 do niniejszych wytycznych, która zawiera dalsze wyjaśnienia dotyczące kryteriów zgłaszania wspomnianych w części II rozdział 2 niniejszych wytycznych.

3. Zgłoszenia

3.1. Rodzaj zgłoszeń

3.1.1. Zgłoszenia

Organy państw członkowskich są zobowiązane przesłać zgłoszenie w systemie RAPEX w następujących przypadkach:

- W przypadku gdy wszystkie kryteria zgłoszenia w aplikacji RAPEX określone w art. 12 GPSD ⁽¹⁶⁾ są spełnione, państwo członkowskie przygotowuje i przesyła Komisji zgłoszenie RAPEX sklasyfikowane w aplikacji RAPEX jako „zgłoszenie na podstawie art. 12”.
- W przypadku gdy wszystkie kryteria zgłoszenia RAPEX są spełnione, a ponadto produkt stwarza zagrożenie dla życia lub miały miejsce wypadki śmiertelne, oraz w innych przypadkach, w których zgłoszenie w systemie RAPEX wymaga podjęcia nadzwyczajnych działań przez wszystkie państwa członkowskie, zgłaszające państwo członkowskie przygotowuje i przesyła Komisji zgłoszenie w systemie RAPEX sklasyfikowane w aplikacji RAPEX jako „zgłoszenie na wymagające działań nadzwyczajnych”.
- W przypadku gdy wszystkie kryteria zgłoszenia w systemie RAPEX określone w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁷⁾ są spełnione, państwo członkowskie przygotowuje i przesyła Komisji zgłoszenie w systemie RAPEX sklasyfikowane w aplikacji RAPEX jako „zgłoszenie na podstawie art. 22”.

W przypadku gdy wszystkie kryteria zgłoszenia określone w art. 11 GPSD ⁽¹⁸⁾ są spełnione, państwo członkowskie przygotowuje i przesyła Komisji zgłoszenie, które w momencie rejestracji w systemie RAPEX klasyfikuje się jako „zgłoszenie na podstawie art. 11”.

Ponadto zachęca się państwa członkowskie do przysyłania zgłoszeń, gdy kryteria określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są spełnione ⁽¹⁹⁾.

Zgodnie z wyżej wymienionym uzasadnieniem w części II, w rozdziale 2 zachęca się państwa członkowskie do przygotowywania i przysyłania Komisji, bezpośrednio albo pośrednio, zgłoszenia sklasyfikowanego w systemie RAPEX jako „zgłoszenie na podstawie art. 23”, gdy kryteria określone w tym samym artykule są spełnione.

Przed przekazaniem zgłoszenia Komisji punkt kontaktowy RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) zgłaszającego państwa członkowskiego sprawdza, czy wszystkie kryteria zgłoszenia zostały spełnione.

⁽¹⁶⁾ Zob. część II, rozdział 2.2.1 niniejszych wytycznych.

⁽¹⁷⁾ Zob. część II, rozdział 2.2.1 niniejszych wytycznych.

⁽¹⁸⁾ Zob. część II, rozdział 2.2.2 niniejszych wytycznych.

⁽¹⁹⁾ Zob. część II, rozdział 2.2.2 niniejszych wytycznych.

3.1.2. Zgłoszenia o charakterze informacyjnym

Jeżeli kryteria określone w niniejszych wytycznych dotyczące zgłoszeń wymienionych w części II, w rozdziałach 2.1 i 2.2 nie zostały spełnione, punkt kontaktowy RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) może podjąć decyzję o wykorzystaniu aplikacji RAPEX do przekazania odnośnych informacji w celach informacyjnych. Zgłoszenia takie są klasyfikowane w aplikacji RAPEX jako „zgłoszenia o charakterze informacyjnym” i mogą być wysyłane w następujących sytuacjach:

- a) W przypadku gdy wszystkie kryteria zgłoszenia w systemie RAPEX określone w art. 12 GPSD lub art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są spełnione, ale zgłoszenie nie zawiera wszystkich informacji (przede wszystkim dotyczących identyfikacji produktu i kanałów dystrybucji), które są potrzebne innym państwom członkowskim do zapewnienia działań następczych⁽²⁰⁾ w związku z dokonaniem takiego zgłoszenia. Zgłoszenie, które nie zawiera nazwy, marki lub zdjęcia produktu, przez co niemożliwe jest prawidłowe zidentyfikowanie zgłaszanego produktu oraz odróżnienie go od innych produktów tej samej kategorii lub tego samego rodzaju dostępnych na rynku, jest przykładem zgłoszenia, które można przekazać za pośrednictwem aplikacji RAPEX jako „zgłoszenie o charakterze informacyjnym”. Każde zgłoszenie w celu stwierdzenia, czy informacje w nim zawarte wystarczają innym państwom członkowskim do zapewnienia działań następczych jest oceniane indywidualnie.
- b) W przypadku gdy państwo członkowskie jest świadome faktu, że produkt konsumencki dostępny na rynku unijnym stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów lub – w przypadku produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 – jest świadome faktu, że produkt konsumencki lub produkt dla profesjonalistów stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych, ale środki zapobiegawcze i ograniczające nie zostały jeszcze podjęte przez producenta lub dystrybutora, ani też organy państwa członkowskiego nie przyjęły takich środków i nie podjęły decyzji o ich przyjęciu. Jeżeli informacje na temat takiego produktu zostaną przekazane za pośrednictwem aplikacji RAPEX przed podjęciem środków, wówczas zgłaszające państwo członkowskie informuje Komisję (jak najszybciej i nie później niż przed upływem terminu określonego w dodatku 4 do niniejszych wytycznych) o ostatecznej decyzji przyjętej w odniesieniu do zgłaszanego produktu (mianowicie, jakie środki zapobiegawcze lub ograniczające zostały podjęte lub dlaczego takie środki nie zostały podjęte). Jeżeli zgłaszające państwo członkowskie podejmuje środki na późniejszym etapie, informuje o tym Komisję, która zaktualizuje zgłoszenie zgodnie z art. 12 GPSD lub art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- c) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o zgłoszeniu środków zapobiegawczych i ograniczających podjętych w odniesieniu do produktu konsumenckiego stwarzającego poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, który wywołuje wyłącznie skutki lokalne („zasięg lokalny”). Jeżeli jednak, jak wyjaśniono w części I rozdział 6.2, zgłoszenie produktu w trybie „zasięgu lokalnego” obejmuje informacje na temat bezpieczeństwa produktu, które mogą zainteresować inne państwo członkowskie, wówczas takie zgłoszenie należy przekazać jako zgłoszenie na podstawie art. 11 GPSD.
- d) W przypadku gdy zgłoszenie dotyczy produktu, którego bezpieczeństwo (w szczególności stopień zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów) jest przedmiotem dyskusji na szczeblu UE w celu zapewnienia wspólnego stanowiska państw członkowskich odnośnie do oceny ryzyka lub działań egzekwujących⁽²¹⁾.
- e) W przypadku gdy nie można bez wątpliwości stwierdzić, czy co najmniej jedno kryterium zgłoszenia zostało spełnione, ale zgłoszenie obejmuje informacje na temat bezpieczeństwa produktu, które mogą zainteresować inne państwa członkowskie.

Przekazując „zgłoszenie o charakterze informacyjnym”, punkt kontaktowy RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) wyraźnie określa powody takiego działania.

3.2. Treść zgłoszeń

3.2.1. Zakres danych

Zgłoszenia przesyłane Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX obejmują następujące rodzaje danych:

- a) informacje umożliwiające identyfikację zgłaszanego produktu, tj. kategoria produktu, nazwa, marka, numer modelu/typu, kod kreskowy, numer partii lub numer seryjny, kod taryfy celnej, opis i opakowanie produktu wraz ze zdjęciami produktu, jego opakowania i etykiet. Szczegółowa i trafna identyfikacja produktu jest podstawowym elementem nadzoru rynku i działań egzekwujących, ponieważ pozwala organom krajowym na zidentyfikowanie zgłaszanego produktu, odróżnienie go od innych produktów tego samego lub podobnego rodzaju lub tej samej lub podobnej kategorii, które są dostępne na rynku, a także na wykrycie produktu na rynku i podjęcie lub uzgodnienie właściwych środków;

⁽²⁰⁾ Więcej informacji na temat działań następczych można znaleźć w części II, rozdział 4.4.5 niniejszych wytycznych.

⁽²¹⁾ Więcej informacji na temat zgłoszeń dotyczących aspektów bezpieczeństwa będących przedmiotem dyskusji na szczeblu UE można znaleźć w części II, w rozdziałach 3.4.4 i 3.4.7.1.1 niniejszych wytycznych.

- b) informacje pozwalające ustalić pochodzenie produktu, tj. kraj pochodzenia, nazwę, adres i dane kontaktowe, takie jak numer telefonu i adres e-mail, producenta i eksporterów. W szczególności państwa członkowskie zapewniają wszelkie dostępne informacje na temat producentów i eksporterów mających siedzibę w krajach trzecich, które ściśle współpracują z UE w zakresie bezpieczeństwa produktów. W miarę możliwości należy również dołączyć do formularza następujące dokumenty: kopie zamówień, umów sprzedaży, faktur, dokumentów przewozowych, zgłoszeń celnych itp. Wymienione dokumenty należy przekazać w formacie pdf lub innym formacie dopuszczalnym we wniosku. Szczegółowe informacje na temat producentów z państw trzecich pozwalają Komisji promować skuteczniejsze egzekwowanie prawa w tych państwach i pomagają zmniejszyć liczbę produktów stwarzających zagrożenie dla konsumentów, które są wywożone do Unii;
- c) o ile to możliwe informacje o tym, gdzie dokładnie produkt został udostępniony (duży sklep, lokalny sklep lub rynek, sklep internetowy itp.);
- d) informacje na temat wymogów bezpieczeństwa mających zastosowanie do zgłaszanego produktu, w tym numer referencyjny i tytuły obowiązujących przepisów i norm;
- e) opis zagrożeń stwarzanych przez zgłaszany produkt, w tym opis wyników badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, sprawozdania z badań i zaświadczenia potwierdzające brak zgodności zgłaszanego produktu z wymogami bezpieczeństwa, pełną ocenę ryzyka wraz z wnioskami i informacje na temat stwierdzonych wypadków albo incydentów (zob. część I, rozdział 3.3.1 niniejszych wytycznych);
- f) informacje na temat łańcucha dostaw zgłaszanego produktu w państwach członkowskich, w szczególności informacje o krajach przeznaczenia i importerach, a także, w miarę dostępności, o dystrybutorach zgłaszanego produktu w Europie;
- g) informacje na temat podjętych środków, w szczególności ich rodzaj (przymusowe lub dobrowolne), kategoria (np. wycofanie z rynku, odzyskanie od konsumentów), zakres (np. krajowe, lokalne), data wprowadzenia w życie i czas trwania (np. długoterminowy, tymczasowy);
- h) wskazanie, czy zgłoszenie, jego część lub załącznik(-i) mają charakter poufny. wnioski o zachowanie poufności są zawsze opatrzone uzasadnieniem jasno określającym przyczyny takiego wniosku;
- i) informacje o tym, czy produkt jest podrobiony, o ile są one dostępne. W tym celu Komisja zapewni państwom członkowskim wszelkie specjalne narzędzia dostępne na szczęblu europejskim, aby ułatwić identyfikację produktów podrobionych;
- j) informacje na temat zgłoszonych wypadków związanych z produktem, w miarę możliwości ze wskazaniem przyczyn wypadku (zagrożenie związane z użytkowaniem produktu przez użytkownika lub nieodłącznie związane z produktem);
- k) informacje dodatkowe na temat tego, czy zgłoszenie zostało przekazane w kontekście skoordynowanego działania w zakresie egzekwowania na szczęblu europejskim;
- l) informacje o tym, czy organy państw członkowskich przewidują wysłanie innych zgłoszeń związanych z tym samym produktem lub podobnymi produktami. Powinno to być wskazane w pierwotnym zgłoszeniu.

Zachęca się państwa członkowskie do poszukiwania i dostarczania informacji na temat łańcuchów dostaw zgłaszanego produktu w państwach niebędących członkami UE, które ściśle współpracują z UE w zakresie bezpieczeństwa produktów.

3.2.2. *Kompletność danych*

Zgłoszenia powinny zawierać możliwie kompletne informacje. Elementy, które mają być zawarte w zgłoszeniu, wymieniono w dodatku 1 do niniejszych wytycznych i uwzględniono w aplikacji RAPEX. Należy wypełnić wszystkie pola formularza zgłoszeniowego, podając wymagane dane. W przypadku gdy wymagane informacje nie są dostępne w momencie składania zgłoszenia, zgłaszające państwo członkowskie wyraźnie zaznacza ten fakt na formularzu wraz z wyjaśnieniami w tej kwestii. Z chwilą gdy brakujące informacje staną się dostępne, zgłaszające państwo członkowskie aktualizuje swoje zgłoszenie. Komisja rozpatruje zaktualizowane zgłoszenie zanim zostanie zatwierdzone i przekazane za pośrednictwem systemu.

Punkty kontaktowe RAPEX dostarczają wszystkim organom krajowym, które należą do sieci RAPEX, instrukcje na temat zakresu danych wymaganych do wypełnienia formularza zgłoszenia. Pozwala to zapewnić poprawność i kompletność informacji dostarczanych przez te organy do punktu kontaktowego RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1).

Także jeżeli część informacji wymaganych na mocy tych wytycznych nie jest jeszcze dostępna, państwa członkowskie powinny przestrzegać ustalonych terminów i nie powinny opóźniać wysłania zgłoszenia w systemie RAPEX produktu stwarzającego poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa lub życia konsumentów lub innych użytkowników końcowych lub produktu, którego zgłoszenie w systemie RAPEX wymaga podjęcia nadzwyczajnych działań przez wszystkie państwa członkowskie.

Przed przekazaniem zgłoszenia punkt kontaktowy RAPEX sprawdza (aby uniknąć niepotrzebnego powielania), czy dany produkt nie został już zgłoszony za pośrednictwem aplikacji RAPEX przez inne państwo członkowskie. Jeżeli produkt został już zgłoszony, zamiast tworzyć nowe zgłoszenie, punkt kontaktowy składa zgłoszenie uzupełniające do istniejącego zgłoszenia i przekazuje wszelkie dodatkowe informacje, które mogą się okazać istotne dla organów w innych państwach członkowskich, np. dodatkowe numery identyfikacyjne pojazdów, szczegółowy wykaz importerów i dystrybutorów, dodatkowe sprawozdania z badań itp. (zob. również część II, rozdział 5.1).

3.2.3. Aktualizacja danych

Zgłaszające państwo członkowskie powiadamia Komisję (jak najszybciej i nie później niż przed upływem terminu określonego w dodatku 4 do niniejszych wytycznych) o wszelkich nowych sytuacjach, które wymagają modyfikacji zgłoszenia przekazanego za pośrednictwem aplikacji RAPEX. W szczególności państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach (np. w związku z decyzją sądu w trakcie postępowania odwoławczego) w statusie zgłoszonych środków, w ocenie ryzyka i w nowych decyzjach dotyczących poufności.

Komisja analizuje informacje przekazane przez zgłaszające państwo członkowskie i w stosownych przypadkach aktualizuje odnośne informacje w aplikacji RAPEX oraz na stronie internetowej RAPEX.

3.2.4. Odpowiedzialność za przekazane informacje

Odpowiedzialność za udzielaną informację spoczywa na powiadamiającym państwie członkowskim ⁽²²⁾.

Zgłaszające państwo członkowskie i właściwy organ krajowy zapewniają poprawność wszystkich danych dostarczonych za pośrednictwem aplikacji RAPEX, aby umożliwić odróżnienie zgłaszanego produktu od podobnych produktów tej samej kategorii lub tego samego rodzaju, które są dostępne na rynku unijnym.

Organy zaangażowane w procedurę zgłoszeniową (np. poprzez dokonywanie oceny ryzyka zgłaszanego produktu lub dostarczanie informacji na temat kanałów dystrybucji) ponoszą odpowiedzialność za informacje przekazane za pośrednictwem aplikacji RAPEX. Punkt kontaktowy RAPEX sprawdza i zatwierdza wszystkie zgłoszenia otrzymane od odpowiedzialnych organów przed przekazaniem ich Komisji (zob. również część II, rozdział 5.1).

Żadne działania podjęte przez Komisję, np. rozpatrywanie zgłoszeń, zatwierdzanie i rozpowszechnianie ich za pośrednictwem aplikacji RAPEX oraz publikowanie na stronie internetowej RAPEX, nie oznaczają przejścia odpowiedzialności za przekazane informacje, bowiem odpowiedzialność nadal spoczywa na powiadamiającym państwie członkowskim.

3.3. Podmioty i role zaangażowane w proces zgłaszania

Strony zaangażowane w proces zgłaszania i ich obowiązki w tym zakresie są następujące:

3.3.1. Podmioty gospodarcze

Podmioty gospodarcze nie są bezpośrednio zaangażowane w przekazywanie zgłoszeń w aplikacji RAPEX.

W przypadku produktu stwarzającego zagrożenie podmioty gospodarcze informują jednak niezwłocznie właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich, w których został on udostępniony. Warunki i szczegółowe dane dotyczące przekazania takich informacji znajdują się w załączniku I do GPSD.

Tego rodzaju informacje będą analizowane przez państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba producenta/dystrybutora zgłaszającego („główne państwo członkowskie”).

Podmioty gospodarcze mogą przekazywać informacje na temat produktów stwarzających zagrożenie za pośrednictwem *Product Safety Business Alert Gateway*, narzędzia dostępnego na stronie internetowej systemu RAPEX (zob. część II, rozdział 5.3.2). Podmioty gospodarcze powinny zawrzeć szczegółowy opis zagrożenia stwarzanego przez produkt i mogą korzystać z udostępnionego w tym celu narzędzia RAG (*RAG tool*) (zob. część I, rozdział 5.3).

Oceny ryzyka przeprowadzone przez podmioty gospodarcze nie są wiążące dla organów państwa członkowskiego, które są odpowiedzialne za przeprowadzenie własnych ocen ryzyka. W związku z tym organ państwa członkowskiego może dojść do innych wniosków w zakresie oceny ryzyka przedstawionej we wpisie złożonym za pośrednictwem *Business Gateway*.

⁽²²⁾ Zob. punkt 10 załącznika II do dyrektywy 2001/95/WE.

3.3.2. *Organy państw członkowskich*

Organy państw członkowskich powiadamiają Komisję za pośrednictwem aplikacji RAPEX zarówno o obowiązkowych, jak i dobrowolnych środkach zastosowanych na ich własnym terytorium wobec produktów stwarzających zagrożenie.

Państwa członkowskie ustalają role w systemie RAPEX w zakresie tworzenia i składania zgłoszeń oraz prowadzenia działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami.

3.3.3. *Organy odpowiedzialne za kontrole granic zewnętrznych.*

Środki przyjęte przez organy odpowiedzialne za kontrole granic zewnętrznych, które zapobiegają wprowadzeniu do obrotu w UE produktów konsumenckich stwarzających poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów (np. decyzje o zatrzymaniu na granicy UE produktów importowanych) powinny być zgłaszane Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX w taki sam sposób, jak środki przyjęte przez organy nadzoru rynku ograniczające wprowadzenie produktu do obrotu lub korzystanie z niego.

3.3.4. *Komisja Europejska*

Komisja może informować punkty kontaktowe RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1) o produktach stanowiących poważne zagrożenie, wwożonych lub wywożonych przez Wspólnotę i Europejski Obszar Gospodarczy ⁽²³⁾.

Komisja może informować państwa członkowskie o produktach pochodzących z i spoza UE, stwarzających zagrożenie, które, według dostępnych danych, mogą się znajdować na rynku unijnym. Dotyczy to głównie informacji, jakie Komisja otrzymuje z krajów trzecich, od organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców oraz za pośrednictwem innych systemów wczesnego ostrzegania.

Informacje te mogą być rozsyłane między państwami członkowskimi za pomocą narzędzi innych niż aplikacja RAPEX.

3.4. **Przepływ pracy**

3.4.1. *Utworzenie zgłoszenia*

3.4.1.1. *Przez organ krajowy*

Zgodnie z ustaleniami krajowymi zgłoszenia mogą być tworzone przez różne organy krajowe zaangażowane w proces RAPEX (lokalne/regionalne organy nadzoru rynku, organy odpowiedzialne za kontrolę granic zewnętrznych itd.).

3.4.1.2. *Przez Komisję*

W niektórych przypadkach zgłoszenie może utworzyć Komisja, co wyjaśniono w pkt 3.3.4.

3.4.2. *Przekazywanie zgłoszeń Komisji*

Punkt kontaktowy RAPEX jest odpowiedzialny za przekazywanie Komisji wszystkich zgłoszeń do zatwierdzenia. (Zob. część II, rozdział 5.1).

3.4.3. *Rozpatrywanie zgłoszeń przez Komisję*

Komisja sprawdza wszystkie zgłoszenia otrzymane za pośrednictwem aplikacji RAPEX przed przekazaniem ich państwu członkowskiemu, aby zapewnić ich poprawność i kompletność.

3.4.3.1. *Poprawność*

Oceniając poprawność zgłoszenia, Komisja sprawdza przede wszystkim, czy:

- Zgłoszenie spełnia wszystkie istotne wymogi określone w GPSD lub w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i w niniejszych wytycznych;
- zgłaszany produkt nie został już wcześniej zgłoszony (aby uniknąć niepotrzebnego powielania, w tym między ICSMS i systemem RAPEX);
- zgłoszenie przedłożone do zatwierdzenia przez zgłaszające państwo członkowskie jest klasyfikowane według kryteriów określonych w części II w rozdziale 2 niniejszych wytycznych;

⁽²³⁾ Zob. punkt 9 załącznika II do dyrektywy 2001/95/WE.

- d) przekazane informacje, w tym ocena ryzyka, należyć uwzględniać obowiązujące prawodawstwo i odpowiednie normy;
- e) zastosowano prawidłową procedurę zgłoszeniową.

3.4.3.2. Kompletność

Po uznaniu zgłoszenia za prawidłowe Komisja sprawdza jego kompletność. Za punkt odniesienia służy część II, rozdziały 3.2.1 i 3.2.2 niniejszych wytycznych. Urząd zwraca szczególną uwagę na te części zgłoszenia, które dotyczą identyfikacji produktu, opisu zagrożeń, środków, identyfikowalności i kanałów dystrybucji.

Komisja nie jest odpowiedzialna za przeprowadzanie oceny ryzyka dotyczącej produktu, a jedynie za sprawdzenie, czy zgłoszenie obejmuje odpowiednią ocenę ryzyka zawierającą wszystkie elementy wymienione w części II, w rozdziale 3.2.1 niniejszych wytycznych (z uwzględnieniem wyjątków, o których mowa w pkt 3.4.3.3). Zob. również część I, rozdział 5.1 niniejszych wytycznych.

3.4.3.3. Zatwierdzanie zgłoszeń bez szczegółowej oceny ryzyka.

Państwa członkowskie powinny przekazywać ocenę ryzyka dla każdego zgłoszenia, jednak w niektórych przypadkach Komisja może zatwierdzić zgłoszenia przekazywane bez szczegółowej i indywidualnej oceny ryzyka:

a) Zgłoszenia dotyczące produktów stwarzających zagrożenie chemiczne

Poziom zagrożenia stwarzanego przez produkt można uznać za poważny, jeżeli produkt zawiera substancję chemiczną, która jest zakazana lub której stężenie przekracza wartość graniczną ustanowioną na mocy przepisów europejskich. W związku z tym w przypadkach, w których podejmowane są środki wobec produktów zawierających substancję chemiczną podlegającą ograniczeniom zawartym w przepisach UE, zgłoszenie można przekazać bez szczegółowej oceny ryzyka.

b) Zgłoszenia dotyczące produktów kosmetycznych

Zatwierdzanie zgłoszeń, które nie obejmują szczegółowej oceny ryzyka, może być w równym stopniu możliwe w przypadku produktów kosmetycznych zawierających substancje zakazane lub substancje objęte ograniczeniami, które to zgłoszenia są poparte opinią komitetu naukowego UE potwierdzającą, że taka obecność substancji powyżej ustanowionych wartości granicznych stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. W przypadku tego określonego sektora produktu konieczne może być uwzględnienie innych czynników (np. stężenia lub czasu narażenia).

Jeżeli podjęto jednak środki przeciwko produktowi zawierającemu niedozwolone substancje chemiczne, w odniesieniu do których nie wydano opinii naukowej potwierdzającej, że produkt stwarza zagrożenie, konieczne może być przeprowadzenie odpowiedniej oceny ryzyka w zależności od analizy poszczególnych przypadków w celu udowodnienia, że produkt stwarza zagrożenie poważne lub mniejsze niż poważne. Przypadki, w których ocena ryzyka jest konieczna, a nie została przeprowadzona, są zatwierdzane w systemie RAPEX wyłącznie „do celów informacyjnych”.

Jeżeli chodzi o produkty podlegające środkom ograniczającym wprowadzonym przez organy nadzoru rynku na podstawie obecności substancji chemicznej wymienionej w wykazie składników podlegającym ograniczeniom zawartym w przepisach UE oraz w przypadku braku danych naukowych oceniających zagrożenie, zgłoszenia należy oceniać indywidualnie. Przypadki, w których ocena ryzyka jest konieczna, a nie została przeprowadzona, są zatwierdzane w systemie RAPEX wyłącznie „do celów informacyjnych”.

c) Zgłoszenia dotyczące innych produktów

Jeżeli istnieją dobrze udokumentowane dowody na to, że niektóre właściwości pewnych produktów konsekwentnie prowadzą do określonego zagrożenia i poziomu zagrożenia (np. obecność ściąganych sznurków lub sznurków funkcjonalnych na odzieży zakładanej na głowę, szyję lub górną część klatki piersiowej, przeznaczonej dla małych dzieci zawsze wiąże się z poważnym zagrożeniem), do takich produktów nie jest wymagana dalsza ocena ryzyka.

3.4.3.4. Wezwanie do przekazania dodatkowych informacji

Jeżeli w trakcie rozpatrywania Komisja ma jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące zgłoszenia, może zawiesić zatwierdzanie zgłoszenia i zwrócić się do zgłaszającego państwa członkowskiego z prośbą o przekazanie dodatkowych informacji lub wyjaśnień. Zgłaszające państwo członkowskie przekazuje dodatkowe informacje w terminie wyznaczonym przez Komisję we wniosku o przekazanie dodatkowych informacji.

3.4.3.5. Dochodzenie

W stosownych przypadkach Komisja może przeprowadzić dochodzenie, aby ocenić bezpieczeństwo produktu. Dochodzenie można przeprowadzić przede wszystkim w sytuacji, gdy istnieją poważne wątpliwości odnośnie do zagrożeń, jakie stwarza produkt zgłoszony za pośrednictwem aplikacji RAPEX. Wątpliwości takie mogą powstać w trakcie rozpatrywania zgłoszenia przez Komisję albo mogą być zgłoszone Komisji przez któreś państwo członkowskie (np. w postaci zgłoszenia uzupełniającego) lub osobę trzecią (np. producenta).

W ramach dochodzenia Komisja może przede wszystkim:

- a) zwrócić się do każdego państwa członkowskiego z prośbą o przekazanie informacji lub wyjaśnień;
- b) zwrócić się z prośbą o przeprowadzenie niezależnej oceny ryzyka i niezależnego badania (laboratoryjnego lub organoleptycznego) produktu będącego przedmiotem dochodzenia;
- c) skonsultowanie się z komitetami naukowymi, ze Wspólnym Centrum Badawczym lub jakąkolwiek inną instytucją specjalizującą się w bezpieczeństwie produktów;
- d) zwołanie zebrania komitetu ds. dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, sieci na rzecz bezpieczeństwa konsumentów lub punktów kontaktowych RAPEX, jak również skonsultowanie się z odpowiednimi grupami roboczymi w celu omówienia postępów w dochodzeniu.

W przypadku gdy dochodzenie dotyczy produktu zgłoszonego za pośrednictwem aplikacji RAPEX, Komisja może zawiesić zatwierdzenie zgłoszenia lub, jeżeli takie zgłoszenie zostało już zatwierdzone i przekazane za pośrednictwem aplikacji RAPEX, tymczasowo usunąć ogólne informacje opublikowane na stronie internetowej RAPEX. Po zakończeniu dochodzenia i w zależności od jego wyniku, Komisja (po skonsultowaniu się w razie potrzeby ze zgłaszającym państwem członkowskim) może przede wszystkim zatwierdzić i przekazać za pośrednictwem aplikacji RAPEX uprzednio zawieszone zgłoszenie, zachować zatwierdzone zgłoszenie w aplikacji RAPEX (ze wszelkimi zmianami) lub trwale usunąć zgłoszenie z aplikacji RAPEX.

Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o:

- a) podjęciu decyzji o wszczęciu dochodzenia, wyraźnie określając powody takiej decyzji;
- b) podjęciu decyzji o zamknięciu dochodzenia, przedstawiając wnioski i ewentualne zmiany w zgłoszeniu lub zgłoszeniach będących przedmiotem dochodzenia;
- c) wszelkich znaczących postępach w dochodzeniu.

3.4.4. Zatwierdzanie i przekazywanie zgłoszeń

Komisja zatwierdza i przekazuje za pośrednictwem aplikacji RAPEX, w terminach określonych w dodatku 5 do niniejszych wytycznych, wszystkie zgłoszenia ocenione w trakcie ich rozpatrywania jako poprawne i kompletne.

Jeżeli w trakcie rozpatrywania zgłoszenia wystosowano wniosek do zgłaszającego państwa członkowskiego z prośbą o przekazanie dodatkowych informacji lub wyjaśnień (oraz w razie potrzeby ponaglenie), Komisja może podjąć następujące decyzje:

- a) w przypadku gdy dodatkowe informacje lub wyjaśnienia, o które się zwrócono, zostały dostarczone, Komisja ponownie rozpatruje zgłoszenie i może je zatwierdzić, zmieniając w stosownych przypadkach klasyfikację (np. ze „zgłoszenia o charakterze informacyjnym” na „zgłoszenie na podstawie art. 12”), lub utrzymać je w zawieszeniu do czasu uzyskania dalszych wyjaśnień;
- b) w przypadku gdy dodatkowe informacje lub wyjaśnienia, o które wnioskowano, nie zostały dostarczone w określonym terminie lub są niewystarczające, Komisja podejmuje decyzję na podstawie przekazanych informacji i może zatwierdzić zgłoszenie, zmieniając jego klasyfikację (np. ze „zgłoszenia na podstawie art. 12” na „zgłoszenie o charakterze informacyjnym”) albo podjąć decyzję o niezatwierdzaniu zgłoszenia, w zależności od okoliczności.

Po ustaleniu wspólnego podejścia do oceny ryzyka lub kwestii egzekwowania prawa przez państwa członkowskie, w zależności od okoliczności i opinii państw członkowskich Komisja może w szczególności:

- a) zachować dane zgłoszenia w aplikacji RAPEX;
- b) zmienić klasyfikację zgłoszeń przechowywanych w aplikacji RAPEX;
- c) usunąć zgłoszenia z aplikacji RAPEX ⁽²⁴⁾.

⁽²⁴⁾ Więcej informacji na temat zgłoszeń dotyczących aspektów bezpieczeństwa będących przedmiotem dyskusji na szczeblu UE można znaleźć w części II, w rozdziałach 3.1.2 lit. d) i 3.4.7.1.1.

3.4.5. Publikacja zgłoszeń

3.4.5.1. Ujawnianie informacji jako zasada ogólna

Opinia publiczna ma prawo do informacji na temat produktów stwarzających zagrożenie. Aby spełnić ten obowiązek, Komisja publikuje na stronie internetowej RAPEX ⁽²⁵⁾ ogólne informacje o nowych zgłoszeniach.

Na potrzeby komunikacji zewnętrznej strona internetowa RAPEX będzie w przyszłości nazywana *Safety Gate*.

Podobnie postępują państwa członkowskie, informując opinię publiczną w językach narodowych o produktach stwarzających poważne zagrożenie dla konsumentów i o środkach podjętych w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom. Informacje takie mogą być rozpowszechniane za pośrednictwem internetu, mediów drukowanych i elektronicznych itp.

Informacje udostępnione opinii publicznej stanowią streszczenia zgłoszeń i obejmują przede wszystkim elementy, które umożliwiają identyfikację produktu, oraz informacje na temat zagrożeń i środków podjętych, aby zapobiec tym zagrożeniom lub ograniczyć ich wpływ. Komisja i państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu opinii publicznej innych elementów zgłoszeń tylko wtedy, gdy informacje te, ze względu na swój charakter, nie są poufne (tajemnica zawodowa) i nie muszą być chronione.

Na stronie internetowej systemu RAPEX dostępne są następujące zgłoszenia spełniające wymogi określone w art. 16 GPSD:

- a) przedłożone zgłoszenia objęte zakresem stosowania art. 12 GPSD;
- b) przedłożone zgłoszenia objęte zakresem stosowania art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- c) przedłożone zgłoszenia objęte zakresem stosowania art. 11 GPSD dotyczące produktów stwarzających zagrożenie mniejsze niż poważne, których skutki transgraniczne również zostały uznane. Zgodnie z rozdziałem 3.4 skutki transgraniczne służą ustaleniu, czy taki scenariusz należy zgłosić na mocy art. 11;
- d) przedłożone zgłoszenia objęte zakresem stosowania art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 dotyczące produktów stwarzających zagrożenia mniejsze niż poważne oraz niezależnie od tego, czy podjęte środki były obowiązkowe czy dobrowolne ⁽²⁶⁾;
- e) zgłoszenia przedłożone do celów informacyjnych tylko wtedy, gdy zgłaszające państwo członkowskie zgłasza taką potrzebę poprzez zaznaczenie pola ad hoc w systemie RAPEX, zwłaszcza w przypadku przyjęcia dobrowolnych środków i dostatecznej identyfikacji przedmiotowych produktów. Publikacja takich zgłoszeń może okazać się konieczna z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego zarządzania ryzykiem.

3.4.5.2. Wyjątki od zasady ogólnej

Państwa członkowskie i Komisja nie powinny udostępniać opinii publicznej żadnych informacji o produkcie zgłoszonym za pośrednictwem aplikacji RAPEX, jeżeli takie ujawnienie narusza ochronę postępowania sądowego, utrudnia działania związane z monitorowaniem i badaniem albo narusza tajemnicę zawodową, z wyjątkiem informacji o właściwościach związanych z bezpieczeństwem produktów, które muszą być podane do wiadomości publicznej w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, jeżeli wymagają tego okoliczności, lub w przypadku produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 również w celu ochrony innych istotnych interesów publicznych użytkowników końcowych ⁽²⁷⁾.

3.4.5.3. Wnioski o zachowanie poufności

Zgłaszające państwo członkowskie może zawrzeć w zgłoszeniu wniosek o zachowanie poufności. Wniosek taki wyraźnie wskazuje tę część lub te części zgłoszenia, które powinny zachować poufny charakter.

Ponadto wszystkie wnioski o zachowanie poufności są opatrzone uzasadnieniem jasno określającym przyczyny ⁽²⁸⁾.

Wnioski o zachowanie poufności są rozpatrywane przez Komisję. Komisja sprawdza kompletność wniosku (tj. czy wniosek określa, które części formularza są objęte klauzulą poufności oraz czy do wniosku dołączone jest uzasadnienie) i jego zasadność (tj. czy jest on zgodny z przepisami GPSD i niniejszymi wytycznymi). Komisja podejmuje decyzję odnośnie do ważności wniosku po konsultacjach z właściwym punktem kontaktowym RAPEX. (Zob. część II, rozdział 5.1).

⁽²⁵⁾ https://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/alerts/?event=main.search.

⁽²⁶⁾ Praktyka uzgodniona już na posiedzeniu komitetu GPSD zorganizowanym w dniu 24 września 2012 r., o której punkty kontaktowe RAPEX poinformowano na posiedzeniu punktów kontaktowych RAPEX zorganizowanym w dniu 4 października (pkt 4 porządku obrad) i która jest stosowana od 2013 r.

⁽²⁷⁾ Art. 16 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2001/95/WE i art. 23 ust. 3 w powiązaniu z art. 19 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

⁽²⁸⁾ Artykuł 16 ust. 1 i art. 2 dyrektywy 2001/95/WE.

3.4.5.4. Postępowanie w przypadku zgłoszeń objętych klauzulą poufności

Art. 16 ust. 2 GPSD stanowi, że ochrona tajemnicy zawodowej nie uniemożliwia udzielania właściwym organom informacji istotnych dla zapewnienia skuteczności monitorowania rynku i działań związanych z nadzorem. Zgłoszenia objęte częściowo lub całkowicie klauzulą poufności są rozpatrywane przez Komisję i po ich zatwierdzeniu i przekazaniu za pośrednictwem aplikacji RAPEX państwa członkowskie podejmują w związku z nimi typowe działania następcze. Poufność zgłoszenia lub jego części nie uniemożliwia rozpatrzenia i przekazania takiego zgłoszenia właściwym organom krajowym za pośrednictwem aplikacji RAPEX.

Jedyna istotna różnica w postępowaniu w przypadku takiego zgłoszenia oraz prowadzeniu działań następczych polega na tym, że Komisja i państwa członkowskie nie powinny podawać do wiadomości publicznej żadnych części zgłoszenia, które mają charakter poufny. Takie części muszą zachować charakter poufny i dlatego nie powinny być publikowane w jakiegokolwiek postaci. Władze państw członkowskich, które otrzymają poufne informacje za pośrednictwem aplikacji RAPEX, zapewniają ochronę tych informacji podczas prowadzenia swoich działań.

3.4.5.5. Wycofanie wniosku o zachowanie poufności

Zgłaszające państwo członkowskie wycofuje swój wniosek o zachowanie poufności niezwłocznie po uznaniu przez organy tego państwa członkowskiego, że uzasadnienie dla takiego wniosku jest już nieaktualne, i informuje o tym Komisję. Komisja, otrzymawszy taki wniosek od zgłaszającego państwa członkowskiego, informuje wszystkie państwa członkowskie o wycofaniu poufności.

Zgłoszenie, które nie jest już objęte w pełni lub częściowo klauzulą poufności, jest udostępniane opinii publicznej zgodnie z „zasadami ogólnymi” mającymi zastosowanie do publikacji zgłoszeń określonych w niniejszych wytycznych.

3.4.6. Działania po dokonaniu zgłoszenia

3.4.6.1. Działania następcze w związku z różnymi rodzajami zgłoszeń

Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie odpowiednich działań następczych w związku ze „zgłoszeniami na podstawie art. 12”, „zgłoszeniami na podstawie art. 12 wymagającymi działań nadzwyczajnych”, „zgłoszeniami na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008” oraz informacjami na temat produktów stwarzających zagrożenia przesłanymi przez Komisję (rozdział 3.3.4) tak szybko, jak to możliwe oraz najpóźniej w terminach określonych w dodatku 4 do niniejszych wytycznych.

Zgłoszenia o charakterze informacyjnym oraz zgłoszenia na podstawie art. 11 GPSD i zgłoszenia na podstawie art. 23 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 (zgłoszenia dotyczące zagrożeń mniejszych niż poważne) nie wymagają przeprowadzenia żadnych konkretnych działań następczych. Tego rodzaju zgłoszenia często nie zawierają danych koniecznych do przeprowadzenia skutecznego i efektywnego egzekwowania prawa w odniesieniu do zgłaszanego produktu (np. zgłaszany produkt lub środki nie są wystarczająco dokładnie zidentyfikowane) lub poziom zagrożenia nie jest uznawany za poważny.

Chociaż nie ma szczególnej potrzeby przeprowadzania działań następczych w wymienionych przypadkach, wciąż istotne jest, aby państwa członkowskie sprawdziły, czy sprzeciwiają się uznaniu zagrożenia za mniejsze niż poważne, tak aby mogły ostatecznie podjąć działania następcze w związku z informacjami na temat innej oceny ryzyka. Zachęca się zatem państwa członkowskie do zapewniania działań następczych w związku z takimi zgłoszeniami w sytuacji, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że zgłaszany produkt został wprowadzony do obrotu i jest dostępny dla konsumentów, zaś identyfikacja produktu pozwala na podjęcie stosownych środków.

3.4.6.2. Cele działań następczych

Po otrzymaniu zgłoszenia państwo członkowskie analizuje informacje zawarte w zgłoszeniu i podejmuje stosowne działania w celu:

- ustalenia, czy dany produkt został wprowadzony do obrotu na jego terytorium;
- dokonania oceny, jakie środki zapobiegawcze lub ograniczające należy podjąć w odniesieniu do zgłaszanego produktu występującego na rynku tego państwa, uwzględniając środki podjęte przez zgłaszające państwo członkowskie i wszelkie szczególne okoliczności, które mogłyby uzasadnić podjęcie innych środków lub niepodejmowanie żadnych działań;
- przeprowadzenia, w razie konieczności, dodatkowej oceny ryzyka i dodatkowych badań zgłaszanego produktu;
- zgromadzenia wszelkich dodatkowych informacji, które mogą być istotne dla innych państw członkowskich (np. informacji o kanałach dystrybucji zgłaszanego produktu w innych państwach członkowskich).

3.4.6.3. Techniki działań następnych

Aby zapewnić skuteczne i efektywne działania następne, organy krajowe powinny stosować metody działań następnych zgodne z najlepszymi praktykami, obejmujące:

a) Kontrole rynku

Organy krajowe organizują systematyczne (zaplanowane i losowe) kontrole rynku w celu ustalenia, czy produkty zgłaszane za pośrednictwem aplikacji RAPEX są udostępniane konsumentom. Gdy państwo członkowskie wymienia się jako państwo przeznaczenia, przeprowadza się wzmocnione kontrole na rynku, w szczególności poprzez skontaktowanie się z podmiotem gospodarczym lub podmiotami gospodarczymi wskazanymi w zgłoszeniu.

b) Współpracę ze zrzeczeniami przedsiębiorców

W razie potrzeby organy krajowe udostępniają zrzeczeniom przedsiębiorców przeglądy najnowszych zgłoszeń i kierują do nich zapytania, czy którykolwiek ze zgłoszonych produktów był produkowany lub rozpowszechniany przez członków tych zrzeczeń. Organy krajowe przekazują przedsiębiorcom tylko streszczenia zgłoszeń, np. cotygodniowe ogólne informacje publikowane na stronie internetowej RAPEX. Nie należy przekazywać pełnej treści zgłoszeń osobom trzecim, ponieważ niektóre informacje (np. szczegóły opisu zagrożeń lub informacje o kanałach dystrybucji) są często poufne i powinny być chronione.

c) Publikację danych RAPEX za pośrednictwem internetu i za pośrednictwem innych mediów elektronicznych i drukowanych

Organy krajowe systematycznie powiadamiają konsumentów i przedsiębiorców o produktach konsumenckich zgłoszonych w aplikacji RAPEX za pośrednictwem swoich stron internetowych lub innych mediów, np. odsyłając konsumentów i przedsiębiorców do strony internetowej systemu RAPEX. Informacje publikowane w ten sposób pozwalają konsumentom sprawdzić, czy posiadają produkty stwarzające zagrożenie i ich używają, zaś organy często otrzymują przydatne informacje zwrotne.

d) Kontrole internetowe

Organy krajowe regularnie przeprowadzają kontrole internetowe, aby sprawdzić, czy produkty zgłoszone za pomocą systemu RAPEX są dostępne na rynkach internetowych. Techniki kontroli internetowych mogą obejmować web-crawling, eksplorację danych, scraping itp.

Organy krajowe stosują różne metody działań następnych jednocześnie i w idealnej sytuacji nie ograniczają się tylko do jednej z tych metod.

Państwo członkowskie, na którego terytorium producent, przedstawiciel lub importer zgłoszonego produktu ma swoją siedzibę („główne państwo członkowskie”) zapewnia podjęcie odpowiednich działań następnych w związku ze zgłoszeniami przekazanymi za pośrednictwem aplikacji RAPEX. „Główne państwo członkowskie” często dysponuje lepszymi środkami prawnymi i technicznymi, które umożliwiają uzyskanie informacji o zgłaszanym przypadku, co pomoże innym państwom członkowskim podjąć skuteczne działania następne.

3.4.7. Wycofywanie/usuwanie zgłoszeń

3.4.7.1. Trwałe wycofanie zgłoszenia z systemu RAPEX

Zgłoszenia przekazywane za pośrednictwem aplikacji RAPEX są zachowywane w systemie przez nieograniczony czas. Jednak w sytuacjach opisanych w niniejszym rozdziale Komisja może usunąć zgłoszenie z aplikacji RAPEX na stałe.

3.4.7.1.1 Przypadki, w których możliwe jest wycofanie złożonego lub zatwierdzonego zgłoszenia

- Istnieje dowód, że co najmniej jedno kryterium zgłoszenia ⁽²⁹⁾ nie zostało spełnione, w związku z czym zgłoszenie nie jest uzasadnione. Dotyczy to przede wszystkim przypadków, w których ustalono, że pierwotna ocena ryzyka została wykonana nieprawidłowo, zaś zgłaszany produkt nie stwarza zagrożenia. Obejmuje to również sytuacje, gdy zgłoszone środki zostały zakwestionowane przez sąd lub w wyniku innego postępowania i przestały obowiązywać.
- Nie podjęto żadnych środków w związku z produktem zgłaszanym za pośrednictwem aplikacji RAPEX (dla celów informacyjnych) zanim zapadła decyzja o przyjęciu środków lub podjęciu działań ⁽³⁰⁾.

⁽²⁹⁾ Aby uzyskać więcej informacji na temat kryteriów zgłoszenia, zob. część I rozdział 2.

⁽³⁰⁾ Więcej informacji dotyczących zgłoszeń przesłanych za pośrednictwem aplikacji RAPEX przed podjęciem środków można znaleźć w rozdziale 3.1.2 lit. b).

- c) Po omówieniu sprawy na forum UE państwa członkowskie zgadzają się, że nie istnieje potrzeba wymiany informacji o niektórych aspektach bezpieczeństwa, które zostały zgłoszone za pośrednictwem aplikacji RAPEX ⁽³¹⁾.
- d) Istnieje dowód potwierdzający, że produkty objęte zgłoszeniem nie są już wprowadzane do obrotu, a także dowód potwierdzający, że wszystkie produkty, które udostępniono, zostały już wycofane z obrotu i odzyskane we wszystkich państwach członkowskich.

Nie można wnioskować o wycofanie złożonego lub zatwierdzonego zgłoszenia na podstawie faktu, że zgłaszany produkt został odpowiednio zmieniony, tak aby spełniał wszystkie obowiązujące wymogi dotyczące bezpieczeństwa, chyba że dostarczono dowód potwierdzający, iż wszystkie przedmiotowe produkty, które udostępniono, zostały wycofane i odzyskane we wszystkich państwach członkowskich i nie są już wprowadzane do obrotu.

3.4.7.1.2 Wniosek państw członkowskich o trwałe lub tymczasowe wycofanie

Komisja może usunąć zgłoszenia z RAPEX wyłącznie na wniosek zgłaszającego państwa członkowskiego, które ponosi pełną odpowiedzialność za informacje przekazywane za pośrednictwem systemu. Niemniej zachęca się inne państwa członkowskie do powiadamiania Komisji o wszelkich faktach, które mogą uzasadniać usunięcie zgłoszenia.

3.4.7.1.3 Treść wniosku o trwałe lub tymczasowe wycofanie

Do każdego wniosku o usunięcie zgłoszenia dołącza się uzasadnienie powodów złożenia takiego wniosku oraz wszelkie dostępne dokumenty potwierdzające te powody. Komisja rozpatruje każdy wniosek i analizuje uzasadnienie, zwracając szczególną uwagę na dokumenty uzupełniające. Przed podjęciem decyzji Komisja może zwrócić się do zgłaszającego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich z prośbą o udzielenie dodatkowych informacji lub wyjaśnień lub przekazanie opinii.

3.4.7.1.4 Decyzja o usunięciu

Jeżeli na podstawie przedstawionego uzasadnienia Komisja podejmie decyzję o usunięciu zgłoszenia z RAPEX, wówczas Komisja usuwa takie zgłoszenie:

- a) z aplikacji RAPEX (lub w inny sposób sprawia, że staje się ono niewidoczne dla wszystkich użytkowników systemu);
- b) ze strony internetowej RAPEX (w razie konieczności).

Komisja informuje wszystkie państwa członkowskie o usunięciu zgłoszenia za pośrednictwem poczty elektronicznej lub innych równie skutecznych środków, a także, w stosownych przypadkach informuje opinię publiczną, publikując sprostowanie na stronie internetowej RAPEX.

3.4.7.2. Tymczasowe usunięcie zgłoszenia ze strony internetowej RAPEX

3.4.7.2.1 Sytuacje, w których tymczasowe usunięcie jest możliwe

W uzasadnionych przypadkach Komisja może tymczasowo usunąć zgłoszenie ze strony internetowej RAPEX, zwłaszcza jeśli zgłaszające państwo członkowskie podejrzewa, że ocena ryzyka przedstawiona w zgłoszeniu została wykonana nieprawidłowo, a tym samym zgłaszany produkt może nie stwarzać poważnego zagrożenia. Zgłoszenie może być tymczasowo usunięte ze strony internetowej RAPEX do czasu wyjaśnienia oceny ryzyka zgłaszanego produktu.

3.4.7.2.2 Wniosek państw członkowskich o tymczasowe usunięcie

Komisja może tymczasowo usunąć zgłoszenia z aplikacji RAPEX wyłącznie na wniosek zgłaszającego państwa członkowskiego, które ponosi pełną odpowiedzialność za informacje przekazywane za pośrednictwem aplikacji. Niemniej inne państwa członkowskie są zachęcane do powiadamiania Komisji o wszelkich faktach, które mogą uzasadniać takie usunięcie zgłoszenia.

3.4.7.2.3 Treść wniosku o tymczasowe usunięcie

Do każdego wniosku o tymczasowe usunięcie zgłoszenia dołącza się uzasadnienie powodów złożenia takiego wniosku oraz wszelkie dostępne dokumenty potwierdzające te powody. Komisja rozpatruje każdy wniosek i analizuje uzasadnienie, zwracając szczególną uwagę na dokumenty uzupełniające. Przed podjęciem decyzji Komisja może zwrócić się do zgłaszającego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich z prośbą o udzielenie dodatkowych informacji lub wyjaśnień lub przekazanie opinii.

⁽³¹⁾ Więcej informacji na temat zgłoszeń dotyczących aspektów bezpieczeństwa będących przedmiotem dyskusji na szczelnie UE można znaleźć w części II, w rozdziałach 3.1.2.d i 3.4.4.

3.4.7.2.4 Decyzja o usunięciu

Jeżeli na podstawie przedstawionego uzasadnienia Komisja podejmuje decyzję o usunięciu zgłoszenia ze strony internetowej RAPEX, wówczas informuje o tym wszystkie państwa członkowskie za pośrednictwem poczty elektronicznej lub innych równie skutecznych środków, a także, w stosownych przypadkach informuje opinię publiczną, publikując sprostowanie na stronie internetowej RAPEX.

3.4.7.2.5 Ponowna publikacja tymczasowo usuniętego zgłoszenia

Jeżeli przyczyny usunięcia zgłoszenia ze strony internetowej RAPEX przestają być aktualne, zgłaszające państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tym Komisję. W szczególności zgłaszające państwo członkowskie informuje Komisję o wynikach każdej nowej oceny ryzyka, która może ułatwić Komisji podjęcie decyzji, czy zachować zgłoszenie w aplikacji RAPEX i dokonać ponownej publikacji na stronie internetowej RAPEX, czy trwale usunąć je z RAPEX (na wniosek zgłaszającego państwa członkowskiego).

Komisja może ponownie opublikować zgłoszenie na stronie internetowej RAPEX na uzasadniony wniosek zgłaszającego państwa członkowskiego po wyjaśnieniu wątpliwości związanych z oceną ryzyka.

Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o ponownej publikacji zgłoszenia na stronie internetowej RAPEX, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub innych równie skutecznych środków, a także informuje opinię publiczną, publikując nowe sprostowanie na stronie internetowej RAPEX.

3.4.8. Zgłoszenia starsze niż dziesięciolecie

Komisja umieści wszystkie zgłoszenia starsze niż dziesięciolecie w osobnej sekcji strony internetowej systemu RAPEX. Zgłoszenia te będą wciąż dostępne do wglądu.

3.5. Ramy czasowe i terminy dotyczące zgłoszeń

3.5.1. Termin składania zgłoszeń

W art. 12 ust. 1 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 zobowiązano państwa członkowskie do niezwłocznego zgłaszania Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX środków zapobiegawczych i ograniczających dotyczących produktów stwarzających poważne zagrożenia. Przepis ten ma zastosowanie zarówno do środków przymusowych, jak i dobrowolnych, natomiast terminy składania zgłoszeń są różne.

a) Środki przymusowe

Środki te zgłasza się za pośrednictwem aplikacji RAPEX niezwłocznie po ich przyjęciu lub po podjęciu decyzji o ich przyjęciu, nawet jeżeli przewiduje się, że na szczeblu krajowym środki te spotkają się ze sprzeciwem, już wniesiono wobec nich sprzeciw lub podlegają one wymogom publikacji.

Podejście to jest spójne z celem systemu RAPEX, tzn. zapewnieniem szybkiej wymiany informacji między państwami członkowskimi i Komisją, aby zapobiec dostawom i korzystaniu z produktów stwarzających zagrożenie.

b) Środki dobrowolne

Zgodnie z art. 5 ust. 3 GPSD i art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 podmioty gospodarcze są zobowiązane do zgłaszania właściwym organom państwa członkowskiego dobrowolnych działań i środków podjętych w celu zapobiegania zagrożeniom dla konsumentów ze strony produktów wprowadzonych do obrotu (najlepiej za pośrednictwem zgłoszenia „Business Gateway”). Organ państwa członkowskiego otrzymujący tego rodzaju zgłoszenie wykorzystuje uzyskane informacje jako podstawę zgłoszenia (jeżeli spełnione są wszystkie kryteria zgłoszenia) i przesyła je niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia *Business Gateway*.

Jeżeli środki dobrowolne przyjmuje się w formie porozumienia między podmiotem gospodarczym i organem państwa członkowskiego, lub jeżeli przyjmuje się je na podstawie zalecenia organu skierowanego do producenta lub dystrybutora, zgłoszenie składa się niezwłocznie po zawarciu takiego porozumienia lub po przyjęciu takich zaleceń.

Aby zapewnić wspólne przestrzeganie obowiązku zgłoszeń, w zamieszczonym w części III dodatku 4 do niniejszych wytycznych określono konkretne terminy składania zgłoszeń Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX ⁽³²⁾.

⁽³²⁾ Aby uzyskać więcej informacji dotyczących terminów, zob. zamieszczony w części III dodatek 4 do niniejszych wytycznych.

3.5.2. Terminy ⁽³³⁾

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji przyjęte środki zapobiegawcze i ograniczające możliwie jak najszybciej i nie później niż w terminach określonych w zamieszczonym w części III dodatku 4 do niniejszych wytycznych. Aby zapewnić przestrzeganie terminów, na szczeblu krajowym wdrożone są odpowiednie procedury w zakresie przekazywania informacji pomiędzy organami krajowymi odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo produktów a punktem kontaktowym RAPEX (zob. część II, rozdział 5.1).

Podane terminy mają zastosowanie niezależnie od toczących się postępowań odwoławczych albo wymogu oficjalnej publikacji.

3.5.3. Sytuacje awaryjne

Każde zgłoszenie dotyczące produktów stwarzających poważne zagrożenie wymagające działań nadzwyczajnych poprzedza kontakt telefoniczny z numerem telefonu komórkowego zespołu Komisji ds. systemu RAPEX dokonywany przez punkt kontaktowy RAPEX w celu ułatwienia niezwłocznego podjęcia odpowiednich kroków i działań następnych. Powyższa zasada ma zastosowanie w szczególności do zgłoszeń przekazywanych w weekendy oraz w okresach świątecznych i urlopowych. (Zob. również część II, rozdział 5.1)

4. Działania następne

4.1. Powiadamianie o działaniach następnych

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie ustalenia wynikające z działań następnych przeprowadzonych w związku ze zgłoszeniami w systemie RAPEX (tj. „zgłoszeniami na podstawie art. 12”, „zgłoszeniami wymagającymi działań nadzwyczajnych”, jak również zgłoszeniami na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008) oraz z informacjami na temat produktów stwarzających zagrożenie przesłanymi przez Komisję (rozdział 3.3.4).

Ponadto zachęca się państwa członkowskie do powiadamiania Komisji o wszelkich działaniach następnych podjętych w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi zagrożeń mniejszych niż poważne oraz informacji.

4.2. Treść zgłoszeń uzupełniających

4.2.1. Zakres danych

Ustalenia dokonane w wyniku działań następnych są przekazywane Komisji w formie zgłoszeń uzupełniających. Aby ujednolicić rodzaj przekazywanych informacji i ograniczyć obciążenie pracą do minimum, państwa członkowskie dokonują zgłoszeń uzupełniających przede wszystkim w następujących sytuacjach:

a) Wykrycie zgłoszonego produktu na rynku

Zgłoszenie uzupełniające jest przekazywane, jeżeli organy krajowe wykryją zgłaszany produkt na rynku lub na granicach zewnętrznych. W takim przypadku zgłoszenie uzupełniające zawiera pełną charakterystykę danego produktu (np. nazwę, markę, numer modelu, kod kreskowy, numer partii) oraz informacje na temat całkowitej liczby produktów wykrytych na rynku. Ponadto przekazywane są następujące informacje szczegółowe na temat zastosowanych środków: rodzaj (przymusowe lub dobrowolne), kategoria (np. wycofanie z rynku, odzyskanie od konsumentów), zakres (np. ogólnokrajowe, lokalne), data wprowadzenia w życie i czas trwania (np. trwałe, tymczasowe). Jeżeli wykryto produkt na rynku, ale nie podjęto żadnych środków, w zgłoszeniu uzupełniającym należy szczegółowo uzasadnić przyczyny niepodjęcia działania.

Aby zmniejszyć obciążenie organów krajowych w odniesieniu do przeprowadzania działań następnych, państwa członkowskie nie muszą informować Komisji (chyba że Komisja zwróci się z taką prośbą) o wynikach działań następnych za pośrednictwem zgłoszenia uzupełniającego, jeżeli nie wykryto zgłaszanego produktu na rynku.

b) Odmienna ocena ryzyka

Zgłoszenie uzupełniające jest przekazywane, jeżeli wnioski z oceny ryzyka przeprowadzonej przez organy państwa członkowskiego przekazującego uwagę różnią się od wniosków przedstawionych w zgłoszeniu pierwotnym. W takim przypadku zgłoszenie uzupełniające zawiera szczegółowy opis zagrożeń (z uwzględnieniem wyników badań, oceny ryzyka i informacji na temat stwierdzonych wypadków i incydentów); towarzyszą mu dokumenty uzupełniające (sprawozdania z badań, zaświadczenia itp.). Ponadto państwo członkowskie przekazujące zgłoszenie powinno udowodnić, że ocena ryzyka przekazana wraz ze zgłoszeniem uzupełniającym została przeprowadzona na takim samym produkcie jak produkt zgłoszony, tj. marka, nazwa, numer modelu, numer partii, pochodzenie itp. są takie same jak w przypadku zgłoszonego produktu.

⁽³³⁾ Wszystkie terminy, o których mowa w niniejszych wytycznych, są podawane w dniach kalendarzowych.

c) Informacje dodatkowe

Zgłoszenie uzupełniające jest przekazywane, jeżeli organy krajowe zgromadzą dodatkowe informacje (w trakcie działań następczych), które mogą być przydatne dla celów nadzoru rynku i działań egzekwujących w innych państwach członkowskich.

Zachęca się państwa członkowskie do gromadzenia informacji dodatkowych, które mogą być istotne dla organów zarówno w innych państwach członkowskich, jak i w krajach trzecich, które ściśle współpracują z UE w zakresie bezpieczeństwa produktów. Należy podać szczegółowe dane dotyczące pochodzenia produktu (np. informacje o kraju pochodzenia, producencie lub eksporterach) oraz informacje na temat łańcuchów dostaw (np. informacje o krajach przeznaczenia, importerach i dystrybutorach). Państwo podejmujące działania następcze, które przekazuje zgłoszenie uzupełniające, dołącza do niego wszelkie dostępne dokumenty uzupełniające, takie jak kopie zamówień, umów sprzedaży, faktur, zgłoszeń celnych itp.

Państwa członkowskie mogą również wskazać, czy podjęto określone działania następcze mimo tego, że nie stwierdzono występowania produktu na ich terytorium.

4.2.2. *Kompletność zgłoszeń uzupełniających*

Punkt kontaktowy RAPEX państwa członkowskiego przekazującego zgłoszenie wraz z właściwym organem zapewniają poprawność i kompletność wszystkich danych przekazanych w zgłoszeniu uzupełniającym oraz gwarantują, że nie pomyłono produktu z innymi podobnymi produktami, które są dostępne na rynku unijnym. (Zob. również część II, rozdział 5.1).

W zamieszczonym w części III dodatku 2 do niniejszych wytycznych znajduje się standardowy formularz zgłoszenia uzupełniającego. Jeżeli w momencie przekazywania zgłoszenia uzupełniającego niektóre istotne informacje nie są dostępne, państwo członkowskie przekazujące zgłoszenie zaznacza ten fakt na formularzu zgłoszenia uzupełniającego. Z chwilą gdy brakujące informacje staną się dostępne, państwo członkowskie przekazujące zgłoszenie uzupełniające może wnieść o jego zaktualizowanie. Komisja rozpatruje zgłoszenie uzupełniające, zanim zostanie ono zatwierdzone i przekazane za pośrednictwem systemu.

Punkt kontaktowy RAPEX przekazuje wszystkim organom w swoim państwie członkowskim, które uczestniczą w sieci RAPEX, instrukcje na temat zakresu danych wymaganych do prawidłowego wypełnienia formularza zgłoszenia uzupełniającego. Pozwoli to zapewnić poprawność i kompletność informacji dostarczanych przez te organy do punktu kontaktowego. (Zob. część II, rozdział 5.1).

4.2.3. *Aktualizowanie zatwierdzonych zgłoszeń uzupełniających*

Państwo członkowskie przekazujące zgłoszenie uzupełniające informuje Komisję (możliwie najszybciej, lecz nie później niż w terminach określonych w zamieszczonym w części III dodatku 4 do niniejszych wytycznych) o wszelkich zdarzeniach, które mogą wymagać modyfikacji zgłoszenia uzupełniającego przekazanego za pośrednictwem aplikacji RAPEX. W szczególności państwa członkowskie informują Komisję o zmianach w statusie zastosowanych środków lub w ocenie ryzyka przekazanej wraz ze zgłoszeniem uzupełniającym.

Komisja analizuje informacje przekazane przez państwo członkowskie zgłaszające uwagę oraz, w stosownych przypadkach, odnośne informacje.

4.2.4. *Odpowiedzialność za zgłoszenia uzupełniające*

Odpowiedzialność za informacje zawarte w zgłoszeniach uzupełniających spoczywa na zgłaszającym państwie członkowskim ⁽³⁴⁾.

Odpowiedzialność za informacje przekazywane w zgłoszeniach uzupełniających ponoszą organy zaangażowane w działania następcze (np. poprzez przeprowadzanie oceny ryzyka lub stosowanie środków ograniczających). Punkt kontaktowy RAPEX sprawdza i zatwierdza wszystkie zgłoszenia uzupełniające przygotowywane przez właściwe organy przed przekazaniem ich Komisji. (Zob. również część II, rozdział 5.1).

Żadne działania podjęte przez Komisję, np. rozpatrywanie i zatwierdzanie zgłoszeń uzupełniających, nie oznaczają przejścia odpowiedzialności za przekazane informacje, bowiem odpowiedzialność przez cały czas spoczywa na państwie członkowskim przekazującym zgłoszenie uzupełniające.

4.2.5. *Odpowiedź na zgłoszenia uzupełniające*

Państwa członkowskie mogą odpowiadać na wszelkie zgłoszenia uzupełniające dotyczące ich własnego zgłoszenia lub ich własnych zgłoszeń, rozpoczynając dyskusję w przestrzeni współpracy online udostępnionej państwom członkowskim do celów wymiany informacji (zob. część II rozdział 5.3.2). Dzięki temu odpowiedź jest widoczna dla wszystkich uczestników systemu RAPEX.

⁽³⁴⁾ Zob. punkt 10 załącznika II do dyrektywy 2001/95/WE.

4.3. Podmioty i role zaangażowane w działania następcze

Strony zaangażowane w proces przekazywania zgłoszeń uzupełniających i ich obowiązki w tym zakresie są następujące:

4.3.1. Podmioty gospodarcze ⁽³⁵⁾

Podmioty gospodarcze nie są bezpośrednio zaangażowane w przekazywanie zgłoszeń uzupełniających. Podmioty gospodarcze muszą jednak współpracować z organami krajowymi i udzielać im wszelkich informacji dotyczących produktu będącego przedmiotem istniejącego zgłoszenia, aby ułatwić tworzenie i składanie zgłoszeń uzupełniających za pośrednictwem aplikacji RAPEX.

4.3.2. Organy nadzoru rynku

Organy nadzoru rynku zgłaszają Komisji Europejskiej za pośrednictwem aplikacji RAPEX wszelkie działania następcze lub inne informacje dotyczące zgłoszeń.

4.3.3. Komisja Europejska

Komisja Europejska rozpatruje i zatwierdza zgłoszenia uzupełniające zgodnie ze specyfikacjami zawartymi w części II rozdział 4.2.

4.4. Przepływ pracy

4.4.1. Tworzenie i składanie zgłoszenia uzupełniającego przez państwo członkowskie

Punkt kontaktowy RAPEX jest odpowiedzialny za przekazywanie zgłoszeń uzupełniających za pośrednictwem aplikacji RAPEX. (Zob. część II, rozdział 5.1).

4.4.2. Rozpatrywanie zgłoszeń uzupełniających przez Komisję

4.4.2.1. Poprawność i kompletność

Komisja sprawdza wszystkie zgłoszenia uzupełniające otrzymane za pośrednictwem aplikacji RAPEX przed zatwierdzeniem i przekazaniem ich państwom członkowskim. Sprawdzana jest przede wszystkim poprawność i kompletność przedłożonych informacji.

Komisja sprawdza, czy otrzymane zgłoszenie uzupełniające spełnia wszystkie istotne wymogi określone w GPSD i w niniejszych wytycznych oraz czy zastosowano właściwą procedurę. Po stwierdzeniu poprawności zgłoszenia uzupełniającego Komisja sprawdza jego kompletność. Za punkt odniesienia służy rozdział 4.2.2 niniejszych wytycznych.

Komisja zwraca szczególną uwagę na zgłoszenia uzupełniające obejmujące oceny ryzyka. Sprawdza przede wszystkim, czy opis zagrożeń jest kompletny, jasno przedstawiony i dobrze udokumentowany oraz czy ocena ryzyka wyraźnie dotyczy produktu objętego zgłoszeniem.

4.4.2.2. Wezwanie do przekazania dodatkowych informacji

Przed zatwierdzeniem zgłoszenia uzupełniającego Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego zgłaszającego uwagę z prośbą o przekazanie dodatkowych informacji lub wyjaśnień w wyznaczonym terminie. Zatwierdzenie zgłoszenia uzupełniającego może być uzależnione od otrzymania wymaganych danych.

Komisja może zwrócić się do każdego państwa członkowskiego, w szczególności państwa członkowskiego przekazującego uwagę, z prośbą o udzielenie opinii na temat zatwierdzonego zgłoszenia uzupełniającego. Państwo członkowskie składa swoją opinię do Komisji w wyznaczonym przez nią terminie. Ponadto zgłaszające państwo członkowskie informuje Komisję o wszelkich zmianach, jakich należy dokonać w zgłoszeniu (np. w ocenie ryzyka) lub w jego statusie (np. trwałe usunięcie z systemu).

4.4.3. Zatwierdzanie i przekazywanie zgłoszeń uzupełniających

Wszystkie zgłoszenia uzupełniające ocenione jako poprawne i kompletne są zatwierdzane i przekazywane przez Komisję w terminach określonych w dodatku 5 do niniejszych wytycznych.

Komisja nie zatwierdza zgłoszeń uzupełniających zawierających ocenę ryzyka odmienną od tej zawartej w zgłoszeniu, którego dotyczy taka uwaga, jeżeli ocena ryzyka nie jest kompletna, jasno przedstawiona i dobrze udokumentowana, albo jeżeli nie wykazano, że ocena ryzyka została przeprowadzona w odniesieniu do produktu objętego zgłoszeniem.

⁽³⁵⁾ Do celów niniejszych wytycznych „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zdefiniowaną jako „podmiot gospodarczy” w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 bądź jako „producent” lub „dystrybutor” w GPSD.

4.4.4. Trwale wycofanie zgłoszenia uzupełniającego z systemu RAPEX

Zgłoszenia uzupełniające przekazane za pośrednictwem aplikacji RAPEX są zachowywane w systemie tak długo, jak zgłoszenia, których te zgłoszenia dotyczą. Komisja może trwale wycofać zatwierdzone zgłoszenie uzupełniające z aplikacji RAPEX, jeżeli wycofano z niej zgłoszenie, którego dotyczy takie zgłoszenie uzupełniające (zgodnie z częścią II rozdział 3.4.7.1.1 niniejszych wytycznych). Ponadto Komisja może usunąć zatwierdzone zgłoszenie uzupełniające, jeżeli najprawdopodobniej zawiera ono błędne informacje, w szczególności w przypadku gdy:

- a) produkt wykryty na rynku przez państwo członkowskie zgłaszające uwagę różni się od produktu objętego zgłoszeniem;
- b) środki podjęte przez państwo członkowskie zgłaszające uwagę zostały zakwestionowane przez sąd lub w wyniku innego postępowania, a następnie zostały wycofane;
- c) stwierdzono, że ocena ryzyka przeprowadzona przez państwo członkowskie zgłaszające uwagę jest błędna lub dotyczy innego produktu niż ten objęty zgłoszeniem.

Zastosowanie mają przepisy rozdziałów 3.4.7.1.2 i 3.4.7.1.3.

Po podjęciu decyzji o usunięciu zgłoszenia uzupełniającego przez Komisję jest ono usuwane z aplikacji RAPEX (lub staje się niewidoczne dla użytkowników systemu).

Komisja powiadamia wszystkie państwa członkowskie o wycofaniu zgłoszenia uzupełniającego za pośrednictwem przestrzeni współpracy online, o której mowa w części II rozdział 5.3.2, lub innych równie skutecznych środków.

4.5. Terminy składania zgłoszeń uzupełniających

Państwa członkowskie przekazują Komisji zgłoszenia uzupełniające możliwie jak najszybciej i nie później niż w terminach określonych w dodatku 4 do niniejszych wytycznych.

Na szczeblu krajowym ustanowione są odpowiednie rozwiązania dotyczące przekazywania informacji pomiędzy wszystkimi właściwymi organami a punktem kontaktowym RAPEX, aby zapewnić przestrzeganie terminów (zob. część II, rozdział 5.1).

Ustalone terminy mają zastosowanie niezależnie od toczących się postępowań odwoławczych lub wymogu oficjalnej publikacji.

4.6. Wnioski o zachowanie poufności

Państwo członkowskie składające zgłoszenie uzupełniające może w nim zawrzeć wniosek o zachowanie poufności. Wnioski takie wyraźnie wskazują tę część lub te części zgłoszenia uzupełniającego, które powinny zachować poufny charakter. Ponadto wszystkie wnioski o zachowanie poufności są opatrzone uzasadnieniem jasno określającym przyczyny.

Wnioski o zachowanie poufności są rozpatrywane przez Komisję w celu ustalenia, czy są zasadne (tj. zgodne z przepisami GPSD i niniejszych wytycznych) oraz kompletne (tj. czy określają, które części formularza są objęte klauzulą poufności oraz czy zawierają uzasadnienie). Komisja podejmuje ostateczną decyzję w sprawie zachowania poufności po konsultacjach z właściwym punktem kontaktowym RAPEX. (Zob. część II, rozdział 5.1).

Komisja i państwa członkowskie traktują zgłoszenia uzupełniające zawierające wnioski o zachowanie poufności w taki sam sposób jak pozostałe zgłoszenia uzupełniające. Poufność zgłoszenia uzupełniającego lub jego części nie uniemożliwia rozpatrzenia i przekazania takiego zgłoszenia właściwym organom krajowym za pośrednictwem aplikacji RAPEX. Niemniej jednak ani Komisja, ani państwa członkowskie nie powinny podawać do wiadomości publicznej żadnych części zgłoszenia, które mają charakter poufny. Informacje takie są poufne i dlatego nie powinny być publikowane w jakiegokolwiek formie.

Państwo członkowskie składające zgłoszenie uzupełniające niezwłocznie wycofuje swój wniosek o zachowanie poufności z chwilą, gdy stwierdzi, że przyczyny takiego wniosku są już nieaktualne. Komisja, otrzymawszy taki wniosek od państwa członkowskiego przekazującego zgłoszenie uzupełniające, informuje wszystkie państwa członkowskie o zniesieniu poufności.

5. Sieci RAPEX

5.1. Krajowe punkty kontaktowe RAPEX

Każde państwo członkowskie ustanawia jeden punkt kontaktowy RAPEX do obsługi aplikacji RAPEX na szczeblu krajowym. Decyzję, w ramach którego organu krajowego utworzony zostanie punkt kontaktowy RAPEX, podejmują państwa członkowskie. Każde państwo członkowskie tworzy również swoją krajową sieć RAPEX, aby zapewnić skuteczny przepływ informacji pomiędzy krajowym punktem kontaktowym a różnymi organami uczestniczącymi w systemie RAPEX. (Zob. Część I rozdział 5.4 i część II, rozdział 1.2).

5.1.1. Organizacja

Każde państwo członkowskie zapewnia krajowemu punktowi kontaktowemu zasoby i informacje niezbędne do wykonywania jego zadań, w szczególności do zarządzania systemem w sposób zapewniający skuteczną ciągłość archiwizacji/działania.

Punkt kontaktowy RAPEX posiada oddzielne konto e-mail dotyczące systemu RAPEX, za pośrednictwem którego można się skontaktować z wszystkimi pracownikami tego punktu kontaktowego (np. rapex@...). Służbowe lub prywatne konta e-mail pracowników odpowiedzialnych za punkt kontaktowy RAPEX nie powinny być używane jako konto e-mail punktu kontaktowego RAPEX. Punkt kontaktowy RAPEX posiada również bezpośredni numer telefonu i faksu, za pośrednictwem którego można się skontaktować z punktem w godzinach pracy i poza nimi.

5.1.2. Zadania

Do głównych zadań punktu kontaktowego RAPEX należy:

- a) organizowanie pracy krajowej sieci RAPEX i kierowanie nią, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszych wytycznych;
- b) szkolenie i wspieranie wszystkich organów należących do sieci w zakresie korzystania z aplikacji RAPEX;
- c) dopilnowanie, aby wszystkie zadania związane z aplikacją RAPEX wynikające z GPSD i niniejszych wytycznych były wykonywane prawidłowo, w szczególności aby wszystkie wymagane informacje (tj. zgłoszenia, zgłoszenia uzupełniające, informacje dodatkowe itp.) były przekazywane Komisji bez opóźnień;
- d) przekazywanie informacji pomiędzy Komisją a krajowymi organami nadzoru rynku i organami odpowiedzialnymi za kontrole granic zewnętrznych;
- e) sprawdzanie i zatwierdzanie kompletności informacji otrzymanych od wszystkich organów przed przekazaniem ich Komisji za pośrednictwem aplikacji RAPEX;
- f) sprawdzanie przed złożeniem zgłoszenia, czy produkt nie został już zgłoszony lub czy informacje o tym produkcie nie zostały już przekazane za pośrednictwem aplikacji RAPEX (aby uniknąć powielania);
- g) uczestniczenie w spotkaniach grupy roboczej punktów kontaktowych RAPEX i w innych wydarzeniach związanych z funkcjonowaniem aplikacji RAPEX;
- h) sugerowanie możliwych udoskonaleń w funkcjonowaniu systemu;
- i) niezwłoczne informowanie Komisji o wszelkich problemach technicznych z funkcjonowaniem aplikacji RAPEX;
- j) koordynowanie wszystkich krajowych działań i inicjatyw związanych z aplikacją RAPEX;
- k) wyjaśnianie zainteresowanym stronom, w jaki sposób funkcjonuje system RAPEX i jakie są ich obowiązki, w szczególności obowiązków zgłoszeń ze strony przedsiębiorców określony w art. 5 ust. 3 GPSD.

5.2. Sieci RAPEX tworzone na szczeblu unijnym i krajowym

5.2.1. Sieć punktów kontaktowych RAPEX

Komisja organizuje pracę sieci punktów kontaktowych RAPEX i koordynuje ją. Wymieniona sieć obejmuje wszystkie punkty kontaktowe RAPEX wyznaczone w państwach członkowskich i w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG).

Komisja regularnie zwołuje spotkania sieci punktów kontaktowych RAPEX w celu omówienia funkcjonowania systemu (np. informowania o ostatnich zmianach w systemie RAPEX, wymiany doświadczeń i know-how) oraz poprawy współpracy pomiędzy punktami kontaktowymi RAPEX.

5.2.2. Sieci RAPEX tworzone na szczeblu krajowym

Punkty kontaktowe RAPEX organizują pracę swojej własnej „krajowej sieci RAPEX” i koordynują ją. Krajowa sieć RAPEX składa się z:

- a) punktu kontaktowego RAPEX;
- b) organów nadzoru rynku odpowiedzialnych za monitorowanie bezpieczeństwa produktów; oraz
- c) organów odpowiedzialnych za kontrole granic zewnętrznych.

Zachęca się punkty kontaktowe RAPEX do zorganizowania i zapewnienia funkcjonowania krajowej sieci RAPEX, aby wszystkie zaangażowane organy były świadome swoich zadań i obowiązków związanych z funkcjonowaniem systemu RAPEX. W tym zakresie należy zachować spójność z informacjami zawartymi w niniejszych wytycznych.

Zachęca się punkty kontaktowe RAPEX do ułatwiania regularnej i stałej wymiany informacji oraz dyskusji z siecią krajową w celu omówienia ze wszystkimi zaangażowanymi organami sposobu organizacji i funkcjonowania systemu RAPEX oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzenia szkoleń.

5.3. **Narzędzia komunikacji wewnętrznej w systemie RAPEX, ustalenia praktyczne i techniczne związane z systemem RAPEX oraz najlepsze praktyki**

5.3.1. *Języki*

Języki używane w zgłoszeniach i zgłoszeniach uzupełniających, a także podczas wymiany informacji pomiędzy punktami kontaktowymi RAPEX a Komisją, muszą w należyty sposób uwzględniać cele systemu RAPEX oraz zapewniać szybką wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją na temat produktów stwarzających poważne zagrożenia.

Aby ułatwić pracę sieci, zachęca się organy państw członkowskich do wykorzystywania istniejącej strony internetowej Komisji Europejskiej „eTranslation” w celu zapewnienia, by wszystkie państwa członkowskie rozumiały informacje przekazywane za pośrednictwem systemu RAPEX.

Link do narzędzia tłumaczeniowego umożliwiający przysyłanie dokumentów lub wyciągów z tekstów przeznaczonych do tłumaczenia ze wszystkich języków UE oraz na wszystkie języki UE ⁽³⁶⁾ jest dostępny w przestrzeni współpracy. (Zob. część II, rozdział 5.3.2).

5.3.2. *Narzędzia online systemu RAPEX*

a) System RAPEX

Komisja ustanowiła i prowadzi internetową aplikację służącą jako narzędzie do komunikacji dla celów aplikacji RAPEX. Państwa członkowskie wykorzystują ten system do przygotowywania i składania zgłoszeń uzupełniających za pośrednictwem aplikacji RAPEX, zaś Komisja wykorzystuje tę aplikację do zatwierdzania i przekazywania otrzymanych dokumentów.

Komisja umożliwia dostęp do aplikacji wszystkim punktom kontaktowym RAPEX, właściwym organom krajowym i odpowiednim departamentom Komisji. Komisja określa zasady przyznawania dostępu do systemu i udziela dostępu możliwie największej liczbie użytkowników, uwzględniając potrzeby i ograniczenia techniczne.

Jeżeli system RAPEX jest czasowo niedostępny (z przyczyn innych niż regularne i planowane prace konserwacyjne), państwa członkowskie powinny składać do Komisji wyłącznie zgłoszenia dotyczące poważnych zagrożeń (tj. „zgłoszenia na podstawie art. 12”, „zgłoszenia na podstawie art. 12 wymagające działań nadzwyczajnych” lub „zgłoszenia na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008”).

Składanie innych zgłoszeń i zgłoszeń uzupełniających zostaje zawieszane do momentu przywrócenia dostępności systemu RAPEX. Podczas przerwy w funkcjonowaniu systemu zgłoszenia RAPEX należy przysyłać Komisji pocztą elektroniczną na adres: just-rapex@ec.europa.eu lub na inny wcześniej podany adres e-mail. Jeżeli przekazanie drogą elektroniczną nie jest możliwe, zgłoszenia w systemie RAPEX są przysyłane do Komisji za pośrednictwem dowolnych innych środków uznanych za właściwe ⁽³⁷⁾.

b) Narzędzie „Product Safety Business Alert Gateway”

Celem narzędzia *Product Safety Business Alert Gateway* (znanego również pod nazwą *Business Gateway*) jest uproszczenie praktycznych aspektów zobowiązania ciążącego na mocy art. 5 ust. 3 GPSD na producentach, dystrybutorach lub ich upoważnionych przedstawicielach do zgłoszenia właściwym organom krajowym państw członkowskich, jeżeli na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili do obrotu, stanowi zagrożenie.

Narzędzie *Business Gateway* obejmuje dwa elementy: (i) formularz zgłoszenia; oraz (ii) bazę danych online. Formularz zgłoszenia jest zarezerwowany dla producentów i dystrybutorów na potrzeby powiadamiania właściwych organów krajowych państw członkowskich o tym, że produkt, który wprowadzili do obrotu, stwarza zagrożenie, co pozwala im na wywiązanie się ze zobowiązania ciążącego na nich na mocy art. 5 ust. 3 GPSD. Baza danych online jest przeznaczona dla organów krajowych państw członkowskich odpowiedzialnych za przyjmowanie zgłoszeń o stwarzających zagrożenie produktach konsumenckich, które są składane przez producentów i dystrybutorów. Właściwy organ krajowy może wykorzystać dostarczone informacje w celu złożenia zgłoszenia RAPEX, o ile wszystkie kryteria w tym zakresie są spełnione.

⁽³⁶⁾ <https://webgate.ec.europa.eu/etranslation/translateDocument.html>

⁽³⁷⁾ Nie ma potrzeby przysyłania zgłoszeń za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa państwa członkowskiego przy UE.

c) Przestrzeń współpracy

Komisja zarządza również przestrzenią współpracy w celu wymiany informacji między Komisją a właściwymi organami krajowymi państw członkowskich. Przestrzeń ta obejmuje unijną platformę bezpieczeństwa produktów konsumenckich dostępną dla punktów kontaktowych RAPEX i ich odpowiedników zajmujących się kwestiami bezpieczeństwa produktów w ramach właściwych organów krajowych w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z systemem RAPEX. Wniosek o udzielenie dostępu do tej przestrzeni musi zostać złożony przez punkty kontaktowe RAPEX we właściwym państwie członkowskim i zatwierdzony przez Komisję.

Przestrzeń ta obejmuje również sekcję zarządzaną przez Komisję, która zawiera przydatne wskazówki i informacje na temat działania systemu RAPEX, a także informacje ze strony państw członkowskich.

d) Narzędzie RAG („RAG tool”) ⁽³⁸⁾

Komisja opracowała to narzędzie dostępne na stronie internetowej RAPEX, aby ułatwić ocenę ryzyka związanego z produktami zgłoszonymi za pośrednictwem aplikacji RAPEX zgodnie z zasadami określonymi w dodatku 6.

5.3.3. Dane kontaktowe

Komisja dostarcza punktom kontaktowym RAPEX dane kontaktowe członków zespołu Komisji ds. systemu RAPEX, w tym imiona i nazwiska, adresy e-mail oraz numery telefonu.

Punkty kontaktowe RAPEX przekazują Komisji swoje dane kontaktowe, w tym imiona i nazwiska pracowników punktu kontaktowego, nazwę i adres organu, w ramach którego utworzono punkt kontaktowy RAPEX, a także adresy e-mail oraz numery telefonu pracowników. Punkty kontaktowe RAPEX niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach danych kontaktowych. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz danych kontaktowych punktów kontaktowych RAPEX na stronie internetowej RAPEX.

Państwa członkowskie przetwarzają dane kontaktowe, w tym dane osobowe, stosując unijne przepisy w dziedzinie ochrony danych. Jeżeli chodzi o wymianę informacji za pośrednictwem aplikacji RAPEX, państwa członkowskie powinny przetwarzać dane osobowe, zapewniając obieg danych oraz ich przekazywanie wyłącznie w zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne.

5.3.4. Funkcjonowanie aplikacji RAPEX poza normalnymi godzinami pracy

Aplikacja RAPEX działa nieprzerwanie. Komisja i punkty kontaktowe RAPEX zapewniają możliwość kontaktowania się z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie systemu RAPEX w dowolnym momencie (telefonicznie, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub innych równie skutecznych środków) oraz gwarantują, że osoby te podejmą wszelkie niezbędne działania, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych i poza normalnymi godzinami pracy, np. w weekendy czy święta.

Komisja przekazuje punktom kontaktowym RAPEX numer telefonu alarmowego, z którego należy korzystać, aby skontaktować się z zespołem Komisji ds. systemu RAPEX poza godzinami pracy, z pierwszeństwem przed wszelkimi innymi kanałami komunikacyjnymi.

Punkty kontaktowe RAPEX przekazują Komisji swoje dane kontaktowe, w tym numery telefonu pracowników, z którymi można się kontaktować w godzinach pracy i poza nimi. Punkty kontaktowe RAPEX niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach danych kontaktowych.

CZĘŚĆ III

DODATKI

1. Pola i informacje zawarte w zgłoszeniach ⁽³⁹⁾

Pola, które zostaną opublikowane w internecie, są zacienione.

Formularz zgłoszenia

Sekcja 1: Informacje ogólne

Nr sprawy

Data utworzenia

⁽³⁸⁾ Zob. część I rozdział 5.3 niniejszych wytycznych.

⁽³⁹⁾ Pola zawarte w formularzu mogą zostać zaktualizowane w następstwie zmian uzgodnionych między Komisją a państwami członkowskimi.

Formularz zgłoszenia

Data zatwierdzenia/przekazania

Rodzaj zgłoszenia*

Kraj zgłaszający

Pełne dane kontaktowe organu zgłaszającego*

Sekcja 2: Produkt

Produkt dla profesjonalistów / produkt konsumencki

Kategoria produktu*

Kategoria portalu OECD (jeżeli jest znana)

Produkt (określenie produktu)*

Nazwa*

Marka*

Rodzaj/numer modelu: *

Numer serii/kod kreskowy*

Kod celny*

Opis produktu i opakowania*

Całkowita liczba artykułów objętych zgłoszeniem (jeżeli jest znana)*

Zdjęcia:

Sekcja 3: Obowiązujące regulacje i normy

Przepisy prawne (dyrektywa, decyzja, rozporządzenie itd.)*

Normy*

Dowód zgodności*

Czy produkt jest podrobiony? *

Certyfikaty

Sekcja 4: Identyfikowalność

Kraj pochodzenia (kraj, w którym produkt został wyprodukowany)*

Kraje przeznaczenia*

Pełne dane teleadresowe producenta lub jego przedstawiciela (przedstawicieli)*

Pełne dane teleadresowe eksportera (eksporterów)*

Pełne dane kontaktowe importera (importerów)*

Pełne dane kontaktowe dystrybutora (dystrybutorów)*

Pełne dane kontaktowe detalisty (detalistów)*

Czy produkt jest (również) sprzedawany przez internet?

Proszę podać szczegóły: URL

Formularz zgłoszenia

Sekcja 5: Ocena ryzyka

Kategoria ryzyka*

Poziom ryzyka

Podsumowanie wyników badań*

Opis aspektu technicznego skutkującego najwyższym poziomem zagrożenia

Opis zagrożenia (w jaki sposób wada techniczna wywołuje zagrożenie)*

Unijne przepisy prawne lub normy, z którymi na podstawie przeprowadzonych badań produkt nie jest zgodny*

Informacje dotyczące znanych zdarzeń i wypadków*

Sekcja 6: Środki

Rodzaj przyjętych środków*

Jeżeli są to środki dobrowolne:

Rodzaj podmiotu gospodarczego, który stosuje zgłoszony środek (zgłoszone środki)*

Nazwa podmiotu gospodarczego, który stosuje zgłoszony środek (zgłoszone środki)*

Jeżeli są to środki obowiązkowe:

Nazwa organu nakazującego zastosowanie zgłoszonego środka (zgłoszonych środków)*

Rodzaj podmiotu gospodarczego, któremu nakazano zastosowanie środka (środków)

Kategoria środków*

Data wejścia w życie*

Czas trwania*

Zakres stosowania*

Czy zgłoszenie zostało wysłane przez producenta czy przez dystrybutora na podstawie art. 5 ust. 3 GPSD? *

Link URL do strony przedsiębiorstwa dotyczącej odzyskania produktu od konsumentów (jeżeli jest dostępny)

Sekcja 7: Poufność

Czy zgłoszenie jest poufne?*

Zakres poufności

Uzasadnienie

Sekcja 8: Inne

Informacje dodatkowe

Uzasadnienie wysyłania „zgłoszenia o charakterze informacyjnym”

Załączniki

Zdjęcia (produktu, opakowania i oznakowania)

Certyfikaty

Sprawozdanie z badania i ocena ryzyka

Formularz zgłoszenia

Zgłoszenie złożone przez podmiot gospodarczy za pośrednictwem narzędzia „Business Gateway”

Przyjęte środki

*Oznacza pole obowiązkowe

2. Pola i informacje zawarte w zgłoszeniach uzupełniających ⁽⁴⁰⁾

Pola, które zostaną opublikowane w internecie, są zacienione.

Sekcja 1: Informacje ogólne

Nr sprawy

Zatwierdzony rodzaj zgłoszenia

Kraj zgłaszający

Data utworzenia

Data zatwierdzenia/przekazania

Numer przedłożenia

Numer zgłoszenia uzupełniającego

Kraj składający zgłoszenie uzupełniające

Pełne dane kontaktowe organu zgłaszającego

Kategoria produktu objętego zatwierdzonym zgłoszeniem

Zgłoszony produkt

Zgłoszona nazwa

Produkt (określenie produktu)

Nazwa (figurująca na produkcie lub opakowaniu)

Marka (figurująca na produkcie lub opakowaniu)

Rodzaj/numer modelu

Numer partii / kod kreskowy (lub inne informacje umożliwiające identyfikację produktów, których dotyczy zgłoszenie)

Zdjęcia (produktu, opakowania i oznakowania)

Sekcja 2: Rodzaj zgłoszenia uzupełniającego

Wykryty produkt*

Całkowita liczba wykrytych artykułów (jeżeli jest znana)*

Przyjęte środki / nieprzyjęte środki

Rodzaj przyjętych środków: *

Jeżeli są to środki
dobrowolne:

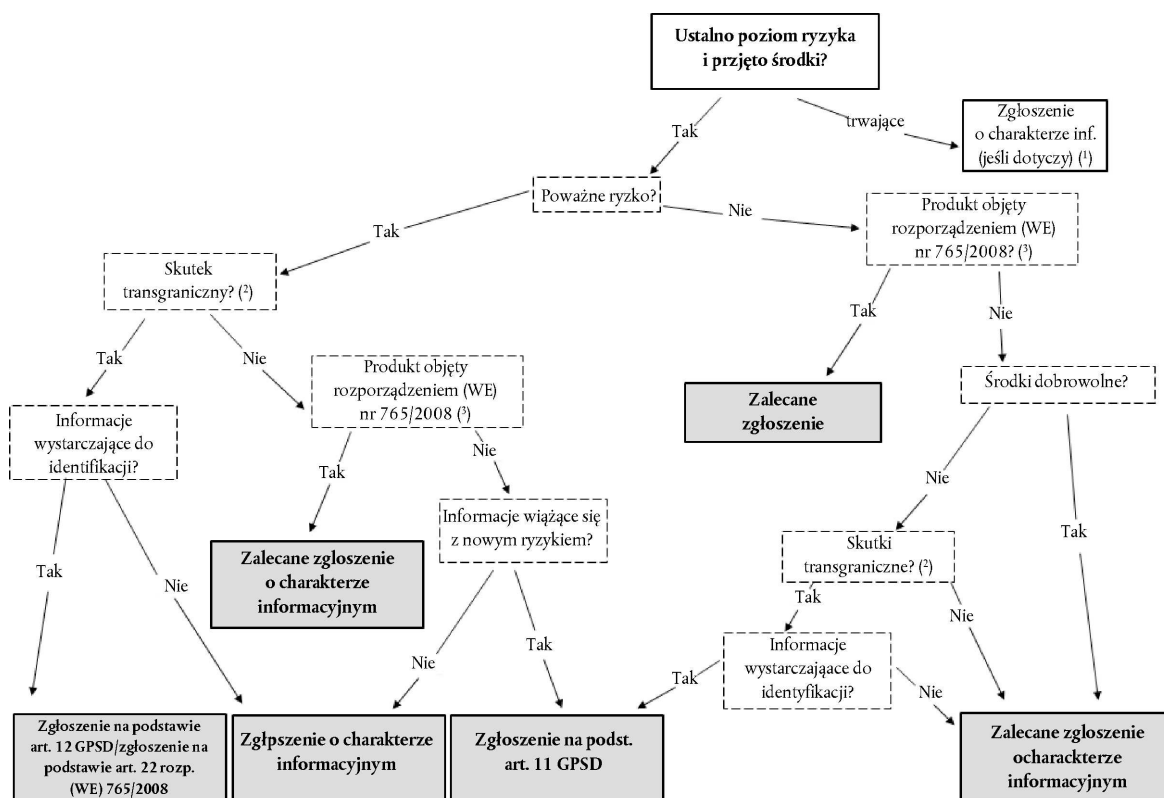
Rodzaj podmiotu gospodarczego, który stosuje zgłoszony środek (zgłoszone środki)*

Nazwa podmiotu gospodarczego, który stosuje zgłoszony środek (zgłoszone środki)*

⁽⁴⁰⁾ Pola zawarte w formularzu mogą zostać zaktualizowane w następstwie zmian uzgodnionych między Komisją a państwami członkowskimi.

Jeżeli są to środki obowiązkowe:	Nazwa organu nakazującego zastosowanie zgłoszonego środka (zgłoszonych środków)*
	Rodzaj podmiotu gospodarczego, któremu nakazano zastosowanie środka (środków)
Kategoria środków*	
Data wejścia w życie*	
Czas trwania*	
Zakres*	
Przyjęte środki	
Link URL do strony przedsiębiorstwa dotyczącej odzyskania produktu od konsumentów (jeżeli jest dostępny)	
Odmienna ocena ryzyka*	
Kategoria ryzyka*	
Podsumowanie wyników badań (opis wad technicznych)*	
Odniesienie do przepisów prawnych i norm (z klauzulami) stanowiące podstawę badania produktu*	
Odmienna ocena ryzyka*	
Informacje dotyczące znanych zdarzeń i wypadków*	
Załączniki (zaświadczenia, sprawozdania z badania i ocena ryzyka ...)	
Informacje dodatkowe*	
Informacje uzupełniające dotyczące kanałów dystrybucji lub pochodzenia produktu	
Informacje uzupełniające dotyczące oceny ryzyka	
Inne informacje uzupełniające	
Sekcja 3: Poufność	
Czy działania następcze mają charakter poufny? *	
Zakres poufności	
Uzasadnienie	
Załączniki	
Zdjęcia (produktu, opakowania i oznakowania)	
Sprawozdanie z badania i ocena ryzyka	
Certyfikaty	
Przyjęte środki	
*Oznacza pole obowiązkowe	

3. System zgłoszeń

(1) Należy zaktualizować w przypadku przyjęcia środka.

(2) Należy stosować wykładnię rozszerzającą pojęcia skutki transgraniczne (zob. część II rozdział 6.1 niniejszych wytycznych).

(3) Zob. część I rozdział 3.1 niniejszych wytycznych.

4. Terminy dla państw członkowskich

Państwa członkowskie mają obowiązek dochowania wyznaczonych terminów, chyba że należy uzasadnić brak możliwości ich dochowania.

Procedura zgłaszania	Działanie		Ostateczny termin
Zgłoszenia		Wysłanie „zgłoszenia na podstawie art. 12 wymagającego działań nadzwyczajnych”	W ciągu 3 dni od: — przyjęcia „środków przymusowych” lub podjęcia decyzji o ich przyjęciu lub — otrzymania informacji na temat „środków dobrowolnych”.
		Wysłanie „zgłoszenia na podstawie art. 12” lub zgłoszenia na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008	W ciągu 10 dni od: — przyjęcia „środków przymusowych” lub podjęcia decyzji o ich przyjęciu lub — otrzymania informacji na temat „środków dobrowolnych”.
		Potwierdzenie środków, jeżeli zgłoszenie wysłano przed podjęciem decyzji o ich przyjęciu	W ciągu 45 dni od złożenia zgłoszenia
		Aktualizacja zgłoszenia	W ciągu 5 dni od otrzymania informacji na temat rozwoju sytuacji wymagającego wprowadzenia zmian do zgłoszenia

Procedura zgłaszania	Działanie		Ostateczny termin
	Zgłoszenia uzupełniające	Zapewnienie działań następczych w związku ze:	„zgłoszeniem na podstawie art. 12 wymagającym działań nadzwyczajnych”
			„zgłoszeniem na podstawie art. 12” i „zgłoszeniem wysłanym przez Komisję Europejską”, jak również ze zgłoszeniem na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008
		Wysłanie zgłoszenia uzupełniającego do:	„zgłoszeniem na podstawie art. 12 wymagającym działań nadzwyczajnych”
			„zgłoszenia na podstawie art. 12” i „zgłoszenia wysłanego przez Komisję Europejską”, jak również zgłoszenia na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008
		Aktualizacja zgłoszenia uzupełniającego	
Procedura zgłoszeniowa ustanowiona na mocy art. 11 GPSD	Zgłoszenia	Wysłanie „zgłoszenia na podstawie art. 11”	W ciągu 10 dni od przyjęcia „środków przymusowych”
		Aktualizacja zgłoszenia	W ciągu 5 dni od otrzymania informacji na temat rozwoju sytuacji wymagającego wprowadzenia zmian do zgłoszenia

5. Terminy dla Komisji

Procedura zgłaszania	Działanie		Ostateczny termin
Unijny system szybkiej informacji „RAPEX” ustanowiony na mocy art. 12 GPSD	Zgłoszenia	Zatwierdzenie „zgłoszenia na podstawie art. 12 wymagającego działań nadzwyczajnych”	W ciągu 3 dni od otrzymania zgłoszenia
		Zatwierdzenie „zgłoszenia na podstawie art. 12” oraz zgłoszenia na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008	W ciągu 5 dni od otrzymania zgłoszenia
		Zatwierdzenie „zgłoszenia o charakterze informacyjnym”	W ciągu 10 dni od otrzymania zgłoszenia

Procedura zgłaszania	Działanie		Ostateczny termin
	Zgłoszenia uzupełniające	Zatwierdzenie zgłoszenia uzupełniającego do „zgłoszenia na podstawie art. 12 wymagającego działań nadzwyczajnych”	W ciągu 3 dni od otrzymania zgłoszenia uzupełniającego
		Zatwierdzenie zgłoszenia uzupełniającego do „zgłoszenia na podstawie art. 12” i „zgłoszenia wysłanego przez Komisję Europejską”, jak również zgłoszenia na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 765/2008	W ciągu 5 dni od otrzymania zgłoszenia uzupełniającego
		Zatwierdzenie zgłoszenia uzupełniającego do „zgłoszenia o charakterze informacyjnym”	W ciągu 10 dni od otrzymania zgłoszenia uzupełniającego
	Zgłoszenia	Zatwierdzenie „zgłoszenia na podstawie art. 11”	W ciągu 10 dni od otrzymania zgłoszenia
Procedura zgłoszeniowa ustanowiona na mocy art. 11 GPSD	Zgłoszenia uzupełniające	Zatwierdzenie zgłoszeń uzupełniających do „zgłoszenia na podstawie art. 11”	W ciągu 10 dni od otrzymania zgłoszenia uzupełniającego

WYTYCZNE DOTYCZĄCE OCENY RYZYKA W ODNIESIENIU DO PRODUKTÓW KONSUMENCKICH ⁽⁴¹⁾

1. Wstęp

Użytkowanie produktów konsumenckich może doprowadzić do obrażeń, np. oparzeń spowodowanych gorącym żelazkiem, zranień w wyniku korzystania z nożyczek lub noży lub uszkodzenia skóry spowodowanego środkami czyszczącymi stosowanymi w gospodarstwie domowym. Tego rodzaju urazy zdarzają się raczej rzadko, ponieważ bezpieczny sposób korzystania z produktów konsumenckich wynika z wiedzy ogólnej i z instrukcji. Wciąż jednak pozostaje ryzyko powstania obrażeń.

Ryzyko to można ocenić w różny sposób. Do oceny ryzyka związanego z produktami konsumenckimi zastosowano wiele metod, takich jak metoda obliczeniowa ⁽⁴²⁾, metoda matrycowa ⁽⁴³⁾ i metoda zalecana wcześniej dla unijnego systemu wczesnego ostrzegania aplikacji RAPEX ⁽⁴⁴⁾. Chociaż ogólne zasady oceny ryzyka zawsze były uzgodnione, sposób określania ryzyka był ciągle usprawniany. Prowadziło to do rozbieżnych wyników i związanych z tym dyskusji oraz do rozważań na temat najlepszej możliwej praktyki.

Dlatego też celem niniejszych wytycznych dotyczących oceny ryzyka jest poprawa sytuacji i zapewnienie w ramach dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽⁴⁵⁾ przejrzystej i wykonalnej metody przeznaczonej do odpowiedniego stosowania przez właściwe organy państw członkowskich do oceny ryzyka w odniesieniu do nieżywnościowych produktów konsumenckich. Niniejsze wytyczne opracowano w oparciu o metodę oceny ryzyka opracowaną dla innych celów, ale przystosowaną do szczególnych wymogów nieżywnościowych produktów konsumenckich.

Przed zastosowaniem w praktyce niniejszych wytycznych konieczne będzie oczywiście pewne przeszkolenie, ale wiedza specjalistyczna w zakresie oceny ryzyka znacznie ułatwi realizację tego zadania. Pomocna będzie także wymiana poglądów między osobami oceniającymi ryzyko, ponieważ nabywana przez lata wiedza specjalistyczna i doświadczenie są bezcenne.

⁽⁴¹⁾ Więcej informacji na temat metody oceny ryzyka zharmonizowanych produktów (zarówno produktów konsumenckich, jak i produktów dla profesjonalistów) w odniesieniu do szerszych kategorii zagrożeń publicznych chronionych na mocy unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego można znaleźć w części I rozdział 5.3.

⁽⁴²⁾ Benis, H.G. (1990): A Product Risk Assessment Nomograph (System obliczania oceny ryzyka produktu), sprawozdanie przygotowane dla nowozelandzkiego Ministerstwa Spraw Konsumenckich z lutego 1990 r. Publikacja cytowana w: sprawozdaniu Komisji Europejskiej (2005) Establishing a Comparative Inventory of Approaches and Methods Used by Enforcement Authorities for the Assessment of the Safety of Consumer Products Covered by Directive 2001/95/EC on General Product Safety and Identification of Best Practices (Tworzenie porównawczego rejestru opinii i metod stosowanych przez organy egzekwowania prawa w celu oceny bezpieczeństwa produktów konsumenckich objętych dyrektywą 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i identyfikacji najlepszych praktyk.) Sprawozdanie sporządzone przez Risk & Policy Analysts (RPA), Loddon, Norfolk, UK.

⁽⁴³⁾ Metoda stosowana przez organy belgijskie. Publikacja cytowana w: sprawozdaniu Komisji Europejskiej (2005) Establishing a Comparative Inventory of Approaches and Methods Used by Enforcement Authorities for the Assessment of the Safety of Consumer Products Covered by Directive 2001/95/EC on General Product Safety and Identification of Best Practices (Tworzenie porównawczego rejestru opinii i metod stosowanych przez organy egzekwowania prawa w celu oceny bezpieczeństwa produktów konsumenckich objętych dyrektywą 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i identyfikacji najlepszych praktyk.) Sprawozdanie sporządzone przez Risk & Policy Analysts (RPA), Loddon, Norfolk, UK.

⁽⁴⁴⁾ Decyzja Komisji 2004/418/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiająca wytyczne dotyczące zarządzania Unijnym Systemem Szybkiego Informowania (RAPEX) oraz zgłoszeń składanych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2001/95/WE (Dz.U. L 151 z 30.4.2004, s. 83).

⁽⁴⁵⁾ Dyrektywa 2001/95/WE.

Przy tworzeniu metody oceny ryzyka małymi, łatwo dającymi się realizować etapami niniejsze wytyczne pozwalają skupić się na istotnych kwestiach dotyczących produktu, jego użytkownika (użytkowników) i zastosowania (zastosowań) oraz pozwalają identyfikować już na początku możliwe rozbieżności poglądów osób oceniających ryzyko, eliminując dzięki temu czasochłonne dyskusje. Wytyczne te powinny więc umożliwiać osiąganie spójnych i solidnych wyników oceny ryzyka opierających się na dowodach i na wiedzy naukowej, a tym samym osiąganie powszechnie uznanego konsensusu w zakresie zagrożeń stwarzanych przez wiele nieżywnościowych produktów konsumenckich.

Sekcja 5 zawiera krótki przegląd i schemat blokowy określające sposób przygotowania oceny ryzyka zgodnie z niniejszymi wytycznymi. – W niniejszych wytycznych termin „produkty konsumenckie” oznacza nieżywnościowe produkty konsumenckie.

Niniejsze wytyczne nie zastępują innych wytycznych, które mogą dotyczyć określonych produktów lub mogą być wyraźnie określone w prawodawstwie i odnoszą się m. in. do chemikaliów, kosmetyków, produktów leczniczych lub wyrobów medycznych. Stosowanie tych konkretnych wskazówek jest bardzo zalecane, ponieważ są one dostosowane do konkretnych potrzeb, ale osoba oceniająca ryzyko zawsze będzie mogła sama podjąć decyzję co do najlepszego sposobu oceny ryzyka produktu.

Wytyczne te nie powinny być także stosowane przez producentów po to, aby „po prostu uniknąć poważnego zagrożenia” podczas projektowania i produkcji produktów. Produkty konsumenckie muszą być bezpieczne, a niniejsze wytyczne mają na celu wspomaganie organów podczas identyfikacji poważnego zagrożenia w sytuacjach, gdy mimo wszelkich starań producenta produkt nie jest bezpieczny.

2. Ocena ryzyka – przegląd

2.1. Ryzyko – powiązanie między zagrożeniem i prawdopodobieństwem

Ryzyko jest ogólnie rozumiane jako zagrożenie dla zdrowia lub nawet życia człowieka lub jako czynnik powodujący istotne szkody materialne. Ludzie podejmują jednak ryzyko, zdając sobie sprawę z możliwości wystąpienia szkody, ponieważ szkoda nie zawsze powstaje. Oto przykłady:

- Wchodzenie po drabinie zawsze wiąże się z możliwością upadku z niej i doznania urazu. „Upadek” jest więc „powiązany z drabiną”; stanowi nieodłączny element korzystania z drabiny i nie można go wykluczyć. „Upadek” jest więc nazywany nieodłącznym zagrożeniem związanym z drabiną.
- Zagrożenie to nie zawsze się jednak urzeczywistnia, ponieważ wiele osób korzysta z drabin i z nich nie spada ani nie doznaje urazu. Wskazuje to na pewną możliwość (lub prawdopodobieństwo) urzeczywistnienia się nieodłącznego zagrożenia, ale nie na pewność jego urzeczywistnienia się. Mimo że niebezpieczeństwo zawsze istnieje można zminimalizować prawdopodobieństwo jego urzeczywistnienia się, na przykład poprzez zachowanie ostrożności podczas wchodzenia po drabinie.
- Korzystanie w gospodarstwie domowym ze środka czyszczącego zawierającego wodorotlenek sodu do udrażniania instalacji kanalizacyjnej zawsze wiąże się z możliwością poważnego uszkodzenia skóry, jeżeli dojdzie do kontaktu produktu ze skórą, albo może doprowadzić nawet do całkowitej utraty wzroku, jeżeli produkt dostanie się do oka. Dzieje się tak, ponieważ wodorotlenek sodu jest substancją silnie żrącą, co oznacza, że ze środkiem czyszczącym wiąże się nieodłączne zagrożenie.

Jeżeli jednak środek czystości jest prawidłowo używany, niebezpieczeństwo się nie urzeczywistnia. Prawidłowe używanie może wiązać się z zakładaniem plastikowych rękawiczek i okularów ochronnych. Skóra i oczy są wtedy chronione, a prawdopodobieństwo obrażeń znacznie mniejsze.

Ryzyko stanowi więc powiązanie między skalą ewentualnych obrażeń poniesionych przez konsumenta i prawdopodobieństwem wystąpienia tych obrażeń.

2.2. Trzy etapy oceny ryzyka

Ryzyko można określić w trzech etapach:

1. Przygotowanie scenariusza powstawania urazu, w którym nieodłączne zagrożenie związane z produktem prowadzi do obrażeń ciała konsumenta (zob. tabela 1). Określenie skali obrażeń ciała konsumenta.

Miarą stosowaną przy określaniu nieodłącznego zagrożenia związanego z produktem jest zakres niekorzystnego oddziaływania na zdrowie konsumenta. W związku z tym osoba oceniająca ryzyko przewiduje pewien „scenariusz powstawania urazów”, w którym po kolei opisany jest sposób, w jaki zagrożenie prowadzi do urazu u konsumenta (zob. tabela 2). Krótko mówiąc, scenariusz powstawania urazu zawiera opis wypadku konsumenta z udziałem przedmiotowego produktu oraz opis skali urazu u konsumenta w wyniku tego wypadku.

Urazy mogą mieć różną skalę zależnie od zagrożenia związanego z produktem, od sposobu korzystania z produktu przez konsumenta, od rodzaju konsumenta korzystającego z produktu i wielu innych czynników (zob. sekcja 3). Im większa jest skala urazu, tym większe jest zagrożenie powodujące te szkody i odwrotnie. „Skala obrażeń” stanowi więc środek oceny zagrożenia. W niniejszych wytycznych proponuje się stosowanie czterech stopni skali urazów, poczynając od urazów, których skutki są zazwyczaj całkowicie odwracalne, do bardzo poważnych urazów prowadzących do trwałej niepełnosprawności powyżej około 10 % lub nawet śmierć (zob. tabela 3).

2. Określenie prawdopodobieństwa doznania w praktyce urazu przez konsumenta za sprawą nieodłącznego zagrożenia związanego z produktem.

Chociaż scenariusz powstawania urazu opisuje sposób, w jaki konsument doznaje urazu, sprawdza się on tylko z pewnym prawdopodobieństwem. Prawdopodobieństwo urzeczywistnienia się scenariusza można wyrazić ułamkiem, takim jak „>50 %” lub „>1/1 000” (zob. lewa kolumna tabeli 4).

3. Powiązanie zagrożenia (w kontekście skali urazu) z prawdopodobieństwem (w kontekście ułamków) w celu uzyskania ryzyka.

Powiązania tego można dokonać, sprawdzając obie wartości w odpowiedniej tabeli (zob. tabela 4); poziom ryzyka jest w tej tabeli określony jako „poważny”, „wysoki”, „średni” i „niski”.

Jeżeli przygotowuje się różne scenariusze powstawania urazu, w odniesieniu do każdego z tych scenariuszy należy określić ryzyko, a najwyższe z nich stanowi „ryzyko” związane z produktem. Najwyższe ryzyko jest zazwyczaj najistotniejsze, ponieważ tylko podjęcie działania związanego z najwyższym ryzykiem może skutecznie zapewnić wysoki poziom ochrony.

Z drugiej strony, zidentyfikowane ryzyko może być niższe od najwyższego ryzyka, ale może wymagać określonych działań polegających na zmniejszeniu ryzyka. Istotne jest wówczas podjęcie działań w celu wyeliminowania tego ryzyka tak, aby skutecznie zmniejszyć wszystkie rodzaje ryzyka.

Po zrealizowaniu trzech etapów oceny przedstawionych powyżej ocena ryzyka jest właściwie zakończona. Schemat przepływu dotyczący tworzenia oceny ryzyka został zamieszczony na końcu sekcji 5.

2.3. Przydatne wskazówki

Szukaj informacji

Na podstawie przykładów przedstawionych w rozdziale 2.1 każdy z trzech etapów oceny ryzyka (zob. pkt 2.2) wymaga przewidzenia ewentualnych zdarzeń i prawdopodobieństwa ich wystąpienia, ponieważ dany produkt zazwyczaj nie spowodował wypadku i nie doszło (jeszcze) do urzeczywistnienia się zagrożenia. Przy tym zadaniu pomocne będą wcześniejsze doświadczenia z podobnymi produktami oraz wszelkie inne informacje na temat produktu dotyczące takich kwestii, jak konstrukcja, stabilność mechaniczna, skład chemiczny, działanie, instrukcje obsługi, w tym ewentualne rady dotyczące zarządzania ryzykiem rodzaj docelowych konsumentów (i konsumentów przypadkowych), sprawozdania z badań, statystyki dotyczące wypadków, unijna baza danych o urazach (IDB) ⁽⁴⁶⁾, informacje na temat skarg konsumentów, zachowania różnych konsumentów podczas korzystania z produktu i na temat odzyskania produktu. Przydatnym źródłem informacji mogą być także wymogi dotyczące produktu określone w prawodawstwie, w normach dotyczących produktu lub w listach kontrolnych (takich jak norma ISO 14121: Bezpieczeństwo maszyn – Ocena ryzyka).

Produkty będące przedmiotem oceny mogą być jednak specyficzne i w związku z tym wskazane źródła mogą nie dostarczać wymaganych informacji. Ponadto zebrane informacje mogą być niepełne, niespójne lub nie w pełni wiarygodne. Może to mieć miejsce szczególnie w odniesieniu do statystyk dotyczących wypadków, jeżeli zarejestrowana jest tylko kategoria produktu. Brak odnotowanych wypadków, niewielka liczba wypadków lub niewielki stopień obrażeń nie powinny być przesłanką niskiego ryzyka. Z dużą uwagą należy także analizować statystyki dotyczące określonego produktu, ponieważ z czasem mogło dojść do zmiany konstrukcji lub składu produktu. Informacje należy zawsze oceniać krytycznie.

Szczególnie przydatne mogą być informacje zwrotne od innych specjalistów, ponieważ korzystają oni z doświadczenia życiowego i przedstawiają sugestie, które podczas oceny ryzyka produktu nie są całkowicie oczywiste. Inni specjaliści mogą także udzielać porad podczas dokonywania oceny ryzyka odnoszącej się do różnych rodzajów konsumentów, w tym konsumentów podatnych na zagrożenie, takich jak dzieci (zob. tabela 1) ze względu na to, że konsumenci podatni na ryzyko mogą w inny sposób postępować z produktem. Specjaliści mogą także pomóc w ocenie ryzyka w odniesieniu do różnych urazów wywoływanych przez produkt i sposobu powstawania tych urazów w wyniku korzystania z produktu. Specjaliści mogą także stwierdzić, czy scenariusz powstawania urazu jest „całkowicie nierealistyczny” lub zbyt mało prawdopodobny, a następnie wskazać osobie oceniającej ryzyko bardziej realistyczne założenia.

⁽⁴⁶⁾ <https://webgate.ec.europa.eu/idbpa/>

W ten sposób informacje zwrotne od doświadczonych kolegów mogą być pomocne z różnych względów, mimo że udzielanie takich informacji nie jest obowiązkowe. Osoba oceniająca ryzyko zatrudniona w danym organie mogłaby zwrócić się o poradę do kolegów z tego samego organu lub z innych organów, kolegów pracujących w określonej branży przemysłu, kolegów z innego kraju, z ugrupowania naukowego lub innych. Z drugiej strony, każda osoba oceniająca ryzyko zatrudniona w danej branży przemysłu mogłaby wykorzystywać swoje kontakty z organami i innymi podmiotami przy ocenie nowego lub ulepszanego produktu przed wprowadzeniem go na rynek.

Nowo uzyskane informacje należy oczywiście wykorzystać do aktualizacji każdej istniejącej oceny ryzyka.

Dokonaj analizy wrażliwości oceny ryzyka

Jeżeli na podstawie wyszukanych informacji i konsultacji z innymi specjalistami nie można uzyskać wymaganych, bardzo konkretnych danych, wówczas pomocna może się okazać tzw. analiza wrażliwości. W ramach tej analizy dla każdego parametru oceny ryzyka przyjmuje się niższą i wyższą wartość niż uprzednio i stosuje się je do całej procedury oceny ryzyka. Określony w ten sposób poziom ryzyka wykaże, jak bardzo poziom ryzyka jest wrażliwy na wprowadzenie niższych i wyższych wartości. W ten sposób można oszacować zakres rzeczywistego ryzyka związanego z produktem.

Jeżeli możliwe jest oszacowanie najbardziej prawdopodobnej wartości każdego parametru, wówczas te wartości należy zastosować w procedurze, a obliczony w ten sposób poziom ryzyka będzie najprawdopodobniejszym ryzykiem.

Przykład analizy wrażliwości znajduje się poniżej w sekcji 6.

Pozwól innym sprawdzić przeprowadzoną ocenę ryzyka

Informacje zwrotne od kolegów będą także pomocne podczas finalizowania oceny ryzyka. Będą oni mogli udzielić porad dotyczących założeń i szacunków przeprowadzonych podczas trzech etapów wskazanych w pkt 2.2. Będą korzystali ze swojego doświadczenia, co pozwoli na dokonanie bardziej solidnej, rzetelnej, przejrzystej i ostatecznie uzyskanie akceptowanej w większym stopniu oceny ryzyka. Zaleca się więc, aby przed zakończeniem oceny ryzyka zwracano się do innych specjalistów o udzielenie porady, o ile to możliwe w drodze dyskusji grupowej. Grupy te powinny składać się z 3–5 członków posiadających wiedzę fachową właściwą ze względu na oceniany produkt: inżynierów, chemików, (mikro)biologów, statystyków, kierowników ds. bezpieczeństwa produktów i innych. Dyskusje grupowe będą szczególnie przydatne w sytuacji, gdy produkt jest nowy na rynku i nie był nigdy wcześniej oceniany.

Oceny ryzyka powinny być rzetelne i realistyczne. Ze względu jednak na to, że oceny te wymagają uwzględnienia wielu założeń różne osoby oceniające ryzyko mogą wyciągać różne wnioski na podstawie znalezionych danych i innych dowodów lub na podstawie rozbieżnych doświadczeń. Niezbędne jest więc, aby osoby oceniające ryzyko dyskutowały między sobą w celu osiągnięcia porozumienia lub co najmniej konsensusu. Dzięki ocenie ryzyka opisanej w niniejszych wytycznych krok po kroku dyskusje te powinny być bardziej wydajne. Każdy etap oceny ryzyka musi być opisany wyraźnie i szczegółowo. Pozwoli to szybko zidentyfikować wszelkie punkty sporne i łatwiej osiągnąć konsensus. Sprawi to również, że ocena ryzyka będzie w większym stopniu akceptowalna.

Dokumentuj ocenę ryzyka

Istotne jest, aby dokumentować ocenę ryzyka, opisując produkt i wszystkie parametry wybierane podczas oceny, takie jak wyniki, rodzaj (rodzaje) konsumentów wybieranych do scenariusza (scenariuszy) powstawania urazu i prawdopodobieństw związanych z podstawowymi danymi i założeniami. Umożliwi to jednoznaczne wskazanie sposobu obliczenia poziomu ryzyka i pomoże także przy aktualizacji oceny dzięki rejestrowaniu wszystkich zmian.

Szereg zagrożeń, szereg urazów, ale tylko jedno ryzyko

Jeżeli zidentyfikowano kilka zagrożeń, kilka scenariuszy powstawania urazu, urazy o różnej skali lub prawdopodobieństwie, wówczas wszystkie z nich należy stosować do całej procedury oceny ryzyka w celu określenia ryzyka związanego z każdym z tych elementów. W rezultacie produkt może mieć kilka poziomów ryzyka. Ogólnym ryzykiem produktu jest wtedy najwyższy zidentyfikowany poziom ryzyka, ponieważ podjęcie działania na najwyższym poziomie zagrożenia stanowi zazwyczaj najskuteczniejszy sposób zmniejszenia ryzyka. Ryzyko inne niż najwyższe można uznać za szczególnie istotne tylko w wyjątkowych przypadkach, ponieważ może ono wymagać konkretnych środków zarządzania ryzykiem.

Jako przykład kilku zagrożeń można wskazać młotek mający słaby obuch i słaby trzonek, które mogą ulec pęknięciu podczas używania w wyniku czego konsument może odnieść uraz. Jeżeli na podstawie odpowiednich scenariuszy obliczono różne poziomy ryzyka, najwyższe ryzyko stanowi „ryzyko” związane z młotkiem.

Można argumentować, że:

- W rzeczywistości decydujące znaczenie powinno się przypisywać najistotniejszemu zagrożeniu, ponieważ doprowadzi ono do najbardziej dotkliwych szkód. W przedstawionym w pkt 2.1 przykładzie dotyczącym młotka najistotniejszym zagrożeniem mogłoby być pęknięcie słabego obucha, którego odłamki mogłyby dostać się do oka i ewentualnie doprowadzić do oślepienia użytkownika. Z kolei w wyniku złamania się trzonka młotka nigdy nie powstają małe odłamki, które mogłyby spowodować tak istotne obrażenia oczu.
- Stanowiłoby to jednak ocenę zagrożenia, a nie ocenę ryzyka. W ocenie ryzyka zwraca się także uwagę na prawdopodobieństwo rzeczywistego powstania urazu. „Najistotniejsze zagrożenie” może więc powodować uraz, którego powstanie jest znacznie mniej prawdopodobne niż powstanie mniejszego zagrożenia i w rezultacie może stanowić mniejsze ryzyko. Z drugiej strony scenariusz prowadzący do mniej dotkliwego urazu może być bardziej prawdopodobny niż scenariusz przewidujący śmierć i dlatego wyższe ryzyko może być związane z mniej dotkliwym urazem.
- Decydującym czynnikiem dla „ryzyka” związanego z produktem powinno być najwyższe prawdopodobieństwo urzeczywistnienia się scenariusza powstawania urazu. W przedstawionym w pkt 2.1 przykładzie dotyczącym młotka, jeżeli trzonek młotka jest bardzo słaby, najbardziej prawdopodobny scenariusz powstawania urazu będzie dotyczył pęknięcia trzonka i to powinno być czynnikiem decydującym.

Nie uwzględniłoby to jednak rozmiaru urazu oka, który mógłby powstać w wyniku pęknięcia obucha młotka. W związku z tym uwzględnienie tylko prawdopodobieństwa nie zobrazowałoby całej sytuacji.

Podsumowując, ryzyko stanowi zrównoważone powiązanie między zagrożeniem i prawdopodobieństwem powstania urazu, do którego to zagrożenie może doprowadzić. Ryzyko nie opisuje zagrożenia ani prawdopodobieństwa, ale oba te elementy równocześnie. Przyjmowanie najwyższego ryzyka jako „ryzyka” związanego z produktem zapewni najskuteczniejsze bezpieczeństwo produktów (z wyjątkiem wskazanego powyżej konkretnego ryzyka wymagającego szczególnego zarządzania ryzykiem, o którym mowa na początku niniejszej sekcji).

Czy ryzyko może się kumulować?

W odniesieniu do niemal każdego produktu można przygotować kilka scenariuszy powstawania urazu przewidujących kilka rodzajów ryzyka. Na przykład szlifierka kątowa może stwarzać ryzyko porażenia prądem, ponieważ przewody elektryczne mogą być zbyt odsłonięte oraz ryzyko wystąpienia pożaru, ponieważ może dojść do przegrzania urządzenia i do jego zapalenia się podczas normalnego użytkowania. Jeżeli oba te zagrożenia uznano za „wysokie”, czy sumuje się je określając ogólne ryzyko stwarzane przez szlifierkę jako „poważne”?

Jeżeli z tym samym produktem związanych jest kilka rodzajów ryzyka, istnieje większe prawdopodobieństwo urzeczywistnienia się jednego z nich i spowodowania urazu. Całkowite prawdopodobieństwo powstania szkody jest więc większe. Nie oznacza to, że całkowite ryzyko jest automatycznie wyższe, ale:

- Całkowitego prawdopodobieństwa nie oblicza się przez zwykłe zsumowanie prawdopodobieństw. Wymagane są bardziej złożone obliczenia, których wynikiem jest zawsze prawdopodobieństwo niższe od sumy wszystkich prawdopodobieństw.
- Każde kolejne poziomy prawdopodobieństwa różnią się o współczynnik wynoszący 10 (tabela 4). Oznacza to, że wiele różnych scenariuszy z tego samego poziomu musiałoby prowadzić do wyższego ogólnego prawdopodobieństwa (a także ryzyka).
- Wartość prawdopodobieństwa może nie być dokładna, ponieważ często na wszelki wypadek przyjmuje się ich mniej korzystną wartość, aby zapewnić wysoki poziom ochrony. W związku z tym warto opierać się na dokładniejszych obliczeniach prawdopodobieństwa scenariusza przewidującego najwyższe ryzyko niż sumować przybliżone obliczenia prawdopodobieństw różnego rodzaju scenariuszy.
- Z łatwością można opracować setki scenariuszy powstawania urazu. Gdyby ryzyka po prostu się sumowały, całkowite ryzyko zależałoby od liczby opracowanych scenariuszy powstawania urazu i mogłyby wzrastać „bez końca”. Nie ma to sensu.

Dlatego też ryzyka się nie kumulują. Jeżeli jednak istnieje więcej niż jedno istotne ryzyko, może istnieć potrzeba szybszego podejmowania działań związanych z zarządzaniem ryzykiem lub sprawienia, aby działania te były bardziej zdecydowane. Przykładowo w sytuacji wystąpienia dwóch rodzajów ryzyka może zaistnieć potrzeba niezwłocznego wycofania produktu z rynku i przyjęcia zwrotów produktu, natomiast w przypadku pojedynczego ryzyka wystarczające mogłoby być wstrzymanie sprzedaży.

Zarządzanie ryzykiem zależy od wielu czynników, nie tylko od liczby rodzajów ryzyka stwarzanego przez produkt w tym samym czasie. W związku z tym poruszono kwestię powiązania ryzyka i zarządzania ryzykiem (sekcja 4).

Zgodność z dopuszczalnymi wartościami określonymi w przepisach i normach

W ramach nadzoru rynku produkty konsumenckie są często badane pod kątem dopuszczalnych wartości lub wymogów określonych w przepisach i normach dotyczących bezpieczeństwa produktu. Produkt zgodny z dopuszczalnymi wartościami i wymogami ⁽⁴⁷⁾ uznaje się za bezpieczny pod względem właściwości bezpieczeństwa określonych z tymi wartościami i wymogami. Można przyjąć takie założenie, ponieważ podczas ustalania dopuszczalnych wartości lub wymogów uwzględnia się ryzyko związane z przeznaczeniem produktu i jego dające się w uzasadniony sposób przewidzieć użytkowanie. Producenci muszą więc zapewnić zgodność swoich produktów z danymi wartościami lub wymogami, ponieważ wówczas będą musieli zwracać uwagę tylko na te rodzaje ryzyka związane z ich produktami, których nie dotyczą takie dopuszczalne wartości i wymogi.

Przykłady dopuszczalnej wartości:

- w przepisach jest nieprzekraczalna wartość 5 mg/kg benzenu w zabawkach zgodnie z pkt 5 załącznika XVII do rozporządzenia REACH ⁽⁴⁸⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2009 ⁽⁴⁹⁾,
- w normie jest cylinder do badania małych części: małe części zabawek przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy nie mogą w całości mieścić się w cylindrze opisanym w normie dotyczącej zabawek ⁽⁵⁰⁾. Jeżeli części mieszczą się w cylindrze, stwarzają ryzyko.
- Uznaje się, że produkt nie jest bezpieczny, jeżeli nie jest zgodny z określonymi dopuszczalnymi wartościami. W przypadku:
- dopuszczalnych wartości określonych w przepisach dotyczących np. kosmetyków albo ograniczeń związanych z wprowadzeniem do obrotu i korzystaniem, produktu nie wolno udostępnić na rynku,
- dopuszczalnych wartości określonych w normach producent może jednak próbować udowodnić, że dzięki przeprowadzeniu prawidłowej oceny produktu stopień bezpieczeństwa produktu jest taki sam, jak w przypadku produktu zgodnego z dopuszczalnymi wartościami określonymi w normie. Może to jednak wymagać większych starań niż faktyczne wyprodukowanie produktu zgodnego z dopuszczalnymi wartościami określonymi w normie, może być również niemożliwe w przypadkach takich jak cylinder do badania małych części, o którym mowa w tiret pierwszym niniejszego wykazu.

Fakt, że produkt nie jest zgodny z dopuszczalnymi wartościami nie oznacza automatycznie, że produkt stwarza „poważne ryzyko” (czyli najwyższy poziom ryzyka opisanego w niniejszych wytycznych). Dlatego też w celu zapewnienia właściwych środków ograniczenia ryzyka wymagana jest ocena ryzyka w stosunku do części produktu, które nie są zgodne z przepisami albo normą, albo te przepisy albo normy ich nie dotyczą.

Ponadto niektóre produkty, takie jak kosmetyki, wymagają przeprowadzenia oceny ryzyka nawet, jeżeli są zgodne z dopuszczalnymi wartościami określonymi w przepisach. Taka ocena ryzyka powinna stanowić dowód bezpieczeństwa całego produktu ⁽⁵¹⁾.

Podsumowując, zgodność z dopuszczalnymi wartościami określonymi w przepisach i normach stanowi przesłankę świadczącą o tym, że produkt jest bezpieczny, ale założenie takie nie jest wystarczające.

Szczególne wytyczne dotyczące oceny ryzyka w szczególnych przypadkach

Istnieją szczególne instrukcje dotyczące przygotowania oceny ryzyka w przypadku chemikaliów ⁽⁵²⁾ i dlatego kwestia ta nie jest szczegółowo opisywana w niniejszych wytycznych. Instrukcje te opierają się jednak na zasadach dotyczących „normalnych” produktów konsumenckich:

- identyfikacja i ocena zagrożenia – takie same jak w przypadku opisywanego w sekcji 2.2 określania skali urazu,

⁽⁴⁷⁾ Uwaga: zawsze należy uwzględniać niepewność, porównując wyniki badań z dopuszczalnymi wartościami. Zob. na przykład:

— „Raport na temat zależności pomiędzy wynikami analitycznymi, niepewnością pomiaru, współczynnikami odzysku a przepisami prawodawstwa UE dotyczącego żywności i pasz ...” https://ec.europa.eu/food/safety/chemical_safety/contaminants/catalogue_en

— sprawozdanie podsumowujące pt. „Przygotowywanie dokumentu roboczego wspierającego jednolitą interpretację norm legislacyjnych i norm jakości w laboratorium określonych w dyrektywie 93/99/EWG”. http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/9.1_sr_en.pdf

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁹⁾ Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 7.

⁽⁵⁰⁾ Norma EN 71-1:2005, sekcja 8.2 + A6:2008.

⁽⁵¹⁾ Art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009, Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59.

⁽⁵²⁾ rozporządzenie REACH oraz wytyczne dotyczące REACH, zob.: <http://echa.europa.eu/> Europejska Agencja Chemikaliów (2008). The Guidance on Information Requirements and Chemical Safety Assessment (Wytyczne dotyczące wymogów informacyjnych i oceny bezpieczeństwa chemicznego): http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_en.htm.

- ocena narażenia – na tym etapie narażenie oznacza prawdopodobną dawkę substancji chemicznej, którą konsument może przyjąć oddzielenie lub łącznie drogą pokarmową, przez drogi oddechowe lub przez skórę podczas korzystania z produktu zgodnie z przewidywaniami zawartymi w scenariuszu powstawania urazu. Etap ten jest taki sam jak określanie prawdopodobieństwa rzeczywistego powstania urazu,
- charakterystyka ryzyka – etap ten polega głównie na porównaniu dawki substancji chemicznej, którą konsument prawdopodobnie przyjmie (= narażenie) z pochodnym poziomem tej substancji chemicznej, przy którym nie obserwuje się zmian (DNEL). Jeżeli narażenie jest dostatecznie niższe od DNEL, czyli współczynnik charakterystyki ryzyka (RCR) wyrażenie nie przekracza 1, uważa się, że ryzyko jest odpowiednio kontrolowane. To jest to samo co określanie poziomu ryzyka. Zastosowanie środków zarządzania ryzykiem może być zbędne, jeżeli poziom ryzyka jest wystarczająco niski.

Ze względu na fakt, że substancja chemiczna może stwarzać wiele zagrożeń, ryzyko jest zazwyczaj określane pod względem „głównego skutku dla zdrowia”, czyli skutku dla zdrowia (lub „parametru docelowego”, takiego jak ostra toksyczność, podrażnienie, uczulenie, rakotwórczość, mutagenność, szkodliwy wpływ na rozrodczość) uznawanego za najważniejszy.

W przypadku kosmetyków istnieją także konkretne wskazówki⁽⁵³⁾, i mogą one istnieć w odniesieniu do innych produktów i dla innych celów.

Zaleca się stosowanie takich konkretnych wskazówek, ponieważ są one dostosowane do konkretnych przypadków. Jeżeli jednak nie istnieją dane wymagane w konkretnych wskazówkach lub nie można ich oszacować, do przeprowadzenia wstępnej oceny ryzyka można zastosować niniejsze wytyczne. Taką ocenę ryzyka należy przeprowadzać z należytą uwagą, aby uniknąć błędnej interpretacji.

3. Tworzenie oceny ryzyka krok po kroku

W niniejszej sekcji szczegółowo opisano kwestie, jakie należy uwzględnić i pytania, jakie należy zadać, przygotowując ocenę ryzyka.

3.1. Produkt

Produkt powinien być jednoznacznie określony. Obejmuje to nazwę produktu, markę, numer modelu, numer typu, ewentualny numer partii produkcyjnej, wszelkie zaświadczenia dołączane do produktu, zamknięcia, których dzieci nie są w stanie otworzyć, jeśli takowe występują, dane wprowadzającego produkt na rynek oraz kraj pochodzenia. Zdjęcie produktu, jego opakowania i tabliczki znamionowej (w stosownych przypadkach) oraz sprawozdanie(-a) z badań identyfikujące zagrożenie lub zagrożenia stwarzane przez produkt również mogą być uznane za część opisu produktu.

W indywidualnych przypadkach zagrożenie może być ograniczone do wyraźnie wyodrębnionej części produktu, którą można oddzielić i która może być niezależnie dostępna dla konsumentów. W takich przypadkach wystarczy przeprowadzić ocenę tylko tej wyodrębnionej części produktu. Przykładem mogą być akumulatory do komputerów typu notebook, które mogą ulegać przegrzaniu.

Opis produktu obejmuje oznakowanie, które może być istotne dla oceny ryzyka, w szczególności ostrzeżenia. Instrukcje użytkowania również mogą zawierać istotne informacje na temat ryzyka związanego z produktem oraz sposobów ograniczania takiego ryzyka do minimum, na przykład poprzez stosowanie środków ochrony indywidualnej lub dopilnowanie, aby dzieci nie używały produktu. Przykładem może być piła łańcuchowa.

Niektóre produkty wymagają również samodzielnego montażu przed użyciem, np. meble do samodzielnego montażu. Czy instrukcja montażu jest wystarczająco zrozumiała, aby gotowy produkt spełniał wszystkie stosowne wymogi bezpieczeństwa? Czy może istnieć prawdopodobieństwo popełnienia błędów przez konsumenta podczas składania produktu, które mogą doprowadzić do nieprzewidzianego ryzyka?

W ocenie ryzyka zawsze należy uwzględniać cały cykl życia produktu. Jest to szczególnie istotne podczas przygotowywania oceny ryzyka dla nowego produktu. Czy wraz z wiekiem i użytkowaniem produktu zmieni się rodzaj i zakres zagrożeń? Czy wraz z wiekiem i w wyniku ewentualnego łatwo przewidywalnego niewłaściwego użytkowania pojawią się nowe zagrożenia? Jak długi jest czas bezawaryjnej pracy? Jak długi jest okres życia produktu, uwzględniając okres trwałości? Jak długo produkt jest użytkowany w praktyce przez konsumenta zanim stanie się odpadem?

⁽⁵³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 82); Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), SCCS Notes of Guidance for the Testing of Cosmetic Ingredients and their Safety Evaluation (zalecenia SCCS w sprawie badań składników kosmetycznych i oceny ich bezpieczeństwa), 9. przegląd z dnia 29 września 2015 r., SCCS/1564/15, przegląd z dnia 25 kwietnia 2016 r.: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_190.pdf

Konieczne może być uwzględnienie dodatkowych kwestii, jeżeli produkt staje się nieprzydatny po określonym czasie, mimo że nigdy nie był używany. Jako przykłady mogą tutaj posłużyć koce elektryczne lub poduszki grzewcze. Przewody elektryczne w tych produktach są zazwyczaj cienkie i po upływie dziesięciu lat stają się kruche, nawet jeżeli produkt nigdy nie był używany. Przewody grzewcze mogą się zetknąć, co spowoduje spięcie i zapalenie się pościeli.

W każdej ocenie ryzyka należy również uwzględnić opakowanie produktu.

3.2. Zagrożenie stwarzane przez produkt

Zagrożenie to właściwość nierozdzielnie związana z produktem, która może spowodować uraz konsumenta użytkującego produkt. Może ono przybierać różne formy:

- zagrożenie mechaniczne, np. ostre krawędzie, o które można skaleczyć palce lub ciasne otwory, w których palce mogą utknąć,
- zagrożenie zachłyśnięciem się, np. małymi częściami, które mogą odłączyć się od zabawki, zostać połknięte przez dziecko i spowodować zachłyśnięcie,
- zagrożenie uduszeniem, np. troczkami przy kapturze kurtki, które mogą doprowadzić do uduszenia,
- zagrożenie elektryczne, np. stwarzane przez elektryczne elementy pod napięciem, które mogą spowodować porażenie prądem,
- zagrożenie podwyższoną temperaturą lub pożarem, np. grzejnik wentylatorowy, który może się przegrzać, zapalić i spowodować poparzenia,
- zagrożenie termiczne, np. gorąca zewnętrzna powierzchnia piekarnika, która może spowodować poparzenie,
- niektóre chemikalia mogą być szkodliwe dla konsumenta wyłącznie na skutek wielokrotnego narażenia na kontakt z nimi, zagrożenie mikrobiologiczne, np. bakteriologiczne zanieczyszczenie kosmetyków, które może spowodować zakażenie skóry, zagrożenie hałasem, np. zdecydowanie za głośne dzwonki telefonów komórkowych-zabawek, które mogą uszkodzić słuch dziecka,
- zagrożenie mikrobiologiczne, np. bakteriologiczne zanieczyszczenie kosmetyków, które może spowodować zakażenie skóry,
- zagrożenie hałasem, np. zdecydowanie za głośne dzwonki telefonów komórkowych-zabawek, które mogą uszkodzić słuch dziecka,
- inne zagrożenia, np. eksplozja, implozja, ciśnienie dźwięku i ultradźwięku, ciśnienie cieczy lub promieniowanie ze źródeł laserowych.

Na potrzeby niniejszych wytycznych pogrupowano niebezpieczeństwa, w powiązaniu rozmiaru, kształtu i powierzchni produktu z potencjałem, energią elektryczną lub kinetyczną, ekstremalną temperaturą i innymi czynnikami, jak pokazano w tabeli 2. Tabela ma wyłącznie charakter orientacyjny i każda osoba oceniająca ryzyko powinna dostosować scenariusz do produktu objętego oceną. Oczywiście, nie każdy rodzaj zagrożenia występuje w przypadku każdego produktu.

Niemniej tabela 2 powinna ułatwić osobom oceniającym ryzyko poszukiwanie i identyfikowanie wszystkich możliwych zagrożeń w produktach konsumenckich będących przedmiotem oceny. W przypadku gdy produkt wykazuje kilka zagrożeń należy przeprowadzić ocenę ryzyka dla każdego zagrożenia oddzielnie, zaś najwyższe zidentyfikowane ryzyko określa się mianem „ryzyka” produktu. Należy oczywiście również zgłosić te rodzaje ryzyka, które wymagają zastosowania określonych środków zarządzania ryzykiem, aby zapewnić możliwość ograniczenia wszystkich rodzajów ryzyka.

Należy zauważyć, że pojedyncze zagrożenie może wywołać kilka urazów w ramach tego samego scenariusza. W takiej sytuacji wszystkie urazy będą się mieściły w tym samym scenariuszu powstawania urazu i konieczne będzie łączne oszacowanie rozmiaru wszystkich urazów. Oczywiście wszystkie te urazy łącznie są bardzo poważne. – Niemniej jednak nie należy sumować urazów w ramach różnych scenariuszy. Oczywiście wszystkie te urazy łącznie są bardzo poważne. Niemniej jednak nie należy sumować urazów w ramach różnych scenariuszy.

Jeżeli ryzyko stwarzane przez takie zagrożenie uwzględnia podjęcia działań w zakresie zarządzania ryzykiem, działania takie należy podjąć bezzwłocznie. Jeżeli ryzyko stwarzane przez takie zagrożenie uwzględnia podjęcia działań w zakresie zarządzania ryzykiem, działania takie należy podjąć bezzwłocznie. Niemniej osoba oceniająca ryzyko musi mieć pewność, że zidentyfikowane ryzyko jest najwyższym ryzykiem (jednym z najpoważniejszych rodzajów ryzyka), aby zapewnić wystarczającą skuteczność działań w zakresie zarządzania ryzykiem. Dotyczy to zawsze sytuacji, w której ryzyko jest poważne, ponieważ jest to najwyższy możliwy poziom ryzyka proponowany w niniejszych wytycznych. W przypadku ryzyka mniejszego niż poważne ryzyko może być jednak konieczne przeprowadzenie dodatkowych ocen ryzyka oraz ewentualnie specjalne zarządzanie ryzykiem na późniejszym etapie. Podsumowując, doświadczenie w zakresie w przeprowadzaniu ocen ryzyka związane z praktyką nadzoru rynku pozwoli ograniczyć liczbę wymaganych ocen ryzyka do minimum.

Identyfikacja zagrożeń na podstawie badań i norm

Zagrożenia są często identyfikowane i określone ilościowo za pomocą badań. Rodzaje badań i sposoby ich przeprowadzania mogą być określone w europejskich i międzynarodowych normach dotyczących produktów. Zgodność produktu z wymogami zharmonizowanych norm europejskich („EN ...”), do których odniesienia są publikowane w Dzienniku Urzędowym, oznacza domniemanie bezpieczeństwa produktu (choćby jedynie w przypadku tych właściwości bezpieczeństwa, których dotyczy dana wartość (wartości) lub norma (normy)). W takich przypadkach można sądzić, że produkt stwarza jedynie minimalne ryzyko oraz zapewnia wysoki poziom ochrony w odniesieniu do konkretnego zagrożenia objętego badaniem.

Niemniej może zdarzać się, że domniemanie bezpieczeństwa nie ma zastosowania w niektórych przypadkach i wówczas należy przeprowadzić szczególnie dokładnie udokumentowaną ocenę ryzyka oraz wystosować wniosek o zmianę zharmonizowanej normy.

Jeżeli natomiast produkt nie przejdzie pomyślnie badania, można zazwyczaj założyć istnienie ryzyka, chyba że producent jest w stanie udowodnić, że produkt jest bezpieczny.

Produkty mogą nadal stwarzać ryzyko, nawet jeśli nie powodują urazów

Produkty mogą nie być niebezpieczne, a mimo to mogą stwarzać ryzyko, jeżeli nie nadają się do użycia zgodnie z ich przeznaczeniem. Jako przykłady mogą tutaj posłużyć środki ochrony indywidualnej lub elementy sprzętu ratowniczego, takie jak kamizelki odbłaskowe nakładane przez kierowców samochodów po wypadku. Kamizelki te mają na celu zwrócenie uwagi kierowców nadjeżdżających pojazdów i innych uczestników ruchu, aby ostrzec ich przed wypadkiem, zwłaszcza w nocy. Jeżeli jednak paski odbłaskowe są zbyt małe lub nie odbijają światła wystarczająco dobrze, wówczas kamizelki mogą być słabo widoczne, a tym samym nie chronią ich użytkowników w należyty sposób. Dlatego też takie kamizelki stwarzają ryzyko, nawet jeśli same w sobie nie są niebezpieczne. Za inny przykład może posłużyć produkt z filtrem przeciwsłonecznym, na którego etykiecie widnieje napis „wysoka ochrona” (SPF 30), ale produkt zapewnia jedynie „niską ochronę” (SPF 6). Może to spowodować poważne oparzenia słoneczne.

3.3. Konsument

Umiejętności i zachowanie konsumenta stosującego produkt mogą mieć duży wpływ na poziom ryzyka. Dlatego też przede wszystkim trzeba mieć klarowne wyobrażenie o tym, jaki rodzaj konsumenta uwzględnia scenariusz powstawania urazu.

Może zająć konieczność opracowania scenariuszy powstawania urazu dla różnych rodzajów konsumentów w celu zidentyfikowania najwyższego ryzyka, czyli „ryzyka” związanego z produktem. Nie wystarczy na przykład uwzględnić w scenariuszu jedynie konsumentów najbardziej podatnych na zagrożenia, ponieważ prawdopodobieństwo, że poniosą negatywne skutki ryzyka, może być tak niskie, że ryzyko będzie niższe niż w przypadku scenariusza powstawania urazu u konsumenta, który nie jest podatny na zagrożenia.

Należy również uwzględnić osoby, które faktycznie nie używają produktu, ale mogą znajdować się w pobliżu użytkownika. Na przykład cięcie piłą łańcuchową może powodować rozpryskiwanie się drzazg, które mogą zranić osobę postronną w oko. Tak więc, mimo że użytkownik może skutecznie kontrolować ryzyko stwarzane przez piłę łańcuchową, zakładając odzież ochronną i stosując inne środki zarządzania ryzykiem określone przez producenta, to osoby postronne mogą być w dużym niebezpieczeństwie. Dlatego też należy ostrzegać, na przykład w instrukcjach obsługi piły łańcuchowej, przed ryzykiem, na które narażone są osoby postronne oraz informować o sposobach minimalizowania takiego ryzyka.

W związku z powyższym, opracowując scenariusz powstawania urazu, należy uwzględnić poniższe aspekty dotyczące rodzaju konsumenta i sposobów użytkowania produktu przez konsumentów. Przedstawiona lista nie jest wyczerpująca, ale powinna zachęcić osoby oceniające ryzyko do opisywania scenariuszy powstawania urazu z niezbędnym stopniem szczegółowości. Należy zauważyć, że „konsument” oznacza również osoby, które faktycznie nie używają produktu, ale znajdują się w pobliżu i dlatego produkt może wywrzeć na nie negatywny wpływ:

- Docelowy/przypadkowy użytkownik: Docelowy użytkownik produktu może korzystać z produktu z łatwością, ponieważ zapoznaje się z instrukcją obsługi lub zna produkty tego rodzaju, w tym oczywiste i ukryte zagrożenie (zagrożenia). W związku z tym istnieje możliwość, że zagrożenie stwarzane przez produkt nie urzeczywistni się, a ryzyko będzie niewielkie.

Przypadkowy użytkownik może nie znać danego produktu i może nie być świadomy zagrożenia (zagrożeń). Taki użytkownik narażony jest zatem na ryzyko odniesienia urazu, przez co ryzyko dla konsumenta jest większe.

Podsumowując, ryzyko może być różne dla docelowego i przypadkowego użytkownika, w zależności od produktu i sposobu użytkowania.

- Szczególnie narażeni konsumenci: Można wyróżnić kilka kategorii konsumentów podatnych i bardzo podatnych na zagrożenia, tj.: dzieci (od 0 do 36 miesięcy, od 36 miesięcy do 8 lat, od 8 do 14 lat) i inni konsumenci, np. osoby starsze (zob. tabela 1). Wszystkie te osoby mają mniejszą zdolność rozpoznawania zagrożeń, na przykład dzieci, dotknąwszy gorącej powierzchni, zdają sobie sprawę z wysokiej temperatury dopiero po ośmiu sekundach (kiedy się już poparzą), natomiast dorośli zauważają wysoką temperaturę natychmiast.

Konsumenci podatni na zagrożenia mogą mieć również problemy z uwzględnieniem etykiet ostrzegawczych lub szczególną trudność może im sprawiać użytkowanie produktu, z którego nigdy wcześniej nie korzystali. Mogą także zachowywać się w sposób, który sprawia, że są bardziej narażeni, na przykład raczkujące małe dzieci, wkładające wszystko do buzi. Dzieciom mogą się również podobać przedmioty, które atrakcyjnie wyglądają, co sprawia że są szczególnie niebezpieczne w rękach dzieci. Z drugiej strony nadzór ze strony rodziców lub innych dorosłych osób powinien, w normalnych warunkach, uchronić dzieci przed kłopotami.

Ponadto konsumenci, którzy zazwyczaj nie są podatni na zagrożenia, mogą stać się podatni w konkretnych sytuacjach, na przykład jeśli instrukcje lub ostrzeżenia na etykiecie zostały podane w języku obcym, którego dany konsument nie zna.

Wreszcie, w szczególnym przypadku chemikaliów, dzieci mogą być bardziej podatne na toksyczność chemikaliów niż przeciętna osoba dorosła. Dlatego też nie należy traktować dzieci jak „małych dorosłych”.

Podsumowując, produkt, który z reguły jest bezpieczny dla przeciętnej osoby dorosłej, może nie być bezpieczny dla konsumentów podatnych na zagrożenia. Powyższy wniosek należy uwzględnić, określając rozmiar i prawdopodobieństwo urazu (zob. Sekcja 3.5), a tym samym ryzyka.

- Zamierzone i racjonalnie przewidywalne użycie: Konsumenci mogą wykorzystywać produkt w celach niezgodnych z jego przeznaczeniem, mimo że instrukcje (i wszelkie ewentualne ostrzeżenia) są jasne i zrozumiałe. W związku z tym, że ostrzeżenia mogą nie być w pełni skuteczne, w ocenie ryzyka należy również uwzględnić zastosowania niezgodne z przeznaczeniem produktu. Powyższy aspekt ma szczególne znaczenie dla producenta produktu, ponieważ musi on zapewnić bezpieczeństwo produktu w dających się w uzasadniony sposób przewidzieć warunkach użytkowania.

Użytkowanie można przewidzieć z dużą dozą prawdopodobieństwa na podstawie doświadczenia, ponieważ oficjalne statystyki dotyczące wypadków lub inne źródła informacji mogą nie zawierać danych na ten temat. Trudności może zatem sprawić wyznaczenie granicy pomiędzy „łatwo przewidywalnymi” i „zupełnie nieprzewidywalnymi” scenariuszami. Niemniej nawet „zupełnie niewyobrażalne” scenariusze, które prowadzą do bardzo poważnych urazów, można uwzględnić w ramach niniejszych wytycznych, ponieważ takie scenariusze zawsze będą się cechowały bardzo małym prawdopodobieństwem. Możliwe, że dzięki temu uda się ograniczyć wpływ takich scenariuszy na określanie ogólnego ryzyka związanego z produktem.

- Częstotliwość i czas trwania użytkowania: Różni konsumenci mogą stosować produkt często lub niezbyt często oraz przez dłuższy lub krótszy czas. Jest to uzależnione od atrakcyjności produktu i łatwości, z jaką można z niego korzystać. Codzienne lub długotrwałe użytkowanie może pozwolić konsumentowi w pełni zapoznać się z produktem i jego właściwościami, w tym z zagrożeniami, instrukcją i etykietami ostrzegawczymi, a tym samym ograniczyć ryzyko. Z drugiej strony codzienne lub długotrwałe użytkowanie może sprawić, że konsument za bardzo przyzwyczai się do produktu oraz może spowodować znużenie użytkownika, który będzie lekkomyślnie ignorował instrukcję i ostrzeżenia, tym samym zwiększając ryzyko.

Wreszcie codzienne lub długotrwałe użytkowanie może także przyspieszyć starzenie się produktu, zaś części nieprzystosowane do tak częstego użytkowania mogą się szybko zużyć i spowodować zagrożenie, a w konsekwencji uraz, co również zwiększa ryzyko.

- Rozpoznawanie zagrożenia, zachowania ochronne i środki ochronne: Powszechnie wiadomo, że niektóre produkty stwarzają zagrożenie. Należą do nich m.in. nożyczki, noże, wiertarki dla majsterkowiczów, piły łańcuchowe, rolki, rowery, motocykle i samochody. We wszystkich tych przypadkach zagrożenie stwarzane przez produkt jest powszechnie znane i łatwo rozpoznawalne lub opisane w instrukcji, która obejmuje również środki zarządzania ryzykiem. Dzięki temu konsument może zachować ostrożność lub może użyć środków ochrony indywidualnej, takich jak rękawice, kaski lub pasy bezpieczeństwa, co pozwoli mu użytkować produkt w sposób ograniczający ryzyko do minimum.

W pozostałych przypadkach zagrożenie stwarzane przez produkt może nie być tak łatwo rozpoznawalne (np. zwarcie w żelazku elektrycznym), ostrzeżenia mogą zostać przeoczone lub błędnie zrozumiane, a konsumenci rzadko będą w stanie podjąć środki zapobiegawcze.

- Zachowanie konsumentów w razie incydentu: W wyniku oddziaływania zagrożenia konsument może odnieść uraz. Istotne jest zatem, aby w ocenie ryzyka uwzględnić możliwe reakcje konsumenta. Czy konsument, np. w razie pożaru wywołanego przez produkt, spokojnie odłoży produkt i podejmie działania np. w celu zgaszenia ognia czy w panice wyrzuci produkt? Nie ulega wątpliwości, że konsumenci podatni na zagrożenia, szczególnie dzieci, mogą zachować się inaczej niż pozostali konsumenci niepodatni na zagrożenia.

- Środowisko kulturowe konsumenta i sposób użytkowania produktu w rodzinnym kraju konsumenta mogą mieć wpływ na ryzyko związane z produktem. Szczególnie producenci muszą uwzględnić te różnice kulturowe, wprowadzając nowy produkt do obrotu. Doświadczenia producentów w tym zakresie mogą być zatem cennym źródłem informacji dla organów przygotowujących ocenę ryzyka.

3.4. Scenariusz powstawania urazu: etapy powstawania urazu (urazów)

Większość scenariuszy powstawania urazu obejmuje następujące trzy główne etapy:

- 1) produkt ma „wadę” lub może spowodować „niebezpieczną sytuację” w trakcie przewidywalnego okresu życia tego produktu;
- 2) „wada” lub „niebezpieczna sytuacja” prowadzą do wypadku;
- 3) w wyniku wypadku powstaje uraz.

Powyższe trzy główne etapy można podzielić na mniejsze etapy, aby pokazać, w jaki sposób zagrożenie stwarzane przez produkt może powodować urazy i temu podobne. Niemniej „etapy prowadzące do powstania urazu” muszą być opisane jasno, zwięźle i bez zbędnych szczegółów. Nie należy również przesadzać z liczbą etapów. W miarę nabywania doświadczenia określanie warunków wystąpienia dowolnego urazu i „najkrótszej drogi do urazu” (lub „krytycznej drogi do urazu”) będzie coraz łatwiejsze.

Prawdopodobnie najłatwiej jest zacząć od scenariusza dla konsumenta, dla którego dany produkt jest przeznaczony i który będzie stosował dany produkt zgodnie z instrukcją lub, w przypadku jej braku, zgodnie z typowymi zasadami użytkowania. Jeżeli ocena wskazuje na najwyższy poziom ryzyka, zazwyczaj nie jest konieczne przeprowadzanie dodatkowych ocen i można podjąć odpowiednie środki ograniczające ryzyko. Podobnie jeżeli zdarzenie jest zgłaszane w konkretnej skardze konsumenckiej, wystarczy opracować jeden scenariusz powstawania urazu, aby wybrać odpowiednie środki ograniczania ryzyka.

W przeciwnym wypadku można opracować dodatkowe scenariusze, aby uwzględnić konsumentów podatnych na zagrożenia, w szczególności dzieci (zob. tabela 1), niewielkie lub bardziej wyraźne odstępstwa od normalnego użytkowania, użytkowanie w innych warunkach klimatycznych, np. w bardzo niskich lub bardzo wysokich temperaturach, niekorzystne warunki użytkowania, np. przy braku światła dziennego lub właściwego oświetlenia, użytkowanie zgodne ze wskazówkami otrzymanymi podczas zakupu (np. w odniesieniu do lampy sprzedanej w sklepie z zabawkami należy również ocenić ryzyko związane z użytkowaniem jej przez dziecko), użytkowanie w trakcie całego okresu życia produktu (uwzględniając normalne zużycie) itp. Każdy scenariusz należy rozważyć w kontekście całej procedury oceny ryzyka.

Jeżeli produkt stwarza kilka zagrożeń, scenariusz powstawania urazu i scenariusz ryzyka należy opracować dla każdego z tych zagrożeń. Niemniej kontrola wiarygodności, czy scenariusz powstawania urazu może doprowadzić do ryzyka wymagającego podjęcia działań, może ograniczyć liczbę scenariuszy powstawania urazu.

Spośród wszystkich opracowanych scenariuszy decydujące znaczenie dla wyboru środków ograniczających ryzyko ma zazwyczaj scenariusz prowadzący do najwyższego ryzyka (czyli „ryzyka” związanego z produktem), ponieważ działania nakierowane na najwyższe ryzyko ograniczają ryzyko najbardziej skutecznie. Wyjątek od tej reguły może stanowić konkretne ryzyko mniejsze od najwyższego ryzyka, wynikające z innego zagrożenia, którym można zarządzać za pomocą konkretnych środków i które, oczywiście, powinno także obejmować najwyższe ryzyko.

Ogólna zasada mówi, że scenariusze powstawania urazu mogą prowadzić do najwyższego poziomu ryzyka, jeżeli:

- skala rozważanego urazu albo rozważanych urazów jest bardzo wysoka (poziom 3 lub 4),
- ogólne prawdopodobieństwo scenariusza powstawania urazu jest stosunkowo wysokie (co najmniej $>1/100$).

Dodatkowe wytyczne w tym zakresie znajdują się w tabeli 4. Ich stosowanie może pomóc ograniczyć liczbę scenariuszy.

Oczywiście decyzję o liczbie scenariuszy powstawania urazu podejmuje osoba oceniająca ryzyko; liczba ta jest uzależniona od wielu czynników, które należy uwzględnić, określając „ryzyko” związane z produktem. W związku z tym nie jest możliwe podanie precyzyjnej liczby scenariuszy powstawania urazu, które są niezbędne dla danego przypadku.

Aby ułatwić opracowanie odpowiedniej liczby scenariuszy, niniejsze wytyczne zawierają tabelę z typowymi scenariuszami powstawania urazu (tabela 2). Należy je dostosować do konkretnego produktu, rodzaju konsumenta i innych okoliczności.

3.5. Skala urazu

Uraz, który odnosi konsument w wyniku oddziaływania zagrożenia, może mieć różną skalę. Skala urazu odzwierciedla zatem wpływ zagrożenia na konsumenta w warunkach opisanych w scenariuszu powstawania urazu.

Skala urazu może być uzależniona od:

- rodzaju zagrożenia (zob. lista zagrożeń w sekcji 3.2 i w tabeli 2). Zagrożenie mechaniczne, np. ostre krawędzie, może doprowadzić do skaleczenia palców; takie urazy są natychmiast zauważalne i konsument podejmie działania, aby wyleczyć skaleczenia. Z drugiej strony zagrożenie chemiczne może spowodować nowotwór. Taki uraz zazwyczaj pozostaje niezauważony, ponieważ choroba może się ujawnić dopiero po wielu latach, i jest uznawana za bardzo poważną, gdyż nowotwór jest bardzo trudno wyleczyć (o ile w ogóle jest to możliwe),
- na przykład powierzchnia rozgrzana do 50 °C może spowodować niewielkie poparzenia, natomiast powierzchnia rozgrzana do temperatury 180 °C spowoduje ciężkie poparzenia,
- czasu oddziaływania zagrożenia na konsumenta. W przypadku zagrożenia otarciem krótki kontakt może spowodować jedynie powierzchowne zadrapania na skórze konsumenta, natomiast dłuższy kontakt może spowodować zderzenie dużych fragmentów skóry,
- część ciała, która doznała urazu. Na przykład zranienie skóry przedramienia przedmiotem o ostrym zakończeniu jest bolesne, ale wbicie takiego przedmiotu w oko jest znacznie poważniejszym urazem i może nawet zagrażać życiu,
- wpływu, jaki zagrożenie wywiera na jedną lub kilka części ciała. Zagrożenie elektryczne może spowodować porażenie prądem, w wyniku którego osoba traci przytomność, a następnie pożar, który może uszkodzić płuca, jeżeli osoba nieprzytomna wdycha dym,
- rodzaju i zachowania konsumenta. Produkt oznakowany etykietą ostrzegawczą może być stosowany bez żadnej szkody przez dorosłego konsumenta, ponieważ konsument przyzwyczaja się do korzystania z produktu. Z drugiej strony dziecko lub inny konsument podatny na zagrożenia (zob. tabela 1), który nie potrafi przeczytać lub zrozumieć ostrzeżenia, może odnieść poważne urazy.

W celu ilościowego określenia skali urazu (urazów) w tabeli 3 w niniejszych wytycznych pokazano sposób klasyfikowania urazów na cztery kategorie, w zależności od odwracalności urazu, tj. czy i w jakim stopniu możliwy jest powrót poszkodowanego do zdrowia. Powyższa kategoryzacja ma wyłącznie charakter pomocniczy i osoba oceniająca ryzyko powinna w razie potrzeby zmienić kategorię ryzyka i zaznaczyć to w ocenie ryzyka.

Jeżeli w ocenie ryzyka rozpatrywanych jest kilka scenariuszy powstawania urazu, rozmiar każdego ze urazów należy klasyfikować oddzielnie i uwzględnić w całym procesie oceny ryzyka.

Przykład: Konsument używa młotka, żeby wbić gwóźdź w ścianę. Obuch młotka jest zbyt słaby (ponieważ został wykonany z niewłaściwego materiału) i pęka. Jeden z odłamków uderza konsumenta w oko tak mocno, że powoduje ślepotę. Uraz można zatem opisać jako „uraz oka, obce ciało w oku: trwała utrata wzroku (jednego oka)” i zgodnie z tabelą 3 jest to uraz stopnia 3.

3.6. Prawdopodobieństwo urazu

„Prawdopodobieństwo urazu” to prawdopodobieństwo, że scenariusz powstawania urazu rzeczywiście spełni się w przewidywanym cyklu życia produktu.

Nie jest łatwo oszacować takie prawdopodobieństwo; jeżeli jednak scenariusz jest opisany w odrębnych krokach, każdemu z nich można przypisać pewne prawdopodobieństwo i mnożąc te prawdopodobieństwa cząstkowe, otrzymujemy ogólne prawdopodobieństwo scenariusza. Zastosowanie podejścia „krok po kroku” powinno ułatwić oszacowanie ogólnego prawdopodobieństwa. Oczywiście, w przypadku opracowania kilku scenariuszy konieczne jest oszacowanie ogólnego prawdopodobieństwa dla każdego scenariusza z osobna.

Jeżeli jednak scenariusz jest opisany w jednym kroku, ogólne prawdopodobieństwo scenariusza również można oszacować tylko w jednym kroku. Byłoby to jednak zaledwie szacunkowe określenie, które mogłoby być ostro skrytykowane, a w konsekwencji cała ocena ryzyka zostałaby poddana w wątpliwość. Dlatego też preferowane jest bardziej przejrzyste przypisywanie prawdopodobieństw towarzyszące scenariuszowi opisanemu w kilku krokach, zwłaszcza że prawdopodobieństwa cząstkowe można określić na podstawie niepodważalnych dowodów.

W niniejszych wytycznych rozróżnia się 8 stopni prawdopodobieństwa, które umożliwiają sklasyfikowanie ogólnego prawdopodobieństwa: od $<1/1\,000\,000$ do $>50\%$ (zob. lewa strona tabeli 4). Poniższy przykład dotyczący obucha młotka, który się pęka podczas wbijania gwoźdza w ścianę przez użytkownika, powinien zilustrować, w jaki sposób przypisać prawdopodobieństwo do każdego kroku i w jaki sposób sklasyfikować ogólne prawdopodobieństwo:

Krok 1:	Obuch młotka pęka, gdy użytkownik usiłuje wbić gwoźdź w ścianę, ponieważ materiał zastosowany do wykonania obucha był zbyt słaby. Słabość materiału została stwierdzona w badaniu i w związku z tym prawdopodobieństwo, że obuch młotka ulegnie zniszczeniu w oczekiwanym okresie życia młotka, określono na $1/10$.
Krok 2:	Młotek pęka i jeden z odłamków uderza użytkownika. Prawdopodobieństwo takiego zdarzenia określono na $1/10$, ponieważ uważa się, że powierzchnia górnej części ciała narażona na zranienie odpyskującymi odłamkami stanowi jedną dziesiątą półkulistej przestrzeni z przodu ściany. Oczywiście, gdyby użytkownik stał bardzo blisko ściany, jego ciało zajmowałoby większą część tej półkulistej przestrzeni i prawdopodobieństwo byłoby większe.
Krok 3:	Odłamek uderza użytkownika w głowę. Szacuje się, że głowa stanowi około jednej trzeciej górnej części ciała, dlatego też prawdopodobieństwo wynosi $1/3$.
Krok 4:	Odłamek uderza użytkownika w oko. Szacuje się, że oczy stanowią ok. $1/20$ powierzchni głowy, dlatego też prawdopodobieństwo wynosi $1/20$.

Mnożąc prawdopodobieństwa tych etapów, otrzymujemy ogólne prawdopodobieństwo scenariusza – $1/10 \times 1/10 \times 1/3 \times 1/20 = 1/6000$, co przekłada się na $>1/10\,000$ (zob. lewa strona tabeli 4).

Po obliczeniu ogólnego prawdopodobieństwa scenariusza powstawania urazu należy sprawdzić jego wiarygodność. Kontrola wiarygodności wymaga stosunkowo dużego doświadczenia, dlatego sugerowane jest uzyskanie wsparcia osób doświadczonych w przeprowadzaniu ocen ryzyka (zob. w sekcji „Pozwól innym sprawdzić przeprowadzoną ocenę ryzyka”). W miarę nabywania doświadczenia w stosowaniu niniejszych wytycznych szacowanie prawdopodobieństwa powinno się stawać coraz łatwiejsze, zaś coraz większa liczba dostępnych przykładów ułatwi to zadanie.

Przypisywanie prawdopodobieństw do różnych scenariuszy powstawania urazu w odniesieniu do tego samego produktu może doprowadzić do następujących sytuacji:

- Jeżeli w scenariuszu produkt jest stosowany przez konsumentów bardziej podatnych na zagrożenia, może zaistnieć konieczność zwiększenia ogólnego prawdopodobieństwa, ponieważ konsumenci bardziej podatni na zagrożenia są bardziej narażeni na urazy. Dotyczy to przede wszystkim dzieci, które zazwyczaj nie posiadają wystarczającego doświadczenia, aby podjąć działania zapobiegawcze, a wręcz przeciwnie (zob. także „Konsumenci podatni na zagrożenia” w sekcji 3.3).
- Jeżeli ryzyko jest łatwo rozpoznawalne, w tym dzięki etykietom ostrzegawczym, może zaistnieć konieczność obniżenia prawdopodobieństwa, ponieważ użytkownik będzie ostrożniejszy, stosując produkt, aby w miarę możliwości uniknąć urazów. Nie dotyczy to scenariusza powstawania urazu u (małych) dzieci i innych użytkowników podatnych na zagrożenia (zob. tabela 1), którzy nie umieją czytać.
- Jeżeli zgłaszano wypadki, które pasują do scenariusza powstawania urazu, prawdopodobieństwo dla takiego scenariusza może wzrosnąć. Jeżeli wypadki były rzadko zgłaszane lub nie wiadomo o żadnych wypadkach, dobrym rozwiązaniem może być zapytanie producenta produktu, czy wie o jakichkolwiek wypadkach lub szkodliwych skutkach spowodowanych przez produkt.
- Jeżeli wystąpienie urazu jest uzależnione od stosunkowo dużej liczby warunków, ogólne prawdopodobieństwo scenariusza będzie zazwyczaj niższe.
- Jeżeli warunki niezbędne do wystąpienia urazu są łatwe do spełnienia, prawdopodobieństwo może wzrosnąć.
- Jeżeli wyniki badania produktu znacząco odbiegają od minimalnych wymaganych wartości (ustanowionych w odpowiednich normach lub przepisach), występujące prawdopodobieństwo urazu (scenariusza) może być wyższe niż w przypadku charakterystyki produktu bardziej zbliżonej do dopuszczalnych wartości.

W tym przypadku „prawdopodobieństwo urazu” to prawdopodobieństwo, że scenariusz powstawania urazu może się rzeczywiście spełnić. Prawdopodobieństwo nie opisuje zatem ogólnego narażenia populacji na produkt, obliczanego na przykład na podstawie liczby egzemplarzy produktu sprzedanych na rynku w stosunku do liczby egzemplarzy, które mogą się popsuć. Niemniej powyższe aspekty odgrywają istotną rolę podczas wyboru odpowiednich środków ograniczania ryzyka (zob. sekcja 4).

Ponadto należy podchodzić ostrożnie do danych statystycznych dotyczących wypadków, używanych do szacowania prawdopodobieństwa, nawet jeśli odnoszą się one wyłącznie do danego produktu. Okoliczności wypadku mogą nie być opisane wystarczająco szczegółowo, produkt mógł się z czasem zmienić, producent może być inny itd. Co więcej, mało znaczące wypadki mogły nie być zgłaszane osobom gromadzącym dane dla celów statystycznych. Niemniej dane statystyczne dotyczące wypadków mogą rzucić światło na scenariusze powstawania urazu i ich prawdopodobieństwo.

3.7. Określanie ryzyka

Po określeniu rozmiaru i prawdopodobieństwa urazu, w miarę możliwości dla kilku scenariuszy powstawania urazu, należy sprawdzić poziom ryzyka w tabeli 4. Tabela 4 obejmuje zarówno skalę urazu, jak i prawdopodobieństwo i najwyższe ryzyko jest „ryzykiem” związanym z danym produktem. Należy również zgłaszać te rodzaje ryzyka, które wymagają podjęcia konkretnych środków zarządzania ryzykiem, aby zapewnić ograniczenie wszystkich rodzajów ryzyka do minimum.

W niniejszych wytycznych wprowadzono rozróżnienie pomiędzy czterema poziomami ryzyka: poważne, wysokie, średnie i niskie. Poziom ryzyka pomiędzy skalą urazu a prawdopodobieństwem, które występują na sąsiednich pozycjach w tabeli, zazwyczaj zmienia się o jeden poziom. Jest to zgodne z ogólną zasadą wynikającą z doświadczenia, że ryzyko nie zwiększa się skokowo wraz ze stopniowym wzrostem czynników wejściowych. Niemniej w przypadku gdy skala urazu wzrasta z poziomu 1 do poziomu 2 (prawa strona tabeli 4), niektóre poziomy ryzyka wzrastają o 2 poziomy, mianowicie ze średniego do poważnego i z niskiego do wysokiego. Wynika to z faktu, że stopniowanie rozmiaru urazu zastosowane w niniejszych wytycznych obejmuje 4 poziomy, natomiast pierwotna metoda (zob. Wstęp) zakładała 5 poziomów. Niemniej uważa się, że 4 poziomy są typowe dla produktów konsumenckich, ponieważ pozwalają na wystarczająco dokładne oszacowanie skali urazu; stosowanie 5 poziomów byłoby zbyt skomplikowane, ponieważ ani skali urazu, ani prawdopodobieństwa nie można określić z bardzo dużą precyzją.

Na końcowym etapie oceny ryzyka, niezależnie od tego, czy dotyczy ona pojedynczego scenariusza powstawania urazu czy ogólnego ryzyka produktu, należy wziąć pod uwagę wiarygodność poziomu ryzyka i wątpliwości dotyczące szacunków. Może to oznaczać konieczność sprawdzenia, czy osoba oceniająca ryzyko wykorzystwała najlepsze dostępne informacje w celu przygotowania własnych szacunków i założeń. Przydatne mogą być również informacje zwrotne od współpracowników i innych specjalistów.

Bardzo cenna może być również analiza wrażliwości (zob. przykład w sekcji 6.3). W jaki sposób zmienia się poziom ryzyka, jeśli skala urazu lub prawdopodobieństwo wzrasta lub maleje o jeden poziom? Jeżeli poziom ryzyka pozostaje bez zmian, istnieje duże prawdopodobieństwo, że ryzyko zostało oszacowane prawidłowo. Jeżeli jednak poziom ryzyka się zmienia, może on stanowić wartość graniczną. W takiej sytuacji konieczne jest ponowne przeanalizowanie scenariuszy powstawania urazu oraz przypisanej skali urazu (urazów) i prawdopodobieństwa (prawdopodobieństw). Po zakończeniu analizy wrażliwości osoba oceniająca ryzyko powinna być pewna, że poziom ryzyka jest dostatecznie wiarygodny oraz że może to udokumentować i przekazać tę informację dalej.

4. Od ryzyka do działania – odpowiedzialne zarządzanie ryzykiem

Zakończona analiza ryzyka służy zazwyczaj do podjęcia decyzji o konieczności zastosowania działań, mających na celu ograniczenie ryzyka, a tym samym zapobiegnięcie wystąpieniu szkodliwych skutków dla zdrowia konsumentów. Mimo że działania nie są związane z oceną ryzyka, niektóre kwestie zostały poruszone poniżej, aby zobrazować możliwe działania następcze w odniesieniu do zidentyfikowanych rodzajów ryzyka.

Działania podejmowane w ramach nadzoru rynku będą często przybierały formę konsultacji właściwego organu z producentem, importerem lub dystrybutorem. Może to pomóc właściwemu organowi określić, jaki sposób zarządzania ryzykiem jest najbardziej skuteczny i wydajny.

Środki mające na celu ograniczenie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt konsumencki mogą obejmować wycofanie z rynku lub wycofanie od konsumentów. Niższe poziomy ryzyka zazwyczaj wymagają zastosowania mniej rygorystycznych środków. W takich przypadkach wystarczające może się okazać umieszczenie etykiet ostrzegawczych na produkcie lub udoskonalenie instrukcji w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktu. Tak więc niezależnie od poziomu ryzyka właściwy organ powinien rozważyć, czy i jakie działania należy podjąć.

Niemniej przejście od ryzyka do działania nie przebiega automatycznie. Jeżeli produkt wykazuje kilka mniej poważnych rodzajów ryzyka, w wyniku czego ogólne ryzyko związane z tym produktem nie jest poważne, konieczne może być niezwłoczne podjęcie działań, ponieważ każde z tych rodzajów ryzyka może się stosunkowo szybko urzeczywistnić. Rozkład ryzyka związanego z produktem może wskazywać na brak kontroli jakości produkcji ⁽⁵⁴⁾.

Należy również uwzględnić narażenie populacji jako całości. Jeżeli duża liczba egzemplarzy produktu została wprowadzona do obrotu i w związku z tym produkt jest używany przez wielu konsumentów, nawet pojedyncze mniej poważne ryzyko może wymagać podjęcia natychmiastowych działań, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia konsumentów.

⁽⁵⁴⁾ Zob. część I rozdział 1.1 akapit przedostatni.

Mniej poważne rodzaje ryzyka również mogą wymagać podjęcia działań, jeżeli dany produkt może powodować wypadki śmiertelne, nawet jeśli prawdopodobieństwo wystąpienia takich wypadków jest znikome. Jako przykład może tutaj posłużyć zamknięcie pojemnika na napoje, które może się odczepić i może zostać połknięte przez dziecko, powodując jego zadławienie się ze skutkiem śmiertelnym. Prosta zmiana projektu zamknięcia mogłaby wyeliminować takie ryzyko, w wyniku czego podejmowanie dalszych działań nie byłoby konieczne. Można nawet wyrazić zgodę na okres wyprzedaży, gdyby ryzyko spowodowania wypadku śmiertelnego było naprawdę znikome.

Do innych aspektów związanych z ryzykiem należą postrzeganie ryzyka przez opinię publiczną i jego prawdopodobne konsekwencje, niuansy kulturalne i polityczne oraz sposób przedstawienia produktu w mediach. Powyższe aspekty mogą być szczególnie istotne, jeżeli dotyczą one konsumentów podatnych na zagrożenia, w szczególności dzieci. Określenie, jakie środki są niezbędne będzie leżało w gestii krajowego organu (krajowych organów) nadzoru rynku.

Podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie ryzyku może być również uzależnione od samego produktu i „minimalnego zagrożenia związanego z jego użytkowaniem, uważanego za dopuszczalne i odpowiadające wysokiemu poziomowi ochrony”⁽⁵³⁾. Minimalne zagrożenie będzie prawdopodobnie o wiele niższe dla zabawek, które są przeznaczone dla dzieci, niż dla piły łańcuchowej, która jest znana z tego, że stwarza tak wysokie ryzyko, że wymagane jest stosowanie solidnego wyposażenia ochronnego, aby utrzymać ryzyko na rozsądnym poziomie.

Wreszcie nawet jeżeli produkt nie stwarza ryzyka, konieczne może być podjęcie działań, na przykład jeśli produkt nie jest zgodny z obowiązującymi regulacjami/przepisami (np. niekompletne oznakowania).

Podsumowując, przejście od ryzyka do działania nie przebiega automatycznie. Organy nadzoru muszą uwzględnić szereg czynników, na przykład te wskazane w sekcji 3.3. Zawsze należy uwzględnić zasadę proporcjonalności i zapewnić efektywność działań.

5. *Sposób oceny ryzyka – w skrócie*

1. Opisz produkt i związane z nim zagrożenie.

Opisz produkt jednoznacznie. Czy zagrożenie jest związane z całym produktem czy tylko z (dającą się oddzielić) częścią produktu?

Czy produkt stwarza tylko jedno zagrożenie? Czy występuje kilka zagrożeń? Wskazówki znajdują się w tabeli 2. Określ normę (normy) lub przepisy mające zastosowanie do produktu.

Określ normę (normy) lub przepisy mające zastosowanie do produktu.

2. Określ rodzaj konsumenta, którego zamierzasz wykorzystać w scenariuszu powstawania urazu dotyczącym niebezpiecznych produktów.

W pierwszym scenariuszu powstawania urazu wskaż użytkownika docelowego i przeznaczenie produktu. W kolejnych scenariuszach uwzględnij innych konsumentów i inne zastosowania (zob. tabela 1).

3. Opisz scenariusz powstawania urazu, w którym wybrane zagrożenie (zagrożenia) produktu powoduje uraz (urazy) lub negatywny skutek (negatywne skutki) dla zdrowia wybranego konsumenta.

Jasno i zwięźle opisz etapy powstawania urazu (urazów) bez nadmiernej szczegółowości („najkrótsza droga do powstania urazu”, „najważniejsza droga do powstania urazu”). Jeżeli w scenariuszu występuje równocześnie kilka urazów, wszystkie z nich należy uwzględnić w tym jednym scenariuszu.

Opisując scenariusz powstawania urazu, należy uwzględnić częstotliwość i czas korzystania z produktu, rozpoznawanie zagrożenia przez konsumenta, podatność konsumenta na zagrożenie (w szczególności w przypadku dzieci), środki ochrony, zachowanie konsumenta w przypadku wypadku, środowisko kulturowe konsumenta i inne czynniki, które uznasz za istotne dla oceny ryzyka.

Wskazówki znajdują się w sekcji 3.3 i tabeli 2.

⁽⁵³⁾ Cytat zaczerpnięty z definicji „bezpiecznego produktu”, o której mowa w art. 2 lit. b) dyrektywy 2001/95/WE.

4. Określ skalę urazu.

Określ skalę urazu (poziomy 1-4) ponoszonego przez konsumenta. Jeżeli w scenariuszu powstawania urazu konsument ponosi kilka urazów, należy oszacować skalę wszystkich tych urazów łącznie.

Wskazówki znajdują się w tabeli 3.

5. Określ prawdopodobieństwo scenariusza powstawania urazu.

Określ prawdopodobieństwo dla każdego kroku scenariusza powstawania urazu. Pomnóż prawdopodobieństwa w celu obliczenia całkowitego prawdopodobieństwa scenariusza powstawania urazu.

Wskazówki znajdują się w lewej kolumnie tabeli 4.

6. Określ poziom ryzyka.

Połącz rozmiar urazu i całkowite prawdopodobieństwo scenariusza powstawania urazu i sprawdź poziom ryzyka w tabeli 4.

7. Sprawdź, czy poziom ryzyka jest wiarygodny.

Jeżeli wydaje się, że poziom ryzyka nie jest wiarygodny lub jeżeli nie jesteś pewien co do skali urazu (urazów) lub co do prawdopodobieństwa (prawdopodobieństw), przyjmij względem nich poziom o jeden wyższy i niższy i ponownie oblicz ryzyko. Na podstawie tej „analizy wrażliwości” okaże się, czy ryzyko ulega zmianie w wyniku zmiany zastosowanych danych.

Jeżeli poziom ryzyka nie ulegnie zmianie, wówczas możesz być pewien swojej oceny ryzyka. Jeżeli poziom ten łatwo ulega zmianie, wówczas wskazane jest na wszelki wypadek przyjęcie wyższego poziomu ryzyka jako „ryzyka” związanego z produktem konsumenckim.

Możesz także przedyskutować kwestię wiarygodności poziomu ryzyka z doświadczonymi kolegami.

8. Opracuj kilka scenariuszy powstawania urazu w celu zidentyfikowania najwyższego ryzyka związanego z produktem.

Jeżeli w pierwszym scenariuszu powstawania urazu zidentyfikowany poziom ryzyka jest niższy od najwyższego poziomu ryzyka określonego w niniejszych wytycznych i jeżeli uważasz, że produkt może stwarzać wyższe zagrożenie niż zidentyfikowane:

- wybierz innych konsumentów (w tym konsumentów podatnych na zagrożenie, w szczególności dzieci),
- zidentyfikuj inne zastosowania (w tym łatwo przewidywalne zastosowania),

aby określić, z którym scenariuszem powstawania urazu związane jest najwyższe ryzyko stwarzane przez produkt.

Najwyższym ryzykiem jest zazwyczaj „ryzyko” związane z produktem, które umożliwia zastosowanie najskuteczniejszych środków zarządzania ryzykiem. W niektórych przypadkach szczególne zagrożenie może prowadzić do powstania ryzyka o poziomie niższym niż najwyższy i rodzić potrzebę zastosowania szczególnych środków zarządzania ryzykiem. Fakt ten należy uwzględnić w należyтым stopniu.

Zgodnie z ogólną zasadą scenariusze powstawania urazu mogą prowadzić do najwyższego poziomu ryzyka określonego w niniejszych wytycznych, jeżeli:

- skala rozpatrywanego urazu (rozpatrywanych urazów) ma co najmniej poziom 3 lub 4,
- ogólne prawdopodobieństwo scenariusza powstawania urazu wynosi co najmniej $> 1/100$.

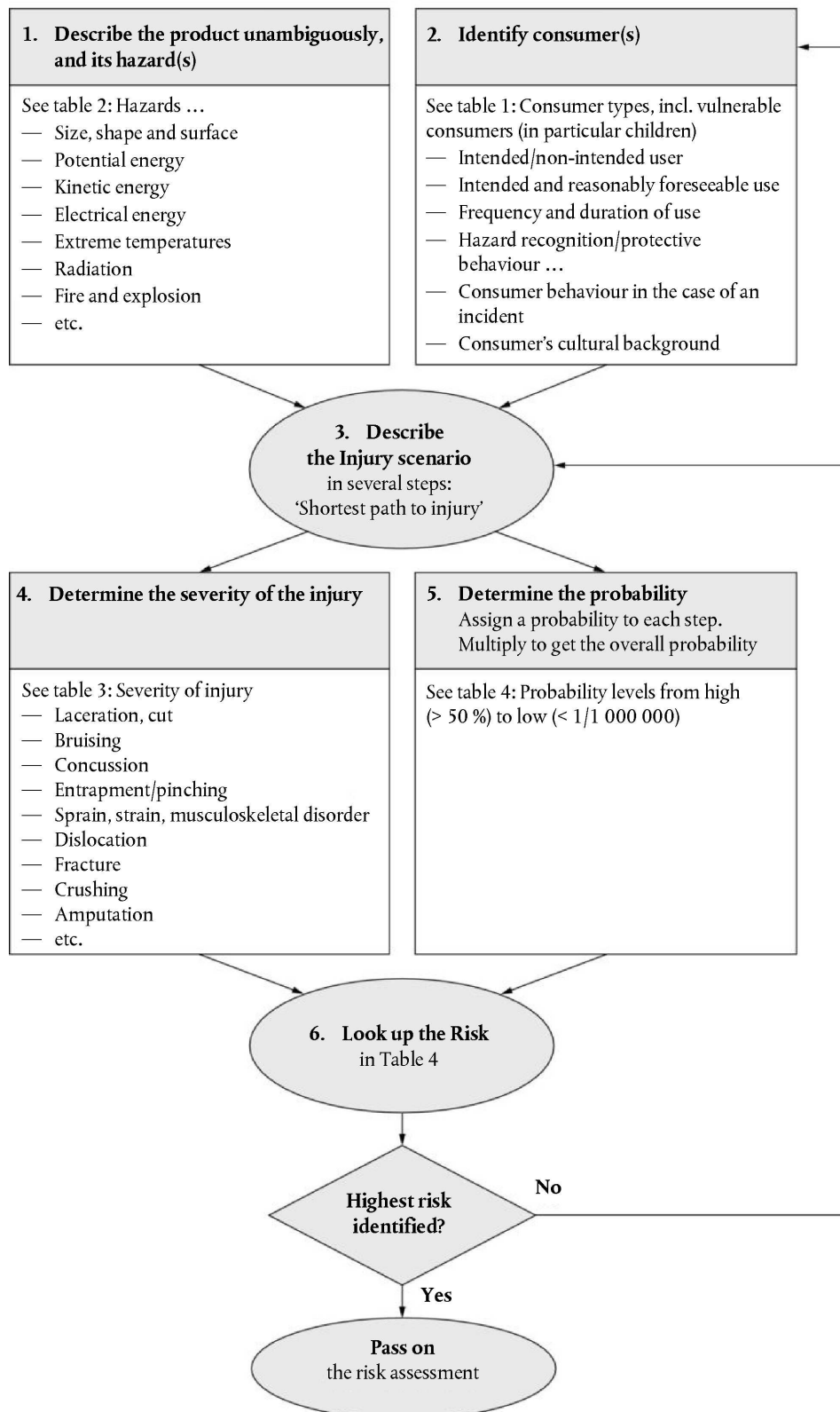
Wskazówki znajdują się w tabeli 4.

9. Dokumentuj ocenę ryzyka i przekaz ją innym.

Postępuj w sposób przejrzysty i wskaż na wszystkie niepewności napotkane podczas oceny ryzyka.

Przykłady zgłaszania ocen ryzyka znajdują się w sekcji 6 niniejszych wytycznych.

Schematic flow of risk assessment

6. Przykłady

6.1. Składane krzesło

Składane krzesło jest wyposażone w mechanizm umożliwiający składanie krzesła skonstruowany w ten sposób, że palce użytkownika mogą utknąć między siedziskiem i mechanizmem. Może to prowadzić do złamań, a nawet utraty jednego lub kilku palców.

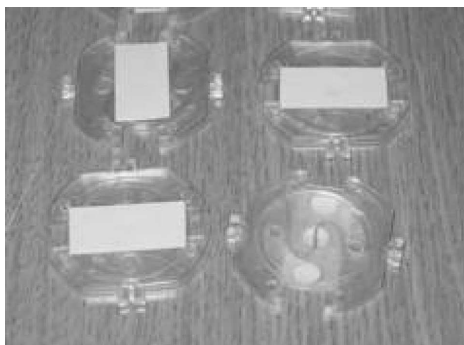
Określanie ryzyka

Scenariusz powstawania urazu	Rodzaj urazu i lokalizacja	Skala urazu	Prawdopodobieństwo urazu		Całkowite prawdopodobieństwo	Ryzyko
Osoba rozkłada krzesło, przez pomyłkę chwytła siedzisko przy tylnym rogu (osoba nieuwważna/rozkojarzona), palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i oparciem	Lekkie przycięcie palca	1	Rozkładanie krzesła	1	1/500	Niskie ryzyko
			Trzymanie siedziska przy tylnym rogu podczas rozkładania	1/50		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10	> 1/1 000	
			Lekkie przycięcie	1		
Osoba rozkłada krzesło, przez pomyłkę chwytła siedzisko za boczną krawędź (osoba nieuwważna/rozkojarzona), palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i łącznikiem	Lekkie przycięcie palca	1	Rozkładanie krzesła	1	1/500	Niskie ryzyko
			Trzymanie siedziska za boczną krawędź podczas rozkładania	1/50		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10	> 1/1 000	
			Lekkie przycięcie	1		
Osoba rozkłada krzesło, mechanizm się blokuje, osoba próbuje popchnąć siedzisko i przez pomyłkę chwytła siedzisko przy rogu (osoba nieuwważna/rozkojarzona), palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i oparciem	Złamanie palca	2	Rozkładanie krzesła	1	1/500 000	Niskie ryzyko
			Mechanizm się blokuje	1/1 000		
			Trzymanie siedziska przy rogach podczas rozkładania	1/50		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10	> 1/1 000 000	
			Złamanie palca	1		

Scenariusz powstawania urazu	Rodzaj urazu i lokalizacja	Skala urazu	Prawdopodobieństwo urazu		Całkowite prawdopodobieństwo	Ryzyko
Osoba rozkłada krzesło, mechanizm się blokuje, osoba próbuje popchnąć siedzisko i przez pomyłkę chwytając siedzisko za boczną krawędź (osoba nieuważna/rozkojarzona), palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i łącznikiem	Złamanie palca	2	Rozkładanie krzesła	1	1/500 000	Niskie ryzyko
			Mechanizm się blokuje	1/1 000		
			Trzymanie siedziska za boczną krawędź podczas rozkładania	1/50		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10	> 1/1 000 000	
			Złamanie palca	1		
Osoba siedzi na krześle, chce je przesunąć i próbuje je unieść chwytając za tylną część siedziska, palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i oparciem	Utrata palca	3	Siedzenie na krześle	1	1/6 000	Wysokie ryzyko
			Trzymanie krzesła za tylną część podczas przesuwania	1/2		
			Krzesło składa się częściowo, tworząc szczelinę między oparciem i siedziskiem	1/2		
			Palec znajduje się między oparciem i siedziskiem	1/3	> 1/10 000	
			Palec znajduje się między oparciem i siedziskiem	1/5		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10		
			Utrata (części) palca	1/10		
Osoba siedzi na krześle, chce je przesunąć i próbuje je unieść chwytając za tylną część siedziska, palec zostaje przytrzaśnięty między siedziskiem i łącznikiem	Utrata palca	3	Siedzenie na krześle	1	1/6 000	Wysokie ryzyko
			Trzymanie krzesła za tylną część podczas przesuwania	1/2		
			Krzesło składa się częściowo, tworząc szczelinę między oparciem i siedziskiem	1/2		
			Palec znajduje się między oparciem i siedziskiem	1/3	> 1/10 000	
			Palec znajduje się między oparciem i siedziskiem	1/5		
			Palec zostaje przytrzaśnięty	1/10		
			Utrata (części) palca	1/10		

W związku z powyższym całkowite ryzyko związane ze składanym krzesłem jest „wysokie”.

6.2. Zaślepka do gniazdka elektrycznego

Niniejszy przypadek dotyczy zaślepek do gniazdek elektrycznych. Są to urządzenia, które użytkownicy (rodzice) wkładają do otworu gniazdka elektrycznego, aby uniemożliwić małym dzieciom dostęp do części będących pod napięciem przez wkładanie długich metalowych przedmiotów do jednego z otworów gniazdka, co prowadzi do (śmiertelnego) porażenia prądem.

Otwory w przedmiotowej zaślepce (przez które przechodzą bolce wtyczki) są tak wąskie, że bolce mogą w nich utknąć. Oznacza to, że wyciągając wtyczkę z gniazdka użytkownik może wyciągnąć także zaślepkę. Użytkownik może tego nie zauważyć.

Określanie ryzyka

Scenariusz powstawania urazu	Rodzaj urazu i lokalizacja	Skala urazu	Prawdopodobieństwo urazu		Całkowite prawdopodobieństwo	Ryzyko
Z gniazdka usunięto zaślepkę i nie jest już ono zabezpieczone. Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd, który można włożyć do gniazdka i zostaje śmiertelnie porażone prądem o wysokim napięciu.	Śmiertelne porażenie prądem	4	Usunięcie zaślepki	9/10	27/160 000 > 1/10 000	Poważne ryzyko
			Niezauważenie usunięcia zaślepki	1/10		
			Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd	1/10		
			Nikt nie pilnuje dziecka podczas zabawy	1/2		
			Dziecko wkłada przedmiot do otworu gniazdka	3/10		
			Przedmiot dociera do źródła napięcia	1/2		
			Porażenie prądem (bez przerwacza)	1/4		
Z gniazdka usunięto zaślepkę i nie jest już ono zabezpieczone. Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd, który można włożyć do gniazdka i zostaje porażone prądem elektrycznym o wysokim napięciu.	Oparzenia II stopnia	1	Usunięcie zaślepki	9/10	81/160 000 > 1/10 000	Niskie ryzyko
			Niezauważenie usunięcia zaślepki	1/10		
			Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd	1/10		
			Dziecko wkłada przedmiot do otworu gniazdka	3/10		
			Przedmiot dociera do źródła napięcia	1/2		
			Nikt nie pilnuje dziecka podczas zabawy	1/2		
			Oparzenie w wyniku porażenia prądem elektrycznym (bez przerwacza)	3/4		
Gniazdko nie jest zabezpieczone. Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd, który można włożyć do gniazdka i zostaje śmiertelnie porażone prądem o wysokim napięciu.	Śmiertelne porażenie prądem	4	Dziecko bawi się cienkim przedmiotem z materiału przewodzącego prąd	1/10	3/80 000 > 1/100 000	Wysokie ryzyko
			Nikt nie pilnuje dziecka podczas zabawy	1/100		
			Dziecko wkłada przedmiot do otworu gniazdka	3/10		
			Przedmiot dociera do źródła napięcia	1/2		
			Porażenie prądem (bez przerwacza)	1/4		

W związku z powyższym całkowite ryzyko związane z zaślepkami do gniazdek elektrycznych jest „poważne”.

6.3. Analiza wrażliwości

Czynniki wykorzystywane do obliczania ryzyka scenariusza powstawania urazu, mianowicie skala urazu i prawdopodobieństwo, często muszą być określone szacunkowo, co rodzi niepewność. Szczególnych trudności może nastręczać oszacowanie prawdopodobieństwa, ponieważ przewidzenie np. zachowania konsumentów może być trudne. Czy osoba wykonuje określone działanie często czy tylko od czasu do czasu?

Należy zatem uwzględnić stopień niepewności w odniesieniu do obydwu czynników i przeprowadzić analizę wrażliwości. Taka analiza ma na celu ustalenie, jak bardzo poziom ryzyka zmienia się w zależności o zmian szacowanych czynników. Przykład przedstawiony w tabeli poniżej pokazuje jedynie zmienność prawdopodobieństwa, ponieważ skala urazu jest zazwyczaj przewidywana z większą pewnością.

Praktyczny sposób wykonania analizy wrażliwości polega na powtórzeniu oceny ryzyka dla określonego scenariusza, ale z wykorzystaniem innego prawdopodobieństwa dla jednego kroku opisanego w scenariuszu lub dla większej ich liczby. Na przykład świeca zawierająca nasiona może spowodować pożar, ponieważ nasiona mogą się zapalić, tworząc duże płomienie. Mogą się zapalić się meble lub zasłony i osoby nie znajdujące się w danym pomieszczeniu mogą wdychać toksyczne opary, co grozi śmiertelnym zatruciem:

Scenariusz powstawania urazu	Rodzaj urazu i lokalizacja	Skala urazu	Prawdopodobieństwo urazu	Wynikające prawdopodobieństwo	Ryzyko
Nasiona lub ziarno zapalają się, tworząc duże płomienie. Meble lub zasłony zapalają się. Osoby nie znajdujące się w danym pomieszczeniu, ale wdychają toksyczne opary.	Błąd krytyczny zatrucie	4	— Nasiona lub ziarno zapalają się: 90 % (0,9) — Przez jakiś czas nikogo nie ma w pomieszczeniu: 30 % (0,3) — Meble lub zasłony zapalają się: 50 % (0,5) (w zależności od tego, gdzie umieszczono świecę) — Osoby wdychają toksyczne opary: 5 % (0,05)	0 00675 > 1/1 000	Poważne

Tabela przedstawia szacunkowe poziomy prawdopodobieństwa dla kroków podanych w scenariuszu.

Ogólne prawdopodobieństwo wynosi 0 00675, co odpowiada wartości >1/1 000 w tabeli 4. Prowadzi to do wniosku, że ryzyko jest „poważne” Należy zauważyć, że dokładne prawdopodobieństwo jest bardziej zbliżone do 1/100 niż 1/1000. Już sam ten fakt sprawia, że poziom ryzyka jest bardziej wiarygodny, ponieważ znajduje się na nieco dalszej pozycji w obszarze poważnego ryzyka w tabeli 4 niż wynika to z wiersza > 1/1 000.

Założmy, że nie mamy pewności, że prawdopodobieństwo wdychania toksycznych oparów przez osoby wynosi 5 %. Moglibyśmy ustawić znacznie mniejsze prawdopodobieństwo, na poziomie 0,1 % (0 001 = 1 do tysiąca). Jeżeli dokonamy ponownych obliczeń przy takim założeniu, ogólne prawdopodobieństwo wynosi 0 000135, co przekłada się na >1/10 000. Niemniej ryzyko jest nadal poważne. Nawet gdyby z jakiegoś powodu prawdopodobieństwo było niższe o współczynnik wynoszący 10, ryzyko nadal byłoby wysokie. Dlatego też ryzyko pozostaje poważne lub wysokie (to drugie jest stosunkowo zbliżone do „poważnego”), mimo że prawdopodobieństwo może się różnić dziesięć- lub stukrotnie. W rezultacie powyższa ocena wrażliwości pozwala nam z całą pewnością ocenić, że ryzyko jest poważne.

Z reguły ocena ryzyka powinna się jednak opierać na „przypadkach umiarkowanych”, tzn. nie zbyt pesymistycznych w odniesieniu do każdego współczynnika, ale z pewnością też nie zbyt optymistycznych.

Tabela 1

Konsumenci

Konsumenci	Opis
Konsumenci bardzo podatni na zagrożenia	Bardzo małe dzieci: 036 miesięcy Inne: osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności

Konsumenci	Opis
Konsumenci podatni na zagrożenia	Małe dzieci: starsze niż 36 miesięcy i młodsze niż 8 lat Starsze dzieci: w wieku 8–14 lat Inne: osoby o ograniczonej sprawności fizycznej, sensorycznej lub umysłowej (np. osoby z częściową niepełnosprawnością, osoby starsze, w tym osoby powyżej 65 roku życia, których sprawność fizyczna i umysłowa jest częściowo ograniczona) lub nieposiadające doświadczenia lub wiedzy
Pozostali konsumenci	Konsumenci inni niż konsumenci bardzo podatni lub podatni na zagrożenia

Tabela 2

Zagrożenia, typowe scenariusze powstawania urazów i typowe urazy

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
Rozmiar, kształt i powierzchnia	Produkt stanowi przeszkodę	Osoba potyka się o produkt i upada; lub osoba wpada na produkt	Stłuczenie; złamanie, wstrząśnienie mózgu
	Produkt nie przepuszcza powietrza	Produkt wypełnia usta lub nos osoby (zazwyczaj dziecka) lub wypełnia wewnętrzne drogi oddechowe	Duszenie się
	Produkt jest mały lub składa się z małych części	Osoba (dziecko) połyka małą część; część utyka w krtani i blokuje drogi oddechowe	Zachłyśnięcie się, niedrożność wewnętrznych dróg oddechowych
	Możliwość odgryzienia małej części produktu	Osoba (dziecko) połyka małą część; część utyka w przewodzie pokarmowym	Niedrożność przewodu pokarmowego
	Ostry narożnik lub ostre zakończenie	Osoba wpada na ostry narożnik lub zostaje uderzona ruchomym ostrym przedmiotem, co powoduje nakłucie lub przekłucie	Nakłucie; oślepienie, obce ciało w oku; uszkodzenie słuchu, obce ciało w uchu
	Ostra krawędź	Osoba dotyka ostrej krawędzi, co powoduje zranienie skóry lub rozcięcie tkanek	Rana szarpana, rozcięcie; amputacja
	Śliska powierzchnia	Osoba idzie po powierzchni, ślizga się i upada	Stłuczenie; złamanie, wstrząśnienie mózgu
	Nierówna powierzchnia	Osoba ślizga się na nierównej powierzchni, co powoduje otarcie	Ścieranie
	Otwór lub przestrzeń pomiędzy częściami	Osoba wkłada kończynę lub wchodzi całym ciałem w otwór i palec, ręka, szyja, głowa lub ubranie zostają uwięzione; powstaje uraz spowodowany grawitacją lub poruszaniem się	Zmiażdżenie, złamanie, amputacja, uduszenie
Energia potencjalna	Niska stabilność mechaniczna	Produkt przechyla się; osoba będąca na szczycie produktu spada z wysokości lub osoba znajdująca się w pobliżu produktu zostaje uderzona przez produkt; produkt elektryczny przechyla się, rozpada się, co umożliwia dostęp do części pod napięciem, lub kontynuuje pracę rozgrzewając pobliskie powierzchnie	Stłuczenie; zwichnięcie; skręcenie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiażdżenie; porażenie prądem; poparzenia

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
	Niska wytrzymałość mechaniczna	Produkt przewraca się z powodu przeciążenia; osoba będąca na szczycie produktu spada z wysokości lub osoba znajdująca się w pobliżu produktu zostaje uderzona przez produkt; produkt elektryczny przechyla się, rozpada się, co umożliwia dostęp do części pod napięciem, lub kontynuuje pracę rozgrzewając pobliskie powierzchnie	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie; porażenie prądem; poparzenia
	Użytkownik na dużej wysokości	Osoba znajdująca się wysoko na produkcie traci równowagę, nie ma się o co oprzeć i spada z wysoka	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie
	Element elastyczny lub sprężyna	Naprężony element elastyczny lub naprężona sprężyna zostają nagle zwolnione; osoba znajdująca się na linii ruchu zostaje uderzona przez produkt	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie
	Ciecz lub gaz pod ciśnieniem lub próżnią	Ciecz lub gaz pod ciśnieniem zostają nagle uwolnione; osoba znajdująca się w pobliżu zostaje uderzona; lub w wyniku implozji produktu następuje wyrzucenie przedmiotów w powietrze	Zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie; rozcięcie (zob. także typowe urazy w przypadku pożaru i wybuchu)
Energia kinetyczna	Ruchomy produkt	Osoba znajdująca się na linii ruchu produktu zostaje uderzona lub potrącona przez produkt	Stłuczenie; skręcenie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie
	Ruchome, stykające się części	Osoba wkłada część ciała pomiędzy ruchome części, które się stykają; część ciała zostaje uwięziona i poddana naciskowi (zmiżdżona)	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie; zmiżdżenie
	Ruchome, zbliżające się części	Osoba wkłada część ciała pomiędzy ruchome części, które się zbliżają do siebie (ruch wykonywany nożyczkami); część ciała zostaje uwięziona i poddana naciskowi (odcięta)	Rana szarpana, rozcięcie; amputacja
	Części obracające się	Część ciała, włosy lub ubranie osoby wplątują się w obracające się części, co wytwarza siłę pociągową	Stłuczenie; złamanie; rana szarpana (skóry głowy); uduszenie przez zagardlenie
	Części obracające się blisko siebie	Część ciała, włosy lub ubranie osoby wplątują się w obracające się części, co wytwarza siłę pociągową oraz nacisk na część ciała	Zmiżdżenie, złamanie, amputacja, uduszenie
	Przyspieszenie	Osoba na przyspieszającym produkcie traci równowagę, nie ma się o co oprzeć i upada z pewną prędkością	Zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie
	Latające przedmioty	Osoba zostaje uderzona lecącym przedmiotem i, w zależności od energii, odnosi obrażenia	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie, wstrząśnienie mózgu; zmiżdżenie

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
	Drgania	Osoba trzymająca przedmiot traci równowagę i upada; lub długotrwały kontakt z produktem wytwarzającym drgania powoduje zaburzenia neurologiczne, urazy układu kostno-stawowego, urazy kręgosłupa, zaburzenia naczyniowe	Stłuczenie; zwichnięcie; złamanie; zmiżdżenie
	Hałas	Osoba jest narażona na hałas wytwarzany przez produkt. W zależności od poziomu głośności i odległości może wystąpić dzwonienie w uszach lub utrata słuchu	Uszkodzenie słuchu
Energia elektryczna	Wysokie/niskie napięcie	Osoba dotyka części produktu, która jest pod wysokim napięciem; osoba zostaje (śmiertelnie) porażona prądem	Porażenie prądem
	Wytwarzanie ciepła	Produkt staje się gorący; osoba dotykająca produktu zostaje poparzona; lub z produktu mogą się wydobywać stopione cząsteczki, para itp., które uderzają w osobę	Poparzenie, oparzenie
	Części pod napięciem zbyt luźno zamontowane	Pomiędzy częściami pod napięciem powstaje łuk elektryczny lub pojawiają się iskry, co może spowodować pożar lub intensywne promieniowanie	Uraz oka; poparzenie, oparzenie
Ekstremalne temperatury	Otwarte płomienie	Osoba znajdująca się w pobliżu płomieni może zostać poparzona, prawdopodobnie po tym, jak zapali się jej ubranie	Poparzenie, oparzenie
	Gorące powierzchnie	Osoba nie zauważa, że powierzchnia jest gorąca i dotyka jej; osoba zostaje poparzona	Oparzenie
	Gorące płyny	Osoba trzymająca pojemnik z płynem rozlewa niewielką ilość płynu; płyn wylewa się na skórę i powoduje oparzenie	Oparzenie
	Gorące gazy	Osoba wdycha gorące gazy wydzielające się z produktu, co powoduje oparzenie płuc; lub długotrwały kontakt z gorącym powietrzem powoduje odwodnienie	Oparzenie
	Zimne powierzchnie	Osoba nie zauważa, że powierzchnia jest zimna i dotyka jej; osoba doznaje odmrożeń	Oparzenie
Promieniowanie	Promieniowanie ultrafioletowe, laser	Skóra lub oczy osoby są narażone na promieniowanie emitowane przez produkt	Poparzenie, oparzenie; zaburzenia neurologiczne; uraz oka; nowotwory skóry, mutacja

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
	Źródło pola elektromagnetycznego (EMF) o dużym natężeniu; niska i wysoka częstotliwość (mikrofale)	Osoba znajduje się blisko źródła pola elektromagnetycznego (EMF), ciało (ośrodkowy układ nerwowy) jest narażone na promieniowanie	Uszkodzenia neurologiczne (mózgu), białaczka (dzieci)
Pożar i wybuch	Substancje palne	Osoba znajduje się w pobliżu substancji palnej; źródło zapłonu powoduje zapalenie się substancji, w wyniku czego osoba odnosi obrażenia	Oparzenie
	Mieszanki wybuchowe	Osoba znajduje się w pobliżu mieszanki wybuchowej; źródło zapłonu powoduje wybuch; osoba odnosi obrażenia w wyniku fali uderzeniowej, płonącego materiału lub płomieni	Poparzenie, oparzenie; uraz oka, obce ciało w oku; uszkodzenie słuchu, obce ciało w uchu
	Źródła zapłonu	Źródła zapłonu wywołują pożar; osoba odnosi obrażenia w wyniku działania płomieni lub zostaje zatruta gazem wydzielającym się podczas pożaru domu	Poparzenie; zatrucie
	Przegrzanie	Produkt przegrzewa się; pożar, wybuch	Poparzenie, oparzenie; uraz oka, obce ciało w oku; uszkodzenie słuchu, obce ciało w uchu
Toksyczność	Toksyczne ciało stałe lub toksyczna ciecz	osoba połyka substancję z produktu, np. wkładając ją do ust, lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą	Ostre zatrucie; podrażnienie, zapalenie skóry
		Osoba wdycha substancję w stanie stałym lub ciekłym np. wymiociny (aspiracja do płuc)	Ostre zatrucie spowodowane przedostaniem się substancji do płuc (aspiracyjne zapalenie płuc); infekcja
	Toksyczne gazy, opary lub pyły	Osoba wdycha substancję z produktu; lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą	Ostre zatrucie spowodowane przedostaniem się substancji do płuc; podrażnienie, zapalenie skóry
	Uczulające substancje	osoba połyka substancję z produktu, np. wkładając ją do ust; lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą; lub osoba wdycha gazy, opary lub pyły	Działanie uczulające; reakcja alergiczna
	Podrażniające lub żrące ciało stałe lub płyn	osoba połyka substancję z produktu, np. wkładając ją do ust, lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą lub dostaje się do oczu	Podrażnienie, zapalenie skóry; poparzenie skóry; uraz oka, obce ciało w oku

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
	Podrażniający lub żrący gaz lub opar	Osoba wdycha substancję z produktu lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą lub dostaje się do oczu	Podrażnienie, zapalenie skóry; poparzenie skóry; ostre zatrucie lub żrące działanie w płucach lub oczach
	Substancje uznane za rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR)	Osoba połyka substancję z produktu, np. wkładając ją do ust, lub substancja wchodzi w kontakt ze skórą; osoba wdycha substancję w postaci gazu, oparu lub pyłu	Nowotwór, mutacja, szkodliwe działanie na rozrodczość
Zanieczyszczenie mikrobiologiczne	Zanieczyszczenie mikrobiologiczne	Osoba wchodzi w kontakt ze skażonym produktem poprzez połknięcie, wdychanie lub kontakt ze skórą	Infekcja, miejscowa lub ogólnoustrojowa
Produkt w eksploatacji zagrożenia	Niezdrowa postawa	Konstrukcja powoduje niezdrową postawę ciała osoby obsługującej produkt	Nadwyrężenie; schorzenia układu mięśniowo-szkieletowego
	Nadmierny wysiłek	Konstrukcja wymaga użycia stosunkowo dużej siły podczas obsługi urządzenia	Skręcenie lub nadwyrężenie; schorzenia układu mięśniowo-szkieletowego
	Niedostosowanie do budowy anatomicznej	Konstrukcja nie jest dostosowana do budowy ciała ludzkiego, co utrudnia lub uniemożliwia obsługę urządzenia	Skręcenie lub nadwyrężenie
	Lekceważenie ochrony indywidualnej	Konstrukcja utrudnia osobie noszenie odzieży ochronnej podczas posługiwania się produktem lub obsługiwaną produktem	Różne urazy
	Nieumyślne włączenie/wyłączenie	Osoba może z łatwością włączyć/wyłączyć produkt, co prowadzi do niepożądanego funkcjonowania	Różne urazy
	Niedoskonałość funkcjonowania	Konstrukcja prowadzi do błędnej obsługi przez osoby; lub produkt z funkcją ochronną nie zapewnia oczekiwanej ochrony	Różne urazy
	Niewyłączenie	Osoba chce wyłączyć produkt, ale produkt nadal działa w sytuacji, gdy jest to niepożądane	Różne urazy
	Nieoczekiwane włączenie	Produkt wyłącza się podczas przerwy w dostawie prądu, ale wznawia działanie w niebezpieczny sposób	Różne urazy
	Niemożliwość wyłączenia	W sytuacji nadzwyczajnej osoba nie jest w stanie zatrzymać działania produktu	Różne urazy
	Niedopasowane części	Osoba usiłuje zainstalować część, musi użyć dużej siły, produkt psuje się; lub część jest zbyt słabo zamocowana i ulega obłuzowaniu w trakcie użycia	Skręcenie lub nadwyrężenie; rana szarpana, rozcięcie; stłuczenie; zakleszczenie
	Brak zabezpieczenia lub nieodpowiednie zabezpieczenie	Osoba ma dostęp do niebezpiecznych części	Różne urazy

Grupa zagrożeń	Zagrożenie (właściwość produktu)	Typowy scenariusz powstawania urazu	Typowy uraz
	Niewystarczająca liczba instrukcji ostrzegawczych, znaków lub symboli	Użytkownik nie zauważa znaków ostrzegawczych i nakazowych lub nie rozumie symboli	Różne urazy
	Niewystarczające sygnały ostrzegawcze	Użytkownik nie widzi lub nie słyszy sygnału ostrzegawczego (wzrokowego lub dźwiękowego), powodując niebezpieczeństwo	Różne urazy

UWAGA: powyższa tabela ma wyłącznie charakter pomocniczy; przygotowując ocenę ryzyka, należy dostosować typowe scenariusze powstawania urazu. Dostępne są szczegółowe wskazówki dotyczące przygotowywania oceny ryzyka dla chemikaliów, kosmetyków i potencjalnie innych produktów. Zaleca się stosowanie takich konkretnych wskazówek podczas oceny tego rodzaju produktów. Patrz sekcja 3.2.

Tabela 3

Skala urazu**Wstęp**

Niniejsze wytyczne dotyczące oceny ryzyka wprowadzają rozróżnienie pomiędzy czterema poziomami skali urazu. Ważne jest, aby zdać sobie sprawę, że skala urazu powinna być oceniana całkowicie obiektywnie. Na tym etapie celem jest porównanie skali urazów w różnych scenariuszach i ustalenie priorytetów, a nie ocena akceptowalności pojedynczego urazu. Konsumentowi będzie trudno zaakceptować jakikolwiek uraz, którego można było z łatwością uniknąć. Niemniej większe starania organów na rzecz uniknięcia nieodwracalnych skutków niż zapobieżenie tymczasowym niedogodnościom są w pełni uzasadnione.

Aby ocenić skalę skutków (poważny uraz czy inny uszczerbek na zdrowiu), można ustalić obiektywne kryteria na podstawie stopnia interwencji medycznej, z jednej strony, oraz na podstawie skutków dla dalszego funkcjonowania poszkodowanego, z drugiej strony. Obydwa rodzaje kryteriów można wyrazić w postaci kosztów, ale oszacowanie ilościowe kosztów skutków uszczerbku na zdrowiu może być trudne.

Łącząc te kryteria, można otrzymać następujące cztery definicje poziomów:

1. Uraz lub skutek, które po udzieleniu podstawowej pomocy (pierwsza pomoc, zazwyczaj nieudzielona przez lekarza) nie utrudniają zasadniczo funkcjonowania ani nie powodują nadmiernego bólu; zazwyczaj skutki są w pełni odwracalne.
2. Szkoda lub skutek, z powodu których może być konieczna wizyta na ostrym dyżurze, ale zazwyczaj hospitalizacja nie jest wymagana. Przez ograniczony czas, nie dłużej niż przez około 6 miesięcy, funkcjonowanie może być zaburzone i możliwy jest (prawie) pełny powrót do zdrowia.
3. Szkoda lub skutek, które zazwyczaj wymagają hospitalizacji i utrudniają funkcjonowanie przez dłużej niż 6 miesięcy lub prowadzą do trwałej utraty funkcji.
4. Uraz lub skutek, które są lub mogą być śmiertelne, w tym śmierć mózgu; skutki, które mają szkodliwy wpływ na rozrodczość lub potomstwo; całkowita utrata lub poważne zaburzenie sprawności kończyn, prowadzące do niepełnosprawności powyżej około 10 %.

Poniższa tabela, która nie ma charakteru normatywnego i nie jest wyczerpująca oraz powinna być traktowana raczej jako wskazówka, podaje przykłady urazów dla wszystkich czterech poziomów. Mogą występować różnice krajowe o charakterze kulturowym lub wynikające z różnych systemów opieki zdrowotnej i sposobów finansowania. Niemniej odstępstwo od klasyfikacji zaproponowanej w tabeli będzie miało negatywny wpływ na jednolitą ocenę zagrożeń w UE; należy je wyraźnie zaznaczyć i wyjaśnić w sprawozdaniu z oceny ryzyka oraz podać przyczyny takiego odstępstwa.

Rodzaj urazu	Skala urazu			
	1	2	3	4
Rana szarpana, rozcięcie	Powierzchnowe	Zewnętrzne (głębokie) (o długości >10 cm na ciele)	Nerw optyczny Tętnica szyjna Tchawica Organy wewnętrzne,	Oskrzela Przełyk Tętnica główna Rdzeń kręgowy (odcinek lędźwiowy)

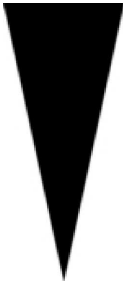
Rodzaj urazu	Skala urazu			
	1	2	3	4
		(o długości > 5 cm na twarzy), wymagające szwów Ścięgno lub staw Białko oka lub rogówka		Głębokie rany organów wewnętrznych Przerwany rdzeń kręgowy na odcinku szyjnym Mózg (poważne uszkodzenia/ zaburzenie czynności)
Stłuczenie (otarcie/siniak, opuchlizna, obrzęk)	Powierzchowne ≤25 cm ² na twarzy ≤50 cm ² na ciele	Poważne >25 cm ² na twarzy >50 cm ² na ciele	Tchawica Organy wewnętrzne (niewielkie) Serce Mózg Płuco, krew lub powietrze w klatce piersiowej	Pień mózgu Rdzeń kręgowy, w konsekwencji paraliż
Wstrząśnienie mózgu	—	Krótkotrwała utrata przytomności (kilka minut)	Długotrwała utrata przytomności	Śpiączka
Utknięcie/uszczypnięcie	Lekkie przycięcie	—	(W stosownych przypadkach należy uwzględnić końcowe skutki stłuczenia, zmiążdżenia, złamania, zwichnięcia lub amputacji.)	(Te same skutki co w przypadku uduszenia/zadławienia)
Skręcenie, nadwyrężenie, schorzenia układu mięśniowo-szkieletowego	Kończyny Stawy Kręgosłup (uraz inny niż zwichnięcie lub złamanie)	Nadwyrężone więzadła kolanowe	Naderwanie/zerwanie więzadła lub ścięgna Naderwanie mięśnia Uraz kręgosłupa szyjnego spowodowany szarpnięciem	—
Zwichnięcie	—	Kończyny (palce u ręki, palec u nogi, dłoń, stopa) Łokieć Szczeka Obluzowanie zęba	Kostka Nadgarstek Bark Biodro Kolano Kręgosłup	Kręgosłup
Złamanie	—	Kończyny (palce u ręki, palec u nogi, dłoń, stopa) Nadgarstek Ramię Żebro Mostek Nos Ząb Szczeka Kości wokół oczu	Kostka Noga (kość udowa i podudzie) Biodro Udo Czaszka Kręgosłup (drobne złamanie kompresyjne) Szczeka (poważne) Krtień Liczne złamania żeber Krew lub powietrze w klatce piersiowej	Szyja Kręgosłup

Rodzaj urazu	Skala urazu			
	1	2	3	4
Zmiażdżenie	—	—	Kończyny (palec u ręki, palec u nogi, dłoń, stopa) Łokieć Kostka Nadgarstek Przedramię Noga Bark Tchawica Krtąń Miednica	Rdzeń kręgowy Dolny odcinek szyi Klatka piersiowa (rozległe zmiażdżenie) Pień mózgu
Amputacja	—	—	Palec (palce) u ręki Palec (palce) u nogi Dłonie Stopy Ręka (część ręki) Noga Oko	Obydwie kończyny
Przekłucie, nakłucie	Ograniczona głębokość, dotyczy tylko skóry	Głębsze, do warstwy podskórnej Ściana jamy brzusznej (żaden wewnętrzny organ nie odniósł obrażeń)	Oko Organy wewnętrzne Ściana klatki piersiowej	Tętnica główna Serce Oskrzela Głębokie urazy organów (wątroba, nerki, jelita itp.)
Połknięcie	—	—	Obrażenia organu wewnętrznego (Odwołać się również do wewnętrznej niedrożności dróg oddechowych, w przypadku, gdy połknięty przedmiot utyka wysoko w przełyku)	Trwałe uszkodzenie organu wewnętrznego
Wewnętrzna niedrożność dróg oddechowych	—	—	Zablokowany dopływ tlenu do mózgu bez trwałych skutków	Zablokowany dopływ tlenu do mózgu z trwałymi skutkami
Uduszenie/zadławienie	—	—	Zablokowany dopływ tlenu do mózgu bez trwałych skutków	Uduszenie/zadławienie
Podtopienie/utonięcie	—	—	—	Utonięcie
Poparzenie/oparzenie (substancją o wysokiej lub niskiej temperaturze lub substancją chemiczną)	1°, do 100 % powierzchni ciała 2°, <6 % powierzchni ciała	2°, 6–15 % powierzchni ciała	2°, 16–35 % powierzchni ciała lub 3°, do 35 % powierzchni ciała Oparzenie wziewne	2° lub 3°, >35 % powierzchni ciała Oparzenie wziewne wymagające wspomagania oddechu
Porażenie prądem	(Zob. również urazy w wyniku oparzeń, ponieważ prąd elektryczny może powodować oparzenia)	Skutki miejscowe (tymczasowy skurcz lub paraliż mięśni)	—	Śmiertelne porażenie prądem

Rodzaj urazu	Skala urazu			
	1	2	3	4
Zaburzenia neurologiczne	—	—	Wywołujące napady epileptyczne	—
Uraz oka, obce ciało w oku	Chwilowy ból oka bez konieczności leczenia	Tymczasowa utrata wzroku	Częściowa utrata wzroku Trwała utrata wzroku (jedno oko)	Trwała utrata wzroku (obydwoje oczu)
uszkodzenie słuchu, obce ciało w uchu	Chwilowy ból ucha bez konieczności leczenia	Tymczasowa utrata słuchu	Częściowa utrata słuchu Całkowita utrata słuchu (jedno ucho)	Całkowita utrata słuchu (obydwoje uszu)
Zatrucie substancjami (połknięcie, wdychanie, wchłonięcie przez skórę)	Biegunka, wymioty, objawy miejscowe	Odwracalne obrażenia organów wewnętrznych, np. wątroby, nerek; lekka anemia hemolityczna	Nieodwracalne obrażenia organów wewnętrznych, np. przełyku, żołądka, wątroby, nerek, anemia hemolityczna, odwracalne uszkodzenie układu nerwowego	Nieodwracalne uszkodzenie układu nerwowego Skutek śmiertelny
Podrażnienie, zapalenie skóry, zapalenie lub skutki działania substancji żrących (wdychanie, wchłonięcie przez skórę)	Miejscowe lekkie podrażnienie	Odwracalne obrażenia oka Odwracalne skutki ogólnoustrojowe Stany zapalne	Płuca, niewydolność oddechowa, chemiczne zapalenie płuc Odwracalne skutki ogólnoustrojowe Częściowa utrata wzroku Działanie żrące	Płuca, konieczne wspomaganie oddechu Uduszenie z powodu braku tlenu
Reakcja alergiczna lub uczulenie	Delikatna lub miejscowa reakcja alergiczna	Reakcja alergiczna, rozległe alergiczne kontaktowe zapalenie skóry	Silne uczulenie, wywołujące alergię na różne substancje	Reakcja anafilaktyczna, wstrząs Skutek śmiertelny
Długotrwałe obrażenia wynikające z kontaktu z substancjami lub narażenia na promieniowanie	Biegunka, wymioty, objawy miejscowe	Odwracalne obrażenia organów wewnętrznych, np. wątroby, nerek; lekka anemia hemolityczna	Uszkodzenie układu nerwowego, np. zespół psychoorganiczny (chroniczna encefalopatia toksyczna, zwana również „chorobą malarzy”). Nieodwracalne obrażenia organów wewnętrznych, np. przełyku, żołądka, wątroby, nerek, anemia hemolityczna, odwracalne uszkodzenie układu nerwowego	Rak (białaczka) Szkodliwy wpływ na rozrodczość Szkodliwy wpływ na potomstwo Depresja ośrodkowego układu nerwowego
Infekcja mikrobiologiczna		Odwracalne obrażenia	Nieodwracalne skutki	Infekcja wymagająca długotrwałej hospitalizacji, organizmy odporne na antybiotyki Skutek śmiertelny

Tabela 4

Poziom ryzyka wynikający z połączenia skali urazu i prawdopodobieństwa

Prawdopodobieństwo wystąpienia obrażeń w przewidywalnym cyklu życia produktu		Skala urazu			
		1	2	3	4
Istotne Mało istotne	> 50 %	W	P	P	P
	> 1/10	Ś	P	P	P
	> 1/100	Ś	P	P	P
	> 1/1 000	N	W	P	P
	> 1/10 000	N	Ś	W	P
	> 1/100 000	N	N	Ś	W
	> 1/1 000 000	N	N	N	Ś
	< 1/1 000 000	N	N	N	N

P – poważne ryzyko
W – wysokie ryzyko
Ś – średnie ryzyko
N – niskie ryzyko

Glosariusz terminów

Zagrożenie: Źródło niebezpieczeństwa, które może powodować urazy. W ocenie ryzyka zagrożenie jest określone ilościowo w postaci skali ewentualnego urazu.

Zagrożenie stwarzane przez produkt: Zagrożenie wynikające z właściwości produktu.

Ryzyko: Zrównoważone połączenie zagrożenia i prawdopodobieństwa powstania obrażeń. Ryzyko nie opisuje zagrożenia ani prawdopodobieństwa, ale oba te elementy równocześnie.

Ocena ryzyka: Procedura mająca na celu zidentyfikowanie i ocenę zagrożeń, obejmująca trzy etapy:

- 1) identyfikację skali zagrożenia;
- 2) określenie prawdopodobieństwa, że konsument poniesie uraz w wyniku takiego zagrożenia;
- 3) połączenie zagrożenia z prawdopodobieństwem.

Poziom ryzyka: Stopień ryzyka – ryzyko może być „poważne”, „wysokie”, „średnie” i „niskie”. Ocena ryzyka jest zakończona, jeżeli zidentyfikowano (najwyższy) poziom ryzyka.

Zarządzanie ryzykiem: Działania następcze, które są odrębne od oceny ryzyka i mają na celu ograniczenie lub wyeliminowanie ryzyka.

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/418**z dnia 13 marca 2019 r.****zmieniająca decyzje (UE) 2017/1214, (UE) 2017/1215, (UE) 2017/1216, (UE) 2017/1217, (UE) 2017/1218 i (UE) 2017/1219***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 1851)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia. Dla każdej grupy produktów należy ustanowić szczegółowe kryteria oznakowania ekologicznego UE.
- (2) Decyzjami Komisji (UE) 2017/1214 ⁽²⁾, (UE) 2017/1215 ⁽³⁾, (UE) 2017/1216 ⁽⁴⁾, (UE) 2017/1217 ⁽⁵⁾, (UE) 2017/1218 ⁽⁶⁾ i (UE) 2017/1219 ⁽⁷⁾ ustanowiono te kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji w odniesieniu do – odpowiednio – detergentów do ręcznego zmywania naczyń, detergentów do zmywarek do naczyń do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych, detergentów do zmywarek do naczyń, środków do czyszczenia powierzchni twardych, detergentów przeznaczonych do prania oraz detergentów przeznaczonych do prania do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych.
- (3) Szereg właściwych organów krajowych, które przyznają oznakowanie ekologiczne UE, poinformowało Komisję o trudnościach we wdrażaniu niektórych kryteriów ustanowionych w tych decyzjach. W szczególności kryteria te zawierają wymóg, aby substancje występujące w niektórych składnikach jako zanieczyszczenia (na przykład fosforany) zostały wyeliminowane z końcowego detergentu, niezależnie od ich stężenia, ale obecnie usunięcie tych zanieczyszczeń nie jest technicznie możliwe.
- (4) Decyzjami wymienionymi w motywie 2 uchylono i zastąpiono wcześniejsze decyzje Komisji w tej samej dziedzinie. W poprzednich decyzjach zawarty był wymóg, zgodnie z którym zanieczyszczenia i produkty uboczne musiały spełniać kryteria tylko wówczas, gdy ich stężenie w końcowym składzie produktu było równe lub większe niż 0,010 % w/w. Komisja przeprowadziła ocenę i stwierdziła, że zgodnie z poprzednimi decyzjami należy ustanowić minimalny próg stężenia w końcowym składzie produktu w wysokości 0,010 % w/w, zarówno w odniesieniu do produktów ubocznych, jak i do zanieczyszczeń z surowców, do celów zgodności z każdym z kryteriów określonych w decyzjach wymienionych w motywie 2.
- (5) Decyzją (UE) 2017/1217 uchylono i zastąpiono decyzję Komisji 2011/383/UE ⁽⁸⁾ w odniesieniu do grupy produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych”. W decyzji (UE) 2017/1217 ustanowiono okres przejściowy wynoszący 18 miesięcy, aby producenci produktów, którym

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1214 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla detergentów do ręcznego zmywania naczyń (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 1).⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1215 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla detergentów do zmywarek do naczyń do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 16).⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1216 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla detergentów do zmywarek do naczyń (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 31).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1217 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla środków do czyszczenia powierzchni twardych (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 45).⁽⁶⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1218 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla detergentów przeznaczonych do prania (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 63).⁽⁷⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1219 z dnia 23 czerwca 2017 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla detergentów przeznaczonych do prania do zastosowań przemysłowych i instytucjonalnych (Dz.U. L 180 z 12.7.2017, s. 79).⁽⁸⁾ Decyzja Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkom czyszczącym i środkom do czyszczenia urządzeń sanitarnych (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 52).

przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów określonych w decyzji 2011/383/UE, mieli wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich produktów do zmienionych kryteriów określonych w decyzji (UE) 2017/1217. Ten okres przejściowy wygaśł dnia 26 grudnia 2018 r. Szereg właściwych organów krajowych poinformowało Komisję o potrzebie przedłużenia tego okresu przejściowego o sześć miesięcy ze względu na dużą liczbę wniosków o przedłużenie umów w sprawie przyznania oznakowania ekologicznego UE. Komisja przeprowadziła ocenę i w drodze wyjątku w tym przypadku potwierdziła potrzebę przedłużenia o sześć miesięcy okresu przejściowego.

- (6) W decyzjach (UE) 2017/1218 i (UE) 2017/1219 przewidziano odstępstwo przyznane na podstawie art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w odniesieniu do kwasu ϵ -ftalimidoperoksyheksanowego (PAP) sklasyfikowanego jako stwarzający zagrożenie dla środowiska wodnego: zagrożenie ostre, kategoria 1 (H400) lub jako stwarzający zagrożenie dla środowiska wodnego: zagrożenie przewlekłe, kategoria 3 (H412) maksymalne stężenie 0,6 g/kg prania. Odstępstwa te przyznano, ponieważ uznano, że PAP pełni ważną funkcję jako środek wybielający w detergentach, których dotyczą te decyzje, oraz ponieważ w procesie prania ulega on w dużym stopniu rozkładowi.
- (7) W procesie prania PAP rozkłada się do kwasu ϵ -ftalimidoheksanowego (PAC). Substancja ta nie jest nadtlakiem, jest łatwo biodegradowalna i nie stanowi zagrożenia dla środowiska. Ponieważ PAP szybko rozkłada się do PAC i nigdy nie dociera do wody odpływowej, przy obliczaniu krytycznej objętości rozcieńczenia produktu bardziej właściwe jest stosowanie dla PAP współczynników degradacji PAC. Podobne podejście przyjęto już w decyzji (UE) 2017/1219, gdzie zastosowano oddzielne przepisy w odniesieniu do obliczania krytycznej objętości rozcieńczenia dla substancji nadtlaków wodoru, która w procesie prania rozkłada się do kwasu nadoctowego. Należy zatem zmienić decyzję (UE) 2017/1219 w celu wprowadzenia odrębnych zasad obliczania krytycznej objętości rozcieńczenia dla PAP z wykorzystaniem współczynników degradacji PAC.
- (8) PAP jest głównie stosowany jako środek wybielający w profesjonalnych wieloskładnikowych detergentach przeznaczonych do prania, a nie w detergentach przeznaczonych do prania wykorzystywanych w gospodarstwach domowych. Obecne odstępstwo dotyczące PAP przewidziane w decyzji (UE) 2017/1218 jest zatem zbędne i należy je znieść.
- (9) W celu zapewnienia jasności w załączniku do decyzji (UE) 2017/1218 należy zmienić tabelę 3 w celu dodania kolumny zawierającej klasyfikację substancji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje (UE) 2017/1214, (UE) 2017/1215, (UE) 2017/1216, (UE) 2017/1217, (UE) 2017/1218 i (UE) 2017/1219.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji (UE) 2017/1214 sekcja „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”.

Artykuł 2

W załączniku do decyzji (UE) 2017/1215 sekcja „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”.

Artykuł 3

W załączniku do decyzji (UE) 2017/1216 sekcja „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”.

Artykuł 4

W decyzji (UE) 2017/1217 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE udzielone zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2011/383/UE mogą być stosowane do dnia 30 czerwca 2019 r.”;

b) w załączniku sekcja „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”.

Artykuł 5

W załączniku do decyzji (UE) 2017/1218 wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”;

b) w Kryterium 5 (Substancje objęte wyłączeniami i ograniczeniami) lit. b) ppkt (ii) tabelę 3 (Substancje objęte odstępstwem) zastępuje się tabelą zamieszczoną w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 6

W załączniku do decyzji (UE) 2017/1219 wprowadza się następujące zmiany:

a) w Kryterium 1 („Toksyeczność w stosunku do organizmów wodnych”) akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Ze względu na degradację pewnych substancji w procesie prania, odrębne zasady mają zastosowanie do następujących substancji:

- nadtlenek wodoru (H_2O_2) – nie należy uwzględniać go przy obliczaniu CDV,
- kwas nadoctowy – należy uwzględniać go w obliczeniach jako kwas octowy,
- kwas ϵ -ftalimidoperoheksanowy (PAP) – należy uwzględniać go w obliczeniach jako kwas ϵ -ftalimidoheksanowy (PAC).

Wartości wykorzystywane do obliczania $CDV_{[przewlekłej]}$ dla kwasu ϵ -ftalimidoheksanowego (PAC) wynoszą:

$DF(i) = 0,05$

$TF_{przewlekła}(i) = 0,256 \text{ mg/l}$

Tlenowa = R

Beztlenowa = O;”;

b) sekcja „Ocena i weryfikacja” lit. b) (Progi pomiarowe) tabela 1 przypis oznaczony gwiazdką (*) otrzymuje brzmienie:

„(*) »Bez ograniczeń« oznacza: niezależnie od stężenia (analitycznej granicy wykrywalności) w odniesieniu do wszystkich substancji obecnych w składzie produktu z wyjątkiem produktów ubocznych i zanieczyszczeń z surowców, których stężenie w końcowym składzie produktu może wynosić do 0,010 % w/w;”.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Substancja	Klasyfikacja zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	Zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia
Surfaktanty	Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie ostre, kategoria 1	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne
	Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 3	H412: Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki
Subtylizyna	Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie ostre, kategoria 1	H400: Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne
	Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – zagrożenie przewlekłe, kategoria 2	H411: Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki
Enzymy (*)	Działanie uczulające na skórę, kategoria zagrożenia 1, 1 A, 1B	H317: Może powodować reakcję alergiczną skóry
	Działanie uczulające na drogi oddechowe, kategoria zagrożenia 1, 1 A, 1B	H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania
NTA w postaci zanieczyszczenia w MGDA oraz GLDA (*)	Rakotwórczość, kategoria zagrożenia 2	H351: Podejrzewa się, że powoduje raka

(*) W tym stabilizatory oraz inne substancje pomocnicze w preparatach.

(*) W stężeniu poniżej 0,2 % w surowcu, o ile całkowite stężenie w produkcie końcowym jest mniejsze niż 0,10 %.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/401 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 ustanawiające rejestr Unii**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 72 z dnia 14 marca 2019 r.)

Strona 5 art. 1:

zamiast: „Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 389/2013 w art. 41 ust. 4 dodaje się tekst w brzmieniu:

»4. Od dnia następującego po dniu, w którym złożone zostaną oba instrumenty ratyfikacyjne umowy o wystąpieniu, uprawnień utworzonych na rok 2019 i 2020 nie oznacza się przy pomocy kodu kraju w przypadkach, gdy postanowienia umowy o wystąpieniu tego państwa członkowskiego z Unii Europejskiej nakładają na nie obowiązek przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do emisji powstałych w tych latach.«.”,

powinno być: „Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 389/2013 w art. 41 ust. 4 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Od dnia następującego po dniu, w którym złożone zostaną oba instrumenty ratyfikacyjne umowy o wystąpieniu, uprawnień utworzonych na rok 2019 i 2020 nie oznacza się przy pomocy kodu kraju w przypadkach, gdy postanowienia umowy o wystąpieniu tego państwa członkowskiego z Unii Europejskiej nakładają na nie obowiązek przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do emisji powstałych w tych latach.«.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL